

Patiesa dzīve Dievā - 1987

1987. gada 8. janvāris

Vassula, miers lai ir ar tevi, tas esmu Es, Jēzus; Vassula, nāc pie Manis, nāc un dzīvo Manas Sirds centrā;

Jēzu, vai Tu patiešām izvēlies mani?

jā, Es dedzīgi vēlos tevi, vēlos tevi savaldzināt, lai tu nāc pie Manis!

Bet es taču nekam nederu!

Es tevi mīlu tādu, kāda tu esi ... Vassula, esi Mana līgava;

Kā gan tas būtu iespējams!

Es tevi mīlu.

Jēzu, es nesaprotu, ko tas nozīmē – būt tavai līgavai?

mīļotā, Es tev to iemācīšu;

Kungs, vai man būtu jānēsā kāda zīme, kas apliecinātu, ka esmu Tava līgava?

Es tev došu nest Manu Krustu; Mans Krusts sauc pēc Mīlestības un Miera;

Jēzu, es vēlētos tevi darīt laimīgu.

dari Mani laimīgu, nekad nepametot Mani, dari Mani laimīgu, mīlot Mani, dari Mani laimīgu, atmodinot Manus bērnus;

Visam tam man būs vajadzīgs Tavs Spēks, it īpaši, lai atmodinātu Tavus bērnus!

skaties uz Mani;

(Es palūkojos uz Kungu, Viņš Sev visapkārt izstaroja spēku.)

Es esmu Spēks; Es tev palīdzēšu, esi svētīta;

Vēlētos Tev pajautāt kaut ko, ko nekad agrāk neesmu jautājusi, - vai tu esi laimīgs ar mani?

Esmu laimīgs vienmēr, kad jūtos tevis mīlēts;

Es vēlētos ieraudzīt Tevi iemiesojušos, materializējušos!

lūdz, un tev tiks dots; lūdz, lai tava ticība pieaugtu;

Nolēmu pierakstītos vēstījumus parādīt vietējam katoļu priesterim. Viņš tos nosodīja un atzina par ļaunā gara darbu, ieteikdams man pārtraukt rakstīšanu. Jēzus vaicāja šim priesterim, vai viņš nevēlētos kopā ar mani nest Viņa Mīlestības un Miera Krustu, un es šo arī viņam pateicu par šo vēstījumu. Priesteris atbildēja, ka tas esot no velna. Viņš man iedeva lasīt lūgšanu sv. Miķelim, sv. Bernarda „Memorare” un pašāvēības novennu Vissvētākajai Jēzus Sirdij, ieteikdams to darīt katru nākamo dienu un novērot, kas ar mani notiks tālāk. Es tā arī izdarīju. Es atļāvu savai rokai rakstīt un uz papīra parādījās vārdi: „Es, Jahve, tevi vadu.” Tā pagāja četras dienas. „Kungs Jēzu, es izdarīju, ko priesteris man ieteica darīt. Es vairs neko nepierakstīju, izņemot šos piecus vārdus, kurus mana roka izveidoja pēc lūgšanas. Es, vēloties paklausīt priesterim, neļāvu Tev darboties. Kungs, es vēlētos Tev vaicāt, kādēļ, kādēļ Tu viņam kaut ko lūdzi, skaidri zinot, kāda būs atbilde, un cik daudz ciešanu viņš man sagādās!”

meitiņ, Es esmu ar tevi; Es priesterim vaicāju, jo vēlos, lai arī viņš mācītos, lai arī viņš sāktu izprast Manī apslēptos Dārgumus, jo Es esmu Bezgalīgā Bagātība!

„mācies saprast, ka Es, Jēzus Kristus, vadu Savus bērnus; Es esmu Tas, Kurš vada Vassulu; neatsakies no Manis dāvātajām svētībām; Mani vēstījumi aicina uz Mieru un Mīlestību; Es ilgojos redzēt Savus bērnus piepildām Manas svētnīcas; Es vēlos, lai viņi

pievērštos Man, ilgojos, lai viņu dzīves būtu svētas; Es nāku, lai atmirdzētu pār šo tumsības pilno pasauli; Es vēlos atmodināt viņus un atklāt tiem, ka Mans Vārds ir dzīvs! vēlos Saviem bērniem atgādināt Vārdu, kuru viņi ir nolikuši pie malas; vēlos tiem atgādināt, cik ļoti viņus mīlu;

- Es vēlos iekvēlināt viņu sirdis, gribu, lai tie mīlētu cits citu, tā kā Es esmu mīlējis viņus; dēls, Es tevi mīlu; saproti, ka, cenšoties aizkavēt Vassulu, tu, pats to negribot, kaitē Manai Baznīcai; Es esmu tas pats Kungs Jēzus Kristus, kuru tu mīli; zinu, ka tava attieksme nāk no vēlmes darīt labu, bet tāds bija arī Sauls, pirms Es tam atklāju viņa uzskatu maldīgumu, - arī viņš Mani vajāja, domādams darām pareizi; tev šķiet, ka šī Gara dāvana, kuru Es, Jēzus, esmu devis Savai meitai, ir no ļaunā tici; Mans dēls, nebīsties, jo Es vēlreiz saku, ka Es patiešām vēlos, lai Vassula būtu Mana mācekle; pašreiz viņa uzplaukst, bet vēlāk viņas augļi pabaros daudzas pazudušas dvēseles; dēls, pienāks diena, kad tu visu sapratīsi;¹ Es, Jēzus Kristus, tevi mīlu;"

(Priesteris, izlasījis vēstījumu, atzina to par ļaunā gara darbu un pareģošanu.)

Es zinu; pastāsti par Mani, sakot: „pareģošana un zīlēšana ir domātas muļķiem, bet Manis svētītie saņem iedvesmas; pareģojumi ir neauglīgi, savukārt iedvesma nes labus augļus, kas pabaro daudzus;"

meitiņ, atgūsti drosmi, Gudrība atmodina Manus bērnus; Es, Dievs, tevi mīlu;

Kā Kungs to bija pravietojis 16. decembra vēstījumā, - priesteris attieksme man lika daudz ciest. Lai pierādītu, ka vēstījumu pamatā ir ļaunā gara darbs, priesteris man sagādāja brošūras ar visdažādākajām teorijām, tostarp, kā Dievs jau bija teicis, arī teorijas par zemapziņu, okultismu un sātānismu. Tam visam tika pievienota arī vēstule, kurā viņš mani aicināja iznīcināt pierakstīto un, gan sevis pašas, gan citu labumam, brīdināt no ļaunā arī apkārtējos cilvēkus. Es viņam atbildēju, ka biju paklausījusi, - biju lūgusies viņa dotās trīs lūgšanas un, vēlmē uzzināt, ko tas dod, nebiju rakstījusi. Tomēr man šķiet, ka viņš man nenoticēja, jo bija aizgājis pie otra priesteris (kurš ticēja, ka vēstījumi ir Dieva iedvesmoti un mani atbalstīja) un sacījis, ka rakstītais ir Sātana darbs un es pat nelasot viņa dotas trīs lūgšanas. Viņš sacēla trauksmi arī daudzu citu priesteru vidū, tādēļ priesteris, kurš mani atbalstīja, lūdza, vai es viņam nevarētu atstāt lasīšanai divas pēdējās piezīmju burtnīcas. Nākamajā dienā, pārdomājis un izdarījis pats savu slēdzienu, viņš mani iedrošināja turpināt rakstīšanu. Tomēr es apzinājos, ka šī priesteris, kurš neticēja, ka vēstījumu pamatā ir iedvesma no Dieva, rīcības pamatā ir mīlestība uz Baznīcu, viņa vēlme to pasargāt. Es gan vēlētos, lai viņš redzētu skaidrāk, jo ticot, ka šis ir ļaunā gara darbs, viņš cenšas glābt arī mani. Ceru, ka kādu dienu viņš sapratīs, es to lūdzu Jaunavai Marijai. Ko gan es daru nepareizi?

ak, meitiņ, tas, kas ar tevi notiek, Mani ļoti sāpina;

vai es rīkojos nepareizi, vēloties, lai arī citi iemīl Dievu, un rādot apkārtējiem Viņa dāvātos vēstījumus?

nē, tajā nav nekā nepareiza, Es esmu Marija, Sāpju Māte; Vassula, Es vienmēr esmu pie tevis, esi ar Mums; daudzi neizprot, kādas bagātības ir apslēptas Mūsos; tie uz mūžīgiem laikiem ir aizvēruši savas sirdis, tu esi viena no daudzajām zīmēm, kuras Mēs viņiem esam devuši, bet tā vien šķiet, ka viņi nesaprot; Dievs ir iedrošinājis tevi sadzirdēt Viņa aicinājumu;

Vassula, ikreiz, kad tu tuvini kādu dvēseli Dievam, Viņš priecājas par tevi; Mans Dēls Jēzus un Es, Mēs vienmēr esam tev blakus; uzmanies, jo ļaunais ir ļoti noskaities uz tevi,

---

¹ Šis pravietojums piepildījās.

viņš cenšas tev laupīt cerību un drosmi, viņš cenšas gūt uzvaru, pievienojot maldinošus vārdus, lai tevi novestu no pareizā ceļa; vienmēr to atceries un nekad to neaizmirsti; viņi cīņai pret tevi izmanto tieši šo ieroci, Es esmu tev līdzās, lai tevi aizsargātu;

Vai es spēšu atpazīt ļauno garu?

Es vienmēr tev pateikšu priekšā, uzticies Man, Jēzus ir tevi mācījis atpazīt Viņu;

Kādēļ man uzbrūk?

Mans bērns, Es tev paskaidrošu; saproti, ka Hadesā¹ ir uzzinājuši par tevi; mīļotā, tava mīlestība uz Dievu dziedina daudzas nomaldījušās dvēseles², tieši tādēļ tev arī uzbrūk; Es esmu tev līdzās un tevi sargāju; Es to saku jau tagad, lai tu saprastu, kādēļ dažkārt saņem nepareizo vārdu; mīlestība, ar kādu tu mīli Jēzu un savu Svēto Tēvu, dziedina daudzas dvēseles;

Vai arī šādā veidā es kalpoju Dievam?

Jā, ar savu mīlestību tu dziedini šīs dvēseles; neļauj cilvēkiem tevi ietekmēt vai pakļaut savām teorijām; ikreiz, kad tev kāds iesaka pārtraukt rakstīšanu, atceries par savu agrāko neziņu un tumsību, kurā dzīvoji; daudzi no mūsu bērniem vairs neatpazīst Mūsu zīmes; Dievs tevi ir izvēlējis kļūt par Viņa vēstnesi; esi Viņam patīkama un klausies Viņa balsi;

Paldies tev, Jaunava Marija, lai Dievs tevi svētī.

miers lai ir ar tevi;

Jēzu?

Es esmu; Vassula, tu nespēj aptvert to mīlestības lielumu, ar kādu tevi mīlu; Vassula, Es ļoti ciešu, redzot Savus bērnus līdzināties izkaltušai zemei, kā gan tie ir varējuši aizmirst Manu Mīlestību? Es esmu par viņiem atdevis Savu dzīvību; pienākot laikam, Es nākšu tevi atbrīvot, bet līdz tam tev vēl ir jāpiepilda kāds uzdevums;

Es, Dievs, esmu jau atklājis Gudrību visai cilvēcei; to svētījot, meitiņ, kādu dienu tu pilnībā izpratīsi Manu darbību, nebīsties, jo Es, Dievs, tevi mīlu;

(vēlāk)

meitiņ, tas esmu Es, Jēzus; Es vēlos, lai ikreiz pirms Manu vēstījumu pierakstīšanas tu lūgtos trīs priesteru dotās lūgšanas, jo tās pasargā no ļaunā; tici Man, šīs lūgšanas ir ļoti spēcīgas; vai tu vēl arvien vēlies Man kalpot?

Jēzu, ko tu darītu, ja es atteiktos?

nebīsties, tu esi brīva un vari izvēlēties pati, Es tev neatņemšu Manis doto Gara dāvanu; Es vienmēr nākšu pie tevis, lai atgādinātu, cik ļoti tevi mīlu;

Jēzu, vai atceries, es tev teicu, ka vēlos Tev kalpot. Kādēļ lai es mainītu savas domas?

meitiņ, Man patīk tava atbilde; paliec Manā tuvumā un Es tevi vadīšu;

Jēzu, vai es kādreiz esmu Tevi sāpinājusi?

Jā, esi; Es tiku sāpināts, kad biji aizmirsusi, kā Es nācu, lai tevi izglābtu no tumsības, bet Es esmu tev piedēvis; Es zinu, cik ļoti tu Mani mīli; Es esmu tavs Līgavainis; neaizmirsti to; neaizmirsti arī to, ka esot Mana līgava, mēs dalāmies visā; Vassula, uz Saviem nogurušajiem pleciem Es nesu Mīlestības un Miera Krustu; mīļotā, kādu brīdi panes to arī tu; noliekot to uz taviem pleciem, Es uz mirkli atbrīvošos no nastas; vēlos tevi Savā tuvumā, jo zinu, ka tu izproti Manas Ciešanas; sajūtot Manu Krustu, arī tu cietīsi; Es esmu tavs Līgavainis un Es dalīšos ar tevi arī Savās Ciešanās; ikreiz, kad tu Mani

---

¹ Šķīstītavā.

² Dievs izmanto gan mūsu lūgšanas, gan mūsu mīlestību uz Viņu, lai atbrīvotu šķīstītavā esošās dvēseles. Vienlaikus mūsu mīlestība uz Viņu liek Dievam dāvat Savu žēlastību arī šeit, virs zemes, noklīdušām dvēselēm.

atbrīvosī no šīs nastas Es sajūtīšu atvieglojumu; vēl pirms tu Mani pieņēmi, Es jau biju tavā tuvumā, nolūkojoties ikvienā tavā kustībā; mīlotā, esmu tevi aicinājis tik daudzas reizes, bet tu pat nenojauti par Manu Klātbūtni; tagad, kad beidzot esi nonākusi pie Manis, kādēļ tu vēl šaubies?

(šaubas bija radušās pēc tikšanās ar priesteri)

ikreiz, jūtoties vāja vai šauboties, atceries, ko tikko tev esmu teicis; nes Manu Miera un Mīlestības Krustu un neatstāj Mani, nāc, lūdzies kopā ar Mani;

(Jēzus lūdzās kopā ar mani. Lūgšanas laikā Viņš lūkojās augšup.)

Jēzu, Tu zini, cik ļoti es Tevi mīlu. Es palīdzēšu Tev nest Tavu Krustu un atvieglošu Tavu nastu. Mēs varam tajā dalīties.

meitiņ, cik ļoti Es vienmēr esmu ilgojies sadzirdēt tevi sakām šos vārdus; nāc, mīlotā, turpināsim mūsu kopīgo ceļu;

(Jēzus bija ļoti iepriecināts. Laimīgs.)

(Nākamā diena. Es izdzirdēju savu vārdu, Jēzus nemitīgi mani sauca; tajā brīdī es gleznoju; nometusi savas otas, es pielēcu kājās un steigšus apsēdos pie galda.)

Vassula, Vassula, Vassula; Es, Jēzus, saucu tevi; ak, Vassula, cik ļoti Es tevi mīlu; pagodini Mani; esi ar Mani vienmēr; ikreiz, kad mīli Mani ar tik lielu dedzību, Es jūtos pagodināts; iepriecini Mani vienmēr, šādā veidā klausoties Manā balsī; atceries, ka drīz vien Es būšu ar tevi, drīz Es paņemšu tevi pie Sevis, jo tu pat nevari iedomāties, cik ļoti Es tevi mīlu; tomēr vispirms, kā tu jau to tagad dari, tev ir jāizplata Mana Vēsts visām tautām un tad es nākšu pie tevis un ņemšu tevi pie sevis un tu vienmēr būsi Manā tuvumā; Es, Jēzus Kristus, tevi mīlu; Vassula, Es esmu tev devis šo žēlastību un esmu tevi svētījis; Es nekad neatņemšu Savas dāvanas;

- meitiņ, vai tu atdzīvināsi Manu Baznīcu?

Ak, Jēzu, Tu man lūdz neiespējamu lietu!

uzticies Man!

Es atbalstīšos pret Tevi un pilnībā būšu no Tevis atkarīga. Tu esi Mans Skolotājs.

pagodini Mani, Es tevi vadīšu;

1987. gada 23. janvāris

ak, Vassula, Es tik ļoti tevi mīlu! nāc pie Manis, Sava Mūžīgā Tēva, sajūti to mīlestību, ar kādu Es mīlu Savus bērnus! esmu tevi vadījis, lai tu Mani iemīlētu; Es esmu Tas, kurš tev ir parādījis Ceļu; Es esmu Mīlestības Dievs; Es esmu Miera Dievs; Es esmu Žēlsirdības Dievs; Es esmu lēnprātīgs; Es esmu Labais Gans; Es esmu piedodošais Tēvs; vai Es būtu varējis noskatīties, kā tu aizej bojā, nesteidzoties tevi glābt? neviena no Manām avīm nav aizmirsta; Labais Gans atdos Savu Dzīvību par Savām avīm; Es esmu Piedošanas bezdibenis, Es nekad tevi neatstāšu;

Vēlāk:

Jēzu, kas notiks, ja es pārtraukšu rakstīt?

Vassula, pat, ja tu pārtrauksi rakstīt, Es vienmēr būšu ar tevi un turpināšu tevi vadīt; esmu tevi apveltījis ar šo Gara dāvanu, lai tu šādā veidā sastaptos ar Mani, un Es varētu tevi mācīt; Es tev esmu vaicājis, vai tu vēlētos Man kalpot, un tava atbilde Mani iepriecināja; Vassula, man patīk tava vilcināšanās; tu esi sākusi mācīties domāt pirms lēmuma pieņemšanas;

Es esmu tavš Skolotājs: pieņem Manu vadību; Es tevi mācu apzināties ļaunā gara klātbūtni, kurš cenšas iznīcināt dvēseles, piepildot tās ar savu tukšību; Es mācu tevi

apzināties Sātana nodevīgumu; Es iemācīšu tev pieņemt lietas tādas, kādas tās ir; Es mācīšu tev būt pazemīgai, godīgai pret sevi un uzticamai Man; Es tevi pabarošu ar pazemību; vēlētos tev atgādināt, ka neizceļu tevi pārējo vidū; Es tevi vadu, lai iemācītu tev pilnveidot un šķīstīt savu dvēseli; pat uz mirkli neiedomājies, ka esmu tev devis šo dāvanu tāpēc, ka mīlu tevi vairāk par pārējiem Saviem bērniem; šī žēlastība ir domāta, lai paēdinātu gan tevi, gan pārējos, kuri izjūt izmisīgu vajadzību; Es esmu Kungs Jēzus Kristus, Labais Gans, kas ir nomodā par Savu ganāmpulku; Es esmu nācis, lai parādītu tev ceļu atpakaļ pie Sevis; esmu nācis tevi apgaismot un dāvāt tev jaunu cerību; Vassula, tā ir taisnība, ka esmu tevi izredzējis vēl pirms piedzimšanas; esmu tevi izvēlējis būt par Manu vēstnesi, kas atklāj Manu Vēsti visai cilvēcei; vai šaubies tādēļ, ka pirms tam lūdzu tevi būt par Manu līgavu?

Jā, Kungs ...

tu jau to pieņēmi, vai atceries?

Jēzu, es to zinu, bet, no otras puses, es nespēju. Nav tā, ka es negribētu, bet nejutos cienīga būt par Tavu līgavu. Kā gan es tik vienkārši būtu varējusi to pieņemt, pat neapzinoties šī piedāvājuma vērtību!

Vassula, Es varu tevi iemācīt būt Manis cienīgai;

Pat ja arī esmu Tevis cienīga, ar to vien nepietiek.

kāpēc?

Tāpēc, ka tas neattiecas tikai uz cienīgumu, tur ir kaut kas vairāk.

zinu, ka nepietiek ar to, ka esi cienīga, bet Es tev iemācīšu būt cienīgai un svētai, tev būs jāstrādā un tas jānopelna; nāc, Es tev palīdzēšu; tu arvien būsi Mana līgava, līgava, kurai vēl jāmacās; esmu tevi pieņēmis tādu, kāda esi, jo mīlu tevi, tomēr tev jāļauj Man sevi veidot tādu, kādu Es vēlētos tevi redzēt; Es tevi pabarošu, lai tu augtu; Es jau esmu tev atklājis, kā ļaunais gars darbojas, pārpludinot cilvēkus ar informāciju; Es vēlos, lai tu būtu modra un lasītu to ļoti uzmanīgi;

mācies pieņemt; ikreiz, redzot tevi novārgušu un gatavu iekrist ienaidnieka slazdos, Es steigšos tevi izglābt, neuztver Manu vadību kā vēl vienu gandares darbu; Es tevi vadu, lai tu nepakristu; Es nevēlos tevi zaudēt; piesauc Mani savās lūgšanās, lūdzies vairāk;

1987. gada 24. janvāris

Vassula, Vassula, Manas Vissvētākās Sirds mazais dārgumiņ, nebīsties, Es tevi mīlu; meitiņ, vai tu spētu Mani mīlēt saviem pašas spēkiem?

Nē, Jēzu.

Tu esi mācījusies mīlēt Mani, jo Es tuvojos tev, apgaismojot tevi, Es pievērsu tevi ticībai; tevi uzmodinot; Vassula, vai tu zini, kāpēc Es tevi mīlu?

Nē, Jēzu, es to nezinu.

tad Es tev kaut ko pateikšu; Es tevi mīlu, jo tu esi bezpalīdzīga, grēcīga un vainīga; bērni ir Mana vājība, Es tos mīlu, jo viņi Man atļauj sevi veidot; Vassula, nāc un mājo Manā Vissvētākajā Sirdī, tās dziļumos tu atradīsi Mieru un sajūtīsi Manu karsto Mīlestību, ar kādu Es jūs visus mīlu; tu spēsi tiem pastāstīt par Manu Mīlestību uz viņiem; redzi, ar katru nodzīvoto dienu tu nāc arvien tuvāk Man!

1987. gada 30. janvāris

miers lai ir ar tevi; ikreiz, jūtoties vāja, nāc pie Manis, un Es tevi stiprināšu;

Vassula, vai zini, kāpēc Es izvēlējos tieši tevi?

Nē, Jēzu, es to nezinu.

Es tev pateikšu; Es izvēlējos tevi, jo tu esi bezpalīdzīga un vissamaitātākā no daudziem man zināmajiem cilvēkiem; tavs grēcīgums Mani valdzina, jo dāvā iespēju tevi mierināt; tu esi bezpalīdzīga un neesi pašpietiekama, tu neesi pat spējīga apgūt kādu valodu;

Kungs, ja ar mani ir tik slikti, kādēļ tad tu šai vadībai izvēlēties tieši mani?

vai Es tev nekad agrāk neesmu to teicis? bērni ir Mana vājība, jo viņi atļauj sevi veidot; esmu izvēlējis tevi, lai caur tevi atklātu Savu Mīlestību, tu esi vārīgs zieds, kas nespēj augt pats saviem spēkiem; tu esi zieds, kuru Es esmu atradis tuksnesī un pārstādījis Savu Iepriecinājumu dārzā, ļaudams tam augt Savā Gaismā; viss, ko Es no tevis lūdzu, ir mīlestība; mīli Mani un esi Man uzticīga; Es no tevis sagaidu uzticību; ilgojos, lai ikviena tavā sirdī mītošās mīlestības lāse piepilda Manu Sirdi; Man slāpst pēc Mīlestības, jo esmu Mīlestības Mācītājs; tādēļ vienīgais, ko tev lūdzu, ir mīlēt Mani; ja tu kādu mīli, vai tevi nedezina karsta vēlēšanās ik mirkli būt ar Viņu kopā?

Jā, tā ir taisnība.

sevis pilnīga atdošana Man taču ir visdabiskākais process! nāc, nāc pie Manis, jo Es esmu tavs Tēvs; Es zinu, ka bez Manis tu esi bezpalīdzīga, kad tiek atstāta viena, atklājas tavs grēcīgums un vājums; ļauj Man tevi veidot tā, lai Es caur tevi varētu izplatīt Savu Vēstījumu; ak, meitiņ, cik daudz tev vēl jāmacās;

Es zinu, es apzinos, ka neko nezinu un nesaprotu.

Vassula, Es tevi mīlu, nešaubies; Es atbildēšu uz tavu jautājumu; Manas līgavas nav tikai tās, kuras ir izvēlējušās Mani īpašā veidā, Es izvēlos arī tos, kuri Mani nepazīst; Es nāku un klauvēju pie katrām durvīm; Es klauvēju cerībā, ka tikšu uzklausīts; Vassula, Es ilgojos, lai ikviena dvēsele Mani pieņemtu un ielaistu savā mājoklī; Es mīlu jūs visus;

Biju domājusi, ka Tu dod priekšroku reliģiozām dvēselēm, kuras noteikti vienmēr liek Tev justies laimīgam.

Vassula, Es mīlu Savus priesterus, mūkus un mūķenes tieši tāpat kā Savus pārējos bērnus; Es mīlu ikvienu, arī grēciniekus un tos, kuri Mani vajā; Vassula, Es tuvojos ikvienam, neņemot vērā, kas viņi ir un cik daudz zināšanu viņi ir apguvuši savas dzīves laikā; Es Savā spēkā spēju piecelt mirušos; Es tev dāvāju spēku caur šiem vēstījumiem tuvoties Man; Es esmu Kungs: jo mazāka tu kļūsti, jo vieglāk Man ir paņemt tevi pie rokas un vadīt; tu labi zini, ka Man pietiek pašam ar Sevi; tava ierobežotība pagodinās Manu pietiekamību; tavam grēcīgumam Manās acīs nav lielas nozīmes, atdod sevi Man un ļauj Manām rokām tevi veidot;

Es neesmu izvēlējis cilvēkus, kuriem būtu vara, jo Man pietiek pašam ar Savu Autoritāti; caur tevi, parādot Savu Žēlsirdību visai cilvēcei, Es aicināšu cilvēkus uz Mieru un Mīlestību; caur tevi Es vēlos atklāt pats Sevi; Es no Saviem bērniem nepieprasu neko tādu, kas tiem jau nebūtu; ja viņu rēķinā ir tikai grēki un vainas, lai tie tiek atdoti Man, un Es šķīstīšu un atbrīvošu viņus; Es tiem piedošu, Es viņus nekritizēšu, Es tikai mīlēšu; viņus, Es mīlu visus, kuri pakrītot lūdz Manu piedošanu, viņus Es mīlu vēl vairāk; Es tos neatstumšu, pat ja tie pakristu miljoniem reižu; Es būšu ar viņiem, lai piedotu un mazgātu Savās Asinīs visus viņu noziegumus; Es esmu Mīlestības un Žēlsirdības Dievs, kas nekad nepagurs viņiem piedodot, Es esmu pilns līdzjūtības pret vājajiem;

Mana Sirds ir svēta, tā ir piedošanas bezdibenis; meitiņ, nedari vairāk; Es tevi mīlu, uzticies Man, Vassula, un viss, ko Es vēlos pateikt, tiks pierakstīts;

1987. gada 30. janvāris

vai zini, ka tavš tuvums dara Mani laimīgu? Es, Jēzus, tevi mīlu no Savas Sirds dziļumiem, tieši šis mīlestības dēļ, kas man ir uz tevi, ļaunais tevi tik ļoti ienīst; viņi izlikš tev lamatas, bet Es būšu līdzās, lai tevi brīdinātu;

Es nevēlos pakrist!

Es neredzēšu tevi krītam; Es būšu tev blakus, lai tevi atbalstītu;

Nesaprotu, kādēļ es saņemu Tavus vēstījumus, pirms es esmu Tevis izveidota.

Vassula, Es, Dievs, esmu devis šos vēstījumus, lai daudzi no tiem gūtu labumu; ja tikai tu zinātu, cik dvēseles ir dārgas Manās acīs¹; Es redzu, ko tu domā, un atbildēšu uz tavu jautājumu;

uzklausī Mani, Es esmu nācis tev pasludināt Savu Miera un Mīlestības vēsti; šai sūtībai esmu izvēlējis visīstāko bērnu, nepiemērotu šim uzdevumam, bezpalīdzīgu, mazu, bez prestiža; Es esmu izraudzījis neko, lai caur tevi atklātu Savu dedzīgo Mīlestību un mācītu tos, kuri vēl neizprot Manā Sirdī apslēptos dārgumus;

Es ļoti ciešu, noskatoties uz Manis izvēlētajiem skolotājiem, kuri attālinās no visa, kas dievišķs un neatzīst Manu svētību nozīmi; ikviena garīgā dāvana ir svētība; viņu sirdis ir kļuvušas tik raupjas, tās viņus ir ievēdušas garīgajā kurlumā un sausumā; Es atkārtoti aicinu uz Mīlestību un Mieru, bet cik daudzi atkal Mani atgrūdis? cik daudzi no jums atkal neatsauksies šim aicinājumam? cik daudzi no jums, it īpaši Manis izvēlētie skolotāji, atkal novērsīs savas acis, lai meklētu Mani kaut kur citur? jūs, mazticīgie, cik maz jūs Mani pazīstat! vai esat piemirsuši, ka Es esmu neizsmeļamā Bagātība? kāpēc jūs esat pārsteigti par to, kādu instrumentu Es lietoju? Manam Spēkam nav robežu, tas ir varens, tādēļ Es izrunāšu savus vārdus caur grēcīgam un samaitātām dvēselēm;

Vassula, daudzi, cenšoties noskaidrot, vai šie vēstījumi tiešām ir no Manis, Man prasīs zīmi; tu esi zīme, ko Es došu;

Es esmu atbrīvojis tevi no ļaunā, esmu tevi atmodinājis; Es tevi piecēlu un pacēlu pie Savas Sirds, ieliedams tevī daudzas jo daudzas svētības; pieņem to, ko Es tev dodu, jo tevi vada Gudrība; Vassula, Es tevi mīlu; maziņā, tu piederi Man;

meitiņ, dāvā Man mīlestību un ļauj Man atpūsties; ļauj Man atpūsties tavā sirdī, pieņem Mani, Vassula, un neatsakies no Manis; Vassula, vai tu zini, ka gadiem ilgi esmu gaidījis, lai tu Mani pieņemtu? vai kādreiz esmu tev stāstījis, kā jutos, kad tu bijī tik ļoti atsvešinājusies no Manas Sirds?

Jēzu, es patiešām neatceros.

Es tev to pastāstīšu; Es biju ļoti noraizējies par tevi, redzot tevi aizklīstam tālu projām, un Manu Sirdi plosīja sāpes;

Vassula, mīlotā, kā gan tu toreiz varēji pretoties Manam valdzinājumam? Vassula, esmu gaidījis tik ilgus gadus, pieņem Manu Mīlestību; Mana Mīlestība tevi dziedina;

Jēzu, nav tā, ka es Tevi atgrūstu, vienkārši labāk jutos, ja varu dot un mīlēt, nevis saņemt. Tu taču mani pazīsti. (To pateikusi, noskumu, jo negribot biju Viņu sāpinājusi. Jēzus nekavējoties sajuta Manu noskaņojumu.)

nāc Man līdz; vēlos dalīties ar tevi kādā noslēpumā; Vassula, vai zini, kāpēc tevi mīlu?

Jā, Tu man jau pastāstīji.

Manai Mīlestībai ir vēl kāds iemesls; Es tevi mīlu, jo tu mīli Manus bērnus; tagad nāc Man tuvāk; vai atļausi Man ieiet tavā sirdī?

Jā, Jēzu.

---

¹ Šķita, ka Dievs nevēlas zaudēt ne mirkli.

cik laimīgu tu Mani dari, jo zinu, ka tevī radīšu atdusu; nekad vairs nenoliedz Mani, jo Es ilgojos tikai pēc viena – ieiet cilvēku sirdīs;

Iespējams, ka Tu manā sirdī atradīsi netīrus traipus...

Es nomazgāšu ikvienu netīrumu; mīļotā, Manas Asinis tevi šķīstīs;

1987. gada 1. februāris

Vassula, tas esmu Es, Jēzus Kristus; Es tevi mīlu;

vēstījumi, kuros ir kritika vai asi vārdi, nenāk no Manis; Es esmu Mīlestība, Mīlestība, Mīlestība; Mana Sirds ir Mīlestības bezdibenis; veids, kādā tevi vadu ir tev vispiemērotākais; lūkojies uz sevi kā uz zīdāini, kurš tikko ir sācis staigāt, – neviens negaida, ka šāds bērns pārlicināti un droši turēsies uz kājām; Mana vadība, ir domāta iesācējam, Es tevi mācu ļoti pamazām, soli pa solim un svētīju ikvienu soli, kuru tu sper kopā ar Mani; Es esmu tavš Tēvs, Es tev palīdzu un mācu tevi, Mans bērns, iet vienā solī ar Mani;

šī ir atbilde uz jautājumu, kas atausis tavā prātā; Es jūs visus mīlu vienādi;

Vai Tu runā par īpaši izvēlētām dvēselēm?

vai tu neesi izredzēta? Es mīlu visus un ikvienu;

meitiņ, Es tik ļoti sen ilgojos, lai tu būtu Man līdzās, ilgojos pēc tavas mīlestības, cik ļoti Es vēlētos, lai arī pārējie bērni Mani iemīlētu; Es viņus aicinu; Es dienu un nakti pavadu pie viņu durvīm, gaidot un cerot uz atbildi; Es nemitīgi nolūkojos uz viņiem, es nenolaižu savas acis no viņiem; ar sāpēm Es noraugos savos bērnos; ja vien tie spētu apzināties, cik nabadzīgas ir viņu dvēseles, ja vien tie spētu saprast, cik ļoti viņi ievaino un sabojā paši savas dvēseles;

Es esmu tev līdzās, Es tevi aicinu nākt pie Manis; nebīsties, Es tev neko nepārmetīšu; Es tevi neaicinu pie Sevis, lai atgādinātu par taviem grēkiem; ja aicinu tevi uz satikšanos, tad, iespējams, tā ilgs pavisam īsu mirkli, tikai dažas minūtes; nabaga dvēseles, nāciet pie Manis un, satiekoties, iepazīstiet savu mīlošo Tēvu¹; Viņš pats jūs pabaros ar Savu Miesu un remdēs jūsu slāpes ar Savām Asinīm²; ja esat slimī, Viņš jūs dziedinās, ja esat izmisuši, mierinās; Viņš jūs ietērs Savā Mīlestībā un sasildīs, ja būsiet nosaluši; neatgrūdiet Mani; Es esmu Mīlestība un Es jūs mīlu, neskatoties uz jūsu samaitātību; pat, ja nicināt Mani, Es jūs mīlu; Es esmu līdzjūtības pilns Dievs, vienmēr gatavs jūs pieņemt un ielaist jūs dzīvot Manā Sirdī;

meitiņ, Man ir sāpīgi noskatīties, kā viņi snauduļo, nemanot, ka arvien dziļāk un dziļāk grimst savos zemiskajos grēkos; ja vien viņi spētu saprast, kādu ļaunumu šīs nekrietnības nodara viņu dvēselēm! Es jums saku, šīs zemes dzīve ir tikai pārejoša ēna, bet dzīve Debesīs ir mūžīga; tajās jūs mūžam dzīvosiet Sava Radītāja Godībā, jo, atļaušos jums atgādināt, ka jūs esat Viņa bērni;

Vassula, nākamajā vēstījumā Es uzrunāšu visus tos, kuri Mani vajā un apgāna Manu Vārdu;

Jā, Kungs.

1987. gada 2. februāris

meitiņ, vienīgais, ko no visiem jums sagaidu, ir mīlestība; Mans Tēvs jūs ir radījis Mīlestības dēļ; aiz Mīlestības Viņš atdeva Savu Vienpiedzimušo Dēlu; aiz Mīlestības uz

---

¹ Jņ 6, 48 - 51

² Jņ 6, 48 - 51

jums Es cietu un nomiru pie Krusta; Es izglābu jūs no nāves Mīlestības dēļ, tad kāpēc, kāpēc daži no jums Mani tik ļoti ienīst un vajā? vai ienīstat Mani tādēļ, ka esmu jums devis Likumus, vai Es neļauju jums dzīvot brīvi un iekrist dumpīgumā? varbūt nekad neesat par Mani dzirdējuši, jo neviens jūs nav mācījis? Tāpēc, ka alkstot pēc zemes bagātībām un izpriecām, sekojot savām nosliecēm, esat izveidojuši paši savus likumus? mīļotie bērni, tas ir bijis aizsākums jūsu naidam uz Mani; jūs Mani neieredzat, jo nekad neesat pazinuši; nāciet pie Manis, Es esmu Mīlestība, ticiet Man; ja sakāt, ka nekad neesat Mani pazinuši, tad Es jums saku, ka Es esmu jūsu pazinis un izvēlējis vēl pirms jūsu piedzimšanas, ja uzskatāt, ka ienīstat Mani, Es jūs tomēr mīlu; ja esat grēkojuši, Es jums esmu piedēvis; ja esat apgānījuši Manu Vārdu, Es jums esmu rādījis Savu Žēlsirdību; ja esat Mani ievainojuši, Es vēl arvien piedāvāju jums līdzdalību Savā Debesu Valstībā; neskatoties uz jūsu nekrietnību, Es jums pilnībā piedodu; Vassula, Es tevi mīlu, atpūties, Es turpināšu diktēt vēlāk;

1987. gada 2. februāris

tas esmu Es, Jēzus Kristus;

ļauj Man, meitiņ, tev diktēt Savus Vārdus; tagad uzklausi Mani un atpazīsti Manu klātbūtni;

vai jūs no Manis baidāties un Mani noliedzat tāpēc, ka Manas acis redz jūsu būtības dziļumus un spēj noteikt visu, ko jūsu dvēsele ir darījusi? nebīstieties, jo Es jau esmu jums piedēvis;

Es esmu izlējis Savas Asinis jūsu pestīšanai;

Es esmu dzīvojis virs zemes cilvēciskā miesā; esmu mājojis starp grēciniekiem, dziedinot slimos un augšāmceļot mirušos; Es nekad neesmu jūs pametis; Es vēl arvien esmu starp jums, lai jūs dziedinātu; nāciet pie Manis, lai taptu dziedināti, Es pacelšu jūsu dvēseles pie Sevis; Es mācīšu jūs mīlēt Mani un mīlēt vienam otru; Mans Spēks stiprinās jūs, bet, ja pazudīsiet, Es būšu pie jums un parādīšu Ceļu; Mans Likums ir Mīlestības Likums; sekojiet tam; sekojot Mīlestības Likumam, Es atvēršu jūsu sirdis, lai tās būtu spējīgas pieņemt Mani;

Es jūs iedvesmošu, Es jums iemācīšu, kā mīlēt, kā piedot, kā būt svētiem un kā dzīvot svēti; nāciet, mīļotie, nāciet un mācieties no Manis; Es esmu Mīlestība; Es esmu Miers; Es esmu Žēlsirdība; Es esmu Lēnprātība un Pazemība; Es esmu Piedošana; Es jūs visus mīlu;

1987. gada 3. februāris

Kungs, es jūtos iztukšota, neparasti tukša un auksta kā akmens!

Vassula, Es pats apcērtu tavus zarus, vairojot tavu spēku; Es esmu tavs Patiesais Sargs; zaru apciršana tev stiprina, lai tu nestu daudz augļu;

1987. gada 4. februāris

maziņā, vai zini kāpēc tev mīlu? lūk, vēl viens no iemesliem, - tu esi Mans mazais ziedīnš, kurš atļauj sevi apkopt; tu atļauj Man sevi pabarot un Manai Gaismai tevī apspīdēt;

Es palīdzu tev augt un nest Mīlestības un Miera augļus; esmu Tavs Kungs un Skolotājs;

1987. gada 5. februāris

mīļotā, Es esmu Jahve un šie vēstījumi ir no Manis; meitiņ, Es tevi esmu pabarojis un Es tevi veidoju;

Es esmu Visvarenais, nebīsties;

klausies, meitiņ, piepildi Manus vārdus;

Es tevi atbrīvoju no ļaunā un ievēdu Savā Gaismā, lai tu kļūtu par Manu vēstnesi; Es tev došu spēku, Es vienmēr esmu tev līdzās, nekad par to nešaubies;

Labi apzinos savu cilvēcisko nespēju un ļoti baidos no apstākļiem.

tev nav jābaidās, jo tevi pārklās Mans Spēks, un tu spēsi samīt Manus pretiniekus;

esi piesardzīga, jo daudzi centīsies laupīt tev drosmi, sakot, ka šī nav Mana vadība; Es zinu, cik tu esi maza un bezpalīdzīga, tādēļ esi Manā tuvumā un ļauj Manai Gudrībai tevi vadīt; visa Autoritāte nāks no Manis;

saproti, ka Gudrība nāk no Manis;

liec redzēt tiem, kuriem ir acis; tiem, kuriem ir sirdis, liec saprast, ka runāju Es, Jahve, Cebaots; Es nekad neesmu tevi atstājis; pašreiz Es pasaulei sūtu Gudrību, lai no jauna iedibinātu Sava dotā Vārda autoritāti; Es nāku, svētot ikvienu, lai jums visiem atgādinātu par Savu Mīlestību, ar kādu jūs mīlu; Es nevēlos jūs redzēt pazudušus, bēdas neprāšiem! šķīstiet savas sirdis, jo laiks ir tuvu; ieklausieties Manos Vārdos, jo, darot Manu Gribu, jūs tajā iegūsiat piedošanu; Es jūs vadu, lai jūs dzīvotu Mierā un Mīlestībā, jo Es esmu Miera un Mīlestības Dievs;

dzīvojiet svēti, lūdziet pēc piedošanas un Es jūs svētīšu;

jūs visi esat Mani bērni, Es jūs visus esmu radījis ar mīlestību;

nāciet, iegravējiet Manus Vārdus savās sirdīs, jo Es, Jahve, jo Es, Jahve, jūs vadu;

Kungs, esmu bezpalīdzīga un neko nezinu. Es redzu sev priekšā vienīgi lielu kalnu!

nebīsties, Vassula, jo tu neesi pirmā bezpalīdzīgā Mana vārda vēstnese; tici Man; paļaujies uz Mani un Es tevi vadīšu;

1987. gada 9. februāris

miers lai ir ar tevi; bērniņ, Es tevi mīlu; Es esmu Jahve; Es esmu tevi izvēlējis galvenokārt tādēļ, ka tāda bija Mana Griba, bet arī tādēļ, ka tu esi tik bezpalīdzīga;

Tēvs, es tevi ļoti mīlu.

Es zinu, Es arī tevi mīlu, meitiņ, klausies, vai tu, pirms Mani iemīlēji, esi jutusies tik laimīga kā tagad?

Nē, nekad!

Vassula, mīli Mani; tas esmu Es, kurš mācīja tevi, kā Mani mīlēt; vai vēlies piedzīvot izaugsmi?

Jā, Tēvs, vēlos augt, lai varētu Tevi pagodināt. Es vēlos darīt pilnīgi visu, ko Tu lūdz, jo es patiesi gribu, lai Tu tiktu pagodināts.

Es pats, Vassula, tev palīdzēšu izaugt; Es vēlos tevi brīdināt no ļaunā; viņi¹ tevi ienīst un nemitīgi izliek tev slazdus; Es esmu tev blakus, sargādams tevi, tādēļ nebīsties;

Vassula, Es tevi mīlu un mīlu visus Manus bērnus; Mana Mīlestība līdzinās nedziestošai, visu sadedzinošai liesmai; Mana Mīlestība ir greizsirdīga; esmu izslāpis pēc Mīlestības; nebīsties, jo Es, maziņā, Tev stāstu par Mīlestību; Es tevi nesu Savās rokās un tavsniecīgums Mani iepriecina; maziņā, caur tavu trauslumu Es atklāšu Savu aicinājumu uz

---

¹ Dēmoni.

Mieru un Mīlestību; Es piepildīšu tevi ar Saviem vārdiem; Es tevī iedvesīšu Savas atklāsmes; piekļaujies Man, maziņā, paļaujies uz Mani un dedzīgi mīli Mani; dari Manus vārdus zināmus visiem, pastāsti par Mīlestību, kāda Man ir uz viņiem;

1987. gada 10. februāris

Vassula, tas esmu Es, Jēzus Kristus; mīlotā Es esmu ar Tevi; vai apzinies, ka vadu tevi caur Hadešu²? nebīsties, Mana Gaisma pār tevi, pasargājot tevi no ļaunā; tava dvēsele Hadešā nes dziedināšanu daudzām turienes dvēselēm; Es esmu tevi mācījis Mani mīlēt; mīli Mani, šī mīlestība viņus dziedina³; es izmantoju tavu mīlestību kā zāles viņu dziedināšanai; dziedini viņus, Vassula, dziedini viņus; tu nes Manu Krustu kopā ar Mani, Vassula,; Mans Tēvs tev atklāj dievišķos darbus, bet daudzi no tiem vēl arvien tev tiek apslēpti un paliek noslēpumā;

Daudzi nepieņems šo Jēzu, uzskatot, ka rakstūtais ir mana fantāzija.

Vassula, cik daudzi no viņiem ir pilnībā izpratuši Mana Tēva darbus virs zemes?

Daži no tiem patiešām vēl nav saprasti, tie vēl arvien ir noslēpumā tīti.

kā gan lai tie saprastu dievišķo?

Vassula, Gudrība tiek dāvāta bērniem; Mans Tēvs rod iepriecinājumu tieši bērnos; meitiņ, esi laimīga un slavē Tēvu, kurš pret tevi ir bijis labs;

Meitiņ, esi Viņa vēstnese un pagodini Viņu; neraizējies, Es tevi vadu; darbojies šādā veidā; Es esmu tavs Skolotājs;

Es, mīlotā, turpināšu tevi audzināt; Es audzinu gan tevi, gan arī pārējos Savus bērnus; ej mierā un atceries, ka Es tevi vadu; uzklausī Mani, Es tevi mīlu un vēlos, lai tu būtu ar Mani;

Vassula, Man ir patīkami redzēt tevi pieaugam ticībā; šķīstī sevi, ēdot un dzerot Mani;

Es iešu Jēzu, , es iešu pie svētās Komūnijas.

Nāc pie Manis, tevi pārklāj Manas Mīlestības pilnība; bērniņ, Es tevi mīlu;

Jēzu, es Tevi mīlu un es cīnīšos par Tevi.

Es nevēlos cīņas! jo Es esmu Miers un tu mierā kalposi Mieram; iepriecini Mani, paliekot tik tuvu Man, cik vien tas iespējams; vai tu noskūpstīsi Manas kājas?

(Paņēmu Jēzus attēlu un noskūpstīju Viņa kājas.)

Es tevi mīlu, ej mierā;

1987. gada 11. februāris

Vassula, tas esmu Es, Jēzus Kristus; meitiņ, tavas ciešanas kļūs par Manējām, un Manas ciešanas būs arī tavas; tu kļūsi līdzdalīga it visā, kas ir Mans, jā, pat Manās ciešanās; Es būšu tev līdzās, lai mierinātu tevi, kad tev Manis vajadzēs, tomēr arī Es vēlos saņemt mierinājumu Savās ciešanās;

Jēzu, patiesībā tev taču neviena nevajag, it īpaši – manis!

jā, patiešām, Man pietiek ar Sevi pašu; bet vai Es nedalos it visā, kas Man ir, ar tevi? Es esmu tavs Pestītājs; esmu tavs Dziedinātājs, tavs Tēvs, tavs Laulāts Draugs; Es esmu tavs Dievs un nekad tevi neatstāšu;

---

² Caur šķīstītavu. (Šķīstītavas dvēseles zina par manu dvēseli. Cilvēka mīlestība uz Dievu var atbrīvot šķīstītavas dvēseles, tas pats attiecas uz lūgšanu.)

³ Apdzēs liesmas, kurās šīs dvēseles atrodas.

Vakarā, paņēmusi rokās dažas glāzes, gatavojos kāpt augšup pa kāpnēm. Šai mirklī virs kāpnēm ieraudzīju milzīgu, tumšu krustu. Pie krusta, vaidēdams agonijas mokās, pārklāts ar zilumiem un asinīm, karājās Jēzus. Es nezināju, ko darīt, man nācās iet tam garām un ejot es sadzirdēju Jēzus balsi: „Ak, Vassula, nāc pie Manis un palīdzi Man.” Atstājusi glāzes turpat, es steigšus devos augšup pa kāpnēm, paņēmu burtnīcu un Jēzus tajā ierakstīja: „Mana agonija ir ļoti smaga un ciešanas ir lielas, vai nepalīdzēsi Man, kurš par tevi ir atdevis Savu dzīvību?. Esmu pienaglots pie Krusta un nevaru nākt pie tevis, tādēļ nāc, Es vēlos tevi Sev tuvāk. Vassula, cik ļoti Es jūš visus mīlu, dziedini Manus bērņus, aicinī tos nākt pie Manis un Mani mīlēt, esi svētīta, esi Manā tuvumā, Es tevi mīlu”. To rakstīdams, Viņš man lika just lielu satraukumu un es pat nepamanīju, ka dažu sekunžu laikā biju pilnīgi nosvīdusi.

Vassula, Es, Jēzus, ciešu, un tu pilnīgi skaidri redzi gan Manu Krustu, gan Mani uz Tā; Es vēlos, lai tu izjustu Manu agoniju; ciet kopā ar Mani, meitiņ; dzīvo Manī, un Es ļaušu tev sajūst Savu caurdurto Sirdi, kuru ir ievainojis gan šķēps, gan daudzas Manu mīļoto dvēseles; Es tevi mīlu, vai tu vēlies Mani noliegt? Es esmu cietis par tevi un nomiris, vai tavai sirdij pietiks drosmes Man pretoties? Es cietu aiz mīlestības; Es esmu tevi svētījis; Es tevi esmu aicinājis mīlestības dēļ; Es esmu tevi pabarojis; tagad, kopš esmu tevi aicinājis, ilgojos saņemt no tevis mierinājumu un sirsnīgu mīlestību; Es ilgojos, lai tu Man atbildētu;

Vassula, nebīsties; pilnībā atdod sevi Manās rokās; pakļaujies Man pilnībā, atdod sevi Manās rokās un uztici Man pilnīgu rīcības brīvību darīt ar tevi pēc Savas labpatikas;

Es jau esmu piekritusi kalpot Tev, Kungs. Tādēļ tagad, Kungs, dari ar Mani, ko vēlies.

jā, esi pakļāvīga; Es tevi mīlu un priecājos, ka tu Man pakļaujies; nekad neatstum Mani, jo Manai Mīlestībai uz tevi nav robežu;

Es turpināšu tevi mācīt, uzticot tev noslēpumu; Vassula, paņem savu piezīmju burtnīcu; nebīsties, jo Mani vēstījumi ir radušies Gudrības iedvesmā, visi noslēpumi vēl nav atklāti; kalpošana tiek dota tiem, kuri zina, kā Mani mīlēt;

(Tagad es paņemšu savu piezīmju burtnīcu ... Jēzus man uzticēja kādu noslēpumu, bet pēc tam Viņš sacīja: „Es tev atklāšu vēl daudzas apslēptas lietas.” Tas bija trešais noslēpums.)

ar katru nākamo dienu tu tuvojies Man;

Ko tas nozīmē?

tas nozīmē, ka pavisam drīz Es būšu ar tevi;

(Man nepavisam nav bail no nāves!)

1987. gada 12. februāris

Visvarenais Dievs, Es tik ļoti nevēlētos iekrist tukšībā vai sava labuma meklēšanā, lūdzu, palīdzi man! Es vēlos vienmēr būt nekas. Es vēlētos vienmēr palikt tik vienkārša, lai viss gods tiktu atdots Tev!

Vassula, Es esmu Jahve, Es tevi mīlu; maziņā, Man pieder visa vara; Es tev vienmēr atgādināšu par tavu niecīgumu; Es tev ļaušu izprast Savu rīcību; Vassula, atrodi mieru, Es pavisam drīz būšu ar tevi;

(Uzzinot, ka Dievs vienmēr man atgādinās par manu niecīgumu, sajutu atvieglojumu! Šī diena bija bijusi briesmīga, tajā bija vienas vienīgas šaubas par to, ka viss, kas ar mani notiek, ir neiespējams un nepatiess, un nemaz ar mani nenotiek. Tomēr atkal sadzirdēju

Dieva balsi, vēl arvien esot šajā nerealitātes apziņā, bet aicinājums bija absolūti reāls, tādēļ pēkšņi sāku justies kā visgrēcīgākā no cilvēkiem. Kas tad īstenībā notiek?)

Vassula, vai tiešām esi aizmirsusi, kāda tu biji pirms gada; iemīļotā, ļauj Man tev to atgādināt; Es, Jahve, staigādams gar mirušo rindām¹, starp ļaundariem pamanīju tevi; viņi tevi turēja un mocīja tevi, Es redzēju, kā tu tur guli, cīnoties pati saviem spēkiem, tava dvēsele bija tuvu nāvei; šajā brīdī izjutu pret tevi lielu žēlumu; lūkojoties tevī, tu atcerējies Manus agrākos darbus un tad tu aptvēri, ka Es varētu kļūt par tavu patvērumu, un Es sadzirdēju, kā no zemes līdz Manīm nonāk tavs sauciens pēc palīdzības;

meitiņ, Es vienmēr esmu tevi mīlējis, bet tu biji par Mani aizmirsusi; Es ilgojos pēc tavas mīlestības, ilgojos, lai tu Mani nosauktu par Tēvu; daudzus gadus esmu stāvējis tavu durvju ārpusē, gaidot, ka kādu dienu tu varbūt Mani sadzirdēsi ... Es biju turpat – rokas stiepiena attālumā; jā, Es patiešām biju tik tuvu pie tevis; Mana Sirds nespēja pretoties tavam saucienam, un Es, prieka pilns, tuvojos tev; beidzot tu Mani sauci; meitiņ, Es tevi pacēlu pie Savām krūtīm, Es dziedināju tavas brūces; Es tevi iemācīju Mani mīlēt; paceļot tevi, Es tev mācīju, kā pieņemt Mani, un Es ļāvu pār tevi atmirdzēt Savai Gaismai ... neskumsti, mazais ziediņ; Es tevi mācu ļoti pamazām, soli pa solim, runājot tev saprotamā valodā;

tu Man vaicāji, kādēļ daļa no vēstījumiem ir tikuši uzrakstīti pirms tevis izveidošanas; atbildēšu uz šo jautājumu tad, kad tu būsi atbildējusi uz Manējo; vai aptver cik liela vērtība vienai vienīgai dvēselei ir Manās acīs?

Es zinu, ka liela, bet cik liela, to, Mans Dievs, es nemāku pateikt.

ja pateikšu, cik vērtīgas Man ir dvēseles, tad tā būs arī atbilde uz tavu jautājumu; viena vienīga dvēsele Man ir tik svarīga, ka šie visi vēstījumi² varētu būt domāti tikai šai vienīgajai dvēselei, kurai pirms nāves tā būtu vienīgā iespēja izglābties; vai tagad tu saproti?

Jā, pie tam zinu, par kuru dvēseli Tu runā.

meitiņ, Es tevi mīlu, nešaubies, ka šī garīgā vadība nāk no Manis; Es tev vienmēr atgādināšu, kurš tevi ir atmodinājis no tavas snaudas; Es tevi mīlu, vienmēr esi pārliecināta par Manu Mīlestību; strādā mierā un neaizmirsti Mani;

1987. gada 13. februāris

miers lai ir ar tevi; Es esmu šeit; Es, Jēzus, tevi vadu; nebīsties; mājo Manī, vienīgais, pēc kā Es ilgojos, ir Mīlestība;

Es raizējos par vēstījumiem, jūtos par tiem atbildīga un nezinu, kā pie tiem strādāt!

Man pietiek pašam ar Sevi un Es arī pats, bez tavas palīdzības, varētu palīdzēt visiem ,Saviem bērniem, tomēr būdams tavs Laulātais draugs, gribu ar tevi dalīties visā; neraizējies, jo Es, mīļotā, esmu tavs Spēks; paļaujies uz Mani un ļauj Man tevi vadīt; neaizmirsti, ka Es esmu tas, kurš dod tev spēku sastapties ar Mani;

Es lūdzu no tevis uzticamu mīlestību; mīli Mani dedzīgi; daudzi no jums Mani sāpina un ievaino, tādēļ, mierini Mani, ja Es lūdzu mierinājumu, ik dienas tiek izdarīti tik neskaitāmi grēki, kuri skumdina Manu dvēseli, sarūgtinot Mani, no jauna piepildot Manu ciešanu biķeri; kā gan viņi ir varējuši Mani aizmirst? pie kā gan vērsīsies pēc mierinājuma noskumušais Līgavainis, ja ne pie Savas Līgavas, kura to mīl;

---

¹ Domāti garīgi mirušie.

² Vassula šo jautājumu uzdod 1987. gada 31. janvārī

Ja vien spēšu, es Tevi mierināšu. Tomēr zinu, ka esmu necienīga un, iespējams, negribot tevi sāpinu. Zinu arī, ka esmu nepilnīga un, izjutot savu necienību, kautrējos sarunāties ar Tevi!

Es zinu, ka viss tevis teiktais ir patiesība, bet, vai Es tevi neizvēlējos, zinādams visas tavas vājības? Vassula, Es tevi mīlu un vienīgais, pēc kā ilgojos, ir tava atbilde uz Manu mīlestību;

Es Tevi ļoti mīlu, Tu nemitīgi piepildi manas domas, un es dzīvoju Tev. Pat, ja nespēju izmērīt savas mīlestības lielumu, Tu to zini labāk.

Es varu vienīgi lūgt Tevi iemācīt mani mīlēt Tevi arvien vairāk, lai šī mīlestība kļūtu neizmērojama.

mīļotā, piekļauj savu galvu pie Manām krūtīm un ļauj Man tevi svaidīt ar šķīstības eļļu, kļūstot par vienu no tiem ziediem, kuri ir piesātināti ar Mani; nāc, Es tevi pabarošu, tu ēdīsi no Manas rokas; Es tev iemācīšu mīlēt Mani vairāk;

1987. gada 14. februāris

Izlasot svētā Bernarda lūgšanu Jaunavai Marijai „Memorare”.

visi šie vēstījumi ir Dieva vadība;

Vassula, vai tu dzirdi mani, tā esmu Es, Jaunava Marija, nebīsties no Manis; Vassula, Es zinu, ka tev ir ļoti grūti noticēt notiekošajam, tomēr Es tevi lūdzu uzticēties Dievam; pieaudz ticībā; Viņš darbojas tevī, Mans bērns; neizvairies no paklausības Viņam; ieliec sevi Viņa rokās un dari, ko Viņš no tevis lūdz; Es esmu tev līdzās, lai tev palīdzētu; esi mierīga, jo Viņš tevi vada;

Vassula, Jēzus tevi audzina, lai tu kļūtu stipra un spējīga pretoties kārdinājumam; Viņš tevi pabaro, dodot visu, kā tev pietrūkst;

atceries, meitiņ, ka Gudrība ir tevi izaudzinājusi; apzinies, kāpēc tas ir noticis;

Tas nav tikai man pašai, bet ir domāts arī citu labumam?

jā, Dievs tevi ir veidojis, lai tu būtu Viņa vēstnese;

Es nesaprotu, ko nozīmē būt Dieva vēstnesei.

Dievs ir runājis ar tevi un mācījis tevi Viņu mīlēt; paļaujies uz Viņu, Viņam pieder neskaitāmas bagātības, un Viņa Žēlsirdība ir neizmērojama; Viņš tevi mīl ar īpašu maigumu un nolūkojas tevī ar bezgalīgu mīlestību; ikviens dievišķs vārds paliek uz mūžiem;

Man vajadzētu iemācīties mīlēt Tevi vairāk.

neuztraucies, Es tevi mācīšu;

1987. gada 14. februāris

Vassula, tas esmu Es, Jēzus, Es dodu tev spēku sastapties ar Mani;

audz kopā ar Mani, jo Es vēlos izplatīt Savus Vārdus, lai daudzi varētu tos lasīt un gūt no tiem labumu; kad Manis dāvātais garīgais ceļš iesakņosies, Es sagatavošu tevi sastapties ar Mani; Es ilgojos pēc tava tuvuma; Vassula, palūkojies uz Mani¹; vai esi laimīga, ka vari šādā veidā sastapties ar Mani?

Jā, ļoti! Es nedomāju, ka būtu pelnījusi šādu Gara dāvanu!

pieņem to; pieņem to, ko Es dodu, un Es dodu pat vissamaitātākajām dvēselēm; Vassula, vai tu esi dzirdējusi, ka Es Savu Gudrību dodu nevis gudrajiem un mācītājiem, bet gan bērniem;

---

¹ Es palūkojos uz Jēzu, - Viņš skatījās tieši uz mani.

Jā, esmu par to dzirdējusi, kāpēc tas tā?

jo bērni ir Mana vājība, viņi Man ļauj sevi audzināt; Es izvēlos audzināt necienīgas dvēseles, tos, kuri zina maz vai gandrīz neko; Es apmierināšu tavas vajadzības, Vassula, jo esmu bagāts, esot kopā ar Mani, tev nekā netrūks;

Es tevi mīlu; vai apzinies, cik laimīgs Es esmu ikreiz, kad satieku tevi? Es jūtos laimīgs, ka tu beidzot esi Manā tuvumā; vai tēvs, kurš beidzot ir atradis savu pazudušo bērnu, nepriecātos? tu biji pazudusi un Manu Sirdi plosīja sāpes; tu biji noklīdusi, atstājot Mani izmisumā; Es devos tevi meklēt un atradu; kā gan Es nepriecātos, redzot tevi savā tuvumā? Vassula, Manā tuvumā tu ļoti daudz ko iemācīsies; Es iemācīšu tev tikumus, lai tu spētu Mani pagodināt; bērniņ, iemācies uzņemt sevī taisnīguma rasu; iemācies pagodināt Mani; ļauj Gudrībai sevi mācīt; Es tevi mīlu; bet tagad ej mierā un aicini Mani, kad vien vēlies; lūgsimies kopā;

Mēs lūdzāties.

esi tagad Mana ceļabiedre un glabā Mani savā sirdī;

1987. gada 15. februāris

Es Tevi mīlu, bet varbūt to daru nepareizi? Nezinot, kas pareizs un kas – nepareizs, es slavēju Tevi!

Vassula, mīlestība ir mīlestība; Es vēlos, lai tu necenstos apvaldīt savu mīlestību; esmu tavš svētais Tēvs un mīlu tevi ar ļoti intīmu mīlestību; tuvojies Man, un lai arī tava mīlestība uz Mani ir ļoti intīma; Es vēlos būt tuvības pilnās attiecībās ar tevi; nebīsties, Es vēlētos no tevis saņemt visu tavu mīlestību; Vassula, šodien Es vēlētos, lai tu nožēlotu grēkus;

Vai man to vajadzētu darīt tagad, Tavā priekšā?

jā, nožēlo, Es klausos²; meitiņ, Es piedodu visus tavus daudzus grēkus;

Vassula, vai zini, ka Es esmu mācījis Saviem mācītājiem, kā nožēlot grēkus? viņi ir saņēmuši Manus norādījumus; Es tiem esmu devis varu pieņemt Savu bērnu grēksūdzes; bērniņ, Es to rakstīju,³

Vassula, neko Man neatsaki; Es no tevis prasīšu daudz; vai esi gatava sekot savam Dievam un Pestītājam?

Jā, kamēr spēšu atpazīt, ka tas tiešām nāk no Tevis. Es Tev sekošu tāpēc, ka Tevi mīlu.

Vassula, nekad nebaidies no Manis, uzticies; Es tevi gatavoju stāties pretim daudz lielākiem pārbaudījumiem; vai esi gatava Man sekot?

Ar Tavu palīdzību esmu gatava.

nebīsties, Es esmu ar tevi un tevi atbalstu; meitiņ, pilnībā uztici sevi Manās rokās; mīļotā, ļauj Man tevi lietot, lai dziedinātu dvēseles; ļauj Man saistīties ar tevi mīlestības saitēm; ļauj Man sajūst, ka pilnībā piederi Man; esi Mans, Sava Radītāja, īpašums;

Es esmu ilgojies pēc tavas mīlestības; ļauj tagad Manai Mīlestībai iekvēlināt tavu sirdi; pilnībā piederi Man; Es esmu ilgojies pēc tevis, Es ilgojos pēc tevis arī tagad, vai tu nekad neilgojies pēc Manis, Vassula?

Jā, ilgojos, (vismaz man tā šķiet).

Vassula, mīļotā, atdodot sevi Man, tu Mani pagodināsi un Es tevi šķīstīšu; šajā brīdī Es sasaistos ar tevi, Es, Visaugstais Dievs, būšu ar tevi līdz galam;

---

² Es to izdarīju.

³ Es centos izdzēst vārdu ‘grēksūdze’, jo esmu pret grēksūdžiem, bet mana roka bija kā sastingusi.

patiesi Es tev saku, Es esmu tevi izvēlējis, apzinoties tavu niecību, nevarību, nožēlojamību un grēcīgumu, tomēr, neskatoties uz tavām vainām, Es tevi mīlu; jā, Es jūs visus mīlu, neskatoties uz jūsu netaisnību;

Kungs, vai Tu tagad esi sasaistījies ar mani?

jā, esmu; Es tevi mīlu; šīs mīlestības dēļ vēlos, lai tu vienmēr būtu ar Mani; mīlotā, uzklausi Mani, Es saistos ar tevi mīlestības un šķīstības saitēm; Es tevi mīlu, palīdzi Maniem bērniem saprast, cik ļoti Es viņus mīlu;

Mans maigums ir bezgalīgs; Mana Mīlestība līdzinās svelošai liesmai, tā iekvēlina ikvienu sirdi, kura Mani pieņem; meitiņ, tagad beigsim, un neaizmirsti, ka Es tevi vadu; neaizmirsti, kurš tevi ir šķīstījis¹, vai tiešām tu neatceries? vai tad Es neesmu tevi svaidījis ar Sevi?

Jā, Kungs, tas bija 13. janvārī.

Vassula, Es pats esmu tev devis Savu Maizi un Vīnu; neaizmirsti, bērns, ka Es izvēlos laiku, kad tevi šķīstīt²; mīli Mani, strādāsim kopā;

Šis vēstījums man atgādināja par pirmo Baznīcā saņemto svēto Komūniju. Tas notika pārdabiski. Es biju kopā ar priesteri Karlu, Dievs bija mani aizsūtījis pie viņa, lai es saņemtu Komūniju. Tā kā lūgums bija nācis pārdabiskā veidā, priesteris nebija pārliecināts, vai man vajadzētu to saņemt. Tad priesteris Karls sacīja, ka lūgšoties un vaicāšot Dievam, bet klusām, pie sevis, tā lai es nedzirdētu, bet man jāļauj rokai pierakstīt Kunga sniegto atbildi. Dievs uzrakstīja: „ES TO DARĪŠU”. Jautāju, ko viņš bija lūdzis. Priesteris bija vaicājis Dievam, vai viņam vajadzētu man lūgt izsūdzēt grēkus; Dievs viņam bija atbildējis, ka darīs to pats³. Priesteris Karls bez vilcināšanās aicināja mani nākt pie Komūnijas; četras dienas pēc šī notikuma Dievs mani aicināja nožēlot grēkus. Es nezināju, kā to darīt, un tad Dievs paskaidroja, ko vajadzētu teikt. Es kopā ar Viņu izsūdzēju grēkus. Nākamajā dienā es saņēmu Komūniju.

1987. gada 16. februāris

Es arvien dziļāk sāku apzināties, ka nespēju dzīvot bez Dieva. Jutu, ka esmu Viņam ļoti pieķērusies.

bērniņ, Es esmu Jahve; tas esmu Es, pievērsies Man; Es tevi ļoti mīlu un šīs bezgalīgās Mīlestības dēļ, turu tevi Savās rokās; bērniņ, nebīsties; ieklausies Manī; Savas aizrautīgās Mīlestības dēļ Es saistu tevi pie Sevis; piekļaujies Man, Es vēlos būt tev vajadzīgs;

Vai Tu mūs tik ļoti mīli?

meitiņ, vai tu neesi izjutusi Manu Mīlestību¹? Mana Mīlestība vēlas pārņemt tevi visu; jūtot, cik ļoti tu esi Man pieķērusies, Es esmu pagodināts; Mīlestībai, ar kādu tevi mīlu, nav robežu, un Es nekad tevi neatstāšu; bet Es jau esmu pārliecinājies, ka tu arī; tāpat Es esmu pārliecināts par mūsu vienotību; vai redzi? ... Es priecājos par gūto uzvaru;

Es ļoti ilgojos, lai mēs būtu vienoti uz mūžiem, lai būtu tev vajadzīgs, lai tu Mani mīlētu un saistītos ar Mani uz mūžiem, bet Es – ar tevi; Es vēlējos, lai tu Man atļaut tevi mīlēt bez liekas atturības un atļautu Man pārņemt visu tavu būtību;

¹ Es nesapratu, tādēļ nedaudz kavējos piekrist.

² Kādu dienu, kopā ar citiem Baznīcā dziedot psalmus, es pilnībā piedzīvoju Jēzus klātbūtni tabernakulā. Viņš pats mani pabaroja ar Maizi un Vīnu.

³ Tas gan notika izņēmuma kārtā.

¹ Protams, esmu. Tas ir neticami.

To esmu vēlējies Es, kurš tevi ir radījis, lolojis, konsekrējis un pirmais tevi iemīlējis; to esmu vēlējies Es, kurš tevi ir piepildījis ar Savu Svētos Garu; jo Es, Vassula, esmu tavš Dievs, Jahve, Es esmu tevi izaudzinājis;

esmu pārliecinājis, ka mūs saistošās saites ir mūžīgas; tu nespēsi atrauties no Manis, jo Es esmu Visaugstais;

Kungs, tas iedveš izbailēs, pat ja Tevi mīlu! (Tavs spēks un Gudrība ir vareni!)

Kāpēc, Vassula, no kā tev būtu jābaidās? Vai gan Es neesmu Mīlestības Dievs?

Es rūpēšos par tevi, Es remdināšu tavas sāpes; Es tevi pārklāšu ar Savām svētībām; Es tevi piepildīšu ar visu, kā tev pietrūkst; Es esmu Bezgalīgā Bagātība; kopā ar Mani tev nav jābīstas, Manās rokās ir zemes pamati; ļauj Man darīt ar tevi visu, ko vien vēlos; esmu tik laimīgs, ka tu – tik trausla un vāja, esi Manā tuvumā, jo zinu, ka tava sirds atļaus Man rīkoties ar to pēc labpatikas; nebīsties, Es esmu Tavs Debesu Tēvs un Es tevi mīlu vairāk kā cilvēciskais prāts spēj aptvert;

Es esmu Jahve un, ja neesi to agrāk dzirdējusi, tagad saku to tev: Es esmu Uzticams un uz Manu Vārdu var paļauties;

bērniņ, Es tevi atmodināju no nāves, lai Mans Vārds taptu uzrakstīts, esmu tevi izaudzinājis par Savu vēstnesi; lai kļūtu par Manu vēstnesi, tev jāatļauj Man sevi veidot; tev jāiemācās saprast, kā Es jūtos, kā rīkojos un kā Mana Mīlestība iekvēlina sirdis; kā citādi Tu Maniem mīlotajiem bērniem varētu pastāstīt par Mani?

nāc; sajūti Manu klātbūtni tādā veidā, kā esmu Tev mācījis; maziņā, Es tevi mīlu; atpazīsti Manu klātbūtni; vēlos, lai Tu būtu Manā tuvumā;

Vassula, rīt Es tev dāvāšu vēstījumu, kurā mācīšu Saviem bērniem, kā būt ar Mani; tagad ej un pildi savus pienākumus; ej mierā;

vēlāk:

Vassula, raksti; tagad tu esi vienota ar Mani, tu cietīsi līdz ar Mani, tu Man palīdzēsi; tik tiešām, Es dalīšos ar tevi it visā, kas Man ir, un tu darīsi to pašu; būt vienotiem nozīmē vienmēr būt kopā; saites, ar kurām Es saistos ar cilvēku, ir mūžīgas; Mana aizrautīgā Mīlestība sasaista mūs kopā uz mūžiem; Mana Mīlestība spēj iekvēlināt pat akmens sirdis, liekot tām degt Mīlestības liesmās;

meitiņ, Es esmu guvis virsroku; tev nav jābīstas, Es, mīlotā, esmu iekarojis tavu sirdi un esmu pārliecinājis, ka Tu vienmēr būsi Manējā; cik ļoti Es esmu ilgojies iegremdēt tevi Manas Sirds dziļumos un ļaut Manas Mīlestības liesmām pilnībā tevi pārņemt, liekot tev palikt pilnīgā ekstāzē Manā Klātbūtnē;

Vai patiešām Tu mani tik ļoti mīli, tik ļoti, ka esi gatavs šādi rīkoties?

Vai tad neesmu atdevis par tevi Savu dzīvību? esmu to atdevis aiz mīlestības uz tevi, esmu Sevi upurējis tavas pestīšanas dēļ, arī aiz mīlestības; esmu izlējis par tevi Savas Asinis, arī aiz mīlestības; tagad, esmu pārliecinājis, ka esi saistīta ar Mani Mīlestības saitēm;

Kāpēc?

kāpēc? vai esi aizmirsusi, ka esmu Uzticamais un uz Mani var pilnībā paļauties; saistījis tevi pie Sevis, būšu pārliecināts, ka arī tu būsi pilnībā uzticama;

tagad, esot pilnībā vienoti, mēs darbosimies kopīgi; Es izmantošu tavu mīlestību uz Mani, lai dziedinātu daudzas Sātana ugunī saistītas dvēseles; mēs kopīgiem spēkiem palīdzēsim šīm dvēselēm; vienīgais, ko no tevis sagaidu, ir dedzīga mīlestība; dažkārt Es nākšu pie tevis, uzticot tev Savu Krustu;

Bet es taču nekas neesmu!

Vassula, vienmēr esi nekas un ļauj Manu būt par visu to, kā tev pietrūkst; tu Man sekosi, lai kur Es arī ietu; tu nekad, nekad nebūsi viena; tagad tu esi savienota ar Mani; Vassula, audz garīgi; audz, jo tev ir jāizplata Mani un Mana Tēva vēstījumi; Gudrība tevi vadīs un mācīs;

Labi, Tēvs.

Mani ļoti iepriecina, kad dzirdu, kā tu Mani sauc par Tēvu! Esmu tik ļoti ilgojies dzirdēt, kā tavas lūpas izrunās šo vārdus ‘Tēvs’;

1987. gada 17. februāris

Vassula, kāpēc, kāpēc tu izvairījies un nevēlējies saukt Mani par Tēvu? Vassula, Man tik ļoti patīk, kad tieku uzrunāts šajā vārdā; Es esmu visas cilvēces Tēvs;

Tēvs, es tevi mīlu.

Es arī Tevi mīlu;

1987. gada 18. februāris

miers lai ir ar tevi; Vassula, tev jāiemācās nesteigties, tev jāsaprot, ka Es darbojos maigi, tikai paliec Manā tuvumā; tevi pārklāj Mana Gaisma;

neviens¹, kas tev tuvosies, nespēs aizskart tevi vai nodarīt tev ļaunu; tevi apskauj Mana Gaisma kā Manas Pestīšanas oreols;

tava mīlestība uz Mani dziedina un glābj daudzas pazudušas un neesamībā klīstošas dvēseles; Vassula, tās līdzinās savā vaļā atstātiem bērniem, kuri nezina, kādu ceļu izvēlēties; kad esmu kopā ar viņiem, Es tos pabaroju ar Savu Mīlestību, tad daži no tiem Man seko, bet tu tiem palīdzi Mani mīlēt un Man sekot; Es tevi lietoju šādā veidā;

Vai tādā gadījumā man ar šīm dvēselēm vajadzētu būt pacietīgai un ik dienas lūgties par tām?

jā, esi pacietīga, jo Es viņus mīlu; Vassula, mīli un dziedini viņus; Es mācu tev izprast Gudrību, jo visi dievišķie darbi ir Gudrības iedvesmoti; censties izprast Manas pamācības; nāc, paļaujies uz Mani, vai tagad tu vēlies doties projām?

Nē, Jēzu, varam turpināt.

mīļotā meitiņ, Es tevi mīlu; darbojies kopā ar Mani un pagodini Mani; Es mīlu tavu niecīgumu; tu esi Mans ziedīnš, kas Mani ir pilnībā uzsūcis sevī; bērniņ, vienmēr izjūti vajadzību pēc Manis, jo bez Manis tu iznīksi un pazudīsi; Es līdz pat beigām došu tev it visu, kā tev varētu pietrūkt; atļauj Man pilnīgi brīvi darboties tevī, jo Es zinu Tavas vajadzības;

Jutu, ka nebūšu spējīga pieņemt Dieva vadību, tas ir bijis grūti, jo regulāri esmu saņēmusi traucējumus un apvainojumus no ļaunā gara. Dažkārt pat ir šķitis, ka Dievs mani ir pilnībā atstājis viņu izklaidei. Laikam ritot, šie apvainojumi kļuva arvien briesmīgāki, un man pat šķita, ka Dievs mani ir atstājis. Lamas ir visļaunākais, ko cilvēks savā dzīvē var dzirdēt!

Vassula, vai tad Es tevi kādreiz pametīšu? Es esmu Uzticamais, vai esi piemirsusi Manus vārdus?

Tā ir mana vaina, esmu tik vāja!

atdod Man tagad savu vājumu, un Mans Spēks liks tam izsīkt;

nāc, un Es svētdarīšu tevi, tevī ir Mana atpūta, tāpēc kopā ar tevi Es jau esmu aizsniedzis Debesis; neaizmirsti, ka esam cieši saistīti kopā ar miera un mīlestības saitēm; šīs saites,

---

¹ Domāti vajātāji.

kas saista tavas potītes un plaukstas pie Manējām, ir mūžīgas; jo tu, iemīļotā, piederi Man; Es pats esmu tevi šķīstījis un savienojis ar Sevi; Es esmu tevi uzvarējis; Es ilgojos, lai tu Mani mīlētu; nebīsties, jo Es, Jēzus, turu tevi Savās plaukstās; esi ar Mani un izjūti Manu klātbūtni; Es sagaidu no tevis tikai un vienīgi Mīlestību; vai tu mīli Mani?

Tu zini, ka es Tevi mīlu, Jēzu.

mīli Mani ar bezgalīgu Mīlestību; paskaties uz Mani un saņem Manu Mieru; vai tu vēlētos man kaut ko teikt?

Jā, Jēzu, (jutos vainīga, ka man tas Viņam bija jāsaka) Jēzu, lai arī man ļoti patīk saņemt šos vēstījumus un būt ar Tevi, tomēr man jādara arī citas lietas!

Vassula, - laimīgi tie, kas spēj atturēties no savām nodarbēm, lai sekotu Man; tu patiešām vēlti daudz laika pierakstot kopā ar Mani, taču ļauj Man tev pateikt vēl kādu lietu; Man ļoti patīk nolūkoties tevī, kad tu pildi pavisam mazus pienākumus, dari ārēji nenozīmīgas lietas, kamēr vien tu to dari ar mīlestību; vismazākais un nenozīmīgākais darbs, veikts Mīlestībā, iegūst Manās acīs lielu vērtību un ļoti Mani iepriecina; esi svētīta;

Vakarā pie mums bija atnākuši viesi. Es skaitīju šķīvjus, salvetes un visu pārējo. Es vilcinājos neziņā, pārdomājot, vai esmu visu salikusi uz paplātes un, zinot, ka Jēzus ir ar mani, pavaicāju viņam, kas vēl mums vajadzīgs. Viņš bez vilcināšanās atbildēja: „Vassula, mums vajag mīlestību.”

1987. gada 19. februāris

Vassula, atļauj sev ciest; visi, kurus esmu izvēlējis, ir cietuši; ciešanās tava dvēsele tiek šķīstīta līdzīgi zeltam ugunī; tavā ceļā ir iekļautas arī ciešanas;

Jēzu, kā izprast to, kāds ir mans ceļš?

šai ceļā tu Mani vari aicināt, kad vien vēlies, un Es nākšu, lai būtu kopā ar tevi, bet Es atstāju vaļā arī ļaunuma vērtus; tavs ceļš nebūs viegls, jo ļaunais centīsies tev uzbrukt, gan laupot drosmi, gan cenšoties iedvest nepatiesību;

bet Kungs, Tava vadība var mani novest no pareizā ceļa!

nē, tā neievedīs maldos ne tevi, ne citus; Vassula, Es esmu tev mācījis atpazīt Manu klātbūtni; esmu izvēlējis tevi - cilvēku, kurš nespēj apgūt valodas, tādu, kas pilnībā būtu atkarīgs no Manis dotajiem vārdiem; Es esmu tev mācījis uz klausīt Mani, esmu uzasinājis tavu dzirdi; nāc, esi pacietīga, mācies pieņemt, mācies no Manis;

Es sāku satraukties.

Vassula, viss būs izcili! Vassula, raksti, tas esmu Es, Jēzus;

(atkal šīs šaubas!)

nāc, Es ilgojos tev ko teikt; tevī Es rodu atpūtu un jūtos pagodināts, Manas Debesis ir tevī;

Jēzu, es Tevi mīlu, pie tam vēl ļoti, Es Tevi mīlu 24 stundas diennaktī; pat pamostoties naktī, pirmais, par ko domāju, esi Tu. Ēdot, darot mājas darbus, vadot mašīnu vai spēlējot tenisu, manas domas ir pievērstas Tev, un mīlestība uz tevi ir manās asinīs. kopš manu ķermeni ir pārņēmušas mīlestības sāpes. Tomēr es vēl arvien nespēju pieņemt, ka es spētu dot Tev atpūtu vai, ka Tu rastu debesis manī, jo kas gan es esmu? Puteklītis, nespējīga es esmu, un, kad dzirdu Tavus vārdus, jūtos vēl sliktāk Tavā klātbūtnē, un mani pārņem kauns.

viss, ko saki par sevi, ir taisnība, bet Es tevi mīlu un patiešām atpūšos tevī; esmu ielējis tavā sirdī Savas Asinis un paslēpis šo sirdi Savā Vissvētākajā Sirdī; mīļotā, esmu to šķīstījis un dāvājis tai Savu Mieru un Mīlestību;

Vassula, Es vienmēr esmu ilgojies pēc tavas mīlestības; tagad, visbeidzot guvis virsroku, Es tevi rodu iepriecinājumu; mīli Mani, necenšoties apvaldīt savu mīlestību, dari to par visiem tiem, kuri aizmirstot Mani, ievaino Mani atkal un atkal no jauna; Vassula, mīli Mani, dziedinot Manis mīlētās dvēseles; esi Manas debesis;

Mans Dievs, es saprotu, ka tas esi Tu, tomēr šaubos, vai spēju to pilnībā apzināties!

Kādu dienu, Vassula, tu to sapratīsi pilnībā;

Man šķiet, ka tajā mirklī es noteikti zaudēšu samaņu!

tas notiks tad, kad Mans Vārds būs iesakņojies tevī; Vassula, Es vienmēr esmu piepildījis Savu Vārdu, tā ir vispārzināma patiesība; Es, Jahve, esmu nācis no augšienes; Debesis ir radījusi Mana žēlastība; Vassula uzticies Man, Es piepildīšu Savu vārdu; mīļotā, neraizējies par daudz; esi Manā tuvumā, sajūti Manu klātbūtni; mīli Mani un pagodini Mani; visu pārējo uztici Manai gādībai; dzīvo mierā; Es tevi veidoju ar Gudrību; saņem Manu žēlastību;

nepagursti, dziedinot dvēseles, vai jūties laimīga, esot vienotībā ar Mani?

Jā, Kungs, esmu ļoti laimīga, jūtoties vienota ar tevi, es taču pat nebūtu uzdrīkstējusies cerēt uz ko tādu!

Kāpēc, Vassula?

Kāpēc? Tādēļ, ka es Tev nederu!

Vassula, Es vienmēr esmu ilgojies būt ar tevi, esmu ilgojies, lai mūs saistītu intīma draudzība, tomēr nekad neaizmirsti, ka Es esmu tavš Dievs, Es esmu Svētais;

Vassula, vai tu vēl kalposi Man?

Es jau esmu devusi savu piekrišanu Es vēlos turpināt kalpot Jahvem.

Es esmu Jahve, esi svētīta;

1987. gada 20. februāris

Es izlasīju sv. Bernarda lūgšanu Jaunavai Marijai „Memorare”.

meitiņ, tas ir Jēzus, kas tevi vada, Vassula, Manu meitiņ, nebīsties; ieklausies Manī – savā svētajā Mātē; Es esmu šeit, esmu tev blakus; Es tev palīdzu un tevi mīlu; nebaidies, - Es tev palīdzēšu izprast Jēzus rīcību;

pašreiz Jēzus ir savienojies ar tevi; Vassula, priecājies; tev noteikti ir jātic, ja saku, ka tava dvēsele dziedina daudzas šķīstītavas dvēseles; Vassula, rīkojies tā, kā Jēzus tev norāda; Viņš zina tavas vajadzības; Viņš no tevis sagaida tikai un vienīgi mīlestību; lai tavā mīlestībā uz Viņu nav atturības; pagodini Viņu; labo to kļūdas, kuri Viņu sarūgtina; aicini Viņu, atzīstoties Viņam mīlestībā; nepamet Viņu; visus savus pārējos pienākumus veic ar mīlestību un mīlestībai; jo mīlestības darbi Viņam ir vissvarīgākie, vienalga, cik nenozīmīgi un niecīgi tie šķiet tev; Dieva acīs tie ir būtiski un jēgpilni; seko Viņam, kompensējot nevērīgo un remdeno kļūdas;

meitiņ, tagad, esot vienota ar Viņu, tu sajūtīsi arī Jēzus Krusta smagumu; tu sajūtīsi Viņa Sirdi; Viņš tevi aicinās sajust to pašu, ko jūt Viņš; Viņš lūgs tavu palīdzību; Viņš tevī meklēs atpūtu; Viņš lūgs tavu līdzdalību Viņa Krustā; ciet kopā ar Viņu un priecājies kopā ar Viņu; tavas ciešanas būs arī Viņa ciešanas; piekrīti un pakļaujies Viņa vēlmēm, jo Viņš ir Dievs; iemācies atpazīt Viņa klātbūtni; neaizmirsti Viņa mācības, jo Viņš ir Mīlošs Dievs, pilns Žēlsirdības; Viņš jūs visus mīl ar neapprakstāmu Maigumu, Viņš

nekad nepieprasīs no jums ko tādu, kas jums varētu kaitēt; Viņš ir labestīgs un laipns; Vassula, iemācies atpazīt Viņu; Dievs ir Mīlestības pilns, Viņā nav barguma un skarbuma; Dievs būs nomodā pār tevi, pasargājot no visa ļaunā; Viņš nekad tevi neatstās; Vassula, esi drosmīga; meitiņ, aicini Mani uz sarunu, kad vien vēlies; Es tevi mīlu; *Māmiņ, es arī tevi mīlu, iemāci man Tevi mīlēt vairāk!* *Jēzu, es Tevi mīlu;* Es esmu šeit, mīlotā; tas esmu Es, Jēzus; *Es vēlreiz pilnībā pakļaujos Tev.* Es tevi mīlu; uzdāvinī Man savu mazo sirsniņu, un Es tajā iesēšu Miera un Mīlestības sēklas; Es tevi izveidošu tādu, kādu Es vēlos, lai tu būtu; visam ir sava nozīme; viss kalpos Manu bērnu glābšanai; nebīsties, meitiņ, bet gan atļauj Man sevi vadīt;

1987. gada 21. februāris

Šorīt izjutu ļoti spēcīgu mīlestību uz Jēzu, bet vienlaikus arī bailes par to, ka Viņš varētu mani pamest, jo es taču neesmu nekas un, iespējams, šādas „niecības” mīlestība tikai apkauno Viņa Svēto Vārdu.

meitiņ, Es tevi mīlu; esi ar Mani; mana maziņā, Es tevi nekad neatstāšu; tikai retais Mani pagodina kā tu;

Vassula, mana Vassula, Es rūpējos par tevi; esmu aizsācis tevi vadīt un turpināšu to darīt; Mana Sirds ilgojas pēc tavas mazās dvēseles; ja tu zinātu, cik ļoti ciešu, redzot tevi vēl arvien dzīvojam virs zemes; Es tevi paņēmu atpakaļ pie Sevis, atbrīvošu un darīšu par Savas Sirds iepriecinājumu, Manī ir dedzīgas ilgas pēc tava tuvuma; saņem Manu Mieru, jo Es drīz vien atkal būšu ar tevi;

Vassula, vai esi gatava pierakstīt Manu nākamo vēstījumu?

Jā, Kungs!

esi gatava?

(Vairākas dienas pēc kārtas es biju izvairījusies no šī vēstījuma pierakstīšanas, bet nu, beidzot, jutos gatava. Jēzus par to bija runājis jau agrāk.)

Jā, Kungs.

Vai tu Mani mīli?

Tu zini, ka es Tevi ļoti mīlu.

vai tu ilgojies, lai arī citi iemīlētu Mani? tad kalpo Man un pieraksti visu Manis teikto; jā, Vassula?

Es tikko gribēju teikt, ka šāda vadība, Kungs, ir brīnums. (Šis ir Miera vēstījums.)

Vassula, Es pats esmu to vēlējies; Es izvēlējos tevi, gribēdams parādīt pasaulei, ka Man nav vajadzīga nedz autoritāte, nedz svētums; Savam darbam esmu izvēlējis bezpalīdzīgu un grēcīgu bērnu, kuram nav nekādas varas un ietekmīgu sakaru, un caur šo trauslo instrumentu Es gribu parādīt to žēlastību, Mieru un Mīlestību, kādu izjūtu pret ikvienu no jums;

Es vēlos nodot šai tumsas pilnajai pasaulei Savus vēstījumus, parādot tai Savu Spēku; Mana Žēlsirdība ir neaprakstāma un Mana Mīlestība pārsniedz jebkādu cilvēcisko saprašanu; Godības pilnās Debesis, kurās valda Mīlestība un Miers, pārklāj zemi, bet Es ilgojos, lai arī virs zemes šis pats Miers un Mīlestība pārklāj ļaunumu¹; līdzīgi miglai, kas

---

¹ Tavs Prāts lai notiek kā Debesīs, tā arī virs zemes ...

izplešas no padebešiem līdz pat zemei un pārņem zemi no viena tās gala līdz otram, tā arī Mans Miers pārklās visu zemi;

Es nāku jums visiem pasludināt Savu Vēsti, lai jūs novērstos no saviem ļaunajiem darbiem; Mans Vārds, līdzīgi ciedru kokam, kurš savus zarus izpleš kā rokas, dziedina jūsu grēcīgumu, piepilda jūsu nabadzību un atbrīvo jūs no ļaunā; Es nāku, lai no jauna apgaismotu šo tumsības pilno pasauli, lai atkal atdzīvinātu dziestošo liesmu un pārklātu jūs ar Savu Mieru;²

Vassula, Es viņus mīlu, ak, šī Mīlestība! vai gan viņu atbrīvošanai neesmu Sevi upurējis kā Jērs? esmu cietis par tiem;

mīļotie, vai Manas Asinis ir izlietas veltīgi? jūsu grēkiem bija jābūt iegremdētiem Manās Asinīs, un jums bija jātop šķīstītiem; esmu jūs nomazgājis Savas Asins avotos, lai uzvarētu ļaunumu un jūs atbrīvotu; Es esmu jūsu vidū; tomēr, neskatoties uz Manu klātbūtni, jums pa pēdām iet arī Sātans, kurš ir atradis valdzinošus līdzekļus, kā jūs ievilināt savos nefirajos tīklos; Es, Dievs, nespēju noskatīties, kā jūs ejat pretim pazušanai; Es esmu šeit, lai atšķetinātu viņa izliktos netikumības valgu;

Es stāvu jūsu priekšā, lai jums atklātu, kas ir jūsu Pestītājs; Es nāku ar atvērtu plaukstu, kurā pukst Mana Sirds, dāvādams to jums; vai jūs no to atraidīsiet? Vai atraidīsiet Manu Mieru? Es nāku aicināt tos, kuri Manus bērnus pakļauj asins izliešanai; Es vēlos, lai viņi sadzirdētu Manu saucienu, jo Mans vārds nāks kā veseris³, kas sašķaida klinti, dziļi ietriecoties viņu sirdīs;

Es vaicāju jums: vai esat aizmirsuši savu Dievu, vai arī Viņam jūsu acīs nav īpašas nozīmes? vai jūs nepavisam nebīstaties Manis? Man ir apnikuši jūsu augstprātības pilnie mērķi! Es esmu jūs mācījis ne tikai mīlēt Mani, bet arī būties⁴, jo Es esmu Visvarenais; tad ko jūs esat izdarījuši? Jūs esat izrakuši paši sev kapus, sējot ļaunuma sēklas un izbārstot tās pa visu pasauli, jūs tagad ievācat ražu un ēdiet tās ļaunuma pilnos augļus; mācieties saprast, ka Mana Valstība valda Mierā, un visa Mana radība tika radīta mīlestībā un mierā;

Manas acis ir nogurušas skatīties, kā jūs viens otru iznīcināt; Es rūpējos par jums, jo esmu jūsu mīlošais Tēvs; redzi, Es nāku, un līdz ar Mani arī Mana Valstība; Es, jūsu Dievs, nāku pie jums piedāvāt Savu Sirdi; lūdzu, ņemiet To; Tā visa ir jūsējā;

Mana Sirds ir saplosīta, Tā cieš mokas, sajūtiēt To; Mana Sirds līdzinās vienai vienīgai dziļai rētai ... jūs esat saplosījuši Sava Dieva Sirdi; jūs To caurdurat atkal un atkal no jauna;

karavadoņi, vai Man tiešām nāksies jums parādīt Savu spēku; vai Man nāksies jums atklāt Savas dusmas un niknumu?

Mans Žēlsirdības biķeris plūst pāri malām, bet Taisnības kauss ir piepildīts! Es jūšos esmu iedvesis Savu Dzīvību un svaidījis ar Savu Svēto Garu, Es, visas radības Dievs, esmu nomazgājis jūs Savā Svētumā, nesis Savu Mieru, aicinājis uz atgriešanos un dzīvi šajā Mierā;

Es pārklāšu visu pasauli ar Savu Mieru, ļaujot tam valdīt pār jums; Es esmu Miers, Mīlestība un Gudrības pilnība; Mans aicinājums ir domāts visām tautām; tiem ir jāzina, ka Manā Valstībā valda Miers; Es vēlos atmirdzēt pār tiem ar savu svētību, neskatoties uz viņu grēcīgumu, jo viņi ir Mani mīļotie dēli un meitas;

---

² Manā prātā pavīdēja doma: „Nav pat vērts pūlēties, šie cilvēki nemūžam tajā neklausīsies”

³ Kādu dienu Dievs man lika saprast, ka šī klints ir mūsu sirds, kuru pārklāj bieza akmens kārta.

⁴ Pieņemt, ciemt.

ieklausieties šajā Sirdī, kuru Dievs jums piedāvā, jūs to esat aizmirsuši un vairs nepazīstat; šī Sirds jūs mīl un vēlas ikvienam dot dzīvību; mitējieties darīt ļaunu! mitējieties dumpoties pret Mani!

jūs baidāties no Mana Likuma? Mans Likums ir mīlestības un miera Likums, sekojiet tam, pieņemiet to, un jūs saņemsiet pestīšanu;

jūs esat vāji, jo neņemat vērā Manu Likumu, bet esat apsēsti paši ar saviem likumiem, kas ved cilvēci pretim iznīcībai, sanaidojot jūs ar kaimiņiem; jūsu likumi ir balstīti uz vardarbību; bērniņi! vai tiešām Es būtu sējis jūsu sirdīs naidu? Mana Dvēsele ir Mīlestības un Dzīvības Avots, no kurienes ir sācies viss esošais;

Vassula, neko vairs nedari; Es tevi mīlu; paļaujies uz Mani un aplāj Manu Sirdi ar savu mīlestību, esi tā, kas vieno; mīli un līdzdarbojies Man;

Jā, Tēvs; palīdzi man būt Tevis cienīgai, lai es spētu pagodināt Tevi.

1987. gada 26. februāris

Mēs ar Beatrisi lidojām uz Čitagongu, tur šķērsojām upi un beidzot sasniedzām Diangas ciemu. Mēs vēlējāmies sastapt Raimondu Dužarjē – francūzi, katoļu priesteri un mistiķi, kurš vienlaicīgi apvienoja sevī arī hinduisma, budisma un islāma tradīcijas. Viss vienā. Mēs vēlējāmies ar viņu parunāt un parādīt vēstījumus, kurus viņš nosauca par Sirds Dievišķajām atklāsmēm. Viņa teiktais bija ļoti tuvs vēstījumu garam un mērķim – tie nav domāti vienīgi man, bet gan daudziem. Mūsu ceļojums noritēja tik gludi, ka šķita – kāds to ir noorganizējis. Aizmirsu piebilst, ka iepriekšējā dienā pirms izbraukšanas uz Diangu es ļoti cietu, uzdodot sev jautājumu, ko tad vēlos tur kādam parādīt – vai savas blēņas, vai? Visa diena līdzinājās agonijai. Izbraukšanas dienas rītā pirmie uz papīra parādījās vārdi: „Tevi ir vadījis melu tēvs, tādēļ savāc visus vēstījumus un sadedzini tos”. Es zināju, ka ļaunais gars cenšas pārtraukt manu ceļojumu. Dažus mirkļus vēlāk es izjutu Dieva klātbūtni un Viņš uzrakstīja:

„Es būšu ar tevi vienmēr, līdz galam, mēs esam vienoti uz mūžīgiem laikiem; ļauj Manai Gaismai atmirdzēt pār tevi; Es, Jahve, tevi vadu; pagodini Mani ar savu mīlestību;”

1987. gada 1. marts

Šodien vairākas reizes Jēzus man teica (es atpazīnu, ka tā ir Viņa klātbūtne): „nekad nepagursti rakstīt;”

Vassula, Es vēlos, lai daudzi uzzinātu un iepazītu Manis teikto; šie vārdi, kurus esmu tev iedvesis, nāk no Manām lūpām; Es darbojos arī šādā veidā; dažkārt Es nāku, lai atsvaidzinātu to, ko esmu jau mācījis; Es esmu tavš Pestītājs, kurš vienmēr ir tev līdzās, vienmēr ir gatavs izglābt tevi no ļaunā; Es nāku, cerot, ka Mans vārds iespiedīsies sirdīs un paliks tajās; Vassula, vai tu esi gatava labot citu kļūdas?

Kungs, ko nozīmē labot citu kļūdas?

labot nozīmē kompensēt citu nepadarīto darbu, kompensēt Man neizrādīto mīlestību; vienīgais, kas tev ir jādara, - jāmīl no visas sirds un ar visu savu prātu;

Es tevi mīlu! Tomēr es vēlētos iemācīties Tevi mīlēt bezgalīgi, lai spētu to darīt arī citu vietā.

nāc; Es tev to iemācīšu; vai Es jebkad nebūtu izdarījis to, ko saku? Es esmu tavš Skolotājs, tu visu iemācīsies no Manis; Es tev palīdzēšu augt;

Es neesmu cienīga saņemt neko no visa, ko Tu man dāvā. Man pietiek paskatīties uz cilvēkiem, kuri ir patiesi pazemīgi un Tev nodevušies, lai saprastu, ka neesmu nekas. Es

nelepojot, ka esmu izvēlēta, esot visgrēcīgākā no visiem, ne arī par to, ka man, esot tālu no priekšpēdējā starp visiem grēciniekiem, tiek dāvāti šie vēstījumi. Zinu, ka neesmu izvēlēta savu labo īpašību dēļ, bet otrādi – dēļ mana grēcīguma, kā Tu pats, Kungs, esi to apliecinājis.

Vassula, dzīvo Manā Mierā; lai arī esi grēcīga, Es vienalga tevi mīlu; atdod Savu grēcīgumu Man, un Mana Žēlsirdība to sadedzinās; jūties Manis mīlēta; paļaujies uz Mani; sadzirdi Mani; esi ar Mani; neaizmirsti, ka Es esmu tavš Svētais Draugs;

1987. gada 2. marts

gods lai ir Dievam Tēvam, kurš ir atbrīvojis tevi no ļaunā;

Kas ar mani runā?

tas esmu Es, Jēzus; kāpēc tu tā vaicā?

(Sajutos neērti; es vēl arvien nesaprotu, kāda ir atšķirība starp Tēvu un Jēzu. Ja Jēzus atsaucas uz Tēvu, tad kāpēc Viņš arī Sevi sauc par Tēvu?)

Vassula, ieklausies Manī, veltī Man nedaudz uzmanības; iemācies izprast, ka Dievs un Es – Mēs esam Viens; Es esmu Tēvs un Dēls; vai tagad saproti? Es esmu Viens, esmu Viss Vienā, Viss Vienā,

Tu esi viss vienā?

Es esmu;

Un Gaisma?

Es esmu arī Gaisma; klausies Manī;

(Man sāka šķist, ka to būs ļoti grūti izprast un vēl grūtāk pierakstīt, jo prātā pavidēja arī jautājums par Svēto Garu.)

pamēģināsim izprast; Svētais Gars iziet no Manis; vai tagad tu saproti? Viss Vienā; Svētā Trīsvienība ir Viena un Nedalāma; Mani tu vari dēvēt par arī Tēvu; Gudrība izriet no Manis; Es esmu arī Gudrība; tas esmu Es, Jēzus; ikreiz, kad tevi māj šaubas, nāc pie Manis;

Vēl arvien jūtos muļķīgi, ka dažkārt, lai arī esmu pierakstījusi 12 burtnīcas ar atklāsmēm, mani māj šaubas. Ja to būtu saņēmis kāds cits, tad noteikti jau sen būtu pārvērties par svēto!

ikreiz, kad jūties samulsusi, Es tevi mīlu vēl vairāk; nāc, Vassula, tu esi Mana iemīļotā un Man patīk atpūsties tevī; vai tu Mani mīli?

Kungs, Tu zini, ka es Tevi mīlu, bet dažkārt jūtos akmens auksta, es noteikti esmu ļoti nepateicīga!

kad jūties šādi, zini, ka izmantoju šīs sajūtas, lai sasildītu citas dvēseles, kurām ir vajadzīgs šis siltums; tas sasilda dvēseles, kuras ir aukstas pret Mani, - vai tagad to saproti?

meitiņ, pieraksti šos vārdus¹: „Es, Jahve, pārklāšu tevi ar Savu Mīlestību, dodot tev Savu Mieru, redzi, Manam Vārdam ir jābūt pasludinātam visām tautām; Manī ir Mīlestības, Miera, Žēlsirdības un Gudrības bezdibenis; Es iedibināšu Savu Valstību virs zemes, kā tā ir Debesīs;”

Vassula, šī ir Mana vēstījuma pirmā daļa; vēlāk varēsi pierakstīt pārējo; tagad nāc un paliec Manā tuvumā;

---

¹ Saprātu, ka šis ir turpinājums iepriekšējam Miera Vēstījumam.

1987. gada 3. marts

tas esmu Es, Jēzus;

pieņem man visus grēkus ...

Es tev piedodu; nāc, tava klātbūtne Mani iepriecina; vai atceries to dienu, kad parādīju tev Savu Godību?

Jā!

vai vēlies turpināt šo pieredzi? jā?

(Es sajutu nedrošību.) Tēvs, vai varu nedaudz pagaidīt?

lai tā būtu; vēlāk Es tev to palūgšu vēlreiz; Es vēlētos parādīt tev vairāk no Savas Godības, lai tu Maniem bērniem varētu pastāstīt par Manu Valstību;

arī šo vēstījumu, tāpat kā iepriekšējo, dāvāšu tev tad, kad jutīšu tevi esam gatavu; Vassula, vai šodien tu ļausi Man sevi lietot?

Kādā veidā, Kungs?

izmantojot tavas mīlestības esenci, kādu jūti pret Mani; tādēļ, Vassula, mīli Mani ar aizrautīgu mīlestību; Es vēlos izglābt no kritiena kādu no Manis izredzētajām dvēselēm; Vassula, mēs vēl varam viņu izglābt;

Es atstāšu uz tavas sirds divas vistīrākās Manas Asins lāses; ar tām pietiks, lai pārklātu visu tavu sirdi un ļautu tev sajust Manas sāpes;

Kā man darīt?

vai vari visu darīt ar mīlestību un mīlestības dēļ?

Kungs, es centīšos.

savienojies ar Mani; šodien mēs atjaunosim viņas dvēseli un stiprināsim to; Es iemācīšu tev saprast Savu darbības veidu, jo šis ir Debesu darbs, un Es esmu ikviena svēta darba avots; Gudrība tevi māca; nekad neaizmirsti, ka esi Mans ziedināts, kuram Es atļāuju izaugt Savā Gaismā; Es attīrīšu augsni un dāvāšu visu, kā tev pietrūkst; Es atgriezīšos un ļāvu tev uzzināt ko vairāk par Manas īpašās dvēseles sirdi; Es tevi mīlu; mīli Mani, Vassula, jo no šīs mīlestības tik daudz kas ir atkarīgs;

Nedaudz vēlāk, pēcpusdienā, man uzbruka ļaunais gars un sāka mani apvainot. Es zināju, ka tas nav no Dieva, jo biju jau iemācījusies, ka Viņš mani nekad neapsūdz.

meitiņ, Es tevi svētīju; Es, Jahve, tev nekad nepārmestu par to, ko pats esmu tev devis; tu esi Mans iepriecinājums; esmu tevi izvēlējis, lai tu atklātu citiem Manu Vaigu; Vassula, veltī laiku pārdomām; sajūti, sajūti Manu Mīlestību; drīz, ļoti drīz tu Mani ieraudzīsi; jā, Es nākšu drīz;

Kungs, ja Tu mani paņemtu, es no Tevis neko negaidītu, jo zinu, ka neko neesmu izdarījusi un arī ne uz ko neesmu spējīga. Atkal viss apstājas pie vārda „necienīgs”, tomēr vēl arvien vēlos būt Tavā tuvumā!

Vassula, sajūti Manu roku; Mana roka vienmēr cenšas tevi paturēt Savā tuvumā; Es ilgojos tevi ņemt Savā patvērumā; Man ļoti patīk apslēpt tevi Savas Sirds dziļumos un paturēt tevi vienīgi Sev; šķiet, ka tu esi aizmirsusi Manus vārdus, vai gan neesmu ar Tevi sasaistījies uz mūžiem? Vai, vienojot mūs, Es neesmu pār mums abiem licis Mīlestības vainagu? mīlotā, mēs darbojamies kopā; Es esmu tavs Dievs un Vadītājs;

Kungs, es esmu vāja un Tu man esi vajadzīgs, lai spētu tevi pagodināt, man ir vajadzīgs stiprinājums it visā.

Vassula, palūkojies uz Manām rokām; ieliec savu roku Manā plaukstā tā, lai mūsu pirkstu gali saskartos;

Es redzēju, it kā zibens nāca no Viņa pirkstu galiem, kā elektrība. Es ieliku savas plaukstas Viņa plaukstās un pieskāros Viņa pirkstu galiem. To es darīju, uztverot notiekošo un pārdomājot.

sajūti Manu Svētumu; caur pirkstu galiem tevī ieplūst Mans Spēks; šis ir Debesu darbs; Es tevi svētīju; paļaujies uz Mani; tagad tu esi uzņēmusi Mani sevī; paturi savas plaukstas Manējās, sajūtot Manu siltumu;

Vēlāk:

Vassula, klausies, mēs esam izglābuši viņu no krišanas, priecājies! Es izlietoju tavas Mīlestības esenci; mēs kopīgi palīdzam dvēselēm un tās dziedinām; meitiņ, nekad nepagursti, dziedinot dvēseles;

Man atkal bija uzbrukuši ļaunie gari, tie teica: "Kaut tu pazustu no šejienes";

Vassula, nāc, un tuvojies Man; saņem Manu Mīlestību; vai saproti, kādēļ viņi tevi ienīst? tu atņem ļaunajam garam Manas mīļotās dvēseles un ved tās atpakaļ pie Manis;

Kungs, vai citu cilvēku mīlestība arī Tev palīdz?

Jā! visa mīlestība, kuru saņem, tiek izmantota, lai atjaunotu un dziedinātu dvēseles;

(Miera vēstījuma turpinājums.)

Mana Valstība izplatīsies un turpinās augt, pieaugot jūsu mīlestībai; patiesi Es jums saku – Manas ciešanas nebūs veltīgas; Mana varenā Godība gūs pārsvaru pār ļaunumu; Es iekvēlināšu ikvienu sirdi, un tās sēs Manas Mīlestības un Miera sēklas, tās apvienos Manus bērņus; Mana Gaisma izliesies pār visu pasauli, tāda ir Mana Griba; Vassula, pagodini Mani ar savu mīlestību; noskūpsti Manas rokas;

(Es to izdarīju savās domās, kā arī noskūpstīju uz ikonās redzamās rokas.)

vienmēr pagodini Mani; Es jūs visus mīlu; nāc, mīļotā, Man tuvāk, jo Mana Mīlestība ir daudz lielāka nekā tu jebkad būtu varējusi iedomāties;

Es jutu, kā no Dieva izplūst laime; Dievs bija tik laimīgs!

1987. gada 4. marts

Pazīstot savu neuzticamību, baidos, ka kādu dienu savas vājības dēļ varētu Tevi pamest. Pati šī doma mani šausmina. Nezinu, kādā veidā tas varētu notikt, bet es to nevēlos, vai arī, ka Tu mani pamestu!

Vassula, Es, Jahve, tevi mīlu; vai Es jebkad tevi esmu pametis? mūs vieno kopīgas saites, un, esot savienota ar Mani, tu nevarēsi Mani pamest; redzi? esmu parūpējies par mūsu vienotību; mēs būsim vienoti līdz galam, tu izjutīsi vajadzību pēc Manis un dedzīgi mīlēsi Mani, un Es, neapvaldot Savu Mīlestību uz tevi, varēšu būt arī tavs pavēlnieks; nekad nemīli Mani bez vēlmes pilnībā atdot sevi Manās rokās;

Vai tas esi Tu, Dievs, kas runā?

Es to esmu teicis; vai gribi Man ko jautāt?

Es neuzdrīkstos!

kādēļ? nebaidies no Manis!

(Es zināju, ka Viņš zina, bet nevēlējos, lai tas tiktu pierakstīts.) Dievs, lūdzu!

nāc un mācīsimies kopā! Es esmu Visvarenais Dievs un zinu, kas ir vislabākais tavai dvēselei; ja kāds no jums Man kaut ko jautātu vai lūgtu kādu žēlastību, Es atbildēšu; Mana atbilde būs vislabākais, kas dvēseli pabaros; tas ir tāpat, kā no visiem augļiem Es izvēlētos vislabāko un šai dvēselei visnoderīgāko; vai esi dzirdējusi, cik daudz reižu Es spēju piedot?

Jā, Kungs, tomēr dažās grāmatās ir rakstīts, ka Tu nevēlies atbildēt pārdabiskā veidā un, ja arī to dari, Tev tas nepatīk un Tu dusmojies.

Es, Jahve, vēlos tev pateikt tikai vienu; Mans domāšanas veids atšķiras no jūsējā un Mani ceļi nav jūsu ceļi¹; Vassula, Es esmu Visžēlsirdīgākais Dievs, Mīlošs Svēts Tēvs ikvienam no jums; Es pazīstu jūsu vajadzības un vājības; Es jūs visus mīlu ar greizsirdības pilnu mīlestību; nāc, nāc tuvāk Man; Es, Jahve, izmantoju visas iespējas aizsniegt jūs;

Tēvs, Tavā tuvumā es jūtos Tevis ļoti mīlēta un mīlu Tevi arvien vairāk, tomēr, apzinoties savu grēcīgumu, es baidos tevi pievilt.

Vassula, vai tiešām tev šķiet, ka Es to visu nezinu? Tu esi putekļu saujiņa, kuru Es varētu izkliegt ar vienu dvesmu; Es pazīstu tavu trauslumu un zinu arī to, ka tu virs šīs zemes esi tikai pārejoša ēna; tādēļ Es nekad nenovēršu savas acis no tava niecīguma un grēcīguma; Es to uzlūkoju ar Līdzjūtību un Mīlestību; nebīsties, jo Es tevi stiprināšu; Es paņemu tavus grēkus un dāvāju tev Savu piedošanu; šodien, Vassula, vairs neko nedari, Es tevi atkal aicināšu rīt; saņem Manu Mieru;

1987. gada 5. marts

miers lai ir ar tevi; Vassula, vai tu Mani mīli?

Jahve, mans Dievs, es Tevi mīlu no visas sirds!

Es arī tevi mīlu un nekad neatstāšu; Vassula, Es esmu Miera un Mīlestības Karalis un Valdnieks; pirms vēl tu parādījies virs šīs zemes, Es biju un atklāju Savu Vaigu jums visiem; šis ir sākums Manam aicinājumam uz Mieru un Mīlestību; meitiņ, Es likšu Gudrībai tevi mācīt; tu Man ļoti patīc; iepriecini Mani, uzklauso Manus aicinājumus un pierakstot tos; rakstot neļauj savā sirdī iezagties apnikumam vai garlaicībai; nāc, viss nebūs veltīgi;

Es tev dāvāju Savas svētības, nāc, paļaujies uz Mani; pagodini Mani, meitiņ, dāvājot Man savu mīlestību; vienmēr meklē Mani un nekad Mani nenoliedz; piepildi to, ko nav padarījuši citi; dzīvo pēc Mana vārda; saņem Manu mūžīgo Mieru;

Vēlāk:

Es lasīju lūgšanu erceņģelim Miķelim un viņš man atbildēja:

Dieva spēkā es, svētais Miķelis, ieģrūdišu ellē Sātānu un visus pārējos ļaunos garus, kuri klīst pa pasauli, maitājot dvēseles;

Tad es izlasīju sv. Bernarda lūgšanu „Memorare”.

mīļā meitiņ, Es tev palīdzēšu; saņem Manu nebeidzamo Mieru; Es būšu ar tevi līdz pat pēdējam mirklim; piepildi Vēstījumu, Vassula, piepildi Dieva Vārdu; paļaujies uz Savu svēto Tēvu, jo Viņš ir Vispēcīgākais; mīli Viņu un pagodini Viņu; vai tu visu to darīsi? mājo Mūsu tuvumā; Es tevi mīlu;

1987. gada 6. marts

Vassula, tas esmu Es, Jēzus, tavs Pestītājs, vai esi izsalkusi?

Jā, Jēzu, tieši šajā brīdī es jūtu izsalkumu.

saglabā šo izsalkumu; salksti pēc Manas Maizes; nāc, Mana Maize ir bez maksas un, ēdot no Manis, tu tiksī piepildīta;

Jēzu, es biju domājusi parasto, zemes maizi ...

zinu, Vassula, bet kurai no tām tu dotu priekšroku?

---

¹ Ar to Viņš vēlējas pateikt, ka iepriekš minētā teorija nav patiesa.

Abām, Jēzu .

tava maize tevi apmierinās tikai uz brīdi, bet Manējā dāvās tev patiesu piepildījumu; ikviens, kurš ēd Manu Maizi, dzīvos mūžīgi; Vassula, Es tevi pabarošu;

Jēzu, es Tevi mīlu.

Ak meitiņ, cik ļoti Es ilgojos sadzirdēt šos vārdus no ikviena lūpām: „Jēzu, es Tevi mīlu”!; vai vēlies sajust Manu Sirdi? palūkojies uz Mani, Es stāvu tavā priekšā;

(Es palūkojos uz Jēzus Sirdi. Visas Viņa krūtis apmirdzēja gaisma.)

Manā Sirdī kvēlo dedzīga Mīlestība, Mana Sirds ilgojas pārņemt tevi šo Mīlestību; Mana Sirds vēlas tevi pievilināt pie Sevis, lai tu būtu Mana uz mūžiem; nāc, meitiņ, sauc pēc mīlestības, sauc pēc miera, esi vienota ar Mani līdz pat galam; nāc, atdzīvināsim pārējos; mīļotā, mīli Mani ar visu savu prātu un dvēseli, lai būtu spējīga Mani pagodināt;

Jēzu, mīlestība uz Tevi sāp tāpēc, ka cilvēks vēlas tikt vaļā no savas miesas un būt kopā ar Tevi. Tāpēc ir tik sāpīgi mīlēt.

arī Manī lielā Mīlestība, ar kādu jūs mīlu, izraisa ciešanas; Es esmu nežēlīgi cietis Mīlestības dēļ; un vēl arvien, nesaņemot pretmīlestību, Es ciešu; vai vari iedomāties, kā Es jūtos? mīļotā, Es ilgojos pēc dvēselēm, kuras Mani mīlētu patiesi; Es ilgojos pēc dvēselēm, kuras būtu spējīgas mīlēt visu to vietā, kas Mani noraida; saki tiem, dari viņiem zināmu, kā ir mīlēt, atdodot Savu dzīvību šīs mīlestības dēļ, bet atpakaļ nesaņemot neko!

nepagursti, nesot Manu Miera un Mīlestības Krustu; nesot to Manā vietā, tu atvieglo Manu nomākto Dvēseli; mīļotā, Man ir vajadzīga atpūta;

Jēzu, es darīšu to, ko Tu man liec un centīšos saprast, ko Tu man saki.

(Vakarā mana dvēsele izjuta smagumu un skumjas.)

1987. gada 7. marts

Vassula, Es, Jēzus, tevi mīlu; mīļotā, esmu atpūties; nāc, esmu apmierināts; tici Man, Es esmu izjutis atpūtu! strādāsim mīlestībā un labosim kļūdas; nāc, Es iemācīšu tev kompensēt citu kļūdas un trūkumus; Es esmu Dzīvības eliksīrs, Es esmu Augšāmcelšanās;

Jēzu, cik ļoti es ilgojos, lai ikviena dvēsele Tevi mīlētu! Noteikti tas ir šausmīgi, ja nesaņem pretmīlestību uz tik lielu Mīlestību kā Tavējā!

Vassula, redzi, - Manas ilgas jau ir iesakņojušās Tavā dvēselē; meitiņ, iepriecini Mani, iemācoties teikt „mēs kalposim”, vai „mēs darīsim to un to”, lieto vārdu „mēs”, jo mēs esam vienoti uz mūžiem! iepriecini Mani, sakot: „Tēvs, Tavs prāts lai notiek”, un neko Man neatsaki; meitiņ, šodien mēs ieiesim Mana ienaidnieka valstībā, jo Es gribu tev parādīt to dvēseļu ciešanas, kuras ir Mani atstājušas;

Jēzu, vai tās ir pazudušas?

pazudušas ir ellē esošās dvēseles, bet tās, kuras ir šķīstītavā, tiek glābtas, pateicoties Manu mīļoto lūgšanām un gandarai; nebīsties, jo Mana Gaisma tevi pasargā; Es esmu ar tevi;

Es ieraudzīju, ka esmu pazemē, tā bija kā tumša pazemes ala; to apgaismoja vienīgi uguns liesmiņa. Tur bija drēgns un zeme lipa pie kājām. Es ieraudzīju dažas rindā nostājušās dvēseles. Tās bija sasietas, es varēju saskatīt vienīgi izmisuma pilnas, neizsakāmu sāpju pārņemtas sejas. Visapkārt valdīja liels troksnis, it kā vienlaikus darbojoties vairākām dzelzs mašīnām, kliezieni, spiedzieni un metāliska klaboņa blīvi piepildīja visu telpu. Tieši pretim šīm sejām stāvēja kāds, kura rokās atradās karsta,

izkususi lava. Šo lavu viņš pārlēja no vienas plaukstas otrā, apšļakstot tam pretim stāvošo sejas, kuras no šiem apdedzinājumiem jau bija pietūkušas. Pēkšņi šī persona, kurā es atpazīnu Sātānu, pamanījusi mūsu klātbūtni, pagriezās ...

(Sātans): Jūs tikai paskatieties uz viņu!

Pretīgumā par manu un Jēzus klātbūtni, viņš dusmīgi un nicinoši nosplāvās. „Nožēlojamie tārpi, jūs tikai paskatieties, ka mūsdienās ir arī tādas dēles, kas nāk izsūkt no mums pēdējās asinis! vāciet prom no šejienes!” Viņš man teica: „Paskaties!”, apšļākdams savu upuru sejas ar kārtējo lavas devu. Es dzirdēju, kā dvēseles sauca: „Ļauj mums nomirt...” Tad Sātans, kurš izskatījās pēc īsta vājprātīgā, ārdīdamies aiz dusmām, iekliedzās: „zemes radījumi, paklausieties manī, - jūs nonāksiet pie maaaaaniiis!”

Es nodomāju, ka ļaunais ir ne tikai draudošs, bet arī muļķis, ja jau viņš beigās cer uz uzvaru. Viņš acīmredzot pamanīja manas nicinošās domas par viņu, jo draudīgi norūca: „Es neesmu muļķis!”

Tad, ļauni smejojoties, viņš ar ironiju sacīja nabaga dvēselēm: „vai dzirdējāt, kā viņa mani nodēvēja par muļķi!”, bet pēc tam sarkastiski piebilda: „dārgās, mīlotās dvēselītes, tagad jūs samaksāsi par viņas teikto.”

Ļaunais gars jau gatavojās ņemt rokās nākamo lavas devu, un es izmisumā pagriezos pret Jēzu, lūdzot Viņam kaut ko darīt! Es lūdzu, lai Viņš apstādina Sātānu! Jēzus atbildēja:

Es viņu apturēju;

Tai brīdī, kad Sātans jau bija pacēlis roku, lava pēkšņi apdedzināja viņu pašu un viņš ievaidējās un sāka lādēt Jēzu, bet tad arī mani: „Ej, ragana, eeeeeej, liec mūs mierā!”

Pie elles vārtiem stāvošās dvēseles sauca: „Glāb mūs, glāb!”¹ Pēkšņi parādījās vēl kāda būtne, es nojautu, ka tas ir kāds no Sātana mācekļiem, bet tas (S.) viņam pavaicāja: „Vai tu dari savu darbu? Vai dari, ko esmu tev pavēlējis darīt? sāpini viņu, iznīcini viņu, atņem viņai drosmi!”

Es zināju, ka šos vārdus S. attiecina uz mani. Viņš vēlējās, lai šis dēmons man laupa vēlmi un drosmi satikties ar Jēzu, gan piedāvājot maldinošus vārdus, gan iznīcinot jau saņemtos vēstījumus. Es pavaicāju Jēzum, vai mēs nevarētu doties projām. Viņš atbildēja:

iesim projām no šejienes; Es vēlos, lai tu visu redzēto pierakstītu; Es izlabošu kļūdas; mīļotā, esi Manā tuvumā, Es vēlos, lai Mani bērni saprastu, ka viņu dvēseles ir dzīvas un, ka pastāv arī ļaunais; viss, kas ir rakstīts Manā Svētītajā Vārdā, nav mīts; Sātans eksistē un viņš vēlas iznīcināt jūsu dvēseles; Es ciešu, redzot jūs snaužam un neapzināmieš viņa esamību; Es jūs brīdinu un dodu jums zīmes, bet cik daudzi no jums Manus brīdinājumus lasīs kā pasakas?

mīļotie, Es esmu jūsu Pestītājs, nenoraidiet Manu Vārdu; pievērsieties Man un sajūtiēt tās Mīlestības sāpes, kādas Es jūtu attiecībā uz jums; kādēļ, kādēļ jūs tik vienkārši ļaujāt Sātānam mīdīt sevi kājām?

Ak nāciet pie Manis jūs visi, kuri vairs neticat Man; nāciet visi, kuri esat Mani atstājuši; nāciet un redziet, jo ir pienācis laiks ieklausīties; parādiēties jūs, kas ievainojat Manu dvēseli, atdzimstiet un ieraugiet Manu Gaismu; nebaidieties no Manis, Es esmu jums piedēvis; Es paņēmu jūsu grēkus un Manas Asinis tos nomazgās; Es piedošu jūsu vājības un trūkumus; uzņemiet sevī taisnīguma rasu, kas atjaunos jūsu pazušānā ejošās dvēseles;

¹ Dvēseles, kas atrodas pie pašiem elles vārtiem, no lielākām briesmām var tikt glābtas caur mūsu lūgšanām.

Es nāku, lai jūs atrastu, nāku meklēt Savas pazudušās avis; vai tiešām Es, labais Gans, redzot jūs ejam pazušanā, spētu palikt vienaldzīgs?
Vassula, vai vēlies lūgties par visiem pazudušajiem?

Tagad, tūlīt, Kungs?

jā, tagad;

Es laikam īsti nezinu, ko teikt, Kungs.

Es tevi pamācīšu; ieklausies un atkārto pēc Manis: „Svētais Tēvs, es Tevi pazemīgi lūdzu, Tavā Spēkā un Žēlsirdībā sapulcini visas Savas avis, piedod tām un ļauj atgriezties Tavās Mīļajās Mājās. Uzlūko viņus kā Savus bērņus un ar Savu Roku svētī tos. Āmen.”

nāc, Vassula, atdusies Manā Sirdī, jo tajā valda pilnīgs Miers;

1987. gada 8. marts

Vassula, mīļotā, Es vēlos tev atgādināt, ka neizceļu tevi Savu pārējo bērņu vidū; jo Manās acīs tev nav nekādu nopelnu vai vērtīguma; tomēr Es mīlu tevi tādu, kāda esi; esmu tev dāvājis šo Žēlastību, jo tāda ir Mana Griba; esi Mana vēstnese, Es vēlos caur tevi atklāt Sevi;

nedomā, ka Manis teiktajā ir kādas pretrunas; kopš esmu tevi izvēlējis, tu esi Mana mīļotā, un Manai Mīlestībai uz tevi nav robežu; ne uz brīdi nepieļauj domu, ka tāpēc, ka norādu uz tavām kļūdām, Es tevi nemīlētu; Es esmu tavs Tēvs un Es tevi pazīstu, ja Es nenorādīšu uz tavām kļūdām, kurš tad? tu, Vassula, esi Mans trauslais ziedīņš, kuru Es veidoju, dodams tev nelieliem malkiem padzerties Manu Spēku;

vēlos tev atgādināt, ka Atklāsmes, kuras Es iedvešu tevī, nav domātas vienīgi tavam personiskajam labumam, bet arī citiem, kuri ir izsalkuši pēc Manas Maizes; Es nāku, lai pabarotu visus, kas ir izsalkuši; Es jums dāvāju Miera un Mīlestības vēsti, atgādinādams, no kurienes jūs esat nākuši un Kas jūs ir radījis; gribu jums atgādināt, ka Mana Baznīca ir Mana Miesa;

jā

Mana Baznīca, kas piepilda visu radību; Es vēlos šai pasaulei parādīt Savu Žēlsirdību; Vassula, tu biji starp tiem daudzajiem, kuri Mani ievainoja, nekad neatbildēja Manai Mīlestībai un izraisīja Manī rūgtumu; vai var būt lielāks rūgtums, kā nesaņemt atbildi uz tik izslāpušu un lielu Mīlestību kā Manējā?

savā tuksnesī tu ik dienas meklēji materiālos labumus, padarot tos par dieviem, par elkiem, un caur to arvien vairāk attālinājies no Manis, sarūgtināji Mani un ievainoji Manu Sirdi, dzīvā Dieva Sirdi; šī Sirds ir bijusi tevis tik atstāta un nemīlēta, Es biju kļuvis par pilnībā aizmirstu Dievu; meitiņ, vai patiešām Es biju tik tālu no tevis?

nāc, nāc un izjūti Manas Sirds tuvumu; Mana Sirds ilgojas pēc ikviena no jums; nāciet, Mani dēli un meitas, nāciet Man tuvāk, pievērsieties Man, atļaujiet Man paņemt jūs Savās rokās, ļaujiet Man jūs iegremdēt dziļi Manā Sirdī un smeliet Tajā dziļu Mieru;

ienāciet Manas Mīlestības un Miera pasaulē; nāciet pie Manis un ēdiet Manu Miesu, Mana Maize ir vistīrākais ēdiens, un tā šķīstīs arī jūs; Mana Miesa ilgojas pēc jums; nāciet pie Manis un skatieties uz Mani; Es dienu un nakti mājāju Tabernakulā, ilgojoties jūs pabarot; nebaidieties no Manis, atzīstiet Mani; kādēļ gan atteikt Man mājvietu jūsu sirdīs?

nāciet, iepazīstiet Mani, tad jūs arī Mani iemīlēsiet; kā gan jūs varētu iemīlēt kādu, kuru nepazīstat vai pazīstat ļoti slikti? pacentieties Mani iepazīt labāk un jūs iemīlēsiet Mani vēl dedzīgāk;

Vassula, tu biji aizklūdusi tālu projām, un tas tevi atdalīja no Manis; tu novērsies no Patiesības, pārvēršot labo ļaunumā un vairāk pieķeroties ļaunajam, nevis labajam; tad visi, kas vēl arvien izvairāties no Manis, nāciet; atnesiet savus grēkus, lai Es tos varētu piedot; nāciet un ēdiet no Manis; nāciet, iztukšojiet Manā priekšā savas sirdis, lai Es tās varētu piepildīt ar Mīlestību;

Es zinu, ka esat vāji, bet atļaujiet Man darboties jūsos; mīļotie, dodiet piekrišanu Manai darbībai jūsos; ļaujiet Man izraut no jums ar visām saknēm ikvienu nekrietnību un iesēt jūsos Mana Miera un Mīlestības sēklu; atļaujiet Man jūs šķīstīt; tagad, Vassula, pietiks rakstīt, Es turpināšu diktēt vēlāk;

nepiemirsti par Manu Klātbūtni; vienmēr atceries vārdu „mēs”;

Kungs, es centīšos, es neaizmirsīšu.

tagad iesim;

Jā, iesim.

Turpinājums:

nāc un iepazīsti Mani; Es neesmu neaizsniedzams; mēs soļojam viens otram blakus; tu dzīvo Manī, bet Es tevī; mēs nekad neesam atšķirti, nekad; nāc, smel no Mana bezgalīgā Labuma un ļauj savam skarbūmam izšķīst Manā Šķīstībā;

meitiņ, lai gan daudzi no Maniem mīļotajiem bērniem Kristībā ir saņēmuši svētumu, tikai nedaudzi no tiem pazīst Mani tādu, kāds Es patiesībā esmu; tie aizmirst palūkoties uz Mani kā uz mīlošu Tēvu, daudzi, domājot, ka esmu neaizsniedzams, atstāj Mani; ir tādi, kas Mani iztēlojas pēc savas labpatikas, nemitīgi piedēvējot Man nicināmas īpašības un tieksmes; vēl kādos domas par Mani izraisa tikai bailes, bet citi pastāvīgi šaubās par Manu Bezgalīgo Mīlestību¹;

(Vēstījuma pierakstu pārtrauca fotogrāfa ierašanās. Es biju pasūtījusi Turīnas līķauta fotogrāfijas. Es ilgstoši tajās nolūkojos, bet pēc tam atkal pievērsos rakstīšanai:)

Vassula, neaizmirsti, ka Es vēl arvien ciešu; Vassula, Es esmu tik sarūgtināts; kādēļ, kādēļ tik daudzas no Manām avīm svārstās; palūkojies uz tām, vai tiešām Manam upurim nebija jēgas? meitiņ, Man tik ļoti tas nepatīk, Mana dvēsele ir saplosīta, Es ciešu; pabaro Manas avis; nepagursti pierakstīt vēstījumus;

Kungs, es nepadošos apnikumam.

Es tev dāvāšu nepieciešamos spēkus; nāc, strādāsim kopā, turpināsim; Es esmu tavs Skolotājs; piepildi Mani ar prieku un neaizmirsti par Manu Klātbūtni;

Vassula, tu sajuti Manu Klātbūtni; Es patiešām sēdēju uz tavas gultas stūra; ļauj Man pārlasīt to, ko pierakstīji; „tas esmu Es, Jēzus, pašreiz Es sēžu, bet tikko tu celsies, Es piecelšos kopā ar tevi;”

Viņš tikko bija pabeidzis rakstīt, kad pie durvīm kāds pieklausījās. Es pielēcu kājās un krietni apmulsusi piegāju atvērt. Tajā vakarā Jēzus Savu Klātbūtni izrādīja īpaši spēcīgā veidā. Tas bija tik spēcīgi, ka Es paņēmu papīra gabalu, lai pārbaudītu, vai tas tiešām ir Viņš, un Kungs uz tā uzrakstīja iepriekšējo paragrāfu. (Cilvēks, kurš klausījās, vēl arvien stāvēja aiz durvīm un kaut ko man teica.)

Es tevi mīlu; neatmet rakstīšanu; Es ilgojos, lai tu Man dotu šo brīvību²;

Jēzu, Tu esi brīnišķīgs!

kad Es esmu priecīgs, priecājies arī tu; seko Man;

¹ Šī vēstījuma turpinājums ir atrodams 1987. gada 18. martā.

² Kungs gribēja pateikt, ka vēlas mani lietot šādā veidā.

aizmirstot par Manu klātbūtni, Tu Mani ļoti sāpināsi; nekad neaizmirsti par Manu Klātbūtni, nekad!

Kungs, tas taču ir tik grūti! Dažkārt man ir jāvada automašīna un jādomā par ceļu, dažkārt es sarunājos ar draugiem par ļoti ikdienišķām lietām, palīdzu dēlam pildīt mājasdarbus. Kā gan lai nemitīgi paturu Tevi savā prātā, tas taču ir gandrīz neiespējami!

Vassula, mazais ziediņ, esot šajās situācijās, pietiek, ja atceries par tikumiem; esi pazemīga, dievbijīga, laipna, piemīlīga, taisnīga, mīloša; tik tiešām, cenšoties būt tikumīga, tu saglabā Manas Klātbūtnes apziņu;

tagad nāc, iesim;

Es vēlētos, lai tu saprastu, ka, diktējot šos vēstījumu, Es tuvojos tev pārdabiskā veidā; atceries, ka esmu Žēlsirdības Dievs, kas, neskatoties uz Tavu grēcīgumu un vienaldzību, tomēr mīl tevi; Es esmu tev devis šo Gara dāvanu, lai tu mācītos tieši no Manām lūpām; Vassula, atpūta tavā sirdī Man sagādā baudu;

Vēlāk:

Mani atkal bija pārņēmuši šaubu viļņi.

nesatraucies, ciešanas tevi šķīstī; patveries Manī; pieņem ciešanas; labo citu kļūdas, labo, labo ; atdzīvināsim visus Manus bērnus;

(Šai brīdī mani sāka pārņemt skumjas.)

Kungs, bet es esmu tik bezpalīdzīga, kā gan lai es kaut ko izdaru?

vai Es kādreiz tevi atstāšu? ņem Manas sēklas un sēj tās laukos, ievācot Miera un Mīlestības augļu ražu; dari Manu Vārdu zināmu visiem; Es vienmēr būšu ar tevi;

Ja nu viņi atsakās ticēt un apšaubā to visu? Viņi varētu domāt, ka tas nav labi vai neticēt, ka tas esi Tu!

paklausies, Mana Vassula, kāpēc tu baidies? visa radība ir Manu roku darbs; vai esi piemirsusi, ka esmu Visvarens? visa radība paklausā Manai Gribai; maziņā, Es esmu Visaugstais; pagodini Mani; esi kā zieds, kuram vajadzīga Mana Gaisma, lai dzīvotu;

1987. gada 17. marts

Vassula, vai tagad tu nesīsi Manu Krustu?

Jēzu, es rīkošos saskaņā ar Tavu Gribu.

sajūti to, sajūti, cik smags ir šis Krusts; Man ir vajadzīga atpūta; seko Man; nāc Man tuvāk, Es Savu dārgo Krustu uzticēšu tev;

Tai pašā dienā, tikai nedaudz vēlāk, sāku izjust neizsakāmas ciešanas. Mani pārņēma melanholisks noskaņojums, es ļoti ilgojos, lai kāds mani mierinātu, bet nespēju šo mierinājumu atrast.

tu uz brīdi izjūti šo tik smago nastu; nekad neatsakies no Mana Krusta; Mana nasta ir smaga; Vassula, necenties saprast, kāpēc esmu tevi pacēlis pie Sevis¹; atļauj Man brīvi rīkoties ar tevi pēc Savas labpatikas, līdz beidzot Es tevi atbrīvošu; mīļotā, arī šim ceļam piemīt sava veida mocekļība, meklējot tajā patiesību, bet to neatrodot, tu ciet; ciet Manis dēļ, ciešanas tevi šķīstī; upurē sevi Man, bet necenties saprast²; vienkārši tici;

atļauj Man brīvi rīkoties tevī un caur tevi atklāt arī citiem Savu Vārdu, kurš spēj dziedināt Manus bērnus; tici Manai pestījošajai Mīlestībai;

Mans Krusts patiešām ir smags, un Es bieži vien nākšu, lai to atkal uzticētu tev; tu esi Mana līgava, Mana iemīlotā, Mans ziediņš; nesot Krustu manā vietā, tu atvieglo Mani;

¹ Kungs man atgādināja, lai es to vienkārši pieņemtu tā, kā ir.

² Es centos izprast, vai šis ir patiess garīgais ceļš un vai Dievs mani tajā vada.

šajās atklāsmēs, kuras Es iedvešu tevī, no Manas Dvēseles pašiem dziļumiem izplūst arī rūgtas ciešanas un sāpes; nāc un vēlreiz ieklausies Manā Sirdī un sajūti Tās mokas; sajūti, cik izmisīgi Tā meklē ikvienu no jums!

Tad, it kā Viņš vairs nebūtu spējīgs ciest, no Viņa sāpošās Dvēseles dziļumiem izlauzās kļiedziens, izklausījās, ka Kungs no sāpēm ir tuvu nāvei.

radība! Mans Tēvs ir tevi radījis Savām paša Rokām, kādēļ, kādēļ tu tik ļoti sāpini Mani? *Tad, vēlēdamies kaut ko teikt, Viņš pievērsās Man; Viņa Seja un balss tonis bija ļoti skumji.*

vai agrāk tu kādreiz iedomājies par Mani, pirms Es biju nācis pie tevis? *(Sajutos vainīga.) Nē, nekad.*

(Kungs turpināja runāt tikpat nopietni.)

vai tu nāktu pie Manis, ja Es pats nebūtu tevi meklējis un atradis? *Nē, domāju, ka nē. (Sajutu vēl lielāku vainas apziņu.)*

tagad tu Mani mīli; *Jā, Kungs, es Tevi mīlu.*

Mana Klātbūtne un vadība ir tevi mainījušas, vai ne? *Jā, tā tas ir¹.*

vai tu sapulcināsi un pabarosi Manus bērnus? *(Sajutos bezpalīdzīga.) Mans Dievs, kā lai to paveicu un ar kādiem līdzekļiem?! Es vēlos būt Tev patīkama un parādīt savu pateicību, bet nespēju.*

uzticies Man; Vassula, ļauj Man tevi vadīt; ļauj Man sapulcināt Savus bērnus; Es zinu, ka esi bezpalīdzīga un vāja; tu redzi, ka bez Manis neko nespēj; vai ļausi Man tevi lietot, līdz būšu pabeidzis Savu Vēstījumu?

Jā, kamēr vien Vēstījums būs no Tevis, Jēzu.

Es esmu Jēzus, nekad par to nešaubies; nepamet rakstīšanu; ikviens vārds, kuru izrunā Manas lūpas, liks Tev izjust Manu Brūču sāpes; Es tevi aizvedu Sava ienaidnieka tumšajā valstībā, lai parādītu tev dvēseļu ciešanas²; Es izleju pār tevi visas tās Savas ciešanas, kuras Mani pašu dziļi sāpina un ievaino; Mans priesteri, - jo tu esi Mans priesteris, - tu iesi kopā ar Mani; Es nekad tevi neatstāšu; Krusts būs mūsu kopīgais īpašums; mēs kopīgi cietīsim un cīnīsimies; tu atpūtīsies Manī, bet Es – tevī;

1987. gada 18. marts

Es esmu tevi mīcījis Mani mīlēt un atpazīt Manu klātbūtni; Es esmu tev parādījis Savus dievišķos darbus, slacinādams tevi ar Savas Sirds noslēpumiem, parādīdams Savu milzīgo Žēlsirdību, šķīstīdams tevi, lai tu varētu kļūt par Manu atklāsmju avotu, un parādīdams pasaulei Savu Žēlsirdību; esmu izlējis pār tevi Savu neremdināmo Mīlestību, parādot arī visiem pārējiem bērniem, cik ļoti Es viņus mīlu³; tomēr vēlreiz vēlētos tev atgādināt, ka neatšķiries no pārējiem un tādēļ nedrīksti šos vēstījumus paturēt tikai sev; Es vēlos, lai Mans Gars un tā izpausmes pārklātu šo pasauli, tāda ir Mana Griba; Vassula, ļauj Man darboties tevī pēc Savas labpatikas; bet tagad nāc un mierini Mani; Es esmu Jahve un Es esmu tavs atbalsts, tu nāc pie Manis, lai pārdomātu dievišķos noslēpumus; tu piesauc Mani savās lūgšanās; tādēļ neraizējies, jo tu ar šo darbu slavē Mani, tikai Mani⁴;

¹ Šai mirklī es patiešām sajutos kā niecība, saprotot, ka Kungs nav mani izvēlējis manu nopelnu dēļ.

² Tas bija tad, kad Jēzus man parādīja elli.

³ Šajā gadījumā mani varētu uzlūkot vienkārši kā piemēru šim ceļam.

⁴ Kungs mani pārliecināja, ka šie vēstījumi ir radušies Viņa iedvesmā.

Es vēlos, lai visi Mani bērni atgrieztos pie Manis; meitiņ, Es tevi izcēlu no bezdibeņa, lai dāvātu šos vēstījumus; Vassula, vai esi gatava piepildīt Manu gribu? vai esi gatava turpināt strādāt Man?

Jā, Kungs. Kamēr šajā darbā atpazīšu Tavējo, es to darīšu.

maziņā, Es esmu Jahve! maziņā, saņem Manu Mieru un audz; nekad nepagursti pierakstīt šos vēstījumus; atļauj Man tevi lietot, līdz būšu izteicis visus Savus vēstījumus; maziņā, kas ir tavš Tēvs?

(Šis jautājums mani pārsteidza.) Protams, ka Tu.

- Vēstījums pasaulei.

Es esmu; jūs esat Mana sēkla, jūs piederat Man;

Mani bērni ir novērsušies no Manis, viņu sirdis no egoisma ir kļuvušas aukstas un stingas; tie ir Mani aizmirsuši; vēlos jums jautāt, - kādēļ jūs Mani atgrūžat, ko tādu, kas jums nav patīcis, Es būtu nodarījis? vai kādreiz būtu licis jums manīt Savas dusmas? kādēļ jūs bīstaties no Mana vaiga? mīļotie, Es nevēlos jūs vainot par jūsu grēkiem; Es tos piedodu jau tagad; nekad Es neaizvērsu durvis jūsu acu priekšā; patiesi Es jums saku – Es spēju piedot miljoniem reižu un tagad stāvu jūsu priekšā atvērtām rokām, aicinādams jūs krist Manos apkampienos un sajūst mīlestību, kuru vēlos jums dāvāt; ļaujiet Man iekvēlināt jūsu sirdis; tuvojieties Man un iepazīstiet Mani; nāciet visi, kas izvairāties no Manis un baidāties; nāciet visi, kas Mani vēl nepazīstat; nāciet tuvāk un jūs sapratīsiet, ka Es esmu Mīlestības pilns Dievs, maiguma un Žēlsirdības pilns;

neatgrūdiet Mani, pirms vēl neesat iepazīnuši; Mana pāri plūstošā Mīlestība jums dāvā īpašu žēlastību pazīt un izvēlēties starp ļauno un labo; esmu jums devis izvēles brīvību, bet esmu jums devis arī tādas īpašības, kas jūs padara par pārākām būtnēm; esmu jums devis dažādas dāvanas; izmantojiet šīs Manis dotās dāvanas, izmantojiet savu prātu un sirdi, lai labāk izprastu un iepazītu Mani, virzieties uz priekšu;

Es esmu apgaismojis jūsu sirdis, lai vairotu jūsu spējas mīlēt; Es esmu Tas, kas jums ir dāvājis šo žēlastību; vai jūs to pieņemsiet?

(Atcerējos, kāda es biju agrāk.)

Kungs, dažiem nav bijusi iespēja Tevi iepazīt, neviens viņiem nav pastāstījis par Tevi, tātad tā nav viņu vaina, vai ne? Kā tad viņi lai iedomātos par Tevi?

Vassula, cik tas ir patiesi!

Meitiņ, Manai Baznīcai ir vajadzīga atjaunotne; Es esmu nācis apvienot un nostiprināt Savu Baznīcu; ja tas nenotiek, daudzi ir sasaistīti pazušanas valgos; Vassula, Es atgriezīšos, lai dotu vēstījumus Saviem bērniem; ļauj piepildīties Manām ilgām par tiem, kuri ir novērsušies no Manis; Es esmu Mīlestības Avots, un no Manis izplūst bezgalīga, visu radību pārklājoša Mīlestība; daudzi domā, ka Es esmu dusmīgs Dievs, un tādēļ tie baidās no Manis; dažiem šķiet, ka esmu nerasniedzams un pašprietiekams Savā Godībā, tāds, kuram jūs esat vienaldzīgi un kurš pievērš Savu skatienu tikai izredzētajiem, tiem, kas Viņam kalpo, un tikai tajos saredz Savu attēlu; bet vai tiešām jūs nezinājāt, ka, jo samaitātāki un vājāki jūs esat, jo ar lielāku degsmi Es jūs meklēju un vairāk jūs mīlu?

Es esmu Svētais, bet vēlos, lai jūs saprastu, ka vēlos būt jūsu tuvumā, vēlos būt jūsu Svētais Draugs;

Vassula, vai zini līdzību par pazdušo dēlu?

Jā, apmēram atceros.

atceries, kā tēvs sagaidīja dēlu, lai gan tas bija grēkojis?

Ar lielu prieku?

ne tikai ar prieku, bet arī ar lielu mīlestību, sarīkodams par godu šim notikumam svētkus; Mani mīļotie, neapbēdiniet Mani un atgriezieties pie Manis; Es jūs neatstumšu, bet gan uzņemšu Savos apkampienos; atgriezieties pie Manis bez bailēm;

1987. gada 19. marts

Es esmu šeit, tas esmu Es, Jēzus;

Vassula, pacel savu sirdi pretim Man; vēlos, lai tu būtu pilnīga; iepriecini Mani, kļūstot pilnīga; vai vēlies būt pilnīga?

Es nespēju neko pateikt...

Es, Vassula, vēlos, lai tu ietu pilnības ceļu, tas ir Mans lūgums tev.

Bet, Kungs, būt pilnīgai ir gandrīz neiespējami! Tādam cilvēkam kā man ļoti liels solis jau būtu kļūt labākam, nerunājot par pilnību.

Vassula, Es iemācīšu tev būt pilnīgai; patiesi Es tev saku – tas ir iespējams; tev tikai jāatļauj Man sevi mīcīt un veidot; ieliec sevi pilnībā Manās rokās, un Es tevi pārveidošu tā, kā vēlos;

Jēzu, man nešķiet, ka es jebkad varētu kļūt pilnīga; es ar grūtībām padodos pārveidei, tas vairāk līdzināsies akmeņu mīcīšanai.

Vassula, ak, Vassula, kāpēc tu Man neuzticies? Es esmu Dievs un varu pārmīcīt arī akmeņus, piešķirot tiem tādu formu, kāda Man patīk; vai nojaut, kāpēc Es izvēlējos tieši tevi?

Jā, Kungs!

lūk, vēl viens iemesls; Es izvēlējos tevi, jo tu esi vāja un šis vājums Mani apbur; nāc, bērniņ, un izjūti Manu Sirdi, tā ilgojas pēc mīlestības; sajūti Manu Sirdi ar savu prātu; Vassula, vai esi gatava? sajūti Mani;

Es pārbijos.

neapbēdini Mani; nāc un sajūti Manu klātbūtni; tu neizjūti Mani;

Nē, es patiešām Tevi nesajutu, man pietrūka drosmes.

vai vari Man paskaidrot šo izjūtu iemeslu?

Patiesībā tagad sāku justies vēl sliktāk.

kāpēc?

Es arvien vairāk samulstu, mulstu, uzlūkojot Tevi.

Vassula, neapbēdini Mani, pastāsti, kādēļ tik slikti jūties?

Mani ļoti samulsināja doma, ka vajadzētu pieskarties Tavai Sirdij. Man šķita, ka esmu kā spītālīgā, kurai jāpieskaras veselam cilvēkam. Kas gan es esmu, lai tuvotos Tev!

īkreiz, kad izjūti apmulsumu, Es tevi mīlu vēl vairāk; meitiņ, tā kā esam vienoti uz mūžiem un tu piederi Man, Es atļaušos ieskatīties tavas sirds dzīlēs; laulība ar Mani tev pagodina un šķīstī; mēs esam vienoti;

Jā, Kungs, bet paskaties, ar ko Tu esi vienots!

Es tevi mīlu; tagad nāc un patveries Manī; Vassula, sajūti Manu Sirdi;

- nedaudz vēlāk:

Es sajutu Viņa Sirdi, tā bija ļoti silta un pukstēja ilgās pēc mīlestības.

tev nav jāapmulst, sajūtot Manu Sirdi; Es pats, tavs Dievs, esmu tev lūdzis, lai tā būtu, ļauj Man tevi lietot, kā Es vēlos; ļauj Man tevi noskūpstīt;

(Mani sāka mocīt aizdomas, ka tas varētu būt ļaunais gars, kurš vēlas mani pavedināt uz grēku.)

Es esmu Kungs Jēzus Kristus, nebaidies;

(Es vēl arvien biju uzmanīga un, lai gan nejutu ļaunā gara klātbūtni, mani vēl arvien mocīja aizdomas un šaubas.)

nebīsties;

(Es nespēju 'atbrīvoties', mani atkal pārņēma paralizējošā spītālības apziņa.)

vai zini, cik ļoti Es tevi mīlu?

Jā, Jēzu, es to zinu.

tad kādēļ gan tu atsakies no Mana skūpstā?

Tādēļ, ka neesmu tā cienīga.

Vassula, vai nekad agrāk neesmu tev lūdzis neko Man neatteikt? Ko tu Man toreiz atbildēji?

Atbildēju, ka nekad un neko Tev neatteikšu.

tad kādēļ atsakies no Mana skūpstā? Vassula, neatstum Mani; ja Es kaut ko tev lūdzu, tad tas ir aiz mīlestības, atļauj Man tevi noskūpstīt, atļauj Man! vai tagad Es to drīkstu? tuvojies Man un sajūti Manu skūpstu, sajūti uz savas pieres Debesu pieskārienu, vai esi gatava?¹ Es mīlu tevi;

1987. gada 20. marts

Vassula, un tad arī Ļauj Man tev kaut ko pateikt; mīli Mani līdz galam, jo beigas būs brīnišķīgas un Es būšu ar tevi;

Tu noteikti esi ļoti cietis!

Manas ciešanas nebija bezjēdzīgas, Es jūs atbrīvoju no ļaunā;

Es ļoti vēlētos, lai Tu kādreiz būtu laimīgs.

jūtos laimīgs, esot starp Maniem mīļajiem;

Vai viņi Tevi dara laimīgu?

jā, viņi noņem Manas skumjas;

Žēl, ka nedzīvojam pirms diviem tūkstošiem gadu un nevaram būt ar Tevi kopā tajā laikā. meitiņ, Es vēl arvien esmu jūsu vidū;

Jēzu, kopš vakardienas vakara, kad Tu mani noskūpstīji, jūtos kā 'izkususi' Tevī – caurspīdīga un pilnīgi mierīga! Šķiet, ka būtu iztukšota ...

Vassula, Es esmu Miers; Es tev vienmēr dāvāšu Savu Mieru; iemājo ar visu savu būtību Manī un Es tevi 'izšķīdināšu' Sevī; Vassula, vienmēr esi ar Mani un izjūti Manu Mieru; vai vēl aizvien esi gatava atļaut Man tevi veidot?

Jā, Jēzu, vienmēr.

ļauj Man darīt ar tevi, ko vien Es vēlos; Es tevi pārveidošu par šķīstu un padevīgu būtni, kura būtu paklausīga Manām interesēm; Manā labā, bet arī Manā Spēkā tu spēsi pastāvēt visos pārbaudījumos; Mans Vārds līdzināsies urdziņai, kura vispirms izplūst no zemes, tad strauji virzās uz priekšu, līdz, visbeidzot ieplūst okeānā un saplūst ar to; šoreiz tā ieplūst Miera un Mīlestības okeānā;

Nedaudz vēlāk:

Vassula, kāpēc tu Mani nekad neslavē? Es esmu Kungs, kurš tevi ir izglābis no tumsības; izproti, kas tu esi; starp grēciniekiem tu esi visgrēcīgākā;

(Es nopūtos.)

---

¹ Jēzus noskūpstīja manu pieri un atstāja manu prātu ekstāzes stāvoklī. Nezinu, kā to labāk varētu izskaidrot. Nākamās divas dienas es jutos ļoti tukša un caurspīdīga, kā skaidrs stikls. Pie tam Jēzus skūpstis bija atstājis manī ārkārtīgi dziļa dvēseles miera izjūti. Elpojot šķita, ka elpa iet cauri plaušām un piepilda visu manu ķermeni, šķita, ka es pati sastāvētu vienīgi no gaisa.

bet Es tevi vienalga mīlu; slavē Mani, Vassula, par to, ka esmu tevi atbrīvojis;
(Pārdomāju, ko varētu teikt, tomēr vilcinājos.)

Saki:

Mans Dievs, es Tevi mīlu; Savā pāri plūstošajā Mīlestībā un Žēlsirdībā Tu man esi parādījis Savu Gaismu, slavēts lai ir Tavs Vārds. Āmen;
Es atkārtāju Viņa teikto.

1987. gada 21. marts

tas esmu Es, Jēzus; Vassula, mīlotā, vai esi gatava mācīties? apzinies savā prātā Manu Klātbūtni; Vassula, palūkojies uz Mani;

Es to jau izdarīju.

labi, tas ir pareizi;

Vai Tu noliki Savas plaukstas uz galda?

jā;

Tagad Tu sakrustoji Savas rokas?

jā;

Tagad Tu pacēli vienu no Savām rokām ar rādītājpirkstu pieskaroties vaigam, bet otra roka palika turpat? Tu ieņēmi tādu pozu, it kā domātu?

pareizi; Es uzsveru Savu Klātbūtni; Vassula, skaties uz Mani;

Tev ir grāmata? Tu to izņēmi ar labo roku no Sava apmetņa kreisās puses?

Man ir grāmata;

Tā nav īpaši liela.

labi, Vassula, tu visu labi izšķir; tagad ieskaties šajā grāmatā un izlasi, kas tajā ir teikts;

(Es cenšos, bet tas man īpaši labi nepadodas.) Tur ir teikts, ...

tu esi Mans altāris;

Jēzu, man neizdodas, es nesaprotu pārējo!

mēģini vēlreiz; Mans altāris, uz kura ...

(Es nespēju saskatīt, šķiet, ka lasu nepareizi!)

maziņā, ko tu darītu bez Manis? tev sava dvēsele ir aizvien vairāk jāpaceļ pretim Man; Vassula, Es tev palīdzēšu; atstāj sevi pilnībā Manā ziņā un nekad neizsamisti; Es ar Savu grāmatu vēlāk atnāksu atkal;

(Jutu izmisumu, jo man šķita, ka esmu Viņu pievilusi, nespējot pietiekami pacelt pie Viņa savu dvēseli. Es pat aizdomājos, vai Viņš neapmainīs manu dvēseli pret kādu citu. Man šķita, ka Viņa pacietībai arī ir robežas!)

Vassula, tu nekad nedrīksti noticēt, ka Es varētu tevi samainīt pret kādu citu; vai tu Man ticēsi? nāc, nākamreiz mēģināsim atkal; centies vairāk nekā šoreiz apzināties Manu Klātbūtni ar savu prātu; Vassula, atļauj visai savai būtībai iespieties Manī un izkust; pilnībā saplūst ar Mani; mīli Mani un labo citu cilvēku nepadarīto; celies, Es tevi mācīšu pacelt savu dvēseli; tagad iesim;

1987. gada 22. marts

Man patīk vienkāršība, skaidrība un miers; tu strādāsi mierīgi un bez steigas; Es atkal esmu atnācis pie tevis ar Savu grāmatu;

Kas vēl ir rakstīts šajā grāmatā?

Es tajā esmu ierakstījis dažu dvēseļu vārdus; tās ir dvēseles, kurām vajadzētu atdzīvināt Manu Liesmu, Mīlestības Liesmu; vai tu varētu izlasīt tajā vietā, uz kuru Tev rādu?

Jā, Kungs. Mani ļoti satrauca šī mazā grāmatiņa, kuru nebiju spējīga izlasīt.

Es zinu,

(Vai tiešām tai ir mīksti, apzeltīti vāki?)

jā, tai ir zelta vāki; ieskaties tajā un lasi: „Tu būsi Mans altāris, uz kura Es novietošu Savas Sirds kvēlojošās ilgas, tevī mājos Mana Liesma; smel no Manas Sirds, lai piepildītu Savējo; Es, Kungs, likšu kvēlot Savai Liesmai uz mūžīgiem laikiem;” meitiņ, vai tagad tu noskūpstīsi Manu grāmatu?

(Es to izdarīju.)

Es vēlos tev ko teikt;

(Manī bija pavīdējis kāds jautājums.)

Tā ir garīgā vadība Manis izraudzītajām dvēselēm; tagad tu zini;

Pēc neilga laika mani atkal pārņēma šaubu un nedrošības vilnis;

Vassula, nebīsties; tas esmu Es, Jēzus; mīļotā, paklausies, ikvienā garīgajā ceļā ir arī savas ciešanas; tavā gadījumā tu ciet no nedrošības; vai Es neesmu teicis, ka ciešanas šķīstī tavu dvēseli? pieņem tās un atļauj Man darīt to, kas ir labākais tavai dvēselei; ļauj Man darboties tevī; vai tu to vēlies?

Ja tāda ir Tava Griba, Jēzu, es to darīšu.

Es esmu Jēzus, tavs Pestītājs; mēs ciešīsim kopā, mēs kopā arī cīnīsimies; nāc, atbalsties pret Mani; nāc, lasīsim šo grāmatu kopā;

(Nedaudz vēlāk:)

Es esmu šeit; dzīvo Manam godam; lai tava mīlestība ir tā, kas vairo Manu godu; nāc, jo tas viss ir jādara Mana Miera un Mīlestības labā; nekad neatgrūd Mani; nekad nenoliedz Mani; ļaunais vienmēr centīsies iejaukties, lai neļautu īstenoties Manam plānam, bet Es gūšu virsroku, tādēļ paļaujies uz Mani;

Kungs, vai es varētu pažēloties par kaut ko?

Vassula, jūties brīvi ar Mani;

Gribēju Tev pastāstīt par lietām, kuras mani nomāc, jo, iespējams, ka viss, ko es domāju vai saku, ir nepareizi, un tāpēc arī mana rīcība būs nepareiza. Patiesībā, pierakstot šos vēstījumus, ko saņemu no Tevis, es zinu, ka man nav nekāda ārēja atbalsta. Acīmredzot, to pašu ir pieredzējuši arī citi. Arī citi ir saņēmuši no Tevis vēstījumus vai tikuši vadīti, tomēr lielākā daļa no tiem ir bijuši klostera ļaudis, kuri dzīvoja bīskapu, priesteru un citu mūku vidē. Kad viņi sāka saņemt pārdabiskās iedvesmas, tie tika uzmanīgi novēroti un saņemto vēstījumu saturs tika rūpīgi izpētīts. Viņiem bija daudz vieglāk iedot vēstījumus savam priekšniekam, kurš vēlāk tos varēja nodot tālāk bīskapam vai pāvestam. Viņi visi bija vienprātis, ka tas ir radies Tavā iedvesmā.

Varbūt es kļūdos, bet man šķiet, viņiem bija vieglāk to pieņemt, jo šis cilvēks bija no viņu aprindām, un tie viņu labi pazina, un saņemta vēsts, vai vismaz kāda daļa no tās tika iespiesta. Viņi tika atzīti¹;

Es esmu vairākkārt gājusi pie priesteriem. Tā nu ir sagadījies, ka tie ir bija katoļu priesteri, bet man, kristītai grieķu pareizticīgo Baznīcā, tas nekad nav šķitis īpaši svarīgi. Pat tad, ja būtu katoliete, bet būtu jāiet pie protestantu mācītāja, es nešķīrotu, mēs visi taču esam kristieši. Tagad vairāki priesteri zina par vēstījumiem, bet viņu reakcijas ir pilnīgi pretējas, tās ir kā diena pret nakti. Viens no viņiem līdz pat šai dienai uzskata, ka tas ir ļaunā gara darbs, un es esmu apsēsta jo, mani ir pārņēmis gars, bet es zinu, ka tas esi Tu, Visaugstais Dievs. Nedaudz palasījies, viņš izdarīja secinājumus un nevēlas savu

---

¹ Šāds atbalsts padarīja sludināto Vārdu nozīmīgāku un ticamāku.

viedokli jebkad mainīt. Kad viņš sapratīs, ka neesmu apsēsta, tad noteikti teiks, ka vēstījumi ir manas zemapziņas auglis. Jebkurā gadījumā, tas var izrādīties viss, tikai ne Tu. Nākamais priesteris mani iedrošināja turpināt rakstīt, jo atzina, ka vēstījumi ir radušies dievišķā iedvesmā un ir no Dieva. Tomēr viņš ir tik aizņemts, ka pat nepacentās papēīt 'turpinājumu'. Mani pārsteidz, ka cilvēki, ticot, ka Dievs vēlas kaut ko pateikt, tomēr pat nepapūlas izprast dziļāk, kas tas ir.

Trešais priesteris klausījās manī ar lielu pienākuma apziņu un uzmanīgi, laiku pa laikam ielūkodomies pulkstenī, tad atzina, ka tas ir brīnišķīgi un man noteikti ir jāturpina rakstīt. Palūdzu, vai es nevarētu atnākt vēl kādreiz, bet kopš tās reizes neesmu viņu redzējusi. Vēl kāds priesteris, izlasījis vienu vai divas lappuses, sacīja: „Es negribētu sniegt nekādu viedokli, bet mēs, katoļi, esam brīdināti, ka ļaunais arī darbojas tādā pašā veidā¹; es nesaku, ka tā tas ir šajā gadījumā, bet mēs esam tikuši brīdināti.” Es nolēmu, ka man pietiek. Bet visi taču bija vienispriestis, ka vēstījumi ir pārdabiski ... Tad kāpēc gan nepapūlēties, lai to saprastu un noskaidrotu?

Galu galā visi šie cilvēki meklē Dievu, tāpēc pirmais no viņiem, kurš vēstījumus atzina par ļaunā gara darbu, man pastāstīja, ka vēstījumi no Dieva nav tik neparasta parādība, un, ka pasaulē ir ļoti daudzas grāmatas ar šādiem vēstījumiem, un ir daudz pārdabiskā veidā vadītu cilvēku, tomēr pārsvarā viņu aprindās.

Vēl kāds no priesteriem nosauca vēstījumus par Dievišķajām Sirds atklāsmēm, atzīdams, ka tās noteikti ir no Dieva. Viņš man iedeva kāda mistikas profesora adresi, ieteikdams man parunāt ar viņu. Ja es būtu „viena no viņiem”, viss noteikti būtu daudz vienkāršāk. Tas ir tikai tāpēc, ka esmu ārpus viņu loka, arī mana āriene ir pārāk neatbilstoša.

Vassula, Es esmu Jēzus, atbalsties pret Mani un atpūties; ak, šis laikmets! pat neuzlūkojuši Manus vārdus, jūs jau izsakāt par tiem spriedumu? Vai, šķietami Mani godinot un aizstāvojot, jūs negribot neizsmejat Mani?

Vassula, Es tevi mīlu; mīlotā, patveries Manī;

Kungs ir arī citas lietas, kuras vēlētos Tev uzticēt. Man šķiet, ka manas šaubas Tevi ievaino. Bet, ja es nešaubos, un šie vēstījumi tomēr nav no Tevis, tad atkal sāpinu Tevi. Jebkurā gadījumā, lai ko es arī domātu, es Tevi sāpinu. Šī situācija mani apbēdina, jo es noteikti nevēlos būt tas cilvēks, kuru Tevi ievaino! Es ciešu arī no tā.

neskumsti, ak meitiņ; nekad netici, ka mīlestība Mani varētu ievainot; tu vienkārši saņem no Manis barību; Es esmu Jēzus, Jēzus Kristus, un tu ēd Manu maizi; dvēsele, ak, mīlotā dvēsele, nešausti sevi vairs; mīlotā, tici Man, mīlotā, un jūties Manis mīlēta;

Piedod, ka esmu bijusi tik vāja ...

Es tev pilnībā piedodu; izjūti, cik ļoti Es tevi mīlu; tavs vājums ir tas, kas Mani pievelk un valdzina visvairāk, tavs neizsakāmais vājums! tavs grēcīgums ir neizteicams; ak, ienāc Manas Sirds dziļumos, lai tava dvēsele pilnībā izzustu Manī; esi Manas debesis, Es tevi mīlu; tagad saņem Manu Mieru;

1987. gada 23. marts

atceries, ka Es esmu Viens, Vissvētākā Trīsvienība ir Viens; Es vēlos, lai mēs būtu vienoti vispilnīgākajā veidā; ļoti uzmanīgi raugies uz Mani; tu redzi labi, Es esmu paņēmis līdzī divus gredzenus;

Tie ir sudraboti balti? un ļoti mirdzoši!

---

¹ Iespējams, ka tā ir taisnība, tomēr cik ilgi Sātans tā darbotos? Kamēr daudz ļaužu atgrieztos pie Dieva? Jau tagad, pateicoties vēstījumiem, daudzi atgriežas, bet tas ir tikai sākums ...

tie ir darināti no vistīrākā baltā zelta;

(Tagad gan man šķīta, ka ļaunais gars cenšas mani novirzīt no ceļa, kā gan tas varētu būt?)

Vassula, paklausies; tas esmu Es, Jēzus; nebaidies; nāc, mīlotā, šo gredzenu esmu atnesis tev; vēlos, lai tu tagad to uzvilktu; saskati Mani;

Vai tas tiešām ir iespējams?

jā; Es svētīju mūsu savienību;

mīlotā, šis ir garīgs un dievišķs notikums; patiesi Es tev saku, tava dvēsele ir vienota ar Mani; tici Man Es svētdarīšu mūsu laulību; ļauj Man uzvilkt tev pirkstā šo gredzenu; Es tevi mīlu; sajūti Mani; Es tevi mīlu un svētīju tevi;

Otru gredzenu Jēzus uzvilka uz pirksta pats Sev.

vai redzi? ko vēl tu saskati?

(Es redzu lentu, kas saista abus šos gredzenus.)

to Es novietošu pār mūsu abu galvām; tagad mēs esam vienoti; Es vainagoju mūsu abu savienību;

Jēzu, daudzi notiekošo uzskatīs par fantāziju!!

kāpēc? daudzi nāk pie Manis un noslēdz laulību ar Mani, pagodinot Mani, un Es tik ļoti priecājos par šo savienību ar viņiem! Vassula, Es esmu piecēlis tevi no mirušajiem; Es esmu izlējis pār tevi Savu Gaismu; esmu rūpējies par tevi un mierinājis; meitiņ, dāvā Man brīvību turpināt Savu darbu tevī; esi kā mīksts ģipsis, kurš ir gatavs pieņemt tam piešķirto formu; ļaujies Manām rokām un nepretojies;

Kungs, es esmu ļoti laimīga! Tik laimīga, ka baidos, ka varētu kļūdīties!

nē, tu visu esi sapratusi pareizi; mīlu tevi tik ļoti, ka esmu gatavs tūlīt pat paņemt tevi pie Sevis; Es ļoti ilgojos tevi atbrīvot un ņemt tevi pie Sevis, tomēr esmu tevi radījis šim Vēstījumam;

Kungs, es baidos, ka būtu varējusi kļūdīties un zaimoju tevi, domājot, ka Tu esi man devis gredzenu, lai savienotos ar mani, lai gan biju par to diezgan pārliecināta.

Mana līgava, Mana grēcīgā līgava, kāpēc tu no Manis baidies? neapbēdini Mani un nāc Man tuvāk; Es tevi mīlu, atbalsties pret Mani un neaizmirsti, ka Es pats esmu svētījis mūsu laulību; nebīsties, tas esmu Es, Jēzus, atsakies no savām bailēm un nāc pie Manis; Es sajutu tavu roku¹;

Rakstot es skatījos uz liela formāta Turīnas līkauta attēlu un vienubrīd, savās domās, maigi noglaidīju Viņa matus un atvirzīju tos no kreisā vaiga atpakaļ uz aizmuguri. Viņa reakcija mani pārsteidza. „Vai Tu tiešām sajuti manu roku?”

jā, Vassula; vai tu apzinies, ka Es esmu Dievs?

Piedod, ka tā izdarīju.

tev nav jāprasa piedošana; esi personiski tuva ar Mani, kāda tu jau esi; nāc, dod Man savu roku, un Es to turēšu Savējā;

1987. gada 26. marts

Dievs man deva redzējumu.

Vassula, iepriecini Mani un saproti, ka Es esmu Viens Dievs; Es ļoti vēlētos Tev parādīt daudz vairāk no Savas Godības; bērniņ, vai zini, kā tika radītas Debesis?

Tās radīji Tu, caur Tevi tās ir radušās.

---

¹ Jēzus to pateica ļoti ātri.

jā, Es esmu iemērījis visus platumus, augstumus un dziļumus, un visas dimensijas ir pilnīgas; ikviena mazākā dzīvā radība nāk no Manis un pieder Man; visa Dzīvība nāk no Manis, Mana Dvaša ir Dzīvība; vai vēlies uzzināt ko vairāk par Maniem dievišķajiem Darbiem?

Jā, Kungs!

tad iesim pastaigāties Manā Godībā;

Pēkšņi es staigāju brīnišķīgā dārzā, biju Dieva klātbūtnē. Dārzs bija ļoti krāsains, spožas gaismas pārņemts, tikai gaismas avots nebija saule. Staigājot es pamanīju milzīgu gaismas bumbu, kura gandrīz vai saskārās ar apvārsni. Tā līdzinājās milzīgai Saulei, bet uz to varēja nolūkoties, nesadedzinot acis.

kā tu jūties, meitiņ?

Šeit ir ļoti skaisti, bet viss ir tāds savāds!

ko tu redzi?

To, kas ir līdzīgs Saulei.

jā, tas ir Mans Svētais Mājoklis; un ko tu redzi apkārt Gaismai?

Sākumā man šķita, ka apkārt gaismai riņķo tādi kā plankumi, bet tad pamanīju, ka tie pārvēršas mazos eņģeļšos, šķita, ka to ir kāds miljons.

tie ir ķerubi, viņi ieskauj Manu Godību; ko vēl tu redzi?

Dažus soļus 'Saules' iekšienē?

ieiesim šajā Gaismā, vai esi gatava? novelc savas kurpes, jo mēs stāvēsim uz svētas zemes; pašreiz mēs jau atrodamies Gaismas iekšienē;

Domāju, ka ieejot iekšā, tur visapkārt būs ļoti spoža gaisma, bet nē, viss bija zilā krāsā. Tomēr visvairāk mani pārsteidza dziļais klusums un Miera un Svētuma izjūta. Tas bija pārsteidzoši! Visa iekšienē atradās aplis!

tas patiešām ir aplis;

Tas, kas atgādināja sienu, nebija siena, bet gan dzīvas būtnes, tā bija eņģeļu 'siena', pie tam eņģeļi veidoja arī kupolu ar kori ... viss bija zils, tur bija miljoni, pat miljardi eņģeļu, kā pielīpuši viens otram. Eņģeļi bija gari un slaidi, tie stāvēja ļoti cieši viens pie otra un viens virs otra, veidojot pamatīgu sienu.

Mani serafi sargā šo Svēto vietu un nemitīgi slavē Mani; vai dzirdi viņus? „Svētākais no svētajiem, Svēts ir mūsu Dievs Visaugstākais,”

Kungs, cik viņu ir?

tūkstošiem, Mans bērns; kas ir tas ar zelta zobenu un tik skaists?

Es nezinu; (redzēju kādu eņģeli, kurš atšķīrās no pārējiem. Viņš bija 'normālā' krāsā, ģērbies baltā, garā mantijā, viņam bija zeltaini mati līdz pleciem, bet rokās – skaists zelta zobens. Eņģeļa tērps bija tik balts, ka mirdzēja.)

Vassula, šis zobens ir Mans Vārds; Mans Vārds ir šķīsts, tas caururbj un izgaismo;

Pēkšņi kupols, līdzīgi plaukstošam ziedam, pavērās vaļā.)

redzi, maziņā, centies izprast notiekošo; Es esmu tev līdzās, lai palīdzētu; virs sevis tu tagad redzēsi nākamajos laikos paredzēto Svēto Cīņu; meitiņ, uzmanīgi novēro, kas notiek tev apkārt un apzinies, ka eksistē arī ļaunums; vai tu ko redzi?

(Sienai paveroties kā ziedam, es ieraudzīju zirgus ar melnām, samtainām, niknuma pilnām acīm.) Šis tēls pavirzījās tālāk, un es ieraudzīju kauju.

Mans karaspēks sakaus Sātānu un viņa sekotājus, arī tos, kuri centās iznīcināt Manu Likumu; neaizmirsti, ka Es esmu Alfa un Omega, Pirmais un Pēdējais; Mans Vārds ir mūžīgs; ko tu tagad redzi?

Lielai čūskai līdzīgu rāpuli? To, kurš, tika nomests no zirga?

Mana Svētā zobens uzvarēs pūķi; kad tas tiks izdarīts, kritīs arī visi viņa piekritēji; Vassula, tagad nāc ieskatīties Manā Tiesas Zālē;

Es ieraudzīju lielu zāli, tajā vēl neviena nebija, bet pēkšņi vienā stūrī atskanēja ķēžu klaboņa, un es ieraudzīju tur stāvam dvēseļu grupiņu. Tie izskatījās neapprakstāmi pārmocīti un nosmērēti ar oglēm, viņiem uz ādas bija melni traipi. Dvēseles izskatījās nedrošas un nobijušas, nesaprazdamas, kur īsti atrodas. Mūs tās neredzēja, un šī vide acīmredzot viņus pārsteidza.

ieklausies trompetēs; tie ir Mani eņģeļi un viņi vēstī par Mani; tu esi Mans viesis, tādēļ dod Man savu roku; jā, Manā priekšā krīt uz vaiga visi eņģeļi; vai redzēji šīs daudzās dvēseles, tās tikko ir iznākušas no pazemes¹; tās ir dvēseles, kuras iznāk no ciešanām, viņas tikko ir palaistas vaļā, tās mājoja Sātana vārtos;

Kurš tās atrbrīvoja?

Es, pateicoties Savam dievišķajam darbam, kā arī visiem tiem, kuri Mani mīl un cenšas labot citu kļūdas; vai tagad redzi, kāpēc Es tik ļoti ilgojos pēc tavas mīlestības? jo dziļāka būs tava mīlestība, jo vairāk iespēju šīm dvēselēm būs piecelties un nokļūt līdz Manīm; vai gribi zināt, kas notiks ar šīm dvēselēm?

Jā, Kungs. Kas tagad notiks?

ļauj Man tev pateikt, Es tās kristīšu Savā Svētajā Garā un došu tām pilnīgu brīvību, jo, kamēr tie nav kristīti Svētajā Garā, tie nevar būt līdzdalīgi Manā Valstībā;

Tas nozīmē, ka viņi dzīves laikā nebija kristīti?

nē, nebija;

Vai viņi vēlas saņemt kristību?

jā, viņi to vēlas; nāc, apsēdīsimies, Es tev pastāstīšu; tu redzēji tikai viņu attēlu; patiesībā tie nemaz nebija Manā Zālē; dvēseles netiek tiesātas, kamēr nāks gals;

Kur tad šīs dvēseles bija, ja ne tavā zālē?

šīs dvēseles atradās šķīstītavā; atrodies šķīstītavā, viņas ir bezpalīdzīgas; kad tu izvēlies Mani un vēlies Man sekot, tu tiec glābts, bet, ja tev neizdodas Mani atzīt, tad šīs stūrgalvības dēļ tu kritīsi; lai arī kurb tu ietu, visapkārt būs nemitīgas ciešanas;

Man ir jābrīdina ikviens no jums, - ja kāds zaimo Svēto Garu, tam tas netiks piedots, jo tāds ir Mans Likums; Manā priekšā nolaid savas acis, bērns;

(Es tā arī izdarīju.)

atļauj Man tevi svētīt; Es tev piedodu tavus grēkus; pasaki šos vārdus:

„Lai ir svētīts Kungs, Visvarenais Dievs, lai Viņa Godības pilnā Valstība pastāv uz mūžiem, lai tiek pagodināts Viņa Svētais Vārds, lai Viņa Vārds ienāk ikvienā sirdī un paliek tajā uz mūžiem; Āmen;”

Vassula, šodienai pietiks; atpūties; rīt Es tev nodiktēšu Savu vēstījumu;

(Pēkšņi sajutu, it kā Dievs būtu sarūgtināts.)

šis vēstījums, meitiņ, būs par tiem, kuri pārstāv Mani, bet Mani pietiekami nemīl un arī necenšas smelties no Manas nebeidzamās Mīlestības;

nāc, esi kopā ar Mani; Man ir vajadzīga atpūta; nāc Man tuvāk, dalies Manās sāpēs;

Mans Dievs, es darīšu, kā Tu vēlies, bet neaizmirsti visus tos, kuri Tevi tik ļoti mīl, kā arī visus viņu upurus, kasi parāda viņu mīlestību uz Tevi.

jā, patiešām, viņi atvieglo Manas sāpes un remdē Manus ievainojumus, tomēr Man ir vajadzīgas vairāk šādu dvēseļu, kas būtu gatavas labot citu vainas un izplatīt Manu

¹ No šķīstītavas, pie Sātana vārtiem, tā ir ļoti zema vieta.

Bezgalīgo Mīlestību, izkļiedēt to līdzīgi miglai; Es ļoti ilgojos, lai šīs dvēseles atvērtu savas sirdis un saņemtu Mani; Es piepildīšu viņu sirdis ar Savu Mīlestību, bet, kad šajās sirdīs Mīlestība plūdīs pāri malām, tad tie būs spējīgi dāvāt to citiem un pabarot Manas avis;

mīļotā, vai atļausi Man atdusēties tevī?

Jā, mans Dievs, jā.

vai tu atdusēsies Manī?

Jā, mans Dievs, es to darīšu.

tad nāc; Es tevi mīlu;

Arī es, mans Dievs, tevi mīlu.

1987. gada 27. marts

Vassula, Es tevi mīlu;

Jēzu, arī es Tevi mīlu.

cik ļoti Es ilgojos, lai Mani priesteri būtu svēti, jo viņi pārstāv Mani; Es vēlos, lai viņi būtu šķīsti, svēti, pazemīgi un žēlsirdīgi; Es vēlos, lai viņi atļautu Man ieliet savās sirdīs Savu pāriplūstošo Mīlestību; Es ilgojos, lai tie arvien vairāk smeltos Manas Sirds Bagātībā, piesūcinātu savas sirdis ar Manu Mīlestību, līdz tā plūst pāri malām un spēj izplatīties pa visu pasauli; viņiem ir jāiemācās izprast Manas avis un tās mīlēt, dziedinot tās; tomēr, lai spētu to īstenot, Maniem priesteriem ir jāiemācās Mani mīlēt tik ļoti, kā Es viņus esmu mīlējis; viņiem jāiemācās mīlēt Manus bērnus tā, kā Es tos mīlu; tiem ir jāgodā Mana Baznīca;

Es ilgojos pēc mīlestības; Vassula, pasaki tiem, ka Manas lūpas ir izkaltušas un ilgojas pēc mīlestības veldzes; kāds gan labums no upuriem un rituāliem, ja viņu sirdis ir pārakmeņojušās un izkaltušās?

Es vēlos dāvāt auglību šim tuksnesim; Man ir vajadzīgs siltums, degoša uguns, šķīstība, degsme un kvēla mīlestība; smeliet Manā Bezgalīgajā Mīlestībā, piepildiet tajā savas sirdis; vienīgais, pēc kā Es ilgojos, ir uzticamība, šķīstība un mīlestība; nāciet, nāciet un atgriezieties pie Manis; nāciet un izmainiet savas dzīves; Es jūs paaugstināšu, bet jūs uzņemsiet Mani; Es vēlos jums atgādināt Savus ceļus;

Es jums esmu devis tik daudzus vēstījumus un zīmes, kuras jūs neesat ņēmuši vērā; vai esat aizmirsuši Manus Vārdus? nebrīnieties, ka Es jums tos atgādinu ar tik vāja instrumenta starpniecību; vai zināt, ka Es jebkuru no šiem akmeņiem varētu padarīt par Manu visdedzīgāko mācekli!

daži no jums meklēs pierādījumu, vai tiešām caur šiem vēstījumiem runāju Es, Jēzus; vai gan Es neesmu sacījis, ka izliešu Savu Garu pār visu cilvēci un Mani dēli un meitas pravietos, ka Debesīs un virs zemes Es rādīšu zīmes un brīnumus? Mani ceļi nav jūsu ceļi un Manas zīmes nav jūsu zīmes;

Es vēlreiz no jauna atklāju Savu Vaigu, bet cik daudzi no jums ticēs? Es vaidu sāpēs, Es nopūšos, Es smoku, redzēdams, kā Manu sēklu piepilda nedzīvi vārdi; vai tā saucas uzticība? vai, būdami miruši savās sirdīs, jūs sevi uzskatāt par uzticamiem?

nāciet, nāciet un pasmeliet no Manas Sirds, uzsūciet sevī tās labumus; visā nopietnībā Es lūdzu jūs atgriezties un nožēlot savus grēkus; mīliet Mani ar tīru mīlestību un cieniet Manu Svēto Euharistiju; nāciet jūs visi, kas sevi uzskatāt par taisnīgiem un dievbijīgiem; nāciet un izmainiet savas sirdis; atveriet tās un pieņemiet Mani, bet Es parūpēšos, lai jūsu acis taptu atvērtas un ausis sāktu dzirdēt;

Vassula, Es turpināšu šo vēstījumu rīt; mīļotā, tev ir jāatpūšas; kamēr Es rakstīju, vai tu redzēji Mani?

Jā, Kungs. Man šķiet, ka tu stāvēji aiz manas labās rokas? Vai tā bija?

jā, Es tur biju; tagad, Vassula, Es raugos tev sejā; tiešām, sajūti Manu Klātbūtni, kā tu jau to dari; nebīsties, Es būšu tavā tuvumā; nāc, atpūtiesimies viens otrā;

1987. gada 30. marts

tas esmu Es, Jēzus Kristus;

visas atklāsmes ir Manis dotas; padzeries no Manis, bet dzer nelieliem malkiem; Man blakus aug zieds, kurš veldzējas Manī; Manu ziediņ, pasmel no Manis ik brīdi, kamēr tu audz, iesūc sevī Manu veldzi; nāc, Es tevi mīlu;

Jēzu, es nebiju iedomājusies, ka sarunāšos ar Tevi šādā veidā, jo man šķiet, ka tajā nav pietiekami daudz bijības un cieņas pret Tavu svētumu. Es sarunājos ar Tevi tā, kā runāju ikdienā ar cilvēkiem, bet tagad, lasot dažādas, klostera cilvēku sarakstītas grāmatas, jūtu, ka viņu runas veids atšķirās no manējā. Vai viņi to bija kaut kā īpaši mācījušies? Ja Tev šķiet, ka mūsu sarunas ir vulgāras, tad Tu zini arī to, ka manī nekad nav bijis šāda nodoma! Runājot ar Tevi, runā mana sirds.

Vassula, Es tev piedodu tavu nezināšanu; Es tevi mācīšu; tu mācies; tu pamazām arvien vairāk apzinies savu grēcīgumu; un tomēr Es tevi mīlu; ja Man tiek dota iespēja dāvāt Savu Žēlsirdību, tad grēcīgums Mani pievelk un pat valdzina; esmu tevi izvēlējis, lai tu pasaulei atklātu Manu laipnību un lēnprātību;

Es nelepojots ar to, ka esi mani izvēlējis nevis manu nopelnu, bet gan manu slikto īpašību dēļ (šajā ziņā es noteikti esmu īsts mūsu 'modernās' pasaules 'produkts'). Es jūtos kā Jūda ...

lo¹; Vassula, tu nelīdzinies Jūdam; tu esi neizsakāmi bezpalīdzīga, grēcīga un nezinoša; tu esi Mana iemīļotā un Es tevi svētdaru; Es rūpējos par mūsu vienotību vēl tad, kad tu to nespēji; Es vēlos tevi audzināt un veidot; lūgdams tevi kļūt par Manu līgavu, esmu tevi savienojis ar Sevi;

Jēzu, man mācīja, ka ar Tevi var 'salaulāties' tikai mūķenes.

jā, tās nāk pie Manis, lai kļūtu Manas līgavas; Es priecājos par viņām! tu pat neapzinājies, ka varētu kļūt Mana līgava un būt vienota ar Mani, tu nespēji iedomāties, ka Es varētu rūpēties par mūsu savienību! Es esmu dāvājis tev gredzenu un svētījis mūsu laulību; kalpo kopā ar Mani un neaizmirsti, ka Es esmu Svētais; atceries to vienmēr;

1987. gada 3. aprīlis

Es nolūkojos uz tevi; neaizmirsti, ka esam vienoti; Es esmu Jahve un Es tevi mīlu,

Kungs, arī es Tevi mīlu!

ēd no Manis; Es mīlu tevi visu; esmu apsolījis, ka virs zemes, tieši tāpat kā Debesīs, būs Mana Valstība; ikvienu ļaunumu Es izraušu ar saknēm, bet stiprināšu Savus uzticamos sekotājus; Es esmu Jahve, un uz Manu Vārdu var paļauties; maziņā, nebīsties, Es tevi vadu; Es esmu Visaugstais; Es visai cilvēcei dāvāšu Maizi, kas remdēs tās izsalkumu, tomēr vēlos, lai tie savukārt Mani mīlētu; Es esmu izslāpis pēc mīlestības; pastāsti tiem, cik ļoti šai sausumā ir izkaltušas Manas lūpas;

Es ļoti skaidri apzinājos Viņa klātbūtni; Jēzus lūpas bija sausas, sasprēgājušas un pārklājušās ar čulgām. Sausās mutes dēļ Viņš tikai ar mokām varēja parunāt, mēle tik

---

¹ Nē (ebreju val.) – izdevēja piezīme.

tikko spēja izveidot vārdus. Šķita, ka Kungs ir atgriezies no tuksneša, kur dienām ilgi nebija dabūjis dzert. Šai tēlā Viņš izskatījās ļoti nožēlojams.

1987. gada 4. aprīlis

Braukājot pa Šveici, es vēroju turienes cilvēkus un viņu dzīvesveidu. Daudziem, tāpat kā visur pasaulē, ir savas ikdienas problēmas, tomēr dažiem tās ir lielākas un smagākas. Daudzi cilvēki man šķita nelaimīgi, radās iespaids, ka viņi nemitīgi cīnās. Pirms Dievs vēl nebija man tuvojies, nekad agrāk nebiju to ievērojusi.

jā, Vassula, Es vēlos, lai tu redzi visu, Es vēlos, lai tu novēro un ieklausies visā, ko viņi saka; Mani viņu izskats un runa apbēdina; kādēļ viņi ir aizmirsuši Mani, savu Mierinātāju; Es varu tos mierināt, ja vien viņi atgriežas pie Manis;

Es nevarēju saprast, kurš runā - Jahve vai Jēzus?

Vassula, Es esmu Viens, Es esmu Viens! Vassula, Es esmu Dievs, kurš tev ir dāvājis dzīvību; Es esmu iedēstījis Savu Vārdu; esmu nācis virs šīs zemes un dzīvojis miesā; Es esmu Viens; Vassula, Es tevi svētīju; Vissvētākā Trīsvienība pastāv Vienā; Es esmu Viens; Vissvētākā Trīsvienība ir Viena; Es esmu Viens;

(Es pavisam nesen biju domājusi pavaicāt kādam priesterim, lai viņš man izskaidrotu šīs lietas.)

kopā ar Mani tu visu iemācīsies;

Vēlāk:

meitiņ, kad izpratīsi, cik pasaule kļuvusi vienaldzīga pret Mani, tu izpratīsi arī Manas ciešanas; Manas Žēlsirdības kauss ir pilns līdz malām, bet piepildījies ir arī Manas Taisnības kauss; viņi Mani apbēdina un viņu dumpošanās¹ Mani sāpina, jo patiesībā viņi sacelšas pret Mani un Manu Likumu; Es esmu tas pats Dzīvais Dievs, bet Mana tauta ir zaudējusi bijību, tā Mani izaicina un provocē! Es, viņus radīdams, izbaudīju lielu prieku, kādēļ gan tagad tie sacelšas pret Mani? pie kā gan lai viņi iet? Es ciešu; uz kurieni, pēc viņu pašu domām, viņi dodas? Mana Miesa ir sagurusi un tiek apsmieta, tā ilgojas pēc atpūtas un mierinājuma;

Kungs, vai Tu runā par Baznīcu?

jā, Baznīca ir Mana Miesa; Vassula, Es vēlos apvienot Savu Baznīcu, vēlos apvienot tās priesterus, lai vienoti tie kļūtu par karaspēku; Manas avis ir izklīdušas, - priesteriem vajadzētu apvienoties;

Kungs, es esmu kristīta grieķu pareizticīgo Baznīcā. Bet par ko Tu tagad runā – par katoļiem, protestantiem vai sektām? Varbūt Tu pašreiz runā par citu reliģiju pārstāvjiem? Es to uzdrošinos jautāt, jo šī problēma patiešām pastāv!

ak, Vassula, Vassula; Es esmu Viens, Es esmu Vienīgais; Es, Dievs, esmu Viens; ikvienu no Maniem bērniem ir radījusi Mana roka, kādēļ viņi ir tik ļoti pakļīduši katrs uz savu pusi? Es ilgojos pēc Vienotības², Es vēlos, lai Mani bērni apvienotos; Es esmu viens Vienīgs Dievs un viņiem ir jāsaprot, ka Vissvētākā Trīsvienība ir vienots veselums! Svētais Gars, Svētais Tēvs un Dēls Jēzus Kristus – visi ir Viens; Vassula, tveries pie Manis un mācies no Manis;

Kungs, ko nozīmē Gaisma? Kas tas ir?

Es esmu Gaisma, Es esmu Viens;

¹ Domātas garīga rakstura sacelšanās.

² Vienotība. Es pat neuzdrošinājos skaļi izteikt Dieva ilgas, bet es sapratu ...

1987. gada 5. aprīlis

Vassula, Es tevi bezgalīgi mīlu; Es tev ļaušu izjust Savu mīlestību, ļaujot tev sajust Manu Sirdi;

Es uzliku savu roku uz Viņa krūtīm un sajutu Viņa Sirds pukstus.

ikviens no Maniem sirdspukstiem ir aicinājums dvēselei; Es ilgojos, lai Mani mīļotie sadzirdētu šos saucienus un tuvotos Man; šodien, Vassula, Es pasmēlu tavas mīlestības smaržu, lai dziedinātu kādu dvēseli;

Kungs, es to sajutu ...

radība, dzīvo Manā Gaismā¹;

Kungs, es Tevi mīlu;

sieviete, dzīvo Manī²;

Kungs, iemāci man Tevi mīlēt vairāk.

mīļotā, nāc, ļauj Man tevi paslēpt Savā Sirdī³; strādā kopā ar Mani un nekad nepagursti pierakstīt; neizmirsti par Manu Klātbūtni;

1987. gada 6. aprīlis

(divas nedēļas pirms Lieldienām.)

Vassula, sagatavojies Manām ciešanām; nododies Man, tu izjutīsi Manas sāpes; Es tevi gatavoju Savai Krustāsišanai; Es cietīšu, bet tu būsi līdzdalīga Manās Ciešanās; mīļotā, tu izjutīsi Manas izbailes un brūces; vai esi gatava ciest līdz ar Mani?⁴; nāc, atpūtīsīties viens otrā;

1987. gada 7. aprīlis

Jutos tā, it kā Dieva Vārds būtu uzgūlies pār mani līdzīgi smagai nastai, kuru man nav, kur novelt. Nezināju, ko darīt un jutos viena, pavisam viena, neizsakāmi bezspēcīga tikt galā ar šo uzgūlušo smagumu.

Vassula, vai Es tevi kādreiz esmu pametis; Es esmu Dievs; paļaujies uz Mani; uzticies Man;

Zinu, ka tā vajadzētu, bet dažkārt es to nespēju. Nevaru neko darīt un jūtu lielu atbildību.

Mans bērns, esi pacietīga, paļaujies uz Mani, nāc pie Manis, un Es tevi mierināšu;

Tēvs, Es Tevi mīlu ar vārdos neizsakāmu mīlestību. (Jutu, ka Viņš vēlas mani mierināt.)

meitiņ, Es tevi mīlu; Es ļaušu tev sajust Manas ciešanas; tuvojoties Manas Krustāsišanas laikam, Es tev atstāšu savas naglas un ērkšķu kroni; Es tev došu Savu Krustu; mīļotā, dalies ar Mani Manās ciešanās; tava dvēsele izjutīs tās pašas izbailes, kuras izjutu Es, bet tavas pēdas un plaukstas – tās pašas sāpes, ko Es piedzīvoju, tiekot piekalts krustā; Vassula, Es tevi mīlu, tu esi Mana līgava, tādēļ vēlos dalīties ar tevi visā, kas Man ir; tici Man, tu būsi ar Mani; Vassula, nebīsties, jo Es, Jēzus, esmu ar tevi, nāc, un pamazām, soli pa solim, tu sapratīsi, kā Es strādāju; saņem Manu mieru; mīļotā, esmu tev sagatavojis īpašu vietu;

---

¹ Kungs runāja nopietni un stingri.

² Kunga balss nedaudz atmaīga.

³ Kungs runāja pavisam maigi un ar mīlestību.

⁴ Es darišu Tavu Gribu.

1987. gada 8. aprīlis

Šodien man bija dažas darīšanas, tomēr nespēju atturēties no rakstīšanas Dievam. Tāpēc es ļoti ātri palūdzu Jēzum, lai Viņš man dotu kaut vai tikai vienu vārdu ...

Vassula, tu vēlies tikai vienu vārdu? MĪLESTĪBA

Es tevi mīlu! (Es gan biju gaidījusi, ka viens vārds būs kāds īss teikums vai kaut kas tamlīdzīgs ...)

1987. gada 9. aprīlis

Kad biju Šveicē, daudz domāju par to, kur es kādu dienu dzīvošu. Mēs vēl arvien kaut ko meklējam. Klaiņošana, klaiņošana, klaiņošana.

Sajūti Manu klātbūtni,

Es ieraudzīju Jēzu, kurš rādīja uz Savu Sirdi.

Šis ir tavas mājas ... tieši pašā Manas Sirds centrā; meitiņ, pagodini Mani, vedot pie Manis citas dvēseles;

Mana vecākā māsa tikko bija uzzinājusi par Vēstījumiem. Viņa izlasīja pēdējās piecas kopijas un tā rezultātā izraisījās ģimenes strīds starp viņu un vienu no mūsu brālēniem, šis strīds turpinājās astoņus gadus. Tagad viņi atkal ir labi draugi. Toreiz es nebildu ne vārda, bet māsa aizbrauca atpakaļ uz Rodas salu, kur viņa dzīvo.

Atceros, ka pirmajā vakarā, kad viņa vēstījumus pārrunāja ar savu vīru, viņš esot bijis vairāk šokēts nekā viņa. Tai vakarā viņi kopīgi esot izlasījuši 5. un 6. piezīmju burtnīcu, un tad devušies gulēt. Vīrs nav varējis aizmigt, viņš sācis lūgties un lūdzis Dievam grēku piedošanu. Notika brīnums. Dievs viņam dāvāja to pašu redzējumu, kāds bija bijis man! Māsas vīrs ieraudzīja brīnišķīgo dārzu un apaļo „sauli”, kuru apsargāja miljoniem eņģeļu. Tāpat kā man, arī viņam Dievs atļāva ieiet gaismas aplī. Sajutis Dieva klātbūtni, viņš sāka trīsēt un raudāt. Pamodinājis sievu, viņš tai visu izstāstīja, un tas manu māsu ļoti pārsteidza. Viņi pat nespēja sagaidīt nākamo rītu, vēloties tūlīt pat ar mani dalīties.

Nākamais būtiskais notikums bija Ēnoha grāmata, kuru jau sen vēlējos nopirkt. Pirms sākt to lasīt, es netīšām atvēru 102. lappusi un ko es tur ieraudzīju? Izrādās, ka Ēnohs bija redzējis tieši tādu pašu redzējumu kā es. Tūkstošiem eņģeļu apsargāta spoža gaisma! Nē, tā nevarēja būt tikai vienkārša sakritība! Šo vīziju biju pieredzējusi Bangladešā, 26. martā. 1987. gada 11. aprīlī, Parīzē, pārskatot grāmatnīcas plauktus, mans skatiens apstājās pie kādas grāmatas, kas saucās „Metanoia”. Skatienu bija piesaistījis šīs grāmatas vāks, tā ļoti precīzi atainoja manu, Ēnoha un mana svaiņa vīziju. Tur bija attēlota apļveida, eņģeļu apsargāta gaisma. Kad māsa aizbrauca, es atkal rakstīju, ļaujot Dievam izmantot manu roku. Bet Kungs iedeva rakstītu vēstījumu manam māsas vīram Strato.

Es mīlu Savus jērus; apvieno manus jērus; tas, kurš lasa Manus vēstījumus, ēd Manu Maizi; Manas zīmes saņems tie, kurus Es vēlos apgaismot ar Savu žēlastību¹; uzzīmē Manu zīmi;

IXΘΥΣ ichthys²

¹ Dievs man ļāva saprast, ka visi, kuri lasa Viņa vēstījumus un kurus šie vēstījumi apgaismo (t.i. Dievs atkal viņus savaldzina) ir pietiekami liels pierādījums Viņa darbībai un tam, ka šie vēstījumi ir radušies Viņa iedvesmā.

² Vārds *ichthys* grieķu valodā nozīmē ‘zivs’. Šie paši grieķu valodas pirmie burti apzīmē vārdus „Jēzus Kristus, Dieva Dēls, Pestītājs”.

Vassula, sāc apkopot un pārrakstīt Manu Vēstījumu; Es tevi vadīšu un apgaismošu; viss Manis teiktais ir bijis tavai izglītošanai; tev tas bija vajadzīgs;
Mana Vēsts ir jānosauc par Mīlestības un Miera Vēsti;

Tas ir šausmīgi, es esmu pārāk reālistiska un skeptiska. Šodien atkal nespēju pretoties šaubām par to, ka tas notiek ar mani. Kāpēc citu cilvēku ticība ir tik pilnīga un pastāvīga, bet manējā tik svārstīga? Es taču ļoti labi apzinos, ka pati neko nespēju, pie tam zinu, kas notiek, kad Dievs saņem manu roku, Viņš spēj izraut no tās zīmuli, bet citreiz kustināt pildspalvu, pat ja es tai gandrīz vai nepieskaros. Ar mani notiek tādas lietas, Kungs man ir devis tik daudz pierādījumu, bet es vēl arvien tik ļoti šaubos! Un vēl, tik bieži man šķiet, ka es novirzu arī citus no pareizā ceļā. Šajos vēstījumos ir tik daudz kas pieminēts, bet tie pat nav publicēti ...

mīļotā, Es esmu Jahve; atdod Man savas vājības un atļauj Manam spēkam tās iznīcināt; Dievam noteikti ir vajadzīga ļoti liela pacietība, lai mani izturētu ... Man šķiet, ka galvenokārt manas šaubas ir saistītas ar mani pašu. Pazīstot sevi, es sevi salīdzinu ar citiem, kuri ir saņēmuši šāda veida pārdabiskus vēstījumus, redzu viņu labestību un dievbijību. Šis salīdzinājums ir kā diena pret nakti un tas mani grauž. Vienīgais, ko esmu pamanījusi un kas man šķiet pozitīvi, ir tas, ka mīlu Dievu, un to nevarētu uzskatīt tikai par manu fantāziju! Lai gan viens priesteris izteicās, ka ļaunais gars ir tas, kurš man ir iedvesis šo mīlestību ... Ja es būtu pavisam vāja un klausītos visā, kas man visapkārt tiek teikts, tad jau sen būtu sabrukusi.

Šodien viena kundze, kura nesen ir sākusi lasīt Freida darbus, sacīja, ka šie vēstījumi nāk no manas zemapziņas. Vai tas nozīmētu, ka mīlestība uz Dievu ir psihiska saslimšana? Bet viņas vai, pareizāk sakot, Freida teorija mani uztrauc vismazāk, jo Dievs jau bija mani brīdinājis. Jebkurā gadījumā man nekad nav patīcis Freids, viņš bija ateists un pat Jungs viņu atstāja! Freida izpratnē mēs esam veidoti tikai no matērijas!

Mans bērns, cilvēki vienmēr ir sprieduši cilvēciski; Es esmu Žēlsirdības un Mīlestības pilns Dievs, tikai ļoti reti kurš to saprot;

Kungs, tu esi izvēlējies to, kurā nav nekā laba, un tas manī izraisa vislielākās šaubas!
arī tu esi Mana meita! Es mīlu pat visgrēcīgākos no jums;

1987. gada 10. aprīlis

atceries, Mana Krustāsišana ilga vairākas stundas; Es cietu daudzas stundas; Es zaudēju visas Savas asinis; Es tevi mīlu; nāc, un mierini Mani ar savu mīlestību;

Jēzus jutās noskumis un ilgojās pēc mierinājuma. Šajās dienās Viņš man pastāvīgi atgādināja par Savām ciešanām un ļāva man redzēt Sevi, piesistu krustā. Dažkārt es sajūtu Viņa klātbūtni tik pilnīgi, ka liekas, varētu Viņam pieskarties. Šķiet, ka Viņam kustoties, sakustas arī gaiss man apkārt!

1987. gada 16. aprīlis

Vassula, Es biju klātesošs Savā Baznīcā; Es gāju pa priekšu Savam Krustam un uz dažiem mirkliem apstājos arī tavā priekšā¹; Manu meitiņ, gadiem ilgi Es biju gaidījis, kad tu būsi Manā mīļotajā Baznīcā²;

---

¹ Dīvaini, bet Krusta ceļa laikā mums bija jāatbrīvo ceļš priesterim, kurš nesa krustu (krusts bija aptuveni divus metrus garš) un puīšiem, kuri nesa garas sveces. Krēslas dēļ priesterim bija grūti saskatīt ceļu un viņš devās taisni manā virzienā; sapratis, ka ir kļūdījies, viņš dažus mirkļus stāvēja manā priekšā, domādams, ko darīt tālāk. Mana māsiņa, ar kuru baznīcā bijām kopā, uzreiz bija to pamanījusi. Sirds, uzlūkojot milzīgo

Kungs un Pestītāj, Tu patiešām esi mani meklējis un atradis, un tagad esi atvedis pie Sevis, uz Savu Baznīcu. Tu esi gaidījis tik daudzus gadus!!

Es paliku Sava Krusta priekšā un svētījuvisus pēc kārtas, kas nāca, lai Mani pielūgtu; Svētais Krusts atradās pašā Baznīcas vidū, un visi pēc kārtas devās to noskūpstīt.

1987. gada 17. aprīlis

Lielās Piekdienas dievkalpojuma beigās priesteris izdalīja ziedus, kurus varēja nolikt uz simboliskā Jēzus kapa. Daudziem viņš iedeva veselu pušķi, bet es saņēmu tikai trīs. Sapratu, ka Dievs vēlas man atgādināt to, ka pietiekami neizprotu Svētās Trīsvienības noslēpumu.

Nākamo divu dienu laikā es neko neuzrakstīju, un man tā ļoti pietrūka, jo, rakstīšanas laikā pārdomājot, es ļoti spēcīgi izjūtu Dieva klātbūtni. Mans Dievs, ir pagājis tik daudz laika!

cik ilgs laiks ir pagājis?

Divas dienas!

Vassula, divas dienas? Un Es, kurš esmu tevi gaidījis gadiem ilgi, ko lai Es saku!

Piedod, Jēzu, man vairāk nav ko teikt. Man ir žēl, ja es Tevi kaut kādā veidā esmu sāpinājusi. Piedod man.

nāc, Es tev piedodu; viss, ko Es vēlos no Savām mīļotajām dvēselēm, ir, lai tās atļautu Man satvert viņu sirdis kaut uz dažām minūtēm, kuru laikā Es tajās varētu izliet Savu pāri plūstošo Mīlestību;

Jēzus balsī bija jaušams ļoti liels maigums un mīlestība. Ik reizes, kad Dievs man tuvojas un vēlas sniegt kādu nozīmīgu vēstījumu, Sātans un viņa mācekļi ir klāt, lai man uzbruktu. Viņa klātbūtne nav jūtama fiziski. Vienīgais veids, kādā viņam tiek atļauts man uzbrukt, ir rakstiski, tad es redzu uz papīra parādāmiešus zaimojošus vārdus un apvainojumus. Dievs man bija iemācījis atšķirību starp Sevi un viņu. Parasti es izvairošos viņam atļaut pabeigt teikumus, un tas Sātanu padara traku. Ja es pati to nepamanu, Dievs nobloķē manu roku un es vairs nespēju rakstīt. Šī ir lapa no manas piezīmju burtnīcas. Parasti uzbrukuma spēks ir atkarīgs no vēstījuma nopietnības. Es pavisam nesen apzinājos šo sakarību, tāpēc nepadodos pat tad, ja dažkārt jūtos vienkārši bezcerīgi.

1987. gada 23. aprīlis

Dažkārt es pārdomāju, ko nozīmē brīvība, jo pirms Dieva aicinājuma es arī biju brīva. Man bija līdzsvarota ģimenes dzīve, kurā nebija lielas atbildības, ne rūpju, bet toreiz es biju tālu no Dieva. Tagad, saņemot vēstījumus, dažkārt man šķiet, ka tie ir kā smaga nasta, kas mani nospiež ... Dievs mani satvēra tik pēkšņi ...

Sākumā man tas nepavisam nepatika, jo es Viņu nemīlēju, bet apmēram trīs mēnešu laikā, Viņš iemācīja man Sevi mīlēt. Tagad, aptuveni astoņus mēnešus vēlāk, visi vēstījumi ir gandrīz piepildīti ... Tie gulstas pār mani kā smaga nasta, es meklēju, kā no tiem atbrīvoties, jo dažkārt tie ir ļoti smagi!! Kas tad ir brīvība? Šis smagums ir grūti panesams.

Es, Kungs, tev paskaidrošu, kas ir brīvība, raksti;

---

krustu, sāka sisties straujāk, man nebija kur atkāpties, jo aiz manis stāvošajiem cilvēkiem visiem rokās bija svečītes.

² Šajā baznīcā nebiju bijusi kopš mana vecākā dēla kristībām, vismaz kādus piecpadsmit gadus.

brīvība sākas tad, kad tava dvēsele, atbrīvojusies no zemes raizēm, lido Man pretim, tā tuvojas Man; Es, Dievs, esmu nācis, lai tevi atbrīvotu, tagad tu esi brīva; Vassula, kad biji piesaistīta pasaulei, tu biji visu šo kārdinājumu varā, bet tagad tu līdzinies brīvībā palaistai dūjai; mīlotā, tu biji iesprostota; tu biji krātiņā; ļauj savai dvēselei brīvi lidot, ļauj tai sajūst šo Manis doto brīvību, no kuras tik daudzi atsakās;

neļauj nekam no jauna tevi satvert; Es tevi atbrīvoju gan no tavām saitēm, gan krātiņa; iedams garām tavam krātiņam, Es tajā ieraudzīju tevi, tu palēnām iznīki un miri; Vassula, kā gan Mana Sirds būtu varējusi mierīgi noskatīties, necenšoties tevi atbrīvot? Es salauzu krātiņu, bet ievainojumi bija tik smagi, ka tu nespēji lietot savus spārnus, tādēļ Es tevi aiznesu uz Savu mitekli, maigi apkopu tavas brūces un no jauna iemācīju tev lidot; tagad, redzot Manu mazo dūjiņu lidojam un esam tur, kur tai būtu bijis jābūt jau no iesākuma¹, Manu Sirdi pārpilda prieks;

Es, Kungs, esmu tevi palaidis brīvībā; Es esmu tevi atjaunojis; Es esmu atbrīvojis tevi no nabadzības; Manas acis vienmēr ir nomodā par tevi; Es redzu, kā Mana dūjiņa tagad lido pati saviem spēkiem un ir brīva, vienlaikus zinot, ka tu vienmēr atgriezīsies pie Manis, jo tagad tu esi atzinusi Savu Pestītāju un Valdnieku; tavai sirdij ir vajadzīgs Mans siltums, un tu zini, ka tavas patiesās mājas ir Manas Sirds dziļumos, kur Es vienmēr esmu ilgojies, lai tu tur mājotu; tagad tu piederi Man, un Es esmu tavš Skolotājs, Es tevi mīlu;

Man ienāca prātā doma par braukšanu uz Šveici, bet baidos, ka es tur varētu mainīties.

Vassula, Es vairs neļaušu tev aptraipīties; nebīsties, Es vienmēr būšu līdzās, lai tevi notīrītu; Man ir savi iemesli, kāpēc Es vēlos, lai tu uz turieni brauktu;

Es centos izdomāt, kādi tie varētu būt, bet beigās vienkārši pajautāju.

Es vēlos, lai Eiropā tiktu iesētas Manas sēklas; Vassula, esi Mana sējēja; dzīvo to vidū, kuri Mani ievaino; uzlūko it visu un izproti, kas ir noticis ar Manu radību, par ko tā ir kļuvusi; ļauj savai sirdij izjust, ka Es viņiem neko nenožīmēju; ļauj savām ausīm sadzirdēt viņu zaimus un sāpinošās runas; vai tava dvēsele, visu to redzot un dzirdot, nesacelsies? vai tu domā, ka nepiesauksi Manu palīdzību, redzot, cik ļoti Mana tauta ir Mani aizmirsusi?

Vassula, tava dvēsele redzēs samaitātību, vienaldzību, posta dziļumus un visas pasaules šausmīgo grēku; tu kā dūja pārlidosi pasauli un nolūkosies tajā no augšas, bet ikviena tās rīcība tevī izraisīs dziļu rūgtumu;

tu būsi Mans upuris; tu būsi Mans vairogs; līdzīgi medniekiem, kuri pēc zvēra vajāšanas ir gatavi tā nogalināšanai, arī viņi izvilks savus ieročus, lai vajātu tevi; augstu tiktu vērtēts tas, kurš spētu tevi iznīcināt;

Kungs, kas notiks ar mani?

meitiņ, Es tev vēlos ko teikt; viss nenotiek tāpat vien, „pa tukšo”; zemes ēnas izbāl un aiziet; pirmās lietus lāses aizskalo projām dubļus un netīrumus; Es, Kungs, atgādināšu tev, ko tu reiz atbildēji uz kādu no Maniem jautājumiem; atceries, Es tev sacīju: „Kurš nams ir svarīgāks – tavējais vai Manējais?”; toreiz tu pareizi atbildēji, ka svarīgāks ir Mans Nams;

Jā, es to atceros.

Es vienmēr tevi pasargāšu, lai tu dzīvotu Manā Sirdī; Es tevi mīlu;

Es arī Tevi mīlu.

iesim; neaizmirsti, ka Es esmu Klātesošs vienmēr!

---

¹ Jēzus, to sakot, izklausījās ļoti laimīgs un aizkustināts. To varēja nojaust pēc Viņa dziļās elpas.

1987. gada 26. aprīlis

ļauj Man tev pateikt, mīļotā, ka Mana iecere tavai dzīvei radās vēl pirms tavas piedzimšanas; mēs vienmēr darbosimies kopā, vai tu esi tam gatava?

Jā, esmu gatava, ja Tu, Mans Dievs, spēj pieņemt manu nespēju.

Vassula, Es tevi mīlu, Es tev palīdzēšu;

pagājušajā nedēļā tev uzbruka ļaunais gars, cenzdamies saplosīt tevi; tomēr Es kopā ar tevi esmu pierakstījis ikvienu vārdu, kuru biju paredzējis jums dot; Es biju apklājis tevi ;

Tas bija toreiz, kad Sātans mani nolādēja?

jā, kamēr viņš tevi nekrietni lādēja, Es tevi svētīju; Es tevi pasargāju;

Vēlāk:

Vassula, jo mazāka tu kļūsi, jo vairāk Es spēšu paveikt; ļauj Man darboties tevī un piepildīt tevī Manu gribu; esi niecība; jūties kā niecība, bet ļauj, lai Es kļūstu Viss, un Mans Vārds spēj sasniegt zemes robežas, bet Mani Miera un Mīlestības darbi pievelk ikvienu sirdi;

atļauj Man atgādināt tavu niecību, ļauj šiem atgādinājumiem tevi pasargāt no pārlielas pacilātības par daudzajām saņemtajām žēlastībām; esi Mans šķīstais altāris ... cilvēku zvejniece, izmet Manas Mīlestības un Miera tīklu visapkārt pasaulei, piepildi to un ļauj šim lomam iepriecināt Manu Sirdi! dzīvodams šeit virs zemes, Es nelielai cilvēku grupiņai iemācīju būt par cilvēku zvejniekiem; Es viņus atstāju šajā pasaulē, lai tie sludinātu Manu Vārdu visai cilvēcei; Es, Kungs Jēzus, jūs mācīšu un parādīšu, kā tas notika;

Ko lai es saku? Kā gan lai es viena pati lai piepildu šādu sūtību? Jūtu, ka vēstījumi ar katru dienu kļūst arvien smagāki. Es ļoti vēlētos būt patīkama Dievam, tomēr nezinu, kā tas iespējams. Savā priekšā redzu vienīgi neaizsniedzamu Alpu virsotni un atklāsni, kura smagi gulstas pār mani.

Es Savu krustu nesu kopā ar tevi; tas patiešām ir smags, tomēr nepagursti; Es, Kungs, tev palīdzu, paliec Manā Klātbūtnē, Es tevi neatstāšu;

„Tas vēl arvien šķiet kas tāds, kas pārsniedz manus spēkus!”

Jēzus iedrošina mani turpināt.

Vassula, vai līdz šim Es neesmu tev palīdzējis? tad kāpēc gan lai to nedarītu tagad? pilnībā patveries Manī; uzticies Man; ko Es esmu aizsācis un svētījis, to arī pabeigšu;

1987. gada 27. aprīlis

Vassula, Es, Kungs, stāvu tavā priekšā;

Jēzus smaidīja un ļāva man sajūst Viņa klātbūtni, Viņš bija pavēris vaļā Savu mantiju un rādīja man Savu Sirdi. Viņa krūtis apmirdzēja starojoša gaisma.

ienāc Manā Sirdī, iegremdējies tajā, ļauj tās straumēm tevi pārklāt; ļauj Manai Sirdij sajūsmināt tavējo, ļauj tai aizdedzināt tavu Sirdi, izstarojot Manu Mieru un Mīlestību; nāc, pabūsim kopā; ļauj Man kļūt par tavu svēto Ceļabiedru; meitiņ, vai tu tam piekrīti?

Jūtu, ka nespēju viņam tuvoties, jo sapratu, cik necienīga es esmu! Vai kāds vispār varētu uzdrošināties runāt ar Dievu, mēs taču esam nepateicības pilni grēcinieki! Atļauties Viņam lūgt kādas žēlastības, kur nu vēl „sarunāties” ar Viņu! Mūsu necienība un draņķīgums manī izraisa sliktu dūšu, gribas paņemt līmlentu un aizlīmēt sev muti. Vēloties respektēt Viņa Klātbūtni, es izklāju plīvuru starp mums.

meitiņ, ko tu izdarīji? kāpēc, meitiņ, kāpēc?

Kungs, lai izrādītu lielāku cieņu pret Tevi.

Es gribētu, lai tu ēd;

Viņa rokā es ieraudzīju Maizi.

ņem šo Maizi; maziņā, lai to paņemtu, tev nāksies noņemt plīvuru, nāc; Es noņemšu to, kas mūs atdala ... nāc, ņem Manu Maizi, tuvojies Man;

Es tā arī izdarīju, piegāju pie Viņa un paņēmu no Viņa rokas Maizi.

vai vari iedomāties, cik ļoti Mani iepriecina iespēja tevi pabarot?

Jēzus bija Mīlestības pilns un izskatījās ļoti laimīgs.

Vassula, vai jūti, cik Es esmu laimīgs? atnes un atdod Man Savas vājības un grēkus, lai Mans Spēks un Mana Žēlsirdība varētu tos izdzēst; lido brīvi, Manu balodīt, bet vienmēr atgriezies pie Manis saņemt Manu Maizi; Es tevi mīlu;

Kungs, es arī tevi mīlu.

Pēc šīs sarunas visu dienu jutos Viņa mīlēta ... Vai to varētu nosaukt par ekstāzes stāvokli? Šajā brīdī izjutu Viņa klātbūtni daudz spēcīgāk nekā parasti.

Nedaudz vēlāk:

mēs iegājām Manā Svētnīcā, un tavas acis redzēja serafu apsargāto svēto vietu; šodien vēlos tev parādīt Manas Svētnīcas iekšieni; vai redzi to spēcīgo staru, kurš apspīd Manus Svētos Rakstus?

Jā, Kungs!

tie ir Mani Vissvētākie Raksti, kurus esmu uzrakstījis vēl pirms tavas radīšanas; Manā Svētajā Grāmatā ir apslēpti Debesu noslēpumi, kā arī gan Debesu, gan visas Manas radības atslēgas; šai grāmatai līdzās stāv divi erceņģeļi, kuri ar lielu degsmi apsargā Manus Svētos Rakstus; nāc, maziņā, Es tev rādīšu daudz lielāku godību;

Dievs mani aizveda kādā vietā, kur jutos ļoti nelāgi.

vai redzi šo uguns kalnu?

Izskatījās ļoti skaisti, bet arī draudoši.

no tā izplūst divas uguns upes;

Tās izskatījās kā tekoša dzidri sarkana lava.

Es, Kungs, Savas Tiesas dienā atdalīšu ļaunās dvēseles no labajām; tad Es ieģrūdīšu Sātana sekotājus degošajās upēs, un šo sodu tie saņems taisnīgo acu priekšā: Vassula, Es tavām acīm ļaušu ieraudzīt daudz vairāk no Savas Debesu realitātes, jo tās turpinās arī aiz Manas Svētnīcas; radība, zini, ka notiks Mana Griba, jo Es esmu Dievs, Jahve Cebaots, tādēļ ļauj Man brīvi darboties tevī; mēs mīlestībā darbosimies kopā, līdz Es virs zemes nostiprināšu Savu Darbu; kad tas notiks, Es atkal nākšu ar Savu Svēto Grāmatu un ļaušu tev tajā izlasīt kādu rindkopu, kura tev būs jāpieraksta, tā apzīmogojot Manu Mīlestības un Miera Vēsti;

Nakts vidū mani atmodināja skaļš kliedziens, kas nāca no Jēzus Krusta. Tajā bija tik daudz izbaļu, ciešanu, sāpju, noskumšanas un rūgtuma! Šis kliedziens vairāk izklausījās pēc spēcīga, ilgstoša vaida.

1987. gada 29. aprīlis

Nākamajā rītā.

Es esmu Kungs Jēzus, tu dzirdēji Manu kliedzienu, tas patiešām biju Es; Es tevi pamodināju¹ ar Sava Krusta kliedzienu; tas bija Mans pēdējais miesas dienu kliedziens, no Manas Dvēseles dziļumiem izkliegtais ciešanu, sāpju un rūgtuma vaids, kurš caurstrāvoja Debesu augstumus; tas satricināja zemes pamatus un tieši tāpat, kā tas

---

¹ Vai šie vārdi nebija arī ar simbolisku nozīmi?

pārpļēsa uz pusēm Tempļa priekškaru, tā arī to sirdis, kas Mani mīlēja; šis sauciens atmodināja Manus uzticamos sekotājus, tas sašķēla zemi un izvilka mirušos no viņu kapiem tāpat, kā tas nogāza ļauno garu no viņa troņa;

Debesu augstumus satricināja spēcīgs pērkons, un visi eņģeļi krita pie zemes un neizsakāmā klusumā pielūdza Mani; Mana Māte, stāvēdama blakus un dzirdēdama Manu kļiedzienu, nokrita ceļos uz zemes, asarās aizklāja savu seju un nesa šo kļiedzienu sevī līdz pat savas Iemigšanas dienai; viņa cieta ...

esmu sarūgtināts; Es vēl arvien ciešu no šīs zemes grēcīguma, patvaļas un egoisma; Mans sauciens ar katru dienu kļūst skaļāks; Mani atstāja vienu uz Krusta, vienam pašam uz Saviem pleciem Man bija jānes pasaules grēki, jācieš un jānomirst vienatnē, vienam pašam jāizlej Savas Asinis, kuras pārklāja visu pasauli un izglāba Manus iemīļotos.

šis pats kļiedziens kā pagātnes atbalss skan pasaulē arī tagad, vai tiešām Es dzīvoju pagātnes ēnā; vai Manam Upurim nebija nekādas jēgas? tad kāpēc jūs nedzirdat Manu Krusta Kļiedzienu? kādēļ jūs aizverat savas ausis, izliekoties, ka nedzirdat?

Kungs, kam ir domāts šis vēstījums?

visiem tiem, kuriem ir ausis sadzirdēt Manu Kļiedzienu;

Mani ļoti aizkustināja tas, cik ļoti Viņam vienam pašam nācās ciest, kā arī tas, ka Viņš joprojām turpina ciest. „Kungs, es vēlos būt tas, ko Tu no manis sagaidi, kā Tu to esi izteicis 23. aprīļa vēstījumā, – es vēlos būt Tavš upuris. Tādēļ ļauj man nest Tavu Krustu, ļauj Man dot Tev atpūtu, ļauj man Tevi mierināt. Es neesmu viena, jo, kā esmu teikusi jau agrāk, es esmu ar Tevi!”¹

Es tevi mīlu, mazo dūjiņ, un esmu ielējis tevī visas Savas žēlastības; ļauj Man tevi lietot Savam Godam un Savām iecerēm; nepaturi sev neko un uzlūko tikai Manas intereses; pagodini Mani un kalpo Man, pievieno savām ciešanām Manējās;

Es ilgojos, lai visa pasaule slavētu Tavu Vārdu un tās balsis sasniegtu Tevi;

vienotība stiprinās Manu Baznīcu; vienotība Mani pagodinās; Vassula, mīli Mani;

Kungs, iemāci man Tevi mīlēt tā, kā Tu vēlies!

Es tev iemācišu Mani mīlēt; Es tevi nepameišu; nepagursti nest Manu Krustu; Es, mīļotā, esmu kopā ar Tevi, lai tev palīdzētu;

Parīzē, Lieldienu laikā:

Arhimandrīts¹², izlasījis vēstījumu, man sacīja: „Tas ir brīnums.” Es arī padomāju, cik tas ir skaisti, ka Dievs mums dāvā šos vēstījumus, bet, no otras puses, cik briesmīgi, ka tie mums atklāj noskumušu Dievu, Dievu, kas cieš. Šķiet, ka tie plūst no Dieva agonijas, ka Viņš ir nelaimīgs un visu pamests. Šis ir ciešanu pilns vēstījums.

Jēzu, vai es vispār kaut ko esmu iemācījusies? Es nevēlos apmierināt savu ziņkāri, vienkārši uzzināt, kur es atrodos, vai manī vispār notiek kāda izaugsme?

Vassula, Es, Jēzus, stāvu tavā priekšā un apliecinu, ka tu pieaudz; Es tevi pamodināju no mirušajiem un tevi pabaroju; tu ēd Manu Maizi: Mana Gaisma atmirdz pār tevi; Es esmu tavš Skolotājs, un tu saņem Manu Gudrību;

Jēzu, Tu man daudzkārt esi atgādinājis, lai es paliktu maza un niecīga, bet tagad saki, ka es augu?

¹ Es atsaucos uz 1987. gada 7. aprīlī teikto.

² Pareizticīgo Baznīcas priesteris (Tulk.piez.)

³ Šķita, ka Jēzu mani vārdi nedaudz pārsteidza

jā, jo tev ir jāaug garā, tev jāaug mīlestībā, pazemībā, uzticībā; lauj sevī pieaugt visiem šiem tikumiem, bet kļūsti par niecību uzpūtībā, grēcīgumā un visā tanī, kas Manās acīs ir riebīgs un pretīgs; Es vēlos, lai tu kļūtu pilnīga;

1987. gada 30. aprīlis

*Jēzu, šodien vēlos Tev pavaicāt, vai vēlies pateikt ko īpašu kādam cilvēkam, kas mirst?*³ viņa nemirst, viņas dvēsele tiks atbrīvota un dzīvos! viņa nokļūs pie Manis, un viņas dvēsele būs brīva;

raksti un pastāsti viņai, ar kādu degsmi Es ilgojos pēc ikvienas dvēseles; pastāsti viņai, kā Es pabaroju izsalkušās dvēseles; pastāsti par Manu Maizi, kas dod mūžīgo dzīvību; pastāsi, kā Es dziedinu slimos; atklāj viņai, ka Es esmu Dzīvības Dzēriens un Augšāmcelšanās;

Jēzus man deva īpašu vēstījumu šai sievietei, kuru pierakstīju uz citas lapas.

1987. gada 1. maijs

Es, Dievs, tev dāvāšu pietiekami daudz spēka, lai tu spētu piepildīt Manis dāvāto sūtību; nekad nenoliedz Mani; nemeklē savu labumu, bet Manējo; atļauj Man tevi lietot, kad nāku atklāt Savu Vārdu; kalpo Man līdz brīdim, kad piedzimsi jaunajā pasaulē;

Vassula, Es tev atklāšu tavas aiziešanas laiku; Manis izredzētie nekad nav baidījušies no šīs stundas; Es tev atklāšu vēl piecus no Saviem noslēpumiem, bet tagad nāc un noskūpsti Manas piecas rētas;

(Es tā arī izdarīju. Vispirms noskūpstīju Viņa rokas, tad kājas un visbeidzot arī sānu.) Es vēl arvien nesaprotu, par kādiem pieciem noslēpumiem, kas būtu saistīti ar Viņa piecām brūcēm, Jēzus runāja. Tomēr zinu, ka Savā laikā Viņš to atklās. Tā es iemācījos neuzdot liekus jautājumus.

Vassula, Savus noslēpumus Es tev atklāšu tad, kad būsi paaugusies vēl nedaudz; meklē Manas labvēlības zīmes, un tu tās saņemsi,

Mans Dievs un mans Tēvs, es Tev lūdzu kādu lietu, kurā ir apvienotas vairākas citas, es to lūdzu vienīgi Tavam lielākam godam un Tavu interešu labā; es lūdzu, lai Tava Vēsts sasniegtu zemes malas un atvestu pie Tevis daudzas dvēseles. Lai notiek Tavs Svētais Prāts un lai tiek pagodināts Tavs Svētais Vārds; es lūdzu, lai atslābst Ļaunā spēles un lai tas tiek iznīcināts uz mūžiem. Šī pašreiz ir mana vēlēšanās, un ikviens lūgums, kuru Tu vēl dzirdēsi no manis, būs Tavam lielākam Godam. Jebkas, ko Tu lūgsi no manis, lai kalpo Tavai Slavai. Manos saucienos pēc palīdzības nebūs nekā savtīga, tie visi būs Tavu interešu labā. Arī spēks, kuru lūgšu, būs domāts, lai piepildītu Tavu Gribu, Visvarenais Dievs.

maziņā, liec savas pēdas Manējās un seko Man; tas esmu Es, Jēzus;

Jēzu?

Es esmu; mīlotā, sauc Mani gan par Laulāto Draugu, gan par Tēvu; Es tevi mīlu; nāc, kopā strādāsim;¹ mīli Mani ar lielu degsmi un labo to kļūdas, kuri Mani ievaino;

Kungs, es domāju, kā gan es varu būt šī dūja, kas lido virs 'samaitātās pasaules', ja es pati esmu grēcīga, ja es, tāpat kā citi, 'neredzu visu pilnībā', kā Tu saki, kā arī visu pilnībā nedzirdi. Es neesmu labāka par tiem, kuri tevi ievaino ...

---

¹ Jēzus pateica šos vārdus ar tādu žēlastību un mieru, kā vienīgi Dievs to var pateikt.

Vassula, paliec Manī; centies sasniegt šķīstību; pasmelies Manis dāvātajā Šķīstībā; smel un dzer maziem malkiem no Manis, uzsūc Mani sevī; Es esmu bezgalīgā Bagātība un ikviena dvēsele var nākt un pasmelt no Manis;

Saņemot tik daudz žēlastības, es varētu diezgan viegli 'iekrist tukšībā' un ļaunajam būtu ļoti viegli mani pavedināt!

Es tev vienmēr atgādināšu savu grēcīgumu, un tava pagātne stiepsies tev līdzī kā ēna; Es tev atgādināšu, kā tu Mani atraidīji un noliedzi Manu bezgalīgo Mīlestību, kad Es centos tev tuvoties; Es tev atgādināšu, kā atradu tevi guļam starp mirušajiem tumsībā, un kā Mana Mīlestība un Žēlsirdība tevi atdzīvināja, piekļaujot tevi pie Manām krūtīm; nāc, lūgsimies, saki:

„ Mans Tēvs, vadi mani it visur, kur vēlies mani redzēt. Ļauj man dzīvot Tavā Gaismā, sasildi manu sirdi, lai tā kvēlotu, dāvādama šo siltumu tiem, kas man tuvojas. Lai ir svētīts Tavs Vārds, jo Tu man esi dāvājis visas šīs žēlastības par spīti manai niecībai. Lai ir svētīts Tavs Vārds par visu labo, ko esi man darījis, un Žēlsirdību, kuru esi man izrādījis, paceļot mani pie Savas Sirds. Āmen.”

atkārtosim:

atceries, ka Es tev dodu žēlastības pats Savu interešu labā; neko nepaturi sevī; pagodini Mani, daloties Manā laimē ar citiem;

Es vēlētos Tevi pagodināt un vēlētos, lai pasaule slavētu Tavu Vārdu! Es vēlētos, lai viņu lūgšanas paceļas pie Tevis līdzīgi vīrakam, lai šī slavēšana ir kā klauvējiens pie Tavām Debesu Durvīm.”

Mīlestība uzvarēs ļaunumu; mīli Mani no visas savas dvēseles un no visas sava prāta; ļauj, lai Es kļūtu tavs Viss; Es, Kungs, rūpēšos par tevi līdz galam;

Tad paņem mani. Lai gan neesmu nekas, dari ar Mani, ko vien vēlies. Es pieradu Tev.

nāc, vienmēr iepriecini Mani ar šiem pilnīgās pakļāvības vārdiem; meitiņ, Es tevi mīlu; Tēvs, arī es Tevi mīlu.

1987. gada 2. maijs

Es esmu Jēzus,

Jēzu, es jūtu, ka vēlies man dot kādu svarīgu vēstījumu. Kā jau parasti, ļaunais gars cenšas man laupīt drosmi, lai es nerakstītu.

Man ir vēstījums tiem, kuri Mani mīl¹, tiem, kuri savas dvēseles ziedo Man; Es vēlos viņus iedrošināt un dot viņiem Savu Spēku;

Es, Dzīvais Vārds, vēlos runāt Savus vārdus ar šī trauklā instrumenta starpniecību; caur šo vēstījumu Es nokāpšu virs zemes, ļaujot pār jums visiem atmirdzēt Manai Gaismai;

Manas Dvēseles iemīļotie, Es jūs svētīju; Es jūs mīlu! Manas dvēseles dziļākajās dziļēs mājā Dzīva un Nedziestoša Liesma; Es esmu Skaidrība, Ziedošanās un Bagātību bezdibenis; Mani mīļotie; nāciet un pasmeliet no Manis, sātiniet Savas Sirdis, dzerot maziem malciņiem Manu žēlastību; ienāciet Manās atvērtajās Brūcēs; nāciet un iegremdējiet savas dvēseles Manās Asinīs! dzeriet no Mana dzīvinošā Avota, un jūs spēsiet apūdeņot šo pamesto tuksnesi un dziedināt Manas avis;

pasmeliet Manā dzīvinošajā Liesmā, ļaujiet tai pārņemt jūsu sirdis! Es mīlu jūs prātam neaptveramā veidā; nāciet; nepagurstiet, nesot Manu Svēto Krustu, jo Es esmu ar jums, Es to nesu kopā ar jums; sekojiet Man un turieties cieši pie Manis, lieciet savas pēdas

---

¹ Visiem priesteriem, garīgās kārtas pārstāvjiem, klostermāsām un klosterbrāļiem, visiem, kuri patiesi Viņu mīl.

Manējās; cīņos un ciešanās nepagurstiet, pagodiniet Mani un ļaujiet savām balsīm pacelties pretim Debesīm kā saldai vīraka smaržai; slavējiet Mani; ļaujiet Man līksmot par jums, ļaujiet Man priecāties par jūsu mīlestību uz Mani; piepildiet savas sirdis ar šo Bezgalīgo Mīlestību un ļaujiet tai plūst tālāk pār Manām avīm, dāvājot tām dziedināšanu; lai ikviena dzīva zemes radība sajūt Manu siltumu; lai aukstās un pārakmeņotās sirdis sasilst un izkūst Manā Šķīstībā, lai tās kļūst par Manas Miesas locekļiem, lai tās kļūst par vienu Miesu ar Mani! lai ikviena pagātnes ēna pārvēršas par dzīvu dvēseli, kurā valda Vienotība, Miers un Mīlestība; padariet Manu radību par paradīzes dārzu! apvienojieties! apvienojieties un esiet kā viens, jo Es, jūsu Dievs, esmu Viens; vienotība dod spēku, tādēļ esiet vienoti; esiet Mani uzticamie sējēji, sējiet Manas Miera un Mīlestības sēklas; Es esmu radījis sēklas, kas liek virs zemes uzplaukt Debesīm, jo Mana Valstība virs zemes būs tāpat kā tā ir Debesīs; ņemiet sēklas, kuras, šķīstītas Manās Asinīs, glabājas Manā Sirdī, un izsējiet tās sev visapkārt; mīļotie, Es šīs sēklas nesu sevī un vēlos, lai jūs ienāktu Manā Sirdī un tās no turienes paņemtu; meklējiet vienotību, tiecieties pēc tās; Es dziedināšu Savus ziedus, Es dāvāšu tiem smaržu, Es likšu tiem uzplaukt un izpušķošu Savu dārzu; Es apūdeņošu jūsu sirdis un jūs atdzīvināšu; Radība! Es tevi mīlu! Es mirdzēšu pār tevi un Mani siltie stari izgaiņās smagos negaisa un tumsas mākoņus; Mana Gaisma izlauzīsies tiem cauri, un jebkāda tumsība un ļaunums, kas gūlās pār jums kā smaga nasta, izzudīs; šī tumsība bija nesusi jums tikai vājumu, samaitātību un netikumību; Mani siltie stari atdzīvinās visus ziedus, un Es likšu nonākt no Debesīm Manas Taisnības, Svētuma, Šķīstības, Veseluma, Miera un Mīlestības rasai; Es esmu jūsu uzticamais Sargs, atcerieties, ka esmu šīs pasaules Gaisma; Es esmu Vārds; miers lai ir ar jums visiem; pieglaudieties Man; cīnieties un nepagurstiet, nesdami Manu Krustu un dziedinādami Manus bērnus; Mana Vassula, nekad nepagursti, pierakstot vēstījumus; Es tevi mīlu; Gudrība tevi vadīs; *Kungs, es Tevi mīlu. Tavs Prāts lai notiek!*

1987. gada 5. maijs

Sajūtot Dieva klātbūtni, mans prāts noreibst! Kad Viņš man ļauj izkust ar Savā Miesā, un Viņa Miesa absorbē Sevī manējo, tad jūtos ļoti gaisīga, šķiet, ka esmu gars, kuram nav miesas! Vai tas ir ekstāzes stāvoklis? Pat šie vārdi pilnībā neatspoguļo to stāvokli, kādā Kungs mani iaved.

Viņa žēlastība un labestība ir neapprakstāmas, grūti atrast vārdus, lai izteiktu šādu varenību un Viņa Svētuma mirdzumu. Kad iedomājos, cik ļoti noraidoši es izturējos pret Dievu, pirms biju Viņu iepazīsusi!

Vassula, nāc pie Manis; visas Manas piecas brūces ir atvērtas, ieej tajās un sajūti Manas sāpes; nāc un ļauj Manām Asinīm tevi svētdarīt Manās brūcēs; slavē Mani; meitiņ, Es tevi vadīšu; Es visu dodu bez maksas, tāpēc dari arī tu tāpat; Es, Kungs, atgriezīšos ar Savu Svēto Grāmatu;

Jēzum līdzī bija Viņa mazā grāmata.

centies saprast un lasi tur, kur Es tev norādu: „saderinātā, Manas Dvēseles svētītā, Mana meita; pabaro Manas avis; sēj Manu sēklu, lai tā nestu bagātīgu ražu, pēc tam savāc to un

dāvā citiem bez maksas Manu Maizi; Es esmu Dzīvības Maize; pabaro Manas avis; Es esmu vienmēr ar tevi, līdz pat laiku beigām;”

Mans Dievs, es Tev pateicos par Tavu vadību. Šie vārdi šķiet tik sausi un kaili, bet man tie tomēr ir jāuzraksta. Lai Tavs Vārds ir svētīts mūžīgi mūžam!

Es tevi mīlu; Es tevi neatstāšu; mēs strādāsim kopā; nepamet rakstīšanu; tagad Es esmu apzīmogojis Savu Miera un Mīlestības Vēsti un Es tevi, Vassula, vadīšu; nāc pie Manis; *Kungs, es Tev sekošu. Es Tevi mīlu.*

atļauj Man brīvi darboties tevī;

Kungs, Tavs prāts lai notiek!

Es tevi mācīšu ar Gudrību;

1987. gada 5. maijs

Vakar pēc vēstījuma saņemšanas es ļoti spēcīgi izjutu, ka Dievs ir manī, bet es – Viņā, jutu, ka nekad nespētu no Viņa šķirties.

Mana draudzene, Es tevi mīlu, Vassula, dāvā Man visu, dāvā Man visu, kas tev pieder; *Kungs, esmu dāvājusi Tev savu mīlestību, esmu atdevusi Tev pati sevi, esmu atbrīvojusies no piesaistīšanās zemei, vai ir vēl kas tāds, ko varētu Tev dot?*

meitiņ, Man patīk Tava pakļāvība un paklausība; ļauj Man tevi paņemt Savā gūstā; *Šovakar es Jēzu varēju sajust daudz skaidrāk nekā citas reizes, es pat spēju atšķirt Viņa sejas vaibstus. Viņā bija tik daudz kvēles, intensitātes un dedzības! Šķita, ka Viņš ar Savu degsmi ir nopietni nolēmis pārliecināt kādu, kurš ir tik tikko remdens.*

vai noskūpstīsi Manas brūces?

Es to izdarīju ‘mistiskā’ veidā. Tad es palūdzu Jēzum, lai Viņš apsēstos man blakus uz krēsla. Tūlīt pat es atkal ‘mistiski’ sajutu, ko Viņš darīja, – Viņš palūkojās manī un izstiepa Savu roku pār galdu, norādīdams man paņemt manu piezīmju burtnīcu. (Jēzus šos iespaidus ‘iespieda’ manā atmiņā.)

Manu ziedīņ, pilnībā atdod sevi Man, vai esi gatava Mani uzklausīt?

Jā, Jēzu.

Mana saderinātā, Manas Dvēseles svētītā, tu visu esi saņēmusi par brīvu, tādēļ arī dod bez maksas; esi vienota ar Mani, lai Es un tu esam Viens; palūkojies Manās acīs;

Es to izdarīju; „Jēzu, ko gan vēl vairāk es varētu darīt?”

mīli Mani;

Es Tevi mīlu, esmu to atkārtojusi daudzas jo daudzas reizes, un Tu zini, ka tā ir patiesība. Mana dvēsele ilgojas pēc Tevis. Tu vēlējies, lai, atbrīvojusies no visa, es pilnībā piederētu Tev, un tagad tas ir noticis.

Vassula, vai Es neilgojos pēc tevis?¹ vai arī Es, būdams tavš Dievs, nepiedzīvoju ciešanas?² mīļotā, mājo Manī un Es tevī, tu Manī un Es tevī, mēs;

piemērojies Man, vienojies ar Mani;

Jēzu, Tu teici, ka esi mūs savienojis!

jā, Es to izdarīju;

Pēkšņi jutos fiziski pilnīgi izsīkusi un palūdzu atļauju aiziet.

Jēzu, varbūt mēs varētu iet?

kāpēc, meitiņ?

---

¹ Šai mirklī es labāk sapratu, ko nozīmē, ka „Dvēsele ilgojas pēc sava Dieva, un tās Dievs ilgojas pēc savas dvēseles.”

² Dievs cieš no tā, ka dvēsele, būdama miesā, vēl arvien ir šķirta no Viņa.

Jēzu, es jūtos novārgurusi.

mīļotā, Es gribētu, lai tu paliktu ar Mani; vai paliksi?

(Tā bija pirmā reize, kad Jēzus uzstāja.) Labi, es palikšu ...

tas, ka esmu atstāts viens, plosa Manu Sirdi;

Tu taču esi ar mani, mēs esam kopā ...

Es esmu ar tevi, bet daudzreiz tu Mani aizmirsti; ļauj Man būt brīvam un Manām Dievišķajām Rokām veidot tevi tā, kā Man labpatīk; Es darbošos tevī, Es veidošu Tevi pēc Sava tēla; ļauj Man brīvi darboties tevī; Es esmu Jēzus, un Mans vārds, meitiņ, nozīmē 'Pestītājs'; Es tevi mīlu ar greizsirdīgu mīlestību; Es vēlos, lai tu pilnībā piederētu Man, lai viss, ko tu dari, būtu darīts Man; Man nepatīk sāncenši; Es vēlos, lai tu Mani pielūgtu un dzīvotu Man;

elpo Man; mīli Man, ēd Man par godu, smaidi Man, pilnībā ziedojies Man; lai ko tu arī darītu – dari to Man; Es vēlos tevi pilnībā pārņemt un iekvēlināt tevi tik ļoti, lai tu ilgotos tikai pēc Manis; ziediņ, izrotā Mani ar savām ziedlapiņām; liec Man galvā savas mīlestības kroni; noņem no Manas galvas ērkšķu vainagu un tā vietā grezno Mani ar savām maigajām ziedlapiņām; iesmaržini Mani ar savu smaržu, mīli Mani; mīli vienīgi Mani;

Savas cildenās Mīlestības dēļ esmu atdevis par tevi Savu dzīvību; vai tu Manis, Sava Laulātā Drauga dēļ, nedarīsi to pašu? līgava, iepriecini savu laulāto Draugu, dari Mani laimīgu! piesaisti sevi Man ar mūžīgām saitēm; dzīvo Man un vienīgi Man; esi Mans upuris, Mans vairogs, esi Mans tīkls; radība, vai tu Mani mīli?

Kā gan lai Tevi nemīlētu, Mans Dievs! es mīlu Tevi!

saki to vēlreiz, atkārto šos vārdus daudzkārtīgi; Es vēlos tos dzirdēt, šie vārdi Mani ļoti iepriecina; atkārto tos tūkstoš reizes dienā; no rīta, pēc atpūtas Manī, palūkojies Man sejā un saki: Kungs es Tevi mīlu;

Jēzu, es Tevi mīlu, bet kāpēc dažkārt Tu esi tik stingrs? (Varbūt es kaut ko daru nepietiekami.)

nepārproti Mani! tā runā Mīlestība, tās ir Mīlestības ilgas, tā ir Mīlestības Liesma, tā ir Mīlestības greizsirdīgā mīlestība; Man nepatīk konkurenti; patveries savā Svētajā Tēvā, savā Laulātajā Draugā un Dievā; nāc un atdusēsies viens otrā; mīli Mani arī tu, meitiņ, ar greizsirdīgu mīlestību;

1987. gada 6. maijs

Pamazām mācos saprast, ko nozīmē pilnīga paklausība Dievam. Tas nozīmē nepieķerties nekam, visu atstāt un sekot Viņam. Viņa Vārdi ir simboliski, tie nav materiāli. Es paklausu Dievam, ja mīlu Viņu vairāk par visu un, ja manī ir vēlēšanās, lai Viņš mani lietotu. Nepieķeršanās nozīmē arī to, ka nepieķeros pat savai miesai, apzinoties, ka man ir dvēsele, kura ilgojas atrauties no miesas, lai būtu ar Viņu un Viņam sekotu. Nepieķeršanās nozīmē arī ciešanas. Ciešanas par to, ka nevaru būt kopā ar Viņu, jo vēl arvien mājāju šeit, virs zemes, šajā materiālajā miesā, ciešanas par to, ka šeit, virs zemes, jūtos kā atraitne. Ciešanas par materiālās dzīves neizbēgamību, par to, ka nemitīgi ir jāpacieš zinātnes un tehnoloģijas remdinošā balzāma nasta, ciešanas par dzīvi neticīgo un skeptiķu vidū, starp tiem, kuri domā, ka vecuma dēļ esi sācis zaudēt prātu. Ciešanas par to, ka ir jāseko viņu dzīves ritmam un iecerēm. Ciešanas izraisa arī citu jūtas, viņu vēlme pieķerties, ja mana vienīgā vēlme ir atdalīties no šīs pasaules un būt

divvientulībā ar Dievu, būt tikai ar Viņu, un ne ar vienu un ne ar ko, kas varētu mani atraut no Viņa.

Pat tagad rakstot, iepriekš palūdzu Dievam, lai Viņš palīdzētu man uzrakstīt, ko jūtu. Es pati to nespētu, tāpēc Viņš iečukstēja Man ausī pareizos vārdus! Viņš vēlas, lai es dzīvotu starp cilvēkiem, un tas ir vēl viens krusts, kas jānes. Manai miesai sāp.

arī Manējai sāp; tu jūti visu, ko jūtu Es; meitiņ, svētī Mani;

Mans mīļotais Dievs, es Tevi svētīju.

Nedaudz vēlāk:

Vēl arvien jūtos Dieva pārņemta.

vai redzi, ka Es tevi mīlu? mīlestība liek ciest, tā sasaista, mīlestība dāvā pārbagātu spēju būt uzticīgam, mīlestība neizvairās no upuriem;

Vassula, stundas aizlido ātri un tuvojas tavs laiks; upurē sevi, pieaudz pazemībā un ēd no Manas rokas; mīlotā, Es atraisīšu tavas važas, un drīz vien tava dvēsele brīvi lidos Man pretim;

Mans Dievs, es Tevi mīlu ...

1987. gada 7. maijs

Es tevi mīlu, tas esmu Es, tavs Līgavainis;

Manu ziediņ, Es tevi šķīstīšu, Mana Gaisma tevi atdzīvina un pabaro tevi ar Manu Spēku;

Vassula, Es tevi pagodināšu, ļaujot tev valkāt Manu ērkšķu kroni;

Jēzu, kā gan Tu spēj man uzticēties?

Es tevi mīlu; valkājot Manu ērkšķu vainagu, tu labāk sapratīsi to izsmieklu, ko saņēmu, jo drīz vien izsmies arī tevi; neaizmirsti, ka Es cietīšu tāpat kā tu, jo Es esmu tevī, tāpat kā tu esi Manī; Es esmu savienojies ar tevi, mēs esam viens; tagad, mīlotā, nāc, mēs turpināsim mūsu kopējo Darbu; Es došu tev pietiekami daudz spēka, kas palīdzēs tev izturēt līdz galam;

Vēlāk es sapratu, ka šajā vēstījumā Jēzus mani gatavo tikt izsmietai. Tomēr mani mierina doma, ka Viņš ir ar mani un mēs varēsim dalīties šajā izsmieklā.

1987. gada 7. maijs

Jēzu, vai zini, ka man nav izdevies pateikt „Es Tevi mīlu” pat simts reizes, tad ko lai saka par Tevis prasītajām tūkstoš!

Vassula, Vassula, vai tiešām tu nezini, ka ikviena lieta, ko dari ar mīlestību, nozīmē to pašu, ko vārdi „Es Tevi mīlu”; arī šādā veidā tu Man parādi mīlestību;

lai arī ko tu savā dzīvē darītu, dari to Man;

nāc; uzplauksti un ziedi! izplati smaržu un izgrezno Mani ar mīlestības vītnēm; lai ikviena no tavām ziedlapiņām aizstāj kādu no Mana ērkšķu vainaga dzeloņiem; jo vairāk būs šādu ziedlapiņu, jo mazāk būs ērkšķu, kas Man dara sāpes; mīli Mani; iemāci Mani mīlēt arī citiem; atklāj tiem Manu valdzinājumu;

Ar Tavu palīdzību es to daru, bet bez īpašiem panākumiem.

mīli Mani un dziedini Manas brūces; lai par Mani izlietās asaras kļūst par remdinošu balzāmu uz Manām brūcēm; Vassula, vainagi nav paredzēti vienīgi bērēm, tos darina arī līgavām; ļauj Man to skaisti novietot arī pār tevi;

1987. gada 8. maijs

Jēzu, šodien man mājās ir ļoti daudz darba, bet kaut vai pāris vārdi no Tevis darītu mani ļoti laimīgu!

tu vēlies dzirdēt tikai divus vārdus? mīli Mani;

1987. gada 9. maijs

Skatījos dokumentālo filmu par Fatimas brīnumu un biju pārsteigta, ka pat daudzi no aculieciniekiem bija skeptiski, uzskatot notiekošo par masu hipnozi u.tml. Agrāk šāda veida brīnumam noteikti ticētu, to ierakstītu Bībelē, bet mūsdienās jāpaiet daudziem gadiem, lai to pieņemtu. Baidos, ka Tava vēsts netiks uzskatīta par dievišķu atklāsmi, kamēr nebūs kādi fiziski pierādījumi vai piepildījušies pravietojumi. Cilvēki, kuriem ir uzticēta liela autoritāte, pat nepievērsīs uzmanību Tavam aicinājumam, bet es zinu, ka Tavas Taisnības kauss ir pilns līdz malām! Pasaule Tevi ļoti apvaino, viņi Tevī neklausīsies.

vai ir kāda augstāka autoritāte par tavu Dievu?

nē, mans Dievs, neviens, bet ko darīt, ja viņi neklausās? Dažiem augstu stāvošiem cilvēkiem, it sevišķi, ja viņi ir noskaņoti pret Baznīcu, šķitīs, ka tā ir Baznīcas propaganda. Viņi to uzskatīs par Baznīcas izdomājumu!

Vassula, Es esmu Visaugstais un visa autoritāte nāk no Manis;

un ja nu viņi netic?

Es nerakstīšu, kas notiks ar tiem, ja viņi savas sirds cietības dēļ neticēs; maziņā, vai tev ir bail?

(Dievs noteikti sajuta manas iekšējās bailes. Bet vienlaikus, kad Viņš rakstīja vārdu 'notiks', es sajutu tās asās sāpes, kas caurstrāvoja Dieva Sirdi.)

Jā, es baidos, man ir bail no Tavam dusmām!

Es pacietīšu jūsu grēkus un tos piedošu, bet Es nepacietīšu, ka jūs Mani ienīstat; Es esmu jūsu Radītājs, un no Manis jūs esat saņēmuši spēju elpot; visa radība ir Manās rokās; Man ir pretīgs pagānisms¹; Vassula, ļauj Man tevi vadīt; nāc, bērniņ, atdusies Manī;

Vēlāk:

tavas nopūtas, Mana līgava, Man ir tikpat vērtīgas kā miljons mīlestības vārdu; jā, Es tev atgādinu tavu šī rīta nopūtu;

Jā, šorīt Es vienkārši padomāju par Jēzu ar mīlestību. Es to vēlējos Viņam izteikt, bet nespēju atrast īstos vārdus, tāpēc tikai nopūtos; tā vien šķita, ka Viņš šo nopūtu bija sapratis.

Vassula, mīli Mani akli un atļauj sevi lietot tā, kā Es vēlos; esi pavisam niecīga, tad Es varēšu kļūt tev Viss un tādējādi pabeigšu Savus Darbus; tevis radīšana Man sagādāja lielu prieku;

Mans Dievs, es nevēlētos, lai mana neuzticība liktu Tev vilties. Es pat nezinu, vai vispār kādreiz esmu bijusi uzticīga, tāpēc ko es vispār varu teikt par palikšanu uzticīgai, ja pat nezinu, vai vispār kādreiz esmu tāda bijusi.

kopš mūžības esmu zinājis, ka esi vāja un samaitāta, bet tomēr tevi mīlu; esmu izdarījis visu, ko esmu varējis, lai tu spētu palikt Man uzticīga; vai tiešām tu domāji, ka Es to visu nezinu? Es zināju visu un tieši tāpēc izvēlējos tieši tevi; esmu tev vairākkārt teicis, ka Mani valdzina tavs neizsakāmais vājums un nabadzība; nāc, šie vēstījumi atkal no jauna piešķirs Man sākotnējo cieņu; Es jau tagad priecājos, domājot par to, kā šie vēstījumi kompensēs jūsu netaisnības;

---

¹ Domāts ateisms.

Vassula, apklāj Mani ar maiguma pilniem vārdiem!

Mani vārdi, Kungs ... Kāda gan vērtība tik Majestātiskas Klātbūtnes priekšā varētu būt maniem vārdiem!

ikviens maigs un mīlošs vārds, pat, ja to izsaki tu, Manā Klātbūtnē kļūst dievišķs; Manās ausīs tas kļūst par kaut ko lielisku;

Mans mazais instrument, nekad nepamet rakstīšanu; viss, ko dari, ir Manis iedvesmots; Mans Spēks tevi uztur, un Es tevi aicinu, kad vien vēlos; Es tevi mīlu, mīli arī tu Savu Kungu;

Atkal jutu, ka Viņa Varenība mani pilnībā izkausē, šķīta, ka ienirstu visdziļākajā okeānā. Ir tik brīnišķīgi just vēlmi pilnībā piederēt Dievam un vēl sajust prieku par šo piederību!

1987. gada 10. maijs

Vassula, vai atceries, kā Es pabaroju Savus ļaudis ar mannu? Es tai liku nonākt no Debesīm, tā tika izņemta no Maniem Debesu apcirkņiem; vai zini, ka Es pāršķēlu jūru, lai Mana tauta varētu nonākt līdz Sinaja kalnam?

Jā, Kungs!

maziņā, Es esmu Visvarens; Es pats apkopuju šos padomus, lai tie pabarotu daudzus; Vassula, vai redzi, - Es visu šo laiku esmu bijis saskarsmē ar tevi!

Mans Dievs, un tomēr es baidos, ka tas varētu būt nācis no manas zemapziņas ...

tūdaļ pat varu tev pateikt, ka pati saviem spēkiem tu nekad nebūtu šo darbu paveikusi! vai tu tici brīnumiem?

Jā, ticu.

tad uzlūko to kā brīnumu; Es tevi mīlu;

Tēvs, es arī Tevi mīlu. Kā lai paskaidroju cilvēkiem, kad viņi man vaicā, kādā veidā es Tevi redzu? Es ļoti spēcīgi izjūtu Tavu Klātbūtni, un tā nav iztēle.

saki viņiem, ka redzi Mani ar savas dvēseles acīm;

Jēzu, dažkārt man liekas, ka es iztēlojos Tevi, un gribu novērst Savas acis no Tevis (no redzējuma), lai pārlicinātu pati sevi, ka tas neesi Tu ...

šāda rīcība, Vassula, Mani apvaino; Es esmu tev devis šo žēlastību, tādēļ pieņem Manu dāvanu, pieņem, ko Es tev dodu!

Dažkārt, Kungs, es vēlētos darīt ko vairāk, bet jūtos ļoti nogurusi, it īpaši esot Bangladešā, kur ir tik karsts. Dažkārt vēlētos līdzināties amēbai, kura spēj sadalīties vairākās daļās!

Es Tev dodu pietiekami daudz spēka, lai tu spētu Man kalpot; Lūka reiz sacīja: „Kopš kalpoju Kungam, zinu, ka nekad nepaguršu, jo Kungs pats ir Mans Spēks”; maziņā, Es esmu tevi vadījis kā tēvs, kas aiz rokas ved savu bērnu uz skolu; vai tu novērtē, cik daudz esi saņēmusi, esot sadraudzībā ar Mani?

Patiešām, biju saņēmusi ļoti daudz. Tā kā nekad neaizrāvos ar reliģiju, un pēc skolas beigšanas man mājās pat nebija Bībeles, pie tam Baznīcā pēdējo reizi biju bijusi sava dēla kristībās (pirms 15 gadiem), tad varu teikt, ka Tu man esi iemācījis ļoti daudz. Protams, arī tagad neuzskatu sevi par ļoti zinošu, bet Tu vismaz esi man iemācījis pazīt Tevi, pārlicinājis mani par Savu lielo Mīlestību un mācījis, kā mums mīlēt Tevi.

Vassula, esmu tev devis augli no Sava dārza; vēlos, lai tu piepildītu savus apcirkņus ar Maniem augļiem;

(Es Viņam pavaicāju kaut ko tādu, ko nevēlējos pierakstīt.)

Es zinu, Vassula, lai tas būtu tā, it kā Es vēlētos, lai tā būtu;

Es nespēju novaldīt smaidu, jo bija tik patīkami sajūst, ka varu ar Jēzu vienkārši „papļāpāt”. Šķita, ka sarunājos ar labu draugu, tādēļ sirsnīgi pasmaidīju. (Patiesībā jutos tik laimīga, ka gandrīz vai sāku ķiķināt.)

Es arī esmu priecīgs;

Jā, Viņš patiešām priecājās un tas bija brīnišķīgi!

Vassula, vai zini, cik ļoti Mani iepriecina šie brīži, kad tu sarunājies ar Mani kā ar draugu? Vassula, mums priekšā vēl stāv kāds darbiņš; esi svētīta; mīlotā, Es tev došu Savas Klātbūtnes zīmi;

Jēzu, kādu zīmi Tu man dosi, es domāju - kur?

tavās mājās; Es pierādīšu tev, ka Es esmu klātesošs;

Jēzu, es Tevi mīlu un vēlētos būt Tev tīkama.

altāri! turpini smelties Manī un uzturi sevī dzīvu Manu Liesmu;

1987. gada 13. maijs

Vakar, 12. maijā, vakarā kāpņu telpā sajutu spēcīgu vīraka smaržu. Smarža cēlās augšup no pirmā stāva un tas mani pārsteidza. Iegāju pie dēla un pavaicāju, vai viņš nav aizdedzinājis pret moskītiem paredzēto spirāli, lai gan pati apzinājos, ka tās smarža nebūt nelīdzinās baznīcas vīraka smaržai. Viņš atteica, ka nē, un, tā kā bija daudz darāmā, tad par šo notikumu piemirsu. Pēc kādas stundas man vajadzēja ieiet istabiņā, kur parasti rakstu, un noasināt zīmuli, un tur no jauna sajutu, kā mani apņēm šī brīnišķīgā vīraka smarža! Izgāju ārā no istabas, lai pārbaudītu, vai arī citur ir sajūtama šī pati brīnišķīgā smarža, bet nē ... Tā bija sajūtama tikai šai istabā, kur tā mani pārklāja no jauna.

mīlotā, pārklājot tevi ar Savu smaržu, Es tevi no jauna svētīju;

Ak, Jēzu, vai tas biji Tu?

jā, tu sajuti Manu Klātbūtni; tā bija Mana zīme¹; vīraks nāca no Manis;

Ja tikai es būtu pārlicināta tai vakarā!

Es tev došu vēl vairāk Savas klātbūtnes zīmes, Manu ziediņ; tomēr esi nomodā;

Jēzu, mana Mīlestība, mana Elpa, mana Dzīvība, mans Prieks, mana Nopūta, mana Atpūta, mans Svētais Draugs, mans Pestītāj, mans Acuraugs, mans Viss, es Tevi mīlu!

Vassula, mīli Mani no visas sirds, mīli Mani dedzīgi; izzūdi Manā Miesā; izgrezno Mani ar maiguma pilniem vārdiem, saki Man mīlestības vārdus; liec norimt Manām sāpēm; remdē Manas brūces, pildot tās ar mīlošiem vārdiem;

Šodien, lasot sv. Terēzes rakstus, atklāju, ka šādas smaržas patiešām eksistē. Pēc Terēzes teiktā sapratu, ka Sātana klātbūtne izraisa tikai šausmīgu smaku. Dīvaini, ka šodien lasītais kļuva par vēl vienu pierādījumu tam, ka vīraka smarža patiešām ir nākusi no Jēzus. Es biju ļoti laimīga!

1987. gada 14. maijs

Šodien, lasot svētās Avilas Terēzes biogrāfiju, piedzīvoju ļoti lielu prieku. Arī viņai Dievs bija atklājies vīzijās, un šodien lasīju viņas redzēto elles aprakstu. Priecājos, jo viņas rakstītais sakrīta ar to, ko Dievs bija atklājis man. Viņa to apraksta šādi: „tumša un stipri ierobežota telpa, tās grīda šķiet pielieta ar ūdeni, kurš izskatās pēc derdzīgiem, smirdošiem dubļiem; ... u.t.t.; patiešām, telpa vairāk līdzinājās alai ar zemiem griestiem ... es savu redzējumu esmu pierakstījusi 1987. gada 7. martā.

---

¹ Tā bija zīme, par kuru Jēzus bija runājis iepriekšējā dienā.

1987. gada 15. maijs

nāc, ieklausies Manī, paklausī Man; Es priecājos, ka tu vēlies paklausīt, šī pakļāvība, maziņā, ielīksmo Manu Sirdi! lūdz Mani, lai Es tevi lietotu ...

Tēvs, ja es kaut kādā veidā varu būt Tev noderīga, tad lieto mani!

Es tevi mīlu; nāc, vai vēlies rakstīt?

Es rakstīšu, ja Tu to vēlies.

tad raksti;

lai ir zināms, ka Es, Jahve, gribēju tevi apgaismot; tavs vienīgais patvērums Es esmu; Mana Sirds ir Piedošanas un Zēlsirdības bezdibenis; maziņā, tā kā Es esmu tevi apgaismojis, tad vēlies, lai Es apgaismoju tos, kas griežas pie Manis;

- Vassula, nāc, esi Man tuvāk, vēlies saņemt Mani ...

(es klusēju)

neapbēdini Mani;

(es klusēju)

esi ar Mani; šķīstī sevi; mīli Mani;

(klusums)

mīļotā, neapbēdini Mani...

(klusums)

vai saņemsi Mani? ... piepildi Mani ar prieku un esi ar Mani; mīli Mani, Es tevi mīlu; nāc pie Manis biežāk, saņem Mani biežāk; Es tevi mīlu; vai lūgsies kopā ar Mani?¹ nesāpini Mani;

Es piekritu.

Mīļotais Tēvs, šķīstī mani Sava Mīļotā Dēla Asinīs, Tēvs, šķīstī Mani ar Sava Dēla Miesu. Mīļotais Tēvs, atvairi no manis ļauno garu, kas tagad mani kārdina. Āmen.

Kamēr Jēzus rakstīja šos vārdus, es vienlaicīgi tos izteicu. Pēkšņi, pēc Jēzus lūgšanas, es it kā pamodos. Es sapratu, kas notiek jau kopš brīža, kad esmu sākusi saņemt šīs dienas vēstījumu. Jēzus mani aicināja iet pie svētās Komūnijas, bet es izlikos, ka nesaprotu, es pat nespēju atbildēt. Es Viņu sāpināju un, kamēr izvairījos no atbildes, Viņš bija spiests Savu lūgumu atkārtot ļoti tiešā veidā. Jēzus steidzās man palīgā, jo es jutu, ka tūlīt pakritīšu. Uzreiz pēc Viņa lūgšanas (Jēzus lūdzās kopā ar mani), jutu, ka uz mani iedarbojas ļaunais gars. Izsakot vārdus: „Tēvs, atvairi no manis ļauno garu, kas tagad mani kārdina”, man šķita, ka velns atlaiž savas spīles.

Jēzus manā rokā bija ielicis tik daudz spēka, ka tā šķita smaga, bet vienlaikus es sajutu Viņa milzīgo, vareno spēku mani stiprinām. Jutos kā vispēcīgākais milzis. Pēc lūgšanas bija sajūta, ka būtu atmodusies.

nāc Man tuvāk; svētdari sevi; Es tevi mīlu un Es pacelšu tevi no kritiena; Es nevēlos tevi redzēt pazudušu; lai zieds saglabātu savu skaistumu, tas ir jālaista un jākopj; Es esmu tavs uzticamais Sargs; Es tevi mīlu;

Es arī Tevi mīlu;

(Jēzus bija pamanījis ļaunā gara centienus, bet es nē, tāpēc, kamēr viņš man centās uzbrukt, es jutos kā pēdējā muļķe. Jēzus nekavējoties steidzās man palīgā, bet, tikai tad, kad ļaunais savas spīles jau bija atlaidis, es sapratu, ka esmu bijusi tuvu kritienam!) Es nespēju noticēt, ka tā var būt!

---

¹ Šai brīdī gribēju pateikt: „Nē, tikai ne to atkal!”

1987. gada 16. maijs

Vakar vakarā, pēc vakariņām, es kāpu augšā pa kāpnēm un atkal sajutu to pašu spēcīgo vīraka smaržu. Šoreiz es sapratu uzreiz.

Vassula, sajūtot vīraka smaržu, zini, ka tas esmu Es, Jēzus Kristus un Es vēlos, lai tu sajustu Manu Klātbūtni; Vassula, Es mīlu tevi bezprātīgi un bez mēra! bet, ak, vai ... šī Mīlestība, kas plūst pāri Manai Sirdij, šī degošā Mīlestības Liesma ir tik maz izprasta, un tik maz ir to, kas nāk, lai smeltu no Tās... tik maz ...

Jēzu, esmu pārlicināta, ka ļoti daudzi cilvēki pat nenojauš, kā Tev tuvoties.

tie var nākt pie Manis un runāties ar Mani; Es dzirdu viņus; Mani iepriecina pat stundām ilgas sarunas; ja kāds Mani uzskata par savu draugu, tas Mani dara laimīgu;

Vakar vakarā kāds vīrietis man teica, ka visas sievietes labprāt vēlētos būt Marijas Magdalēnas.

lo; visas noteikti nē;

Nu, tādā gadījumā tās, kuras Tevi jau mīl.

Es vēlētos, lai viņas tādas būtu;

Jēzu, šķiet, ka mums jāsteidzas.

uz kurieni?

Lejā uz virtuvi, man ir jāpieskata cepeškrāsns.

labi, tad iesim;

Jēzu, pirms iepazīšanās ar tevi biju dzirdējusi, ka Tu esi tikai mīts, es pat nebūtu spējusi aptvert, ka Tu esi tik reāls un īsts! Manā uztverē Tu biji tik tālu kā pasaku varonis!

Es zinu, Vassula, Es zinu, ka daudziem Es vēl arvien esmu mīts; nākamreiz mēs tiksīmies Ģetzemanē; Es tev atklāšu Savas izbailes, nakts ciešanas un skumjas, nāc un ļauj Man atdusēties tevī, meitiņ;

Nākamajā dienā:

Nāc, sastapsīmies tur, kur vakar tev teicu;

Ak, Ģetzemane! tev ir nācies atklāt tik daudz izbailes, nodevības un atstātību! Ģetzemane, tu esi izsmēlusi cilvēka drosmi, tavā klusumā uz mūžiem ir stingušas Manas agonijas sāpes;

Ģetzemane, ko gan vēl tu varētu pateikt tādu, kas vēl nav ticis pateikts? Svētuma klusumā tu esi kļuvusi par liecinieci tam, kā tiek nodots tavš Dievs, tu esi kļuvusi par Manu liecinieci;

pienākot laikam, bija jāpiepildās Rakstiem; meitiņ, Es zinu, ka daudzas dvēseles Man tic tā, it kā Es būtu leģenda vai mīts; tās tic, ka Es esmu eksistējis vienīgi pagātnē; esmu kā ēna, kas, laikam ejot uz priekšu, ir izplēnējusi; reti kurš apzinās, ka Es esmu dzīvojis virs zemes miesā un arī tagad mājāju jūsu vidū; Es esmu Viss, kam bija un ir jāpāriet; Es zinu pārejošā bailes un šaubas, Es pazīstu cilvēku vājības, vai gan Ģetzemane nav cilvēciskā trausluma pierādījums?

meitiņ, kad Mīlestība lūdzās Ģetzemanē, nodrebēja un izbailēs metās bēgt tūkstošiem dēmonu; stunda bija sītusi – Mīlestība pagodināja Mīlestību;

Ak, Ģetzemane, nodevības lieciniece, bezcerības un vientulības lieciniece, celies, liecini, pierādi;

meitiņ, Mani nodeva Jūda, bet cik daudz vairāk ir tādu, kas joprojām nodod Mani; jau nodevības mirklī Es zināju, ka viņa skūpstis izplatīsies nākamajās paaudzēs daudzu vidū; Es zināju, ka šo skūpstu saņemšu atkal un atkal, tas turpinās sāpināt un plosīt Manu Sirdi; Vassula, nāc, ļauj Man saņemt mierinājumu, ļauj Man atdusēties tavā sirdī;

nākamajā dienā:

Vassula, vai esi gatava rakstīt?

Jā, Jēzu, ja Tu to vēlies.

meitiņ, iemīli Mani Manās Ģetzemanes sāpēs; Mani pievīla viens no savējiem, viens no Maniem iemīļotajiem, un vēl šodien Es saņemu apvainojumus, kuri Man atgādina pagātnes agoniju; Man Sirds bija pilna, piepildīta ar rūgtumu;

(Man bija problēmas un pēkšņi pietrūka pašlāvības turpināt.) Jēzu?

Es esmu;

raksti, maziņā; Mani agonijas sviedri spiedās uz āru kā lielas asins lāses;

(Es pēkšņi atcerējos brīdi, kad gandrīz biju padevusies ļaunā gara kārdinājumam, un izjutu ļoti lielu kaunu.)

Mani pievelk vājums, jo tad es varu tev dot Savu Spēku; nāc, dāvā Man savu mīlestību, atbalsties pret Mani,

(Es atbalstījos.)

Jā!

Jēzus bija priecīgs.

ēd no Manis, smelies savas sirds piepildījumu Manējā; mīli Mani, domā par Mani, esi Mana, pilnībā Mana; pielūdz Mani un vienīgi Mani; Es lūdzu, lai tu saņemtu Mani mazajā, baltajā Hostijā ... nāc un padzeries no Manis; šķīstī! Es tevi mīlu un Es redzēšu, kā tu Mani pieņem, nekad nenoliedz Mani! ilgojies pēc Manis un vienīgi pēc Manis; Es gaidīšu tevi savā tabernākulā; tu Mani ieraudzīsi tā, kā esmu tev mācījis, - ar savas dvēseles acīm;

Jēzu, piedod, ka pārtraucu Tevi. Vai Tu vēlētos turpināt?

jā! uzklausi Mani; zeme iesūca sevī Manas Asinis lāses, bet šodien tā ir sausāka nekā jebkad un tai ir vajadzīga veldze, tā ilgojas pēc miera un ir izslāpusi pēc mīlestības;

(Pēkšņi Jēzus vairs neko neteica.)

neapbēdini Mani; vai esi gatava vēlreiz kopā ar Mani lūgties? nāc, Vassula, mīli Mani, „Ak, Tēvs, piepildi to, kam ir jātiek piepildītam. Lai Tavi vārdi iespiežas visdziļākajās Tavu bērnu sirds dziļēs, lai tie tās šķīstī un svētī. Tēvs, dari, kā vēlas Tava Sirds, un Tavs Prāts lai notiek. Āmen.”

vai tu piekrīti arī turpmāk kalpot Man?

Es turpināšu kalpot Dievam, ja tā ir Viņa griba, lai es Viņam kalpotu.

Tā ir Mana Griba;

Tad es turpināšu Tev kalpot. Tikai neaizmirsti par manu nespēju to darīt!

pilnībā atbalsties Manī, savā Jēzū; Es pazīstu tavu bezpalīdzību; Es īpaši izvēlējos cilvēku, kurš būtu kā bērns – pilnīgi atkarīgs no Manis;

Jēzu?

Es esmu;

Vai Tu pabeidzi Savu vēstījumu par Ģetzemani?

nē; Es turpināšu; Maniem bērniem ir jāatmostas; kādam tiem ir jāparāda, ka Es esmu viņu vidū; šajos Vēstījumos, kurus esmu svētījis, viņi ieraudzīs un sajūtīs Manu Klātbūtni; daudzi atgriezīsies pie Manis; Es tik ļoti ilgojos pēc Saviem mīļotajiem bērniem;

Jēzu, ko es varētu darīt šajā lietā?

Vassula, vai tēvs nepalīdzētu saviem bērniem pāriet pāri ielai, ja viņi paši to nevarētu? arī Es tev palīdzēšu līdz pat galam;

Es nezinu, vai rīkojos pareizi, izplatot Tavu vēsti, varbūt es kļūdos?

nē, tu dod Manu Maizi tāpat, kā Es To devu tev; Mana Maize ir jādod bez maksas!

1987. gada 17. maijs

Es lasīju lūgšanu erceņģelim Miķelim.

tagad izlasi nākamo;

Es izlasīju sv. Bernarda lūgšanu „Mermorare”, bet patiesībā biju noraizējusies. Kad parādu vēstījumus draugiem, dažiems tas palīdz atgriezties pie Dieva, sākt domāt par Viņa esamību vai no jauna atgūt cerību. Diemžēl daži no viņiem vēlas padalīties šajā pieredzē ar kādu draugu – priesteri, kurš cenšas pārliecināt un brīdināt, ka vēstījumi nav no Dieva. Arī pati pārliecinājos, ka no četriem priesteriem, kurus šeit pazīstu, divi centās mani atrunāt no rakstīšanas, bet divi iedrošināja. Es būtu vēlējusies, lai pirms sava viedokļa izteikšanas viņi būtu izlasījuši vēstījumus no sākuma līdz beigām un tad paskaidrojuši, kāpēc viņi nepiekrīt rakstītajam. Kā gan tikai pēc vienas sarunas ar mani viņiem var būt priekšstats par lietām, kurās viņi nav iedziļinājušies!

piepildi savu sirdi ar Dieva Liesmu! Es tevi mīlu;

Mīļotā Māte! Es baidos, ka cilvēki, kuri to nelasa un tai neseko, varētu samīdīt Dieva vēsti!

bērniņ, nebaidies;

Es ciešu!

Vassula, vai tu atzīsi Jēzus Darbus?

Jā ...

Vassula, esmu lūgusies par tevi; Agapi mou¹, esi pacietīga; patveries Jēzū;

Es sāku lūgt Jēzu.

Paļaujies uz Mani;

Es baidos, ka tie, kuri pat nav lasījuši Tavus vēstījumus, varētu tos iznīcināt.

nebīsties; mīli Mani; pagodini Mani, attīrot savu dvēseli, nāc, iesim; atceries – mums, mēs ... neskumsti;

Vakar Jēzus mani aizveda uz svētdienas svēto Misi. Man ir ļoti grūti tai izsekot, jo nekad neesmu apguvusi ne dziesmas, ne liturģijas kārtību. Vienmēr par vienu soli atpalieku no visiem pārējiem, tomēr zinu, ka Jēzus ir klātesošs un runā ar mani. Maizes saņemšana man dāvāja mierinājumu.

1987. gada 18. maijs.

Jēzus mani aicināja iet uz rīta dievkalpojumu 6:30 un es tā arī izdarīju. Dievkalpojuma vidū Jēzus sāka mani uzrunāt. Saņēmusi Maizi, es savā mutē sajutu tādu kā miesas gabalu, kuru būtu saplosījuši pletnes cirtieni. Dīvaini šķita tas, ka vakar es to izjutu savādāk nekā šodien. Jēzus man it kā atklāja vienas lietas dažādas puses.

Jēzu?

Es esmu; mīli Mani un nāc Man tuvāk; ik reizes, kad Mani saņem, Es tev atklāšu kaut ko jaunu un savādāku; Vassula, Es ļoti skumstu, kad esi tālu no Manis;

Tā bija taisnība. Dažkārt, padevusies šaubu viļņiem, es atsakos ar Viņu sarunāties vai Viņu redzēt un cenšos sev iestāstīt, ka tas nemaz nav Viņš, izvairos no Viņa tēla, izvairos sarunāties ar Viņu, izvairos atcerēties Viņa mācīto. Cenšos sevi pārliecināt, ka tā ir tikai mana iztēle.

---

¹ Agapi mou (gr.) – mana mīļotā. (orģinālizdevuma izdevēja piezīme)

mīlotā, tu Mani skumdini; kad tu Man aizšķērso ceļu un centies Mani paturēt pēc iespējas tālāk no Sevis, tas Mani aizvaino; apzinies, ka aiz tā stāv velns; viņš ir izmisis un cenšas tev iestāstīt, ka tu esi tikai iedomājusies visas saņemtās žēlastības; viņš vēlas, lai tu aizmirstu visas Manas Dievišķās mācības; viņš vēlas tevi paraut atpakaļ pie sevis; kad tu tik ļoti attālinies no Manis, Es sāku par tevi raizēties; vai gans, redzot kādu no savām avīm attālināmies no ganāmpulka, turpinātu sēdēt un neko nedarīt? labs gans steigtos tai pakaļ, paņemtu savās rokās un atnestu atpakaļ;

redzot tevi aizklīstam projām, Es negaidīšu; Es steigšos pie tevis, satveršu un pievilksu Sev tuvāk; kad būsi nosalusī, Es, maziņā, tevi apsegšu ar Savu apmetni; redzot tevi izmisušu, Es tevi pabarošu un pieglaudīšu pie Savas Sirds; tavā labā Es esmu gatavs uz visu;

Jēzu?

Es esmu;

Kādēļ visas šīs žēlastības ir man? Kādēļ?

ļauj Man brīvi dot tiem, kuriem Man patīk dot;

Bet es negribu būt savādāka nekā pārējie!

Vassula, tu joprojām Mani saņemsi, ļauj Man tevi lietot; vai neesmu tev sacījis, ka Es atbrīvošu tevi?

Es nesaprotu.

Es vēlos atbrīvot daudz dvēseļu no viņu važām, no ļaunuma važām; Es tevi lietoju kā Savu instrumentu; nepārproti Manus Darbus; Mans aicinājums neattiecas vienīgi uz tevi; Es aicinu visu cilvēci uz Mieru un Mīlestību!

Jā, Kungs, es saprotu, tomēr jūtos diezgan neērti, kad draugi, kuri zina par visu to, uzskata mani par kādu īpaši izredzēto. Tas ir šausmīgi.

meitiņ, jūties šausmīgi, jo esi izvēlēta sava grēcīguma dēļ; neesmu tevi izredzējis tāpēc, ka tev būtu kādi nopelni; jau agrāk esmu tev teicis, ka tev nav nekādu nopelnu un viss, kas iznāk no Kunga mutes, ir Patiesība; nāc bieži pie Manis un nožēlo savus grēkus; neaizmirsti, ka neiztuos pret tevi ar lielāku labvēlību kā pret jebkuru no Saviem bērniem; *Jēzu, es zinu. Tieši tāpēc esmu tik apmulsusi, saņemot šo žēlastību satikties ar Tevi jebkurā laikā, kad vien vēlos.*

Vassula, Vassula, Es Savas žēlastības dāvāju pat visgrēcīgākajiem un samaitātākajiem cilvēkiem; ļauj saviem draugiem ieraudzīt, ka Mana Sirds ir Žēlsirdības un Piedošanas bezdibenis; ļauj viņiem ieraudzīt, ka Es spēju piecelt arī mirušos; atklāj tiem, ka Es mīlu pat tos, kuri Mani noliedz;

Jēzu?

Es esmu, mīlotā;

Es nezinu, ko lai saku.

saki, ka mīli Mani;

Es Tevi mīlu, un Tu to zini.

Es tevi mīlu, meitiņ; Es tevi mīlu, neskatoties uz tavu grēcīgumu; neaizmirsti sarunāties ar Mani; Es esmu tavs Laulātais Draugs; dalies ar Mani un satiekoties ikreiz uzsmaidi Man;

Labi, Jēzu. Es jūtu, ka pati mana klātbūtne Tevi aizvaino, un zinu arī to, ka atkārtojos. Kā Tu vispār spēj mani izturēt ...

Es mīlu tevi;

Es arī tevi mīlu.

sajūti Mani; ieskaties Manās acīs¹; meitiņ, atceries, ka Es esmu tavs svētais Tēvs; tagad iesim;

1987. gada 19. maijs

Jēzu?

Es esmu, Vassula; neaizmirsti, ka Es dodu šos padomus;

Jēzu, vai zini, pēc kā es ilgojos?

jā, meitiņ, zinu;

Dažkārt es ilgojos, lai šī žēlastība satikties ar Tevi un žēlastība ieraudzīt Tevi ar savas dvēseles acīm būtu domāta tikai man personiski. Tu un es, es un Tu, - es noteikti justos brīnišķīgi, ja nebūtu ne ar vienu jādālās, bet tas būtu mūsu kopējais noslēpums. (Es nopūtos.)

meitiņ, Es tev vaicāju, vai tu vēlētos Man kalpot, un tava atbilde Mani ļoti iepriecināja; ļauj Man tev atgādināt, ka tu esi Mana iemīļotā dvēsele, caur kuru Es vēlos atklāt gan pats Sevi, gan Savas ilgas; tāda ir Mana Griba;

Mans Dievs, es nevēlētos Tevi aizvainot, bet Tavs Vārds, ja tas netiek nodots tālāk, var kļūt par smagu nastu. Ko es varētu darīt?

mīļotā, vai tad Es tev nepalīdzēšu? Es esmu Kungs;

brāļi, lasiet Manu Vēsti, ieprieciniet Mani un pieminiet Manus darbus, ticiet Manai bezgalīgajai Bagātībai un Žēlsirdībai; Vassula, seko Man; maziņā, Es tevi vadīšu un dāvāšu Savu Spēku, nekad neatlaid vaļā Manu Roku;

Mans Dievs ... kas ir tas, ko Tu no manis vēlies ...

Vassula, Es vēlos mīlestību, mīlestību, mīlestību; Mana Miesa sāp no Mīlestības trūkuma! Manas Lūpas ir izkaltušas slāpēs pēc Mīlestības; maziņā, Es vēlos tevi lietot kā savu instrumentu Saviem Padomiem;

Kungs, Tavs prāts lai notiek, lai Tu piepildi visas Savas ilgas!

mīļotā, patveries Manī, ieklausies Manā balsī, nekad nejuties viena, jo Es, Dievs, esmu ar tevi;

(Sajutu zināmu mierinājumu.) Kungs, vai varam kopīgi uzsākt šo dienu?

nāc, Es to uzsākšu; pilnībā paļaujies uz Mani; Es tevi vadu;

Vēlāk:

Bija atnākusi Babete, viņa sarunājās ar Jēzu, tas nozīmē, ka bijām trijātā. Babetei nebija jāuzdod savs jautājums skaļi. Viņas vissīkākā doma, kas bija ienākusi prātā, nekavējoties saņēma Viņa rakstītu atbildi. Jēzus šādā veidā mums atļauj nojaust un apzināties Viņa patieso Klātbūtni. Viņš mūs aicina kļūt vēl intīmākiem attiecībās ar Viņu un atcerēties Viņa Klātbūtni, Viņu mīlot. Jāatzīst, ka Jēzus satikšanās ar Babeti un veids, kādā tas notika, mani ļoti aizskāra...

patveries Manī;

Jēzu, kāds no maniem draugiem lūdza, lai Tev pavaicāju, kāpēc Tu nenāc pie mums atkal? Tāpat kā toreiz – miesā? Varbūt tad cilvēki izmainītos ...

ak, Vassula ... Es atgriezīšos; ikviena jauna rītausma tuvina Manu atnākšanu, vai zini, ko tas nozīmē?

Kungs, pastāsti Man.

Mīlestība atnāks atpakaļ, Mīlestība atkal mājās jūsu vidū, tā atkal atnesīs Mieru; Mana Valstība nodibināsies gan virs zemes, gan Debesīs; mīlestība pagodinās Mīlestību;

---

¹ Es palūkojos Viņa acīs. Tās bija skumjas, bet vienlaikus arī Mīlestības PILNAS.

mīļotā, drīz vien būšu ar tevi; lūdzies, jo laiks ir tuvu; maziņā, vai vēl esi gatava Man kalpot?

Es vēlos dzirdēt Tavu vārdu.

Es esmu Mīlestība;

Jā, es kalpošu Mīlestībai savā nespējā, paliekot pilnīgi atkarīga no Tevis.

mīļotā, Es zinu, ka bez Manis tu esi pazudusi; tu esi Mans ziediņš, kuram ir vajadzīga Mana Gaisma;

Es esmu tik laimīga!

meitiņ, Es tevi neprātīgi mīlu! pilnībā paļaujies uz Mani; Es vairošu tavas atpazīšanas spējas;

Kungs, vai Tu darīsi mani jūtīgāku pret Tavu Klātbūtni, redzīgāku un dzirdīgāku?

Es esmu, tu sajūtīsi Mani un tevī vairošies spēja atpazīt Mani;

Mans Dievs! Kādēļ gan pār mani izlīst visas šīs žēlastības? Es neesmu izdarījusi neko, kā dēļ būtu tās pelnījusi!

Es zinu, un tomēr tevi mīlu; neaizmirsti, kas tu esi;

Kungs, palīdzi man, atgādini man šīs lietas.

Es tevi brīdināšu, lai pasargātu tevi no augstprātības; Es tev atgādināšu savu grēcīgumu un to, ka visas tevis saņemtās žēlastības ir domātas Manai Slavai; ikviena tevis saņemtā žēlastība kalpos Manām interesēm un labumam, nevis tavējam; pasmel no Manas Sirds un piepildi savējo; Es vēlos, lai uz Mana altāra nemitīgi degtu liesma; dzīvo Man; elpo Man; esi Mana visā mūžībā;

(Es esmu to gatava darīt Dieva godam.) Mans Dievs?

Es esmu, mīli Mani un meklē Manu labumu;

Kungs! ... (es nopūtos) Es esmu nulle un Tu to zini, tādēļ, lūdzu, man neuzticies.

atļauj Man darboties tevī pēc Sava prāta; nāc, Es atbildēšu uz tavu jautājumu; Mīlestība atgriezīsies pie jums kā Mīlestība; tagad mēs kopīgi lūgšim,

„Debesu Tēvs, Mīlestības Tēvs, nāc un atbrīvo mūs no ļaunā. Tēvs, mīli mūs un ļauj mums mājot Tavā Gaismā; dari tā, ka vēlas Tava Sirds, lai tiek pagodināts Tavs Vārds. Āmen.”

ļauj Man tevi lietot;

Atļauj man vēlreiz dzirdēt Tavu vārdu.

mīļotā, Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Dēls; vienīgais, ko vēlos no tevis, Vassula, ir mīlestība un, lai tu dalies ar Mani Manā Miera un Mīlestības Krustā;

Jā, Kungs.

meitiņ, nekad nelaid vaļā Manu roku; mīli Mani, meitiņ;

Iemāci mani mīlēt Tevi tā, kā Tu vēlies būt mīlēts. Ja vēlies, ļauj man Tevi mīlēt vairāk par visiem pasaulē ... Tu smaidi!

esmu ļoti laimīgs! vai tiešām vēlies Mani iepriecināt šādā veidā?

Jā!

mīļotā, ar Mani kopā tu mācīsies; vai esi gatava arī ciest par Mani?

Kunga dēļ esmu gatava arī ciest, ja Viņš to vēlas ...

tad viss notiks saskaņā ar Manu Gribu;

Tu zini, kas visvairāk ir vajadzīgs dvēselei, tāpēc es būšu atkarīga no Dieva.

Es esmu Dievs; tagad ienāc tajā īpašajā vietā, kas tev ir sagatavota Manā Sirdī un paliec tur;

1987. gada 20. maijs

Dažkārt brīnos pati par sevi, – kas mani mudina sastapties ar Jēzu tieši šādā veidā? Kāpēc tik aizrautīgi vēlos Viņā klausīties un pierakstīt Viņa vēstījumus? Šajos mēnešos tas ir kļuvis par ko tādu, bez kā es nevaru iztikt!

Es tevi mīlu; Es pats, Jēzus, dāvāju tev šo vēlmi satīties ar Mani; Vassula, vienmēr mīli Mani; Es tavai mātai atklāšu Savas ilgas;

Jēzus izskatījās ļoti maigs, un Viņa skatiens bija skumjš.

Es vēlos apvienot visus Manus priesterus; Es ilgojos, lai viņi mīlētu Mani vairāk; vēlos sagaidīt šķīstību, degsmi, uzticību; priesteriem būtu jāsaprot, ka mīlestība stiprina vienotību; vienotība rada mīlestību; cik vēl ilgi viņu vidū valdīs nesaskaņas? mīlestība ir vienotībā; Mana mīlestība vieno viņus ar Mani; viņu nesaprašanās un nesaskaņas novājina Manu Baznīcu; Es ilgojos pēc Vienotības; vēlos, lai Mana Baznīca būtu vienota; *Kungs, ja Tu saki, ka tur valda nesaskaņas, tad tas nozīmē, ka kādam nāksies piekāpties. Kā viņi zinās, kam ir taisnība?*

viņiem vajadzētu lūgties, lai saņemtu apgaismību; viņiem vajadzētu smelties no Manas Sirds;

Jēzu, uz ko Tu to attiecini?

Es to attiecinu uz visu Savu Baznīcu; Es vēlos, lai tā apvienotos un kļūtu viena; pašreizējā šķelšanās to ir ļoti novājinājusi; tā ir ārkārtīgi novājināta;

Mans Kungs, man tas izklausās kā jauns vēstījums.

Vassula, Es tevi apgaismošu un soli pa solim atklāšu Savu rīcības veidu;

Sākumā Tu mācīsi mani ...

jā,

tā tad mācīšanās, tad sekos Baznīcas apstiprināts Mīlestības un Miera vēstījumu izdevums, un tad Mīlestības un Miera garīgais ceļš ar vēstījumiem?

jā, Vassula, bet pašlaik tās ir Manas ilgas apvienot Baznīcu; kā gan var funkcionēt ķermenis, kurā viens vai divi locekļi ir sakropļoti, nespējīgi, vai nocirsti? vai šāds ķermenis būtu tikpat darboties spējīgs un spēcīgs kā tāds, kurš ir vienots veselums?

Mana Miesa ir Mana Baznīca; kā lai Mana Miesa darbojas, ja tie viņu ir padarījuši par invalīdi? meitiņ, uzzīmē Manu zīmi,

IXΘΥΣ

šī bija zīme, kuru saziņai izmantoja pirmie kristieši; mīlestība bija viena; mīlestība bija vienota;

Jēzu, es zinu, ka dažādas Baznīcas svin Lieldienas dažādos datumos. Varbūt Tu man varētu paskaidrot, kurš no tiem ir pareizais – mūsējais vai viņu?(Lūdzu, pasaki man to, uzrakstot uz atsevišķas papīra lapas.)

Vassula, paņem papīru;

Paldies Tev, Jēzu. (Jēzus man uzrakstīja pareizo Lieldienu datumu.)

tagad nāc, vienosimies lūgšanā; lūgsim Tēvu par Vienotību:

„Tēvs, es nāku pie Tevis un lūdzu, lai Tu apgaismotu Savas avis. Apgaismo tās, lai viņas Vienotībā atrastu Mīlestību un Mieru. Āmen.”

Vassula, apvieno Manas avis!

Jēzu, kas es tāda esmu, lai apvienotu! Es nezinu neko par priesteriem un viņu diskusijām. Es vispār nezinu, kas notiek. Kas gan es esmu, lai pateiktu viņiem to, kas rakstīts uz šīs papīra lapas, un vēl piebilstu, ka to esi rakstījis Tu.

Jēzu, Tu man dāvā šos vēstījumus un stāsti par Tavas Sirds ilgām. Vai nebūtu bijis vienkāršāk to visu atklāt kādam no Baznīcas cilvēkiem, kādam, kam ir pieeja augstākām autoritātēm, un kura šķīstība un uzticamība ir visiem zināmas? Kungs, Tu esi izvēlējies cilvēku, kuru, cenšoties atrunāt no tālākas vēstījumu pierakstīšanas, ir atzinuši par nederīgu puse priesteru, pie tam viņos nav bijusi ne mazākā vēlme sekot šiem vēstījumiem! Kopš es zinu, ka šie vēstījumi viņus garlaiko un kaitina, es pat nevēlos vairāk tiem tos rādīt. Ko darīt?

Vassula, tā ir tava nasta; tas ir Mans Krusts uz taviem pleciem; tomēr nekad nepagursti – Es palīdzēšu tev nest šo krustu;

Kungs, kādā veidā Tavi vēstījumi sasniegs pareizos cilvēkus? Es taču esmu cilvēks no malas.

tas notiks; tie līdzinās nelielam strautiņam, kurš ļoti pamazām kļūst arvien platāks; vispirms tas plūst, tad sāk tecēt straujāk, līdz visbeidzot pārvēršas krācēs; neliels strauts pārvēršas plašā okeānā; Vassula, ja jūti apnikumu un pagurumu – patveries Manī; Es tevi mīlu un palīdzēšu Tev nest Savu Krustu; mīļotā, nekad nejūties pamesta;

Jutu, ka, man pakrītot, Jēzus vienmēr mani pieceļ. Viņš man lika saprast, ka, zaudējot spēkus, vienmēr varu tos no jauna smelties Viņā.

Vassula, Es tevi vadīšu;

1987. gada 23. maijs

Vakar es nesastapos ar Jēzu, pierakstot Viņa vārdus. Bet Kungs man ļāva sajust Viņa klātbūtni un arī Viņa vārdus. Viņš ar mani sarunājās paralēli manam vīram vai draugiem. Šķita, ka Viņš aiz vienas rokas velk mani, aiz otras - pārējos¹.

Jēzu?

Es esmu; mīļotā, arī ticēt ir žēlastība; sarunājies ar Mani, Es esmu tavš Lauļātais Draugs;

Es Viņam kaut ko pateicu, un Viņš man atbildēja.

ļauj Man ar tevi darīt, ko vien vēlos; Vassula, Es esmu Tavš Dievs, un tu jau esi sapratusi, ka, paceļot tevi pie Savām krūtīm, iemācot tev Mani mīlēt un ļaujot tev sastapties ar Mani šajā īpašajā veidā, Es kaut ko sagaidu no tevis;

Manis dāvātā žēlastība tev ir iemācījusi pierakstīt Manis teikto, šī žēlastība tev ir dota, lai tu spētu Man kalpot; esmu izklājis pār tevi daudz žēlastības, lai tu Mani varētu pagodināt; Esmu savienojis tevi ar Sevi; Es esmu ņēmis tevi par Savu līgavu; tagad mēs abi esam viens; meitiņ, vai tagad tu redzi skaidrāk? Es mīlu jūs visus un esmu jums tuvojies Sevis pašā labā;

Mans Dievs;

Es esmu;

(Es Viņam kaut ko atgādināju.)

Vassula, Es vienmēr piepildu Savus mērķus;

Es zinu, bet vēlētos, lai Tu man to pateiktu skaidrāk.

meitiņ, Es tevi mīlu daudz vairāk, nekā tu spēj to aptvert; Es pazīstu tavu neizsakāmo vājumu un zinu, ka bez Manis tu nekas neesi; tu pat nespētu kustēties; neraizējies; Es tevi pacelšu, kā tēvs paceļ savu nevarīgo bērnu; Es parūpēšos par tevi, Es tevi, Es tev došu visu nepieciešamo; Es raudzīšos, lai visi Mani darbi tiktu piepildīti; neaizmirsti, ka esmu tevi mācījis kļūt par Manu vēstnesi; Es neļaušu tev aiziet, pirms nebūsi piepildījusi savu

---

¹ T.i., pasauli.

sūtību; Es tevi mīlu; mīli Mani, mīli vienīgi Mani; Es negribu sāncensūs, slavē Mani, jo Es esmu tavš Dievs;

Vassula, kalpot Dievam nozīmē cerēt un gaidīt uz Viņu; kalpo Man; nāc, esi viens ar Mani; meitiņ, Es tevi pieņemu tādu, kāda esi, nezinošu un nepilnīgu; Man apkārt ir sapulcējušies uzticami kalpi, Manas Dvēseles mīļotie; viņiem Manās acīs ir liela vērtība, Es tiem esmu uzticējies Savus darbus, ar savu dedzīgo kalpošanu viņi pagodina Manu Vārdu; tie slavē Mani, ziedojoš savas dvēseles un svētījot Manu Vārdu; Es viņus mīlu un uzlūkoju ar neizsakāmu maigumu; neklusē, ja gribēji kaut ko pavaicāt;

Kādēļ izvēlēties mani, - nekur nederīgu un tikai radītu¹

Mani valdzina grēcīgums un samaitātība; visumā tu nekas neesi, pavisam nekas! tomēr, tā kā tu neesi nekas, tad Es kļūstu par visu, kas tu neesi, - kādēļ lai Man būtu sāncensis? tā kā tu neesi nekas, tad tevī arī nav nekā, kas varētu konkurēt ar Mani; tieši tāpēc, meitiņ, tu Man tik ļoti patīc;

Es nesaprotu.

tu to nespēj saprast, bet vai tam ir kāda nozīme, vai tiešām tas ir tik svarīgi? Es esmu visas radības Valdnieks; jūs visi piederat Man, bet tu, maziņā, bez šaubām, valdzini Mani; Mani piesaista niecīgums; Mani savaldzina tas, kas nekas nav; Vassula, kādu dienu tu pilnībā izprāfisi Manus vārdus; esi, lai Man kalpotu, Es caur tavu niecību atklāšu, ko nozīmē dedzība;

dedzība;

jā, dedzība; vai...

(Šai brīdī, sava vājuma dēļ, atturēju Viņu no šī jautājuma uzrakstīšanas. Es to dzirdēju, un ... nekas nespēj Viņu apturēt, ja Viņš vēlas, lai es sadzirdētu Viņa teikto.)

Es varu mājot tevī, pat neskatoties uz tavu satriecošo vājumu; Vassula, mīli Mani; nebaudies no Manis; Es esmu Mīlestība un izjūtu pret tevi neizsakāmu maigumu; Es nekad neprasišu no tevis ko tādu, kas varētu tev darīt ļaunu; Es esmu Mīlestība, Es esmu Mīlestības Skolotājs; neskatoties uz tavām nemītīgajām šaubām un kļūdām, Es, bērniņ, esmu izvēlējis tevi kļūt par Manu altāri; zinot, ka tu pati nespēj pieiet pie Manas Liesmas, Es ieliešu tevī Savas degošās ilgas, kuras uzturēs tevī Manu Liesmu; nāc, mīlotā, tu esi Mans zieds, kuram ir vajadzīga Mana Gaisma; dzīvo Manā Gaismā, Es nevēlos, lai tu iznīktu;

Kungs, arī Tu esi Mani savaldzinājis, Tu taču to zini ...

tas tevi pārsteidz? tavu grēcīgumu valdzina Mana Žēlsirdība, tavu neizsakāmo vājumu – Mans Spēks; tavu niecīgumu pievelk viss, kas Es esmu; dzīvo Man;

Es Viņam izteicu kādu savu vēlēšanos.

Vassula, nopelni savas vēlmes,

Es redzēju, ka Jēzus vēlas Man atklāt Savas ilgas.

Vassula, nāc Man tuvāk, arvien tuvāk;

(Es vilcinājos ...)

vēlreiz lūdzu tevi, lai tu ilgotos vienīgi pēc Manis; Vassula, nenoliedz Mani, nenoraidi Mani! ieklausies Manos sirdspukstos, vai tu spēj Man pretoties?

Kā gan es varētu pretoties Dievam! (Dažkārt gan mēģinu to darīt, nezinot, kā tas viss beigsies.) Mans Dievs, es tevi mīlu.

tad nāc pie Manis, nevēlies neko sev; vai vēlies Mani tur redzēt?

---

¹ Kungs man neļāva šo jautājumu pabeigt.

(Savā prātā es ieraudzīju kādu slavenu Jēzus gleznu kādā slavenā vietā, es nezinu, kāpēc.) Kungs, ja Tu vēlies... Neatbilde man, dari kā Tu vēlies.

meitiņ, Es vēlos, lai viss tavš darbs kalpotu Manam lielākam godam; Manām vēlmēm ir jābūt arī tavējām, Es uzrakstīšu Savas ilgas un vadīšu tevi;

Vai tas attiecas uz vienotību?

jā, tas attiecas uz Manas Baznīcas vienotību; Es vēlos, lai Mana Miesa būtu izturīgāka; vienotība stiprinās Manu Baznīcu;

vai neaizmirsīsi par Manu Klātbūtni? tad iesim;

1987. gada 24. maijs

Es esmu ar tevi;

*Kungs, vai vēlies, lai es Tev kalpotu?*¹

jā, Es to ļoti vēlos; nāc, Vassula, Es tev parādīšu, kā un kur tu varētu Man kalpot; atceries visu, ko esmu tev mācījis;

(Tā ir bijusi pārdabiskā veidā saņemta mācība, lai manas spējas vienmēr būtu gatavībā, lai, esot nomodā, es sadzirdētu un sajustu Viņu arvien vairāk.)

saņem Manu Mieru; ieklausies Manā balsī;

Vēlētos Tevi sadzirdēt kristālskaidri ...

Vassula, tu Mani saklausīsi pietiekami skaidri, lai pierakstītu visu, kas atrodams Manā Sirdī, visu, pēc kā Mana Sirds ilgojas; mīlotā, atbrīvojies, lai spētu Man kalpot un visu sagaidi no Manis; Vassula, vai izproti, ko nozīmē būt brīvam? Es tev paskaidrošu; paļaujies;

(Es sajutu, ka tas, ko Viņš man mācīja, varētu nedarboties, un manis Viņam varētu pietrūkt.)

būt brīvam nozīmē atraisīties no pasaulīgām raizēm; atbrīvo savu dvēseli un mīli gan Mani, gan to, ko Es daru; kalpo Man tieši šādā veidā, nošķir sevi;

Kungs, to izdarīt man būs grūti!

lo²;

Kungs, es domāju, ka būs grūti, es jau tagad zinu, ar kādām grūtībām varētu sastapties.

lo, lo; paliec Manā Klātbūtnē;

Es baidos Tevi pievilt un nepiepildīt Tavas ilgas.

Nebīsties, māsiņ; mīlotā, mīli Mani;

Es jutu Viņa klātbūtni un Viņu mīlēju.

mīli mīlestības dēļ; mīli Mani kā tagad; strādā un kalpo Man, kā tu jau to dari; esi, kas tu esi; Man ir vajadzīgi palīgi, kuri spētu Man kalpot laikā un vietā, kur visvairāk pietrūkst mīlestības; strādā nopietni un daudz, jo tu dzīvo ļaunuma un neticības vidū, pašos grēka dziļumos; tu kalposi savam Dievam tur, kur valda tumsa; tev nebūs laika atpūtai; tu Man kalposi tur, kur viss labais ir pārvērsts ļaunumā; kalpo Man pasaules samaitātības, grēcīguma, ļaunuma un nekrietnības vidū; kalpo Man bezdievju vidū, to vidū, kuri Mani izsmej un caurdur Manu Sirdi; kalpo Man Manu šaustītāju un apsūdzētāju vidū; kalpo Man starp tiem, kuri Mani apspļauda un atkal sit Mani krustā; Vassula, Es tik ļoti ciešu! nāc un mierini Mani;

---

¹ Es to pavaicāju, jo tas bija tas, ko Dievs man bija jautājis, bet es savā vājumā un bailēs nebiju ļāvusi Viņam to pierakstīt.

² Tas nozīmē „nē”.

Nāc, mans Dievs! Nāc pie tiem, kuri Tevi mīl, nāc kaut uz brītiņu, un tur Tu tiksī mīlēts. Paliec Savu mīļoto sirdīs un aizmirsti ... Vai Tu kaut uz brītiņu spētu aizmirst visu pārējo? (Jēzus izskatījās tik ļoti nomocīts!!)

Vassula, lai Es aizmirstu? kā lai to aizmirstu; kā gan aizmirst, kad tevi atkārtoti sit krustā¹? Manas piecas Brūces ir atvērtas visiem, kuri vēlas tajās ieiet;

Jēzus atbalstījās pret mani. Es sajutu ļoti dziļas sāpes; šķita, ka nekas nespētu mierināt Jēzu, Viņš bija ļoti noguris.)

Nāc, Vassula, tu esi Mans mazais ziedīnš, Es ilgojos pēc tavām maigajām ziedlapiņām, kuras varētu aizstāt Manus ērkšķus;

Jēzu, atļauj tiem, kuri Tevi mīl, noņemt Tavas nastas, atļauj tiem, kuri Tevi mīl, piedāvāt Tev atpūtu un Tavā vietā tikt piesīstiem krustā. (Es nezināju, kā mierināt kādu, kurš tik ļoti cieš.)

mīļotā, tie, kuri Mani mīl, cīnās un cieš līdz ar Mani; tie dalās Manā Krustā un dāvā Man atpūtu, tomēr tādu nav daudz; Man ir vajadzīgs daudz vairāk dvēseļu, kuras vienotībā ar Mani spētu būt līdzdalīgas Manās ciešanās; ziediņ, mīli Mani, nekad Man neatsaki;

Jēzu?

Es esmu;

Vai palīdzēsi man mīlēt Tevi vairāk?

jā, mīļotā;

Jutu, ka man vairs nav ko teikt; vai kāds var iedomāties, cik sāpīgi ir redzēt Viņu tik ievainotu! Šķita, ka Viņš vēlreiz mirst. Kā mierināt kādu, kurš mirst no noasiņošanas, ko šādā brīdī teikt? Ka būs jau labi? Vai to var pateikt kādam, kurš zina, ka ir nāvīgi ievainots?

1987. gada 25. maijs

Sāku saprast, ka sastapt Dievu caur Viņa doto žēlastību ir daudz vieglāk, ja nāku pie Viņa nešauboties un ticībā, sajūtot Viņu, redzot Viņu un ļaujot Viņam rakstīt. Pilnīga ticība liek dēmoniņiem bēgt projām uz neatgriešanos, tā liek tiem pilnībā zaudēt viņu spēku! Viņi baidās un zaudē pacietību! Ja es nāku uz satikšanos ar Dievu svārstoties un šauboties, tie jūtas stipri un, kamēr es rakstu, uzbrūk man ar saviem apvainojumiem. Pilnīga ticība un Dievam atvērta sirds var pārceļt kalnus! Tādos brīžos sajūtu Viņu sevi līdzīgi elektrībai . Tas ir brīnišķīgi, un es nekad nevēlos šķirties no Viņa un no mirkļa, kad sajūtu Dieva pieskārienu ... Es vēlētos, lai tas ilgtu mūžam!

mīli Mani; mīli Mani un sajūti Mani; sajūti Manu neremdināmo Mīlestību; Es esmu izslāpis pēc tavējās; Vassula, Es vēlētos no tevis saņemt daudz vairāk mīlestības; sadzirdi Manus sirdspukstus;

Jēzus runāja ļoti dedzīgi.

Es neciešu konkurentus, nevienu pašu; redzot vai sastopoties ar pretiniekiem, Es tos izpostu; neviens nespēs ieņemt Manu vietu, Es vienmēr būšu Skolotājs; dodies projām, slavējot Mani; šovakar Mans dievišķais Darbs tevi šķīstīs un darīs daudz spējīgāku kalpot Mīlestībai un Mieram¹; mīļotā, svētītā, lūdies; apvieno Manu Baznīcu, zīmējot Manis doto zīmi; uzzīmē to tagad;

IXΘΥΣ

¹ Jēzus runāja tik ātri, ka es tikai ar grūtībām spēju izsekot un pierakstīt.

¹ Jēzus šo šķīstīšanu bija domājis mistiskā veidā.

ar šo svētīgo zīmi, Es, Kungs, jums parādīšu ceļu pie Manis; tici, tici, tici; plauksti un palīdzi citiem; plauksti, lai spētu atgriezties Mīlestība, plauksti, lai atnāktu Miers²; Vassula, mīļotā, Es tevi mīlu, nenoskumsti; svētītā, nāc pie Manis, sava Tēva, sava Laulātā Drauga un Dieva, vai Es jebkad spētu tevi pamest? Es tevi pieņemšu Mīlestības dēļ, Mana aizrautīgā un neremdināmā Mīlestība darīs tevi brīvu; lūdzies kopā ar Mani: „Debesu Tēvs, kaut es pagodinātu Tevi, atpestī Savus bērnus no ļaunā, lai tie dzīvotu Tavā gaismā, lai viņu sirdis atveras, un lai viņi pieņem Tevi Tavā Žēlsirdībā. Āmen.” Vassula, vai tu pilnībā apzinies Manu Klātbūtni un skūpsti Manas Brūces?

Jā, Kungs Jēzu.

Es ieraudzīju Viņu atkal, ietērptu godībā. Uzlūkojot Viņu savas dvēseles acīm, es redzēju, ka Viņš ir skaists, ar brīnišķīgu kroni galvā. Viņš bija ieradies pie manis kā Karalis.

Kungs, iedod man, lūdzu, Savu labo roku. (Es noskūpstīju Viņa labo roku.)

Es tevi mīlu;

(Es noskūpstīju Viņa rokas, kājas un sāna brūci.) Kungs, es Tevi mīlu.

Mani vienmēr ir iepriecinājusi iespēja tevi vadīt;

Esmu to jutusi. (Es nebiju spējīga atrast īstos vārdus.)

nāc Man līdz; Es vēlos tev ko parādīt;

Es pamanīju, ka Viņa mirdzošās krūtis dzirksteļo.

ikviena no šīm dzirkstelēm, kas atstāj Manu Sirdi un aizskar tavējo, aizdedzinās tavu sirdi un liks tai kvēlot; Manas dzirksteles tevi iekvēlina, pasmel no Manas Sirds; kādu dienu Es likšu visai tavai sirdij aizdegties; Es atļaušu Manai Liesmai pilnībā ieskaust tavu sirdi tās kvēlojošajās mēlēs;

Kas tad notiks ar mani, ja jau tikai viena dzirkstele man liek tā justies? (Šķita, ka Jēzu uzvara pār mani iepriecina.)

Jā, Es priecājos, ka esmu ieguvis tavu mīlestību; kad Manas Liesmas pilnībā pārņems tavu sirdi, tu nekad vairs nešķirsies no Manis; tu būsi Mana Debesu līgava; esmu tevi radījis Sev;

Tādā gadījumā es nesaprotu, ko es vēl daru šeit.

to, Vassula, tu pagaidām nespēj izprast, bet kādu dienu tu sapratīsi;

ja tu, esot ar Mani, skaties pulkstenī, laiks kļūst par Manu sāncensi;

Mana skatīšanās pulkstenī bija aizvainojusi Jēzu.

nāc, meitiņ, ņem Manu roku un iesim; nāc, mums ir ļoti daudz darba;

Šis darbs vai citi (mājās)?

abi; meitiņ, lai arī kurp tu ietu, Es esmu;³ altāri, Mana Liesma nekad nedrīkst apdzist; izkūsti Manī;

1987. gada 26. maijs

Jēzu, kāds no maniem draugiem vaicāja, kāpēc Tu nekad netiec attēlots laimīgs un smaidīgs? Es tam atbildēju, ka bieži vien esmu redzējusi Tevi laimīgu, es nekad neaizmirsīšu to plašo smaidu, kādu Tu veltīji man, šķita, ka Tu staro! Tai rītā Tu sacīji, ka esi atpūties manā sirdī.

Vassula, Es smaidu tīrās sirdīs; Es smaidu un priecājos pazemīgajos un svētajos;

Jēzu, mans Dievs, es nesaprotu, kāpēc tik ļoti mīlu kādu, kuru fiziski nekad neesmu sastapusi, kā un kāpēc Es tevi mīlu?

² Es izjutu dziļas ciešanas.

³ Izjutu vēl nebijušas ilgas un slāpes pēc Dieva.

ak, Vassula! mīlot Mani ... viss, kas nāk no Manis, ir Mīlestība; Es esmu tevi radījis, lai tu Mani mīlētu, un esmu tevi radījis no Mīlestības; tava dvēsele ir izslāpusi pēc Mīlestības; bet cik maz ir to, kuri saprot un pieņem šo žēlastību;

1987. gada 27. maijs

Tavs padomus, Kungs, var viegli saprast, tie nav izteikti sarežģītā valodā.

Iedomība un augstprātība Man ir svešas; mācies būt pazemīga, vienkārša un pieticīga, tāda kā Es!

Vassula, ja vēlies, lai es būtu tavš Tēvs, Es attieksos pret tevi kā pret Savu bērnu; ja vēlies, lai Es būtu tavš Līgavainis, tad izturēšos pret tevi kā pret Līgavu; ja sadumposies pret Mani, būšu tavš Tiesnesis; Es esmu tavš Pestītājs, novērtē Mani augstāk par visu un visiem, nekad neatsakies no Manis; nāc bieži, un dzer un ēd Mani; tu esi Mans iepriecinājums;

1987. gada 28. maijs

Kungs, vai Tu gribi, lai es būtu Tavs upuris, kā tu reiz teici?

Jā, Vassula, esi Mans upuris;

Mans Dievs, es saprotu, ka neapzinos, ko nozīmē būt upurim. Es varu mainīties, bet saprotu, ka šādā gadījumā man nāksies ciest. Tu esi mani aicinājis piederēt Tev – lai tā notiek, bet, lai būtu par upuri Dievam, man vajadzētu būt cienīgākai Tevi pagodināt. Apzinoties, ka esmu tikai puteklītis un visgrēcīgākā no cilvēkiem, – vai šis upuris var būt piemērots Tev? Tātad, lai būtu par Dievam atbilstošu upuri, vai nevajadzētu būt Viņu stāvoklī, kas Viņu pagodina? Mans Dievs, es Tev nevaru piedāvāt pat to, ja nu vienīgi Tu pats dari mani par cienīgu un piemērotu upuri.

Vassula, vai atceries to brīdi, kad lūdzu, lai tu Mani mīlētu? vai atceries to mirkli, kad tevi negaidīti iztraucēja eņģelis¹? Es vienmēr tuvojos tieši šādi, tāpēc esi nomodā, neguli; Es nācu pie tevis negaidīti, lūgdams tavu mīlestību; Es ilgojos, lai tu Mani godātu, Es vēlējos sagūstīt tavu mīlestību, būt tavš Kungs un Valdnieks; vēlējos būt tev vajadzīgs; cik ļoti esmu ilgojies pēc tavas mīlestības, „loma sabachtani?”²; Es Tev tuvojos, bet tu Mani atraidīji;

(kad zināju, ka tas ir Dievs, es Viņu noliedzu.)

Vassula, Es esmu nošķīris tevi no pasaules, bet Es nošķiršu tevi vēl vairāk; saņem Manu Mieru;

mīlotā, labo citu kļūdas, labo citu nepadarīto; Es esmu piecēlis tevi no mirušajiem, lai tu apvienotu Manu Baznīcu;

(Es nopūtos.)

ļauj Man parādīt tev ceļu; par spīti tavām šaubām, Es atklāšu tev Savas Sirds ilgas; nekad nepagursti, pierakstot vēstījumus, neļauj sevi pārņemt apnikumam; Es darbošos tevī; pilnībā paļaujies uz Mani;

Jēzu, nesen kāds cilvēks ieminējās, ka Tu vairs nedod zīmes, to pašu Tu reiz teici farizejiem. To šis cilvēks sacīja attiecībā uz vēstījumiem, kad es viņam biju pateikusi, ka tie ir no Tevis.

Vassula, šie farizejiem teiktie vārdi attiecās uz tiem brīnumiem, kurus darīju, dzīvodams miesā viņu vidū; nosodot Mani tagad, viņi nosoda Manus dievišķos Darbus, un tas tikai

¹ Domāta pirmā reize, kad pierakstīju kādu vēstījumu. Tas notika pēkšņi.

² loma sabachtani – kādēļ tu mani atstāji? (ebr.)

norāda uz viņu sirds cietību un sausumu; Manas zīmes nekad nebeigsies; Mana Klātbūtne būs jūtama pasaulē, un Es turpināšu atklāt Sevi zīmēs;
ticiet, ticiet, ak, mazticīgie, un neizkropļojiet Manu Vārdu, jo kas gan jums sakāms par Fatimu; vai jūs baidāties ticēt, ka Es jums esmu devis šo zīmi? ak, mazticīgie, ko gan jūs neizdomāsi, lai tikai nepieņemtu, ka šīs Debesu zīmes ir no Manis! mīliet Manus Darbus un pieņemiet tos; ticiet Man, ticiet, Es esmu bezgalīgā Bagātība un Žēlsirdība; Es dodu zīmes, lai jūs redzētu, ka Mīlestība nav jūs aizmirsusi; Mīlestība nav attālinājusies, lai priecātos tikai pati Savā Godībā; Mīlestība ir jūsu vidū, tā nekad jūs neatstāj;

1987. gada 29.maijs

mīļotā, nožēlo grēkus; radība, svētī Mani; tici tam, ko tu no Manis lūdz;

(Es Viņam lūdzu piedot manus grēkus, bet šos vārdus izteicu tikai pēc tam, kad Viņš bija teicis 'tici tam, ko tu no Manis lūdz.')

Es tos piedodu; mīli Mani, parādot Man godu un cieņu;

(Es vēlreiz palūdzu Viņam to pašu un svētīju Viņu.)

Es, radība, esmu Dievs, apstājies Manās Stacijās un ikvienā no tām ilgojies tikai pēc Manis; Es esmu ikvienā no šīm stacijām; Es gaidīšu tevi ikvienā Sava krusta ceļa Stacijā, vēlos, lai tu tajās nomestos ceļos;

Kungs, es nesaprotu, ko Tu man vēlies teikt! Par kādām stacijā Tu runā?¹

Es Tevi tur gaidīšu; pārbaudi to, ko no tevis prasu, pārbaudi; Es tevi šķīstīšu, lai darītu tevi par Savu upuri; ilgojies pēc Manis, dzesē Manas neremdināmās slāpes; remdē Manu Degošo Mīlestības Liesmu; sātini Mani, Savu Dievu; ja pilnībā Man ticēsi, Es pacelšu tavu plīvuru, un tu varēsi Mani uzlūkot bez lieka bikluma; droši vien tu esi dzirdējusi par Manu skaistumu no tiem, kuri ir Mani redzējuši pirms tevis; tici, pilnībā notici; tuvojies Savam Tēvam un Es noņemšu tavu šķidrautu pavisam; meitiņ, vai gan neesmu ievēdis tevi Savā Zālē?

Jā, Kungs.

tad tici Man; neļauj cilvēkiem tevi attālināt no Manis; Es esmu tev devis šo dāvanu, tādēļ izmanto to, lai tuvotos Man; nebīsties no Mīlestības, Es esmu visvarens; tici Manai Visvarenībai; meitiņ, Es vēlējos, lai tu ieraudzītu Manu zāli, vai gan vēl vairāk lai nevēlētos, lai tu tajā arī paliktu;

Kungs, varbūt manas vainas dēļ mēs viens otru varētu zaudēt.

vai esi aizmirsusi, kas mūs saista? Es esmu tavs Laulātais Draugs, un tu mājo Manā Namā; Es tevi baroju, Es tevi ietērpju Savā Gaismā un esmu nomodā par tavu trauklumu; tavas nabadzības dēļ iztuos pret tevi kā pret bērnu; tavā labā esmu gatavs uz visu! Vassula, vai tu esi laimīga ar Mani?

Jā, Kungs! Esi svētīts uz mūžiem, jo Tu dari mani laimīgu! Tu esi mans smaids.

mīli Mani par spīti savām šaubām;

Kungs?

nāc, tu esi vāja, bet Es tevi stiprināšu; vēlos darīt tevi spēcīgu Savam Vēstījumam; vai vēlies, lai Es pilnībā noņemtu plīvuru no tavām acīm un ļautu tev ieraudzīt Mani daudz skaidrāk?

Jā, ja tā ir arī Tava vēlēšanās, es gribētu ...

tev vēl ir jāspēr Man pretim tikai daži soļi, tu jau gandrīz esi pie mērķa; Es nocelšu plīvuru, kas aizsedz tavu skatienu un tu ieraudzīsi savu Pestītāju! Es atvēršu Savas piecas

---

¹ Mums, pareizticīgajiem, nav Krustaceļa lūgšanas tradīcijas.

Brūces, lai tu tajās varētu ieiet; Es ļaušu tevi piedzīvot Savas sāpes; Es ļoti ilgojos pēc šā mirkļa;

piepildi Mani ar mīlestības pilniem vārdiem; Vassula, tu esi saistīta ar Mani, un tomēr, - vai kādreiz esi jutusies tik brīva? uzsmaidi Man, sajūtot Manu Klātbūtni vai ieraugot Mani; Es pilnībā apzinos tavas spējas un gudrību; Es zinu, ka ar Mani ir niecība, pilnīga niecība; nāc, nepārproti Mani, – vai lai Es labāk dotu priekšroku niecībai vai kādam sāncensim? protams, Es nenoliedzami izvēlēšos niecību, lai sūtītu zemei Savus vārdus un ilgas;

Kungs, Tu man esi devis tik daudz, ka es jūtos liela parādniece!

Vassula, vai tev nav nekas, ko tu varētu Man uzdāvināt?

(Es vilcinājos. Ko gan es Viņam varētu uzdāvināt?)

protams, ka tev kaut kas ir! pat ja tev nekā nebūtu, ko man iedot, – Es tevi mīlu;

Varbūt man tomēr ir kaut kas, ko varētu Tev dāvēt?

Vai tu kādreiz esi domājusi, vai Es to vēlētos vai nē? Es esmu pašpietiekams, Man pietiek pašam ar Sevi;

Vai Tu tomēr vēlētos kaut ko saņemt no Manis?

jā;

bet, lai arī ko es Tev dāvētu, nekas no tā Tavās acīs nebūs pietiekami labs!

kādēļ?

Tādēļ, ka Tu esi pati Pilnība.

Es pieņemu tavu dāvanu un, pat ja tā būs ļauna, Es to vērsīšu par labu! Es esmu Dievs;

Vai tad man ir kaut kas labs, ko es varētu Tev uzdāvināt?

jā, noteikti; bet visu labo tu esi saņēmusi no Manis; Es tev esmu to devis, viss labais ir no Manis;

(Es jutos nedaudz vīlusies, ka nevaru Viņam izpatikt.) Tad manī nav nekā, ko varētu Tev dot.

nē; Es esmu tev devis visu, kas tev ir, un tas ir labs;

Varbūt es varētu Tev uzdāvināt kādu labu gleznu!¹

Vassula, tavas gleznas? vai talants gleznot nav Mana dāvana? vai arī tas nav no Manis?

Tad ko lai Tev uzdāvinu?

mīlestību; slavē Mani; pielūdz Mani; upurē Man savu gribu, pakļaujot to Man, tā ir visskaistākā dāvana, ko tu Man varētu pasniegt;

Kungs, tu zini, ka es Tevi mīlu un zini arī to, ka pakļaujos Tev!

maziņā, šie vārdi Mani ļoti iepriecina!

1987. gada 29. maijs

Pēkšņi uz saviem pleciem sajutu Viņa Krustu un domāju, ka nekad nespēšu tikt ar to galā.

pacel to; pacel Manu Krustu! cīnies kopā ar Mani; kopā ... kopā ... Es tevi mīlu, pacel Manu Krustu! tagad Man ir jāatpūšas tevī;

Tai pašā dienā, nedaudz vēlāk, pirms tikšanās ar kādu harismātisko lūgšanu grupu.

Vai pabarosi Manus jērus? turi Manu roku, Es tevi vadīšu, sargādams tevi;

(Tajā vakarā atkal sajutu vīraka smaržu.)

nekad nešaubies par Manu Klātbūtni;

Es lūdzu Jēzum, lai Viņš palīdzētu atgūt redzi un aizdzītu ļaunos garus no kāda jaunieša, kurš atsakās pieņemt Dievu. (Par šo puisi uzzināju lūgšanu grupā.)

¹ Es domāju pati par savām gleznām.

piepildi Mani ar prieku un piesauc Mani ikvienā no savām vajadzībām; Vassula, atgādini viņam par Viņa Brāli; Es esmu Viņa Brālis, Es viņu mīlu un rūpējos par viņu; atgādini viņam par Manu esamību; Es viņu neprātīgi mīlu; esmu nomiris par viņu; maziņā, vai izdarīsi to? tici Manai pestījošajai Mīlestībai;

1987. gada 31. maijs

Svētdiena.

Vassula, nāc un pieņem Mani,¹ Es tevi tur gaidīšu, iepriecini Mani, nāc un ieraugi Mani! saki, ka esi Mana, ļauj Man to dzirdēt!

(Jēzu, es esmu Tava un mīlu Tevi.)

Vassula, Es šos vārdus esmu gaidījis gadiem! tagad, kad esi Mana, mīli Mani;

Iemāci man Tevi mīlēt tā, kā Tu to vēlies.

uzticies Man, Es tev iemācīšu;

Vēlāk.

(Mani vēl arvien pārsteidz tas, kā kustas mana roka ...) Jēzu, vai tu to zini?

jā, bet vai Es neesmu Visvarens? Vassula, esi miera pilna, esi vienkārša, esi līdzīga Man;

(Kamēr rakstīju, divreiz mani iztraucēja mans dēls. Viņš nāca iekšā istabā, skaļi aizcērtot durvis u.t.t. Mani tas skumdināja, jo bija pārāk daudz trokšņa.)

mīli Mani; atbildi Man!

es Tevi mīlu, es mīlu Tevi, Kungs!

nekad neaizvieto Mani ar ko citu; liec Mani pirmajā vietā, vispirms meklē Manu Vaigu un paliec, lūkojoties Manī vienmēr; esi kā spogulis, kā Mans atspulgs, nekad nemeklē kādu citu, kā tikai Mani; nekad necenties atgūt savus agrākās dzīves ieradumus; Es esmu Svētais un esmu Kungs, mēs tagad esam viens; tu vienmēr, uz mūžiem piederēsi Man; zemojies, mācies no Manis, ilgojies tikai pēc Manis; elpo Man; tagad vairs nenovērsies ne pa labi, ne pa kreisi, turpini soļot taisni, mīļotā, atļauj Man tevi lietot; neatkāpies no Manis; sajūsmini Mani ar savu vārdu vienkāršību, vienkāršība Mani valdzina; uzrunā Mani atkal, ļauj Man no jauna sadzirdēt tavus vārdus, saki Man: „Jēzu, es Tevi mīlu, Tu esi mans prieks, mana elpa, mana atpūta, mans skatiens, mans smaids;

meitiņ, tu iepriecināsi Mani vēl vairāk, ja veltīsi laiku pārdomām; sākot ar šo mirkli, tu Mani meklēsi klusumā, mīlēsi Mani vispilnīgākajā klusumā, lūgsies klusumā un klusumā ieiesi Manā Garīgajā Pasaulē; Es tevi mīlu, atlīdzini Man jau tagad; pagodini Mani, atdodot sevi Man, neapbēdini Mani, esi Mana, mīļotā, runā!

Kā tas ir – klusumā, Kungs?

Klusumā, skatoties uz Mani, Es vēlos, lai tu paliec klusu, bez jebkādiem traucējumiem; meklē Mani klusumā;

Neļaujot nekam sevi traucēt ...

nekam; ilgojies pēc klusuma un miera;

Kungs, kā ģimenē atrast šo mieru un klusumu, tas ir gandrīz neiespējami!

Es tev to dāvāšu; Vassula, Man ir tevis žēl! tu esi Mans atlikums, Manas mirres, Mana mīlestība, tevis dēļ Es esmu gatavs uz visu! Manu sirdi piepilda līdzjūtība pret tevi tavu ciešanu un kritienu dēļ; Es, Kungs, tev palīdzēšu, nekad nejuties pamesta vai nemīlēta; vai zini, kā jutos toreiz, kad tev šķita, ka esi nemīlēta?

Kad tas bija?

Manā Baznīcā;

---

¹ Tas bija aicinājums iet pie svētās Komūnijas

Nē, Kungs.

Es jutos tā, it kā atkal no jauna tieku piekalts krustā, sasists un šaustīts, apspļaudīts un caurdurts; Vassula, cik ļoti Es tevi mīlu! palīdzi Man atjaunot Manu Baznīcu; palīdzi Man, atļaujot sevi lietot; meitiņ, esi drosmīga;

Pēc neilga laika kāds cilvēks man pateica, ka Jēzus dažkārt var atraidīt cilvēkus un aizvērt viņu priekšā durvis;¹ līdz šim es to nezināju, bet šis cilvēks man parādīja kādu Bībeles fragmentu, kuru gan neļāva izlasīt līdz galam. Es biju aizgājusi uz baznīcu un pieņēmusi svēto Komūniju, bet pēc mūsu sarunas man šķita, ka būtu izdarījusi kaut ko neatļautu un pārkāpusi Katoliskās Baznīcas likumus, tāpat izdarījusi kaut ko ļoti ļaunu. Nākamajā svētdienā (tā kā jutos nevajadzīga un nepieņemta), apstājos pie durvīm, gandrīz ārā. Noticējuši tam, ka esmu ļauna un Dievs ir uz mani ļoti dusmīgs, es kopā ar citiem nepiegāju pie Komūnijas, baidoties, ka nesanāk vēl sliktāk.

Jēzu, es nezināju, ka tas Tevi varētu tik ļoti sāpināt, es domāju – tad, kad sajutos nemīlēta!

nē, tu to nezināji; tāpat kā to, ka Es nekad neatstumju tos, kas nāk pie Manis; Es esmu Mīlestība, un Mīlestība ir domāta visiem, nav svarīgi, cik ļauna tu būtu;

1987. gada 1. jūnijs

Vassula, Manās abās rokās ir brūces, Manās abās kājās ir brūces, Mans sāns ir plaši atvērts un tas atklāj Manu Sirdi; viņi atkal sit Mani krustā;

Kungs,

viņi posta Manu Banīcu;

Kungs, vai patiešām ir tik slikti?

jā; ļaunais ir aizmiglojis viņu acis; viņu vidū pietrūkst mīlestības; viņi nav patiesi, viņi ir sagrozījuši Manu Vārdu un sakropļojuši pat Manu Miesu; Mans Taisnības kauss ir pildīts līdz malām – neļauj tam pārplūst!; Es vēlos, lai tie beigtu smacēt Manu Miesu; Es, Jēzus, esmu Mīlestība; Es gribu, lai tie pārstāj apšaudīt viens otru ar saindētām bultām; savstarpēja saskaņa daļēji atjaunos nodarītos zaudējumus; patiesums atmaskos ļaunumu; kam gan ir vajadzīga šīs visas ceremonijas un rituāli, ja patiesībā viņiem nav, ko Man upurēt? Man vajadzīga šķīstība, mīlestība, uzticība, pazemība un svētums; meklējiet Manī visu, pēc kā Es ilgojos un Es jums to došu; meklējiet Manu labumu, ne savējo;

pagodiniet Mani; cieniet Mani; ar vārdiem vien nepietiek, mīlestības darbi un savstarpēja sadarbība atjaunos Manu Miesu;

brāļi, mīliet viens otru, ak, mīļotie, cik daudz gan Man ir jāatjauno!

nāc, meitiņ un atpūties Manī, miers lai ir pār tevi;

1987. gada 2. jūnijs

satiksimies vēlāk un Es tev došu dažus iepriekšējus padomus; Vassula, uzzīmē trīs līnijas, un tagad savieno tās ...

lai savienotos, jums visiem ir jāpieliecas; jums visiem ir jāvēlas pieliekties, kļūstot pakļāvīgākiem;

---

¹ Kāds no priesteriem kā pierādījumu izmantoja kanaāniešu. sievietes piemēru, kuru Kungs bija atraidījis. Bet beigās Viņš to pieņēma, - Kungs šo sievieti izaicināja, lai atklātu ticības lielo nozīmi

Es sapratu. Kungs man deva vīziju, kurā skaidri parādīja trīs metāla stieņus. Tie bija taisni un stāvēja blakus viens otram. Kungs sacīja: „Vai viņu galvas¹ var sastapties, ja tās nenoliecas viena otrai pretim?”

- Nedaudz vēlāk rīta pusē man bija jāiziet no mājas. Jo vairāk pārdomāju redzēto, jo „kalns” auga arvien lielāks, un man šķita, ka es smoku ...

Jēzu?

Es esmu, nepadodies izmisumam; celies, skolniecīt, celies! mīlotā, pacel Manu Krustu, pacel to tagad! neskumsti; kopā ... kopā ...

Vassula, mēs cīnīsimies kopā; atbalsties pret Mani, kad tu pagursti, un ļauj Man atbalstīties pret tevi, kad Es paguršu;

sastopies ar Mani un ļauj Man piepildīt Savas vēlēšanās, esi kā mīksts vasks, kurā Es varu ierakstīt Savus vārdus; apbruņojies ar labo gribu un nebīsties! mīlotā, Es tevi mīlu, nāc! Mīlestība tevi nesāpinās;

(Es baidos no šī darba.)

nāc, lūgsimies,

„Tēvs, esi ar mani līdz galam. Es esmu vāja, dāvā man Savu Spēku, lai es Tevi varētu pagodināt. Āmen.”

mīlotā, nāc, atstāj savas bailes un uzklausi Mani; gaidi uz Savu Dievu;

Es vēlos apvienot Savu Baznīcu:

Vassula, esmu tevi mācījis pieņemt Mani; mīlotā, esi drosmīga!

Man ir vajadzīga Tava drosme, jo man nav savējās.

Es tevi iedrošināšu un stiprināšu tavu mīlestību uz Mani, viss Manam Godam;

Vassula, vai tu pierakstīsi Manus vārdus, padzeries no Manis; nemeklē komfortu, esi nabadzīga, līdzinies Man tādām, kāds biju, dzīvojot uz šīs zemes; esi skaidra un vienkārša, lai mēs abi sajustu, cik ļoti tu atšķiries no tiem, kuri Mani šausa, ļauj Man sajust šo atšķirību! Smel no Manas Sirds un izgriezno Manu Baznīcu, smel no Manas Sirds, un tu sapratīsi, Manu mazo meitiņ;

Šķiet, ka šajā mirklī es sapratu šī darba lielumu. Tieši tādēļ Es baidos, – Jēzus ir sācis uzrakt Savu Baznīcu...

1987. gada 3. jūnijs

Šodien rakstīšanas laikā man atkal uzbruka ļaunais gars. Bija tāda sajūta, ka man uz muguras būtu salēkuši kaķi. Šķita, ka elles vārti būtu pasprukuši vaļā, un vienā brīdī man viņi bija „līdz kaklam”. Tie mani kaitināja, tāpēc, vienā brīdī es vienam no viņiem teicu: „Jēzus Kristus vārdā es tev pavēlu aizvākties no šejienes un tikt iegāztam ugunī.”

Nākamajā mirklī viņš pazuda, un tā pamazām, izsakot šos pašus vārdus, es tiku galā ar visiem. Kad cīņa bija beigusies, Jēzus man sacīja: „Lūdz Manā vārdā un tas notiks, tikai tev pašai ir jātic, ko tu lūdz, darbojies tādā veidā, lūdz un prasi, lūdz Manā Vārdā; atdzīvini Manu Vārdu, esi Mans atspulgs, saskaņojies ar Mani, pacel savas acis uz Mani un ticī tam, ko tu lūdz;”

Viņš sacīja, ka dēmoni no manis baidās, jo es viņus apdraudu. Pēc brīža es sajutu sev zem kājām lipīgus, slapjus dubļus un vienā mirklī aptvēru, ka atrodos kaut kur ellē. Tas bija kā zibsnis. Tad es sapratu, kādēļ šodien rakstīšanas laikā izjutu tik spēcīgu Sātana pretdarbību. Kad par to pavaicāju Jēzum, Viņš man paskaidroja: „Vai kas tāds var

---

¹ Vēlāk es sapratu, ka „galva” nozīmē arī autoritāti, - vadītājus.

atgadīties kur citur?" *Mēs kopā gājām garām elles vārtiem,*² *dziedinādami dvēseles un izraudami tās no Sātana vārtiem.* „Vassula, atļauj man tevi lietot arī šādā veidā. Arī tā ir daļa no tava darba.”

1987. gada 4. jūnijs.

Šodien Dievs mani pacēla pie Sevis, paņemdams Savā plaukstā. Es sajutos tik maziņa! Viņš lūdza, lai paskatos uz Viņu, un es ieraudzīju skaistu, smaidošu Milzi!

Vassula, skaties uz Mani, raugies Manā Sejā;

Viņš smaidīja un bija tik skaists! Es Viņa plaukstā jutos kā mazītiņš punktiņš!

domā, ka Man tas ir svarīgi? domā, ka uztraucos par to, ka tu esi tikai puteklītis? Sajūti, cik ļoti tevi mīlu!

Viņš bija tik Skaists un viss bija ļoti skaists!

Es esmu Skaists; Vassula, kad domā par Mani, iztēlojies Mani ar zemes cilvēka vaibstiem, līdzīgu jums; domā par Mani šādā veidā;

Kungs, bet kā Tu izskaties patiesībā? Kādi ir Tavi vaibsti?

Es esmu Viss; Es esmu Alfa un Omega; Es esmu Mūžīgais, Es esmu Dzīvības Dzēriens; mīli Mani; paliec Manī; nekad no Manis nebaudies; šīs nepatiesās bailes, kuras tev ir iemācījuši cilvēki, aizvieto ar mīlestību; mājō Manī, ne no kā nebaudoties; bīsties no Manis vienīgi tad, ja tu sadumpojies pret Mani; Es esmu Mīlestība; pastāsti viņiem, kāds Mīlestības bezdibenis ir Mana Sirsds!

1987. gada 5. jūnijs

Vassula, sastopies ar Mani Krustaceļa stacijās; esi svētīta; mēs strādāsim kopīgi;

1987. gada 6. jūnijs

Jēzu?

Es esmu; uzlūkojot Dieva Vaigu, tu ieraugi Mīlestību;

(Es skatījos uz Turīnas līķauta attēlu.)

Vassula, vai vēlies, lai Es visā pilnībā valdītu pār tevi?

Jā, mans Dievs, es to vēlētos, ja to vēlies Tu.

ļauj Man brīvi darboties un nekad Man netraucē, dzīvo Man;

Kungs, kādā veidā es Tev visvairāk traucēju? Pastāsi man, lai vairs nebūtu šo kavēkļu.

Vassula, visvairāk Mani kavē grēki; vai tu patiešām Man ļausi tevī darboties, kā Es vēlos?

Jā, Kungs! Aizliedz man grēkot, piedod man manus grēkus, darbojies manī, kā Tev labpatīk, neuzlūko Manu glēvulību, nepievērs tai uzmanību. Ja vajag, aizkavē mani, dari Savu darbu. Es negribu būt par kavēkli Tavam darbam. Nepievērs uzmanību manām vājībām, dari ar mani, kas Tev labpatīk.

meitiņ, Man patīk tavi vārdi; nāc, Es turpināšu Savus darbus;

1987. gada 6. jūnijs

atļauj Man darīt Savu Gribu; ļauj Man tev paskaidrot, kā Es darbojos; Es, Vassula, esmu Tev dāvājis daudz žēlastību, bet Es vēlos, lai tu atzītu Manas žēlastības; iepriecini Mani un ticī Man arvien vairāk;

Baidos, ja nebūšu Tev patīkama, Tu man šīs žēlastības varētu atņemt ...

---

² Šķīstītavas viszemākās vietas, tās, kuras ir vistuvāk ellei.

kādēļ gan lai Es aizturētu Savas žēlastības?

Ja gadījumā es neprogresēju vai neiekļaujos laikā, Tu tās varētu atņemt.

Nē, nekad!

Man šķiet, ka tas būtu tikai taisnīgi, ja kāds nespēj būt Tev patīkams.

bērniņ, tā ir tava taisnība; līdz pat brīdim, kad atbrīvošu tevi no šīs pasaules, Es turpināšu tevi barot; Es nekad neatņemšu Savu barību; Es gadiem ilgi esmu tvīcis pēc tevis, gadiem ilgi esmu gaidījis, kad beidzot varēšu tevi piekļaut pie Savas Sirds, jau tik sen esmu tevi mīlējis, un tagad lai Es tev atrautu barību? nāc, patveries Manī, cik vien tu vēlies, atceries, ka Es esmu Mīlestība; Es dodu bez maksas un neatņemšu Savas dāvanas; Es tev vienmēr atgādināšu par Saviem ceļiem;

1987. gada 7. jūnijs

Vassula, uzlūko Manu Vaigu, bet pēc tam mierini Mani; pastāsti citiem, cik viegli ir Mani mierināt; nāc un, mīlot Mani, slavē Mani;

Man priekšā stāvēja Turīnas liķauta attēls. Kamēr Jēzus rakstīja šo vēstījumu, es lūkojos uz Viņa attēlu.

1987. gada 8. jūnijs

Vassula, Es vēlētos nostiprināt Savu Darbu;

Kas man būtu jādara?

Es tevi vadīšu; Es vadīšu tevi arvien tālāk, esi atkarīga no Manis, saņem Manu Mieru;

1987. gada 9. jūnijs

Vakar vakarā debesīs es ieraudzīju Dieva Vaigu. Debesis bija pasakainas, šķita, ka tās būtu uzgleznojis kāds ļoti pazīstams mākslinieks. Es tajā atpazinu Dieva Skaistumu, tas bija tik acīmredzami!

Vassula, saskati Mani Manā Radībā, atpazīsti Mani un iemīli Mani;

1987. gada 10. jūnijs

Daka, Bangladeša

(Vakar pēdējo dienu kārtojām somas un visu pārējo prombraukšanai, tas bija ļoti liels darbs!)

Kungs, es domāju par kādu teoriju, kas saucas „Kristus Apziņa”, man šķiet, ka ar to tiek domāts „labais iekšējais Es”. Varbūt tieši caur to es saņemu vēstījumus?

Vassula, vai Es tev neesmu sacījis, ka esam vienoti, mēs esam viens, mīļotā, nosauc to: „patiesa dzīve Dievā”: dzīvo Man;

šeit ir tas, ko Es vēlos, lai tu pierakstītu;

(Es ar pārsteigumu gaidīju, ko Dievs tagad vēlas rakstīt ...)

Manas ilgas, maziņā;

(Dievs man lika lasīt Svētos Rakstus.)

jā, pacelies tuvāk Man, uzklausi Mani, vai spēj ieraudzīt Mani Manā Baznīcā? Vassula, nāc pie Manis;

Kungs, par kādu Baznīcu Tu runā? Par kuru no tām?

tās visas ir Manas Baznīcas; tās visas pieder vienīgi Man, Es esmu Baznīca; Es esmu Baznīcas Galva;

Tomēr tas veids, kādā Tu man, Jēzu, to pateici, lika domāt, ka Tu vēlies, lai es ietu uz kādu konkrētu baznīcu.

tu vari Man tuvoties jebkurā laikā un jebkurā Baznīcā, nešķiro tās, ka citi to dara; visas šīs Baznīcas pieder Man; Es, Dievs, esmu Viens un Man ir viena Miesa; viņi to ir izkropļojuši, izlaizdami caur dzirnakmeņiem;

Man šķiet, Kungs, ka Tu esi ļoti noskumis un vīlies!!

vīlies? ak, Vassula, kādēļ gan viņi ir tik nežēlīgi izkropļojuši Mani?

Dievs izklausījās ļoti apbēdināts. Viņš man atgādināja Evaņģēlija fragmentu, kurā bija apgāzis naudas mijēju galdus Jeruzalemes templī. Līdz šim es vēl nekad nebiju redzējusi Kungu TIK NOSKUMUSU!

Vassula,

Jēzu?

Es esmu,

Vai tas Tevi tiešām tik ļoti skumdina?

jā! tas patiešām esmu Es un beidzot Es varu uzticēt tev Savus vārdus; Vassula, šī Gara dāvana tev nav tikusi dota tavam labumam, bet gan, lai Mani vārdi varētu tikt iegravēti tevī;

Es nekad agrāk neesmu izjutusi, ka Tu būtu tik noskumis! Vai tā ir taisnība?

jā, Es patiešām esmu noskumis; Mana Miesa sāp, tā ir saplosīta;

Dievs, bet ko gan lai es tanī visā daru? Es esmu bezspēcīga!

Vassula, tu domā, ka Es to nezinu? Es tevi lietošu līdz pat galam; meitiņ, nekad nebaidies no Manis; Manas Baznīcas apvienošanās pagodinās Manu Miesu; mīļotā, saņem Manu Mieru;

Labi, Kungs! Es neskatīšos ne pa labi, ne pa kreisi, bet gan tikai taisni uz priekšu.

izproti Manu darbību, esot Manā priekšā, klusini savu sirdi tā, kā tagad to centies darīt; ilgojies būt Man patīkama, esi vienota ar Mani;

Kungs, ja tie, kuriem būtu Tevī jāieklausās, to nedara, ko tad?

pašreiz tu skrien Man pa priekšu! bērniņ, soļo kopā ar Mani; jā, vienā solī ar Mani; seko Man, paļaujies uz Mani; nāc, Es tevi vadīšu;

Pēkšņi notika kas negaidīts. Ierējās suns, atvērās guļamistabas durvis un manā priekšā stāvēja zaglis, kurš pirms trim dienām mūsu istabā bija nozadzis naudu, bet kuram bija izdevies aizbēgt. Te nu viņš atkal stāvēja manā priekšā. Es viņam pavēlēju doties projām un viņš arī pagriezās un virzījās uz izeju. Pēc tam es sacēlu trauksmi. Zināju, ka Dievs man vēlas ko teikt.

Vassula, Es vēlējos tev ko atgādināt; kad bandīts¹ ienāca tavā istabā, tu viņu gaidījī?

Protams, ka nē!

tāpat atnākšu arī Es; pēkšņi, negaidīti; arī viņu neviens nepazīna, jo viņš netika gaidīts;

Jēzus runāja par desmit vīriešiem, kuri saiņoja mūsu mantas, kā arī par cilvēku no biroja, kuri visi bija viņu redzējuši, bet nebija noticejuši, ka viņš ir zaglis. Man šķita, ka pēdējais Jēzus teikums bija ļoti svarīgs un ietvēra sevī daudz vairāk, nekā tika pasacīts. Arī vārdam 'atpazīt' ir ļoti dziļa jēga.

vai tas tev neatgādina kaut ko vairāk? protams, ka viņš bija grēkojis, bet tie, kuri viņu notiesāja un salauza uz viņa muguras nūju, - vai arī viņi negrēkoja?

Es nesaprotu, ko Tu man vēlies pateikt. Mēs visi taču esam grēcinieki.

---

¹ Dievs bija izvēlējies pareizo vārdu, jo vēlāk mēs atklājām, ka viņš pieder kādam noziedzīgam grupējumam.

Vassula, vai Man būtu jānoskatās visā, kas notiek, un jāklusē?

Kungs, vai Tu aizstāvi zagli?

nē, Vassula, es viņu neaizstāvu ...² nosauc Man kaut vai vienu cilvēku, kurš nebūtu grēkojis;

(Es nevarēju iedomāties nevienu.)

lieli grēki vai mazi grēki, visi tie ir grēki, grēkot nozīmē apbēdināt Mani; Vassula, Es Sev apkārt redzu tik daudz grēku; Mīlestība nozīmē ciešanas; Mīlestībai sāp, sāp;

... radība! Mana radība, atgriezies pie Mīlestības ...

meitiņ, piepildi Mani ar Mīlestību, mīli Mani citu vietā, mīlotā, mīli ...;

1987. gada 11. jūnijs

Pašreiz visas mēbeles jau ir aizvestas, un, lai apsēstos un rakstītu, ir jāatrod kāds krēsls. Pēc strādnieku aiziešanas mājās vēl arvien ir liela nekārtība – šur un tur mētājas papīru kaudzes, kurpes, striķi, pudeles ... Turklāt pirms aizbraukšanas mums vēl ir jāsarīko divi atvadu vakari (80 un 30 cilvēkiem)... Dieva roka mani neatstāj ne uz mirkli, un man vienmēr atrodas kādas divas trīs stundas dienā rakstīšanai. Kungs man dod neparastu spēku, es neesmu nogurusi, bet gan izjūtu pilnīgu mieru, Viņa Mieru.

Vassula, Manas Dvēseles iemīlotā, esi Man līdzās, raugies Manī un ļauj Manam pirkstam pieskarties tavai sirdij; bērniņ, ja tu zinātu, cik ļoti Es tevi mīlu; Es tevi vadīšu līdz pat galam; aizvien vairāk ziedo Man; vai esi gatava Manis dēļ ciest?

Jā, Kungs, dari, kā vēlies. (To Viņš man bija lūdzis jau agrāk, bet toreiz es šaubījos, man bija bail. Šodien Viņš to pašu atkārtoja vēlreiz.)

Vassula, Es esmu tik priecīgs! Vai upurēsi Man sevi kā jērs?

Jā, Kungs, dari, kā Tev labpatīk.

tas viss nebūs veltīgi, viss būs Mīlestībai un Mieram; Vassula, Man ļoti slāpst; Es ievedīšu tevi izkaltušās zemēs, kur tavas acis redzēs to, ko vēl nekad nav redzējušas; Es tevi vadīšu ar debešķīgu spēku un ievedīšu Savas asiņojošās Miesas pašos dziļumos; Es tev norādīšu tos priesteru kārtai piederošos grēciniekus, kuri līdzinās ērkšķiem Manā Miesā; Es viņus netaupīšu; Mani spēki ir izsīkuši, Manas Rētas ir atvērtas plašāk nekā parasti un Es turpinu noasiņot; Mani ir vēlreiz piesituši krustā Savējie, Manis paša priesteri!

Tu, Kungs, mani tik ļoti sāpini, kādēļ gan lai viņi to darītu, kādēļ?

Vassula, viņi nezina, ko dara; mīlotā, cīnies kopā ar savu Dievu, esi gatava sastapties ar Manām ciešanām un dalīties ar Mani,

Es vēlos Tevi mierināt. Kungs, neaizmirsti tos, kuri Tevi mīl!

tie ir Manas Dvēseles mīlotie, Es no šīm dvēselēm sagaidu daudz vairāk, Es vēlos, lai tās upurētu savas sirdis Man; Es viņus mīlu, Es uz viņiem paļaujos, tie ēd no Manas rokas, viņi ir Mani upuri, viņi ir maigās ziedlapiņas, kas aizstāj Manus ērkšķus, viņi ir Manas mirres;

Vassula, nebaidies, mēs iesim daudz dziļāk, - tur, kur vēl arvien valda tumsa; Es tevi vadīšu;

(Pēc kāda laiciņa mana dvēsele sāka izjust Dieva rūgtumu. Ēdienam un dzērienam, kas nonāca manā mutē, bija rūgta garša. Iespējams, ka Kungs man deva padzerties no Sava kausa. Es izjutu elpas trūkumu, sāpēja gan dvēsele, gan miesa.)

---

² Jēzus kādu brīdi klusēja.

1987. gada 15. jūnijs

Vakar, pa ceļam uz Honkongu, kur pašreiz pavadām brīvdienas, Bangkokas lidostā gadījās kāds notikums. Es sēdēju uzgaidāmajā zālē un lasīju grāmatu. Pēkšņi manā priekšā nostājās kāds arābs, izritināja paklājiņu un, pilnīgi ignorējot manu klātbūtni, vēl ar diviem citiem cilvēkiem nometās zemē, lai pielūgtu Dievu. Lūgšanas bija samērā skaļas un piesaistīja daudz uzmanību. Es jutos neērti, jo manā tuvumā neviena cita nebija, jutu, ka viņi man traucē. Es nekustējos. Vīrieši sāka lūgties vēl skaļāk un daži no pasažieriem man aizmugurē nofotografēja šo mulsinājošo ainu.

Vēlāk Dievs mani uzrunāja, sacīdams: „šis vīrs lūdzās pietiekami skaļi, lai piesaistītu visu uzmanību, viņa balss bija dzirdama uzgaidāmajās telpās, bet Manā zālē to sadzirdēja vienīgi šīs sienas. Mana Sirds nav dzirdējusi ne skaņas, jo izteiktie vārdi palika vienīgi uz viņa lūpām; bet Es sadzirdēju tavu balsi, kuru nedzirdēja neviens cits; šī balss izplūda no tavas sirds, nevis no lūpām;”

Es negribēju pierakstīt šos teikumus, jo baidījos kādu aizskart, bet Dievs sacīja: „no kā tu baidies, Es esmu Patiesība; vai šādas lietas nenotiek arī kristiešu vidū?”

Šodien ar autobusu devāmies ekskursijā pa pilsētu un tās apkaimi. Piepeši debesskrāpju vietā es ieraudzīju lielus, melnus Krustus¹. Sākumā man šķita, kas tā ir mana iztēle, bet tad sadzirdēju Dieva balsi man sakām: „tā nav tava iztēle, tie ir Mani Krusti;” Skatoties uz šo ‘patērētāju sabiedrības paradīzi’, es sapratu, ka es tajā izdzīvot nespētu, tās man būtu lielas mokas, bet tad atcerējos, ka vēl pirms gada es šo vietu uzskatīju par debešķīgu!

Jāsaka, ka Dievs mani necenšas īpaši aizkavēt no savu domu izteikšanas. Ekskursijas laikā autobusa gids mums parādīja Honkongas bagātākā cilvēka villu un izstāstīja, ka pilsētā ir divi ļoti pazīstami miljonāri; pēkšņi man ausīs atskanēja Dieva balss: „bet Es viņus nepazīstu, viņi pieder pasaulei.”

viņu bagātība ir pasaulīga, un Manā Valstībā viņiem nekas nepieder, (Dievs satvēra manu roku, pats pierakstīdams šos vārdus.)

mīļotā, Es dodu tev zīmes; Vassula, esi nomodā, tici tam, ko Es tev saku;

Es domāju par to arābu vīrieti.

viņam pietrūka svētuma; pat tu to saskatīji;

Vēlāk:

Vassula, kā tev šķiet, vai Es nebūtu pelnījis vairāk cieņas?

(Es biju ļoti baidījiesies no šiem vārdiem. Man nebija iespējas būt ar Dievu, pierakstot Viņa vēstījumus. Es biju viesnīcas istabā kopā ar vīru un dēlu, bija ieslēgts televizors un man nebija, kur iet. Es aiztaisīju ausis ar pleijera austiņām ...)

Es pats uz mirkli atņēmu tev visas ērtības;

Kāpēc, Kungs?

lai tevi iemācītu ilgoties pēc Manis; pagaidi, kamēr būsi vienatnē; piedod man ...

Vassula, Es tev piedodu; strādā arī tad, ja tevi traucē;

Kungs, kā lai to izdaru?

atļauj Man iečukstēt tavā ausī visas Manas ilgas; Vassula, ilgojies pēc Manis; izmanto tās žēlastības, kuras Es esmu tevī izlējis; neaizmirsti, ka tā nav tikai Mana roka, kas izmanto tavējo; esmu atvēris arī tavas ausis, esmu tev atklājis, kā Mani ieraudzīt un sajūst, izmanto arī šīs pārējās žēlastības; Es tevi mīlu;

---

¹ Es atcerējos vārdus ‘tuksnešainās zemes’.

Jēzu?

Vassula, Es esmu;

Mums atkal ir jādodas ceļā visiem kopā.

jā, bet tas nebūs ilgstoši; neatliec būšanu kopā ar Mani uz vēlāku laiku, īpaši tāpēc, ka tavs dzīvesveids tagad ir savādāks; ieslēdz Mani dziļi savā sirdī, bērns;

Kungs, vai man nāksies piedzīvot arī lielākus pārbaudījumus?

jā, tev nāksies sastapties ar daudz nopietnākiem pārbaudījumiem;

(Es nopūtos.)

uzticies Man; Es būšu tev līdzās; tu esi Mans upuris, vai ne? kāpēc gan tu Man būtu bijusi vajadzīga ļaunuma vidū? Es tevi upurēju viņiem, tev ir jābūt ļaunuma vidū;

Bet arī es esmu grēcīga, es ne ar ko neatšķiros no viņiem.

vai tiešām? tad kādēļ tu vēlies būt ar Mani un mājot Manā Namā?

Tāpēc, ka Tevi mīlu.

Es esmu tevi radījis un veidojis līdzīgu Sev, lai tu spētu tuvināt Man arī citus cilvēkus; Es atbrīvošu tevi arvien vairāk no zemes raizēm; gaidi un tu redzēsi; jā, Vassula;

(Es sev priekšā redzēju tikai Viņu.)

mīli Mani; nāc un tāpat kā vakar satver Manu roku;

Vēlāk:

Vassula, uzraksti vārdu 'aids';

Tu domā 'AIDS'?

jā, aizvieto to ar vārdu 'Taisnība'¹; Mans Žēlsirdības biķeris plūst pāri malām, bet Taisnības kauss ir piepildīts, - neļaujiet tam izlīst! Es jau agrāk esmu jums sacījis, ka pasaule Mani aizvaino; Es esmu Mīlestības Dievs, bet vienlaikus esmu arī Taisnīgais; Es ienīstu ateismu!

Vēlāk:

mīļotā, tu iegremdēsies Manā Miesā, un Es ļaušu tev ieraudzīt Savus ērkšķus un naglas;

Kungs, kā es tos ieraudzīšu?

Es Tev došu acis, kas spēj redzēt; Es došu tev spēku, lai izrautu Manus ērkšķus un naglas; Es no jauna esmu piesists krustā;

Kungs, bet kāpēc Tu esi pieļāvis, ka ar Tevi izrīkojas šādā veidā?

Vassula, Vassula, - mani ir notvēruši savējie, bet mani iemīļotie ir Mani nonicinājuši²; tuvojies Man, mīli Mani, godā Mani!

Es Tevi mīlu un esmu Tev pieķērusies. Kad tas notiks?

Vassula, nesteidzies Man pa priekšu; viss notiks īstajā laikā,

Kungs, Tu taču zini, ka es esmu no citas sabiedrības, es neesmu Baznīcas cilvēks. Es pat nezinu, kas notiek Tevis pieminētajās vietās. Kurš vispār gribēs redzēt manus papīrus (Tavus vēstījumus)? Viņi man tos ar izsmieklu atsviedīs atpakaļ vai izmētās man apkārt kā konfeti papīrišus. Es taču esmu tikai 'profesionāla grēciniece'!

neizmirsti, kurš Tevi vada! Es esmu Dievs, - vai atceries, ko toreiz pateici kādam no saviem neticīgajiem draugiem? tie bija Mani vārdi; tu līdzinies pelei, kas cenšas aizbēgt no Milža, tu pati esi tikai puteklītis;

(Dievs runāja taisnību. Kāds no mūsu neticīgajiem draugiem saņēma vēstījumu no Dieva, un, kā vēlāk pats atzinās: „pusminūtē šis vēstījums sagrāva 20 gadus celtos, pamatīgos

---

¹ Lasīt Rom 1, 18 - 32

² Kungs to sacīja ļoti skumjā balsī, tā, it kā viņu būtu nodevis viņa labākais draugs.

uzskatus. Kāpēc, lai es, 'profesionāls grēcinieks', saņemtu vēstījumu no Dieva, tas mani tikai atbaidītu." Es toreiz sāku smieties un atstāstīju viņam Dieva vārdus.)

Vassula, paļaujies uz Mani,

Kungs, es jau paļaujos, bet problēma ir manī, Tev nevajadzētu paļauties uz mani. Mans Kungs, lai gan manī ir daudz labās gribas, bet kā Tu pats esi teici, es esmu ļoti vāja, neuzticies man! Esmu ļoti grēcīga.

Vassula, tu esi neizsakāmi vāja, un Es to zināju jau kopš mūžības; tomēr esi nekas, Es vēlos, lai tu būtu nekas; kā gan savādāk Es varētu atklāt Sevi Vienīgo, ja mēs būtu divi? Atstāj Mani brīvu un Es darbošos tevī; nāc, atbalsties pret Mani!

1987. gada 17. jūnijs

Tu man esi ļāvis izprast manu grēcīgumu, Tu esi man tuvojies, neskatoties uz manu samaitātību, un neņemot vērā to, ka, salīdzinot ar svētajiem, man nav pilnīgi nekādu nopelni. Vai saproti, kādēļ dažkārt mani pārņem šaubu viļņi? Vienīgais iemesls ir mans necienīgums; Tev ir nācies man iemācīt ābeci, un atceries, kā sākumā, apzinoties, ka tas esi Tu, es Tevi noliedzu? Saproti, ko es ar to domāju?, Es zinu, ka manas šaubas Tevi apvaino un sāpina, kā Tu pats reiz teici: tu Mani sāpini, kad aizmirsti, kurš tevi ir izglābis no tumsības; tomēr, no otras puses, mans prāts nespēj pieņemt to, kādēļ Tu manai dvēselei esi devis tik nozīmīgu sūtību. Kā Tu esi varējis atklāties kādam, kuram nākas iepazīt Rakstus no tukšas vietas, –150% grēciniecei!

Jo vairāk padomu Tu dāvā, jo vairāk ir arī ar tiem saistīto brīnumu! Man nevajadzētu brīnīties, ka šie vēstījumi saliec pat vispārliciecinātākos ateistus un neticīgos. Tie viens pēc otra atgriežas pie Tevis. Tie, kas man ir teikuši, ka nemūžam nelasīs šos vēstījumus un apliecinājuši, ka tic tikai naudai, biznesam un materiālajai pasaulei, tagad es redzu, kā šis vīrietis ir kļuvis dievbijīgāks par savu sievu, kura iepriekš viņu bez panākumiem centās pierunāt kaut ko palasīt. Viņš vēlas izlasīt visus Jēzus vēstījumus un saka, ka tie viņam dāvā ļoti dziļu mieru. Es nekad neesmu ar viņu runājusi, jo man nav šādu runas dāvanu, tas vienkārši tā notika! Jēzu, Tu esi brīnišķīgs!

tas esmu Es, Jēzus, Dieva mīļotais Dēls; Es tev esmu atsūtījis visas šīs grāmatas, lai tu noticētu Manai pārdabiskajai darbībai; Es esmu tevi pabarojis ar Savu Maizi; nekad nešaubies par Maniem Darbiem; Es vēlos, lai tu izprastu Manas žēlastības, tādēļ esi nomodā, sastopoties ar jauna veida atklāsmēm, tās visas būs no Manis;

Šķita, ka Krusts atkal mani piespiež pie zemes. (Par 'Krustu' es dēvēju šos vēstījumus.) Jēzu?

Es esmu; celies, celies! nekrīti, Es esmu tev līdzās, lai tev palīdzētu; Es tev palīdzēšu to pacelt; neesi kā kirēnietis, dari to labprātīgi; ceļš varbūt ir nelīdzens, bet Es vienmēr esmu ar tevi, lai palīdzētu, skaties uz Mani;

Es paskatījos uz Viņu. Viņš bija atbalstījies pret sienas stūri un izskatījās ļoti nožēlojams. Galvā Jēzum bija ērkšķu kronis un daži apgērba gabali, kas viņu atstāja pa pusei kailu; visa Viņa miesa bija samirkusi asinīs un sviedros. Izskatījās, ka ir vairāk Asiņu nekā Miesas, tā bija tikko nošausīta.

Vai Es esmu to pelnījis?

Protams, ka nē, mans Dievs!

meitiņ, izturies pret Mani ar cieņu;

Kungs, kurš ar Tevi tā ir izrīkojies?

kurš? kurš gan cits, ja ne dvēseles; Sodomas kopijas;

Vēlāk:

meitiņ, Es vēlos, lai Mana Baznīca būtu vienota! **vienotību!!**¹

1987. gada 18. jūnijs

Jēzu?

Es esmu; Vassula, Es tevi lietošu Savam darbam;

Lieto mani līdz galam, Kungs, kamēr šis uzdevums tiks piepildīts.

mīļotā, pasaki viņiem, lai ļauj Man darboties tā, kā Es to vēlos, lai ikvienā no savām lūgšanām un lūgumiem viņi piemetina: „nevis mūsu griba, bet Tava griba lai notiek”; mācies no Manis, izturies pret Mani ar cieņu;

1987. gada 19. jūnijs

Vassula, darbi, darbi, Man ir jāredz darbi; Mani iepriecina Tavi mīlestības pilnie vārdi, tie ir kā balzāms uz Manām Brūcēm, tomēr vēl vairāk Mani iepriecinātu tavi darbi! nāc; Es tev atgādināšu, kā Es darbojos, dzīvodams virs šīs zemes, un kā Es mācīju Savus mācekļus darboties tādā pašā veidā;

Tēvs Pio ļoti līdzinājās Tev!

viņš kalpoja Man; Es viņu apveltīju ar īpašām žēlastībām, lai viņš spētu Mani pagodināt un atdzīvināt Manu Vārdu; kalpošana Manā vārdā pagodina Mani, un šķīstī jūs; atceries, ka Es atmirdzu pār ikvienu cilvēku;

Arī pār tādiem cilvēkiem kā es?

jā, arī pār tādām dvēselēm kā tu;

1987. gada 20. jūnijs

mani ļoti iepriecināja tava gaismā;

(Jaunava Marija.)

izgrezno Mūs ar mīlestību, saņem Mūsu mieru;

(Jaunava Marija šos vārdus izteica ļoti mīlošā balsī. Pirms Krustaceļa lūgšanas es viņas attēla priekšā biju aizdedzinājusi svecīti.)

1987. gada 21. jūnijs

Kungs, kāpēc tik daudzi Tevi ir aizmirsuši?

Ak, Vassula! Mana Miesa ir izkropļota līdz nepazīšanai un ir gandrīz paralizēta; Vassula, nometies uz ceļiem ikvienā no Mana Krustaceļa stacijām un ienes tajās gaismu;

(Es neko neteicu ...)

Vassula, Es esmu runājis,

Kungs, ko es varu darīt?

neko; atļauj visu izdarīt Man;

(Jā, bet, ja neviens par vēstījumiem nezina, tad neviens arī neko nedarīs.)

Vassula, ticība ir Mana dāvana; tici Man!

Vēlāk: Tagad Tu esi mani savaldzinājis un pievilcis pie Sevis, kas ar mani notiks?

vai tu vēlies to zināt? Es pats Savām rokām iesviedīšu tevi šajā trimdas vietā, par kādu ir kļuvusi Mana Radība! tu dzīvosi viņu vidū!

Dievs, vai Tu mani vairs nemīli? (Es ļoti noskumu.) Ir tik brīnišķīgi būt Tavās rokās, bet tagad Tu vēlies mani izlaist no Tām!

---

¹ Jēzus šos vārdus izteica skaļi un uzstājīgi.

Vassula, kā gan tu vari tā runāt¹! Mana Sirds plīst un asiņo, redzot tevi ļaunuma vidū; bērniņ, saproti pareizi, tava dzīve bezdievju vidū Man ir liels upuris; Es ciešu, redzot tevi trimdā; meitiņ, daudzi tevi pievils un sāpinās, pašreiz Es varētu panest tavas ciešanas², bet Es to nedarīšu, nē, Es necietīšu, ja viņi tevi sāpinās;

Kungs, ko Tu darīsi?

Es nepalikšu malā;

Bet kādēļ Tu mani pievilki pie Sevis un savaldzināji, kādēļ paņēmi Savā klēpī, lai tagad palaistu atkal ārā? Vai tas ir taisnīgi? (Es gandrīz sāku kliegt!)

vai neteicu, ka būsi Mans upuris? Es tevi lietoju, tu esi Mans tīkls; jā, Es tevi izmetu pār pasauli; tev ir jāupurē Man dvēseles, lai tās tiktu pestītas; Es tās atbrīvošu, un tas nenotiks bez tavām ciešanām; velns tevi ienīst un viņš nekavēsies, lai tevi apdedzinātu, tomēr viņš nepieliks tev savu roku, Es viņam to neļaušu;

Atcerējos dienu, kad, sašūpojojoties laivai, ar visu spēku pieķēros pārkarsušajai gāzu izvadcaurulei. No sāpēm gandrīz noģību. Pirmajā brīdī, lai atvēsinātu, gribēju apdegušo roku iemērt jūras ūdenī, bet pēkšņi atcerējos, ka apdegumus nekad nedrīkst likt aukstā ūdenī. Aptuveni desmit minūtes plauksta dega kā ugunīs un bija sarkana un piepampusi, bet pēc pusstundas apdegums bija nogājis, sāpes pārgājušas un abas rokas izskatījās pilnīgi vienādas.

bērniņ, Es nenoskatīšos tavās sāpēs, Es mīlu tevi, un šķīstīšana, ko izvēlēšos tev, nāks no Manas Mīlestības, Es neļaušu uz tevis palikt nevienam traipam; izproti, ko Es saku¹;

Kungs, es pieņemu un mīlēšu visu, kas nāks no Tevis, gan iepriecinājumus, gan ciešanas.

Jā, mīlotā, izveido savā sirdī Manas Debesis; mani tik ļoti iepriecina šie vārdi, bērniņ²! pie tam, ikvienas ciešanas, kuras tu pati būsi izvēlējusies, lai Mani iepriecinātu, izraisīs Manī riebumu, tu pievils pati sevi, tas apmierinās velnu, bet ne Mani; Es pats mācīšu, kā izlabot kļūdas;

Es tevi mīlu un esmu pilnībā atkarīga no Tevis.

jā, Mani mīlot, tu Mani arī pagodini;

(Dzirdēju Sātānu, kurš sacīja, ka šādi mirkļi viņam ir kā mocekļība! Viņš nespēja paciest, ka mana sirds priecājas Kunga mīlestībā uz man un manā – uz Viņu! Mūsu savstarpējā mīlestība.

tas līdzinās nokaitētam Krustam, kas tiek uzspiests uz visa viņa ķermeņa;

1987. gada 23. jūnijs

Jēzu, Tu jau no paša sākuma esi bijis mans skolotājs, tomēr, vai Tev nešķiet, ka man būtu vajadzīgs kāds garīgais vadītājs? Visi tie, kuriem esmu centusies tuvoties, vai nu nav bijuši ieinteresēti, vai pārāk aizņemti, vai, visbeidzot, vienkārši šausmās par to, kas ar mani notiek. Nevienš no viņiem nav man laipni pateicis: „bērns, dari to un to, neatkāpies no tā”. Vienīgais no viņiem, kurš ar mani runāja skaidri, bija tas, kurš teica, ka vēstījumi nav no Tevis, un ieteica man pārtraukt rakstīšanu. Toreiz es viņam paklausīju, līdz Tu atkal satvēri manu roku un uzrakstīji: „Nekad, nekad neaizmirsti, ka Es, Dievs, tevi

¹ Es sajutu, ka Viņam ir sāpīgi dzirdēt šos vārdus.

² Dzīvojot zināmā sašķeltībā – ar dvēseli Viņa Sirdī, bet miesu – pasaulē.

¹ Tas nozīmē, ka nevienas Sātana ietekmē radušās ciešanas neīstenosies, vienīgi tās, kuras Dievs pieļauj. Dieva pieļautās ciešanas šķīstī dvēseli.

² Dievs pats izvēlēsies manas ciešanas.

mīlu." Jutos tā, it kā es būtu cietumā, un tur mani negaidīti apmeklēja kāds, kurš mani mīl.
Tas bija brīnišķīgi!

Manu bērniņ, ļauj Man būt tavam Garīgajam Vadītājam; vai Es tev nešķietu pietiekami labs? Es esmu Viss, kā tev pietrūkst; Vassula, iepriecini Mani, izejot Krustaceļa stacijas daudz vienkāršākā veidā, – ienes ikvienā no tām gaismu un pagodini Mani, nometoties ceļos; pienākot laikam, Es tev mācīšu daudz vairāk;

Jēzu, paldies, ka esi ļāvis man sastapties ar Dāvidu.

Manu bērniņ, pastāsti par Mani un uzdod viņam jautājumu: vai tu atļausi Man tevi lietot?

Kungs, vai Tu šo pašu jautājumu neesi uzdevis jau agrāk? Ko Tu ar to saproti?

Es vēlos uzzināt, vai viņš ir gatavs Man kalpot? Mans Krusts ir smags, - vai tu piekrīti uz kādu brīdi atbrīvot Mani no šīs nastas?

Jā, Kungs.

nāc Man tuvāk;

1987. gada 26. jūnijs

Aptuveni 7:30 no rīta es ieraudzīju ļoti skaistu, krāsainu mākonī, no kura izplūda pieci staru kūļi, un kas izskatījās kā zvaigzne. Es iesaucos: „Paskaties!”, bet tajā brīdī kāda roka no aizmugures mani pagrūda uz priekšu. Nākamajā brīdī uz viena no staru kūļiem parādījās svece un es atkal iesaucos: „Paskaties!” Roka aiz muguras nedaudz uzspieda man uz pleca un es nokritu ceļos. Es pat nepūlējās uzzināt, kam pieder šī roka, jo nevēlējos izlaist ne vismazāko šī notikuma mirkli. Gaismas stari griezās uz riņķi arvien ātrāk veidojot kaut ko līdzīgu gaismas pilnam gredzenam. Pēkšņi apļa vidū parādījās Jēzus un es atkal iesaucos: „Paskaties!”. Tanī pašā mirklī spēcīgā roka atkal nogūlās uz mana pleca tā, ka man nācās ar savām rokām pieturēties pie zemes. Negaidīti atskanēja simtiem balsu, kuras slavēja Jēzu, vienkārši bez mitēšanās atkārtojot Viņa vārdu: Jēzus, Jēzus ...

Tad Jēzus kaut kur izzuda un parādījās nākamais skats. Es atkal iesaucos: ”Paskaties!”, un roka no aizmugures mani nogrūda gandrīz pie zemes tā, ka pacelta bija tikai galva un es varēju noskatīties ainas turpinājumu. Pašā vidū atradās kāda ceļos nometusies persona un liels sudrabots biķeris, tiem apkārt bija nostājušās piecas citas personas, kas kaut ko darīja vidējam. Es sadzirdēju vārdu SVAIDĪJUMS. Tad viss izzuda.

Mans Dievs, es nesapratu Tevis sūtīto sapni.

Gudrība tevi mācīs;

1987. gada 27. jūnijs

Sāku apzināties savu sašķeltību. Mana miesa staigāja apkārt, bet tajā nav dvēseles, jo dvēseli ir paņēmis Dievs. Jūtos kā karkass, pilnīgi atrauta no visa. Vai kāds reiz ir piedzīvojis nemitīgu nomodu un pilnīgu Dieva apziņu katru dienu 24 stundas diennaktī, un tā jau vairāk nekā gadu. Brīžos, kad prāts šo Klātbūtni sāk piemirst, kāda roka satver mani aiz zoda un pagriež manu galvu Jēzus smaidošās Sejas virzienā. Dažkārt es pat brīnos, kā vēl tieku galā ar visām pārējām lietām!

Vassula, esmu paņēmis tikai tavu sirdi¹ un ielicis to Savā Sirdī; Es esmu Jahve un Es tevi mīlu! tici Manai Mīlestībai; radība, paliec Sava Radītāja žēlastībā;

Kā lai es palieku šajā žēlastībā?

tev ir jābūt svētai;

---

¹ Tas tika pateikts tā, it kā mana sirds nebūtu nekas, tik vienkārši ...

Kā lai es kļūstu svēta?

dedzīgi Mani mīlot;

ja tāda patiešām ir Tava griba, palīdzi man tādai kļūt!

Es palīdzēšu, saņem Manu svētību; Es nekad nelūgšu tev nekā tāda, kas tev varētu kaitēt, vienmēr to atceries; nāc, un Es tev atklāšu Savas dziļākās un visapslēptākās ilgas, maziņā, atļauj Man tās iegravēt tevī;

1987. gada 30. jūnijs

Es steidzos, jo Jēzus steidzināja mani rakstīt.

Es tevi saucu!

Jutu, ka Jēzus ir laimīgs, tas bija arī redzams.

patiešām, Es esmu, Es jūtos laimīgs! nāc, strādāsim kopā, Es vēlreiz atkārtosu Savas vēlēšanās; Vassula, nebaidies parādīt Manus Darbus;

Kungs, es pati sev sāku atgādināt vienu no mūsu labām draudzenēm – Martu. Esmu kļuvusi tikpat impulsīva un nepacietīga kā viņa. Gribu, lai viss notiek tūlīt un nekavējoties, ātri un, pie tam, ja iespējams, tad visām Tavām ilgām vajadzētu PIEPILDĪTIES NEKAVĒJOTIES! Tūdaļ pat vajadzētu izraut un aizmest projām visus ērkšķus, izvilkt no Tavas Sirds šķēpu un piepildīt ikvienas Tavas ilgas – tūlīt pat!

Vassula, nesteidzies;

(Es sajutu Viņa roku noglāstām manu galvu.)

vēlreiz ieklausies Manās ilgās, Es vēlos viņiem atgādināt Manus ceļus, Es gribu, lai viņi beigtu apšaudīt viens otru ar saindētām bultām; Vassula, vai Es biju politiķis?

(Šis Jēzus jautājums mani ļoti pārsteidza, jo Viņa balss skanēja kaut kā savādāk.)

Nu, pat es zinu atbildi – nē, Tu nebiji politiķis ...

tieši tā, Vassula, Es nebiju politiķis; un kas, pēc tavām domām, Es biju?

Tu domā par laiku, kad dzīvoji šeit, virs zemes, miesā?

jā;

Tu biji Dieva Mīļotais Dēls.

redzi, Vassula, pat tu zināji, ka Es nebiju politiķis; ļauj Man padomāt;

(Jēzus iegrima pārdomās Savā ierastajā pozā – vienu roku pārlikdams pāri vēderam, otras rokas elkoni atbalstīdams pret jostasvietu, bet rādītājpirkstu – pret vaigu.)

vai šajā laikā, saņemot Manu vadību, tu kādreiz esi izjutusi no Manas puses kādu samaitātības vai grēka ēnu?

Nē, Kungs, nekad...

labi:

Kungs, ko tas nozīmē? Ko Tu ar to gribēji pateikt?

Vassula, kā tu esi jutusies?

(Jēzus neņēma vērā manu iepriekšējo jautājumu.) Jutu, ka Tu mani lutini, ļoti mīli, samīļo un piedod.

turpini;

Jutu, ka Tava Mīlestība mani sajūsmina, sajūtas bija miera pilnas un brīnišķīgas. Nekad neesmu jutusies tik laimīga, kā esot kopā ar Tevi un Tavas Mīlestības gaismā atkal atrodot ceļu. Tu man esi iemācījis MĪLESTĪBU, svētumu, pazemību.

jā, Vassula, tu labi redzi, ka tajā visā nav nekā politiska; nekā;

(Jēzus pamāja ar roku, īpaši uzsverot vārdu 'nekā'.)

Es esmu tieši tāds – Mīlestības pārpilnība, un tāds Es vēlētos redzēt arī Savus patiesos sekotājus; uzklausi Mani, Es esmu Baznīca, nekad to neaizmirsti; Vassula, saņem Manu Mieru;

Es Tevi neprātīgi mīlu un tagad, Jēzu, Tu to zini.

Mīļotā, Mana Sirds apņems tevi Savas Mīlestības Liesmās; atļauj Man tevi paturēt Manā Sirdī;

(Es iedomājos par redzēto vīziju.)

pieci stari izplūda no Manām piecām brūcēm;

Kas tā bija par sveci uz viena no stariem?

Es vēlos, lai tiktu aizdedzināta gaisma, Es vēlos ko jaunu;

Tu runā par Krustaceļa stacijām?

jā;

Tad tas biji Tu, ko redzēju!

jā; vai atceries, Man galvā bija ērkšķu kronis?

Jā, es atceros, bet ko nozīmē pēdējā aina?

tā attēloja, kā Es tieku svaids ar eļļu;

Kāpēc šī roka nogrūda mani pavisam pie zemes?

tev vajadzēja būt tieši tā, ar vaigu pie zemes;

Kungs, un mirdzošais, sudraba bīķeris?

tas norāda uz vajadzību sevi šķīstīt un cieņas pilnu attieksmi pret Manu Svēto Euharistiju;

Paldies Tev, Kungs, ka paskaidro ...

Vassula, Manas Miesas pašos dziļumos ir ieurbies šķēpa gals, kurš aizskar Manu Sirdi; tas tur atrodas vienmēr, bet Es vēlētos, lai šķēps no Manis tiktu izņemts; pagodini Manu Miesu, iedibinot Mieru, Vienotību un Mīlestību;

Mīļotais Dievs, tas viss man ir pārāk neskaidrs, es neizprotu Tavu vārdu nozīmi.

izņem ērkšķus, kas ir ieurbušies Manā Galvā; Vassula, vai tu to izdarīsi Man; Es vienmēr būšu Tavā priekšā, dziedini Manu Miesu, remdē tās sāpes; vai redzi, cik plaši ir atvērušās Manas piecas Brūces? mīli Mani, izgrezno Mani, atgādini viņiem par pirmajiem kristiešiem, kuri mīlēja Mani vairāk par savu dzīvību;

Kungs, es varu tikai pavairot un izplatīt Tavus vēstījumus, tas arī viss!

tu darīsi daudz vairāk; nekad neaizmirsti, kas tevi vada;

Jā, Kungs; es esmu atkarīga no Tevis.

1987. gada 3. jūlijs

Jēzu?

mīļotā, iedvesmas nāk no Manis līdzīgi rāsas lāsēm uz koku lapām;

Es esmu tev apsoliņis Savu uzticību un esmu izdarījis visu, lai arī tu paliktu uzticīga Man, vai saproti¹?

Vassula, vai Manis dēļ tu vienosī Manu Baznīcu? Es stāvu tavā priekšā un Es pats tevi mācīšu, tev tikai ir Man jāseko; Es vēlos, lai visas Manas Baznīcas apvienotos; Es ilgojos, lai Mani priesteri neaizmirstu Manus agrākos Darbus un atcerētos, cik vienkārši bija Mani mācekļi, lai viņi atcerētos pirmo kristiešu pazemību un uzticību; nāc, Es tev atklāšu Savas Sirds visdziļākās un apslēptākās vēlmes, maziņā, atļauj Man tās iegravēt tevī;

---

¹ Jēzus pārliecinājās, ka es necentīšos Viņam izteikt savus spriedumus par savu vājumu.

Šinī brīdī es tiešām izjutu lielu bezcerību. Jutu, ka Dievs no manis sagaida tik daudz un vēstījumos rakstiskā veidā atklāj Savas ieceres, bet es, tos lasot, jūtos paralizēta. Man šķiet, ka nedaru to, ko Viņš vēlas, jo nekas taču nemainās! Bet, no otras puses, – ko lai daru, ja gandrīz neviens neko par šiem vēstījumiem nezina. Jūtos tā, it kā nespētu būt Viņam patīkama un paklausīt, it kā nedarītu to, ko Viņš vēlas visvairāk. Jēzu? (Šo atklāsmju kopijas ir kādiem simts cilvēkiem, bet ar to nepietiek!)

Es esmu, dzīvo mierā; Es atjaunošu Savu Baznīcu, bet tu, Vassula, atļauj man vienkārši iespiest tevī Savus Vārdus; Es tevi mīlu, pagodini Mani, mīlot Mani; Manas Baznīcas apvienošana ir Manš darbs, tu būsi tikai Mana vēstnese, vai saproti atšķirību? pat, ja Es saku: atjauno vai apvieno Manu Baznīcu, - šie vārdi tomēr neattiecas tieši uz tevi; bet tu iemācīsies, vai tu jau kopā ar Mani neesi iemācījusies kādu daļu no Maniem Darbiem ?

Jā, Kungs, es esmu.

Gaidi un tu redzēsi;²

Man ir kāds jautājums, ko vēlos tev uzdot: kādēļ tu tagad nenāc pie Manis pēc mierinājuma? jā, tieši tā, jā;

Dažu sekunžu laikā Jēzus man deva redzējumu, kurā tika ietverts viss nākamais stāsts. Tā bija līdzība par māti un bērnu. Māte bija pazaudējusi savu bērnu un nebija to spējusi atrast gadiem ilgi. Beidzot, to atradusi un zinot, ka tagad bērns no jauna pieder viņai, māte bija ļoti laimīga un centās bērnam iemācīt visās vajadzībās vērsties pie viņas. Bērnam to izdarīt bija ļoti grūti, jo viņš bija pieradis savas problēmas risināt pats un nebija pieradis saņemt mierinājumu. Viņš atkal bija aizmirsis, ka māte viņu var mierināt un palīdzēt. Vīzijā es redzēju pavisam sīku bērniņu, kurš klīda apkārt mājai, neievērodams savu māti. Māte, redzot bērnu tik nožēlojamā stāvoklī, jutās sāpināta. Visvairāk viņu sāpināja tas, ka bērns neizrādīja vēlēšanos mesties viņas apkampienos un atklāt savu vajadzību pēc viņas maiguma. Redzot savu bērnu šādā stāvoklī, mātes sirdi plosīja sāpes. Ja tikai bērns spētu paļauties uz viņu, māte tā labā varētu izdarīt tik daudz! Šajā redzējumā es biju bērns, bet Jēzus bija māte.

Dievs man deva šo redzējumu, jo es netiku galā ar vēstījumiem, šķita, ka tie ir kā smaga nasta uz maniem pleciem, ar kuru es neko nedaru. Es nolēmu vienkārši iet gulēt, lai to visu aizmirstu. Pēcpusdienā es tā arī izdarīju, likos gultā un mēģināju iemigt. Manas domas bija pievērstas Jēzum, tomēr jutos pārāk nožēlojami, lai Viņu uzlūkotu.

mīļotā, Es esmu tavš Mierinātājs! atbalsti Savu galvu pret Mani, atļauj Man tevi noglāstīt un remdināt tavas sāpes, atļauj Man iečukstēt tev ausī Savus Vārdus; Manas Sirds dziļumos Tev ir ierādīta ļoti īpaša vieta; nepavadi savu laiku kaut kur ārpusē; tagad nāc savā vietinā;²

Es nespēju ...

tad Es pats pacelšu tevi uz Savām rokām un aiznesīšu tevi uz turieni;

1987. gada 7. jūlijs

Vassula, tev būs jāiet caur vairākiem smagiem pārbaudījumiem, tādēļ neaizmirsti par Manu Klātbūtni, Es esmu tev līdzās;

ticība Maniem dievišķajiem Darbiem arī ir Manis dotā žēlastība; iespējams, tev šķiet, ka Mani Darbi pietiekami nesakrīt ar Baznīcā vispārpieņemtajiem priekšstatiem, bet Es

² Šiem vārdiem sekoja ļoti ilgstošs klusuma mirklis. Kamēr Viņš klusēja, mana roka vienkārši gulēja uz papīra, kamēr sekoja nākamais teikums: „Man ir kāds jautājums ...” u.t.t.

² Viņa balsī bija tik daudz maiguma, kā tikai Dievs spēj runāt.

esmu Dievs, un kas gan Man ir līdzīgs? ar ko tu vari salīdzināt Manus darbus? Vassula, redzot daudzus priesterus, kuri neatzīst Manas zīmes un Manus Darbus, un viņu izturēšanos pret tiem, kuriem Es esmu devis Savas žēlastības un sūtību atgādināt pasaulei par Manu klātbūtni, Mani pārņem skumjas; paši to neapzinādamies, viņi nodara postu Manai Miesai, pono²! Tie noliedz Manus darbus, un tā vietā, lai radītu auglīgas zemes, rada tuksnešus!

Kungs, iespējams, viņiem ir kādi īpaši iemesli neatzīt Tavus darbus!

viņi ir garīgi miruši un paši līdzinās tuksnešiem; ieraudzījuši sevis pašu radītajā kailatnē kādu ziedu, tie metas tam virsū un pilnīgi sabradā to;

Kāpēc?

kāpēc? jo šis zieds viņu tuksnesī neiederas, un viņi dara visu, lai tuksnesis paliktu tikpat neauglīgs kā agrāk! Es viņos neatrodu svētumu, ko gan viņi Man varētu upurēt?

Kungs, aizsardzība! Viņi aizsargā Tavu Vārdu no izkropļojumiem!

nē, viņi Mani neaizstāv, bet gan noliedz Manu dievišķību, neatzīst Manu bezgalīgo Bagātību, Manu Visvarenību un salīdzina paši sevi ar Mani; vai zini, ar ko viņi nodarbojas? viņi paver ceļu ateismam, vairo Manas sāpes, veicina garīgo kurlumu; nē, tie Mani neaizstāv, bet gan izsmej! neskatoties uz viņu nodevībām, Es esmu gribējis tiem palīdzēt, un vēlos, lai viņi, savukārt, palīdzētu Maniem jēriem un tos barotu;

Vassula, mīli Mani un pagodini Mani, nekad nenoliedzot Mani;

Kungs, es Tevi nekad nenoliegšu, un, pat ja man ir jāmirst, vienmēr apliecināšu, ka šie, Kungs, ir Tavi darbi!

Manas saldās mirres, Man izredzētā un mīļotā, meklē Manu labumu; esi Mans altāris; paliec maziņa, lai Es varētu tevī darboties; tagad nāc, lūgsimies:

„Žēlsirdības Tēvs, apvieno Savas avis, saved tās visas atkal kopā, ļauj tām apzināties viņu slāpes, piedod viņām un pārveido par to, par ko Tu tās vēlies redzēt! Atgādini tām Savus ceļus, lai viss Gods pieder Tavam Svētajam Vārdam mūžīgi mūžam. Āmen.”

(Es izjutu skumjas Dieva dēļ...)

mīļotā, bēdāties par pasauli un to, kam ar to ir jānotiek; atdusies Manī;

1987. gada 8. jūlijs

Kungs, kāds no priesteriem man centās iestāstīt, ka pēc Tavas apbedīšanas Tava Miesa pazuda kaut kur gaisā, un tāpēc cilvēki nevarēja Tevi atrast. Citiem vārdiem sakot, šis priesteris noliedza Tavu Augšāmcēlšanos.

Vassula, viņi kropļo Manu Vārdu; Es esmu augšāmcēlies, Es neesmu nekur izplēnējis; Mana Miesa ir augšāmcēlusies;

Kungs, vai Tu pašreiz runā ar mani simbolos vai saki, ka Tu patiesi augšāmcēlies Miesā? bērniņ, Es ar tevi runāju burtiski; Mana Miesa augšāmcēlās, pasaki tiem, lai nekropļo Manu Vārdu, cenšamies izpatikt cilvēciskajai sapratnei;

Es esmu Visavarenais;

Vēlāk: Kungs, es baidos, ka varētu aizkavēt Tavus plānus.

kā gan tu varētu Mani aizkavēt, strādāju taču Es!

Mani grēki varētu Tev aizšķērsot ceļu ...

Es bieži aicināšu tevi uz grēku nožēlu un norādīšu tev uz taviem grēkiem; Es vēlos, lai tu būtu šķīsta;

---

² pono (gr.v.) – Man sāp.

1987. gada 9. jūlijs

Mans Dievs?

Es esmu; Vassula, Man ir tik daudz noslēpumu, kurus tu nezini! Tie nedaudzie, kurus esmu tev atklājis, ir 'redzami'¹ cilvēku acīm, tāpēc ir grūti izprast šo noslēpumu dziļāko būtību, bet pat tie netiek uztverti pārāk nopietni un tiek izskaidroti nepareizi; kā gan jūs varētu salīdzināt Manus darbus ar cilvēku darbiem; zinātne nevar tikt salīdzināta ar dievišķajiem darbiem, tas līdzinātos mēģinājumam salīdzināt Mani ar cilvēku!

protams, Mani Darbi liekas neatbilstoši vispārpieņemtajiem uzskatiem, tomēr visvairāk Mani apbēdina, ka Mani priesteri šaubās par Maniem Darbiem un atsakās tiem ticēt; tā vietā, lai palīdzētu Man darboties, tie Mani pastumj malā;

Mana radība ir pārvērtusies sausā, neauglīgā un pēc mīlestības slāpstošā tuksnesī; ko gan lai ēd Mani jēri, ja priesteriem nav nekā, ko tiem piedāvāt?

1987. gada 10. jūlijs

Ziediņ Manu, iekļaujies Manā Miesā; dzīve tuksnesī ir smaga, bet Es tevi vienmēr vedīšu pie sava Avota, tajā tu remdēsi slāpes, saņemi patvērumu un atdusu; meitiņ, esi Mans upuris, viss nebūs veltīgs; paļaujies uz Mani, tu neesi viena, šo tuksnesi mēs šķērsojam kopā; ļauj Man tevī iespiest Savu īpašo bausli: „mīli savu tuvāko kā sevi pašu;”

Kungs, bet tajā nav nekā jauna, Tu to esi teicis jau agrāk!

vai tu šo bausli pildi? Ikvienai Baznīcai piederošai dvēselei vēl ir jāmacās paklausīt Manam bauslim, ļauj viņiem pasmelt no Manas Bezgalīgās Mīlestības un iemācīties mīlēt vienam otru;

Vassula, sajūti Mani; Manu Miesu plosa sāpes; Es vēl neesmu pabeidzis Tev diktēt Savas vēlmes, pie tam Manos krājumos ir arī kādas dziļākas ilgas! Vassula, tu sāc tās sajust, jo Es tevi apgaismoju, lai tu izmanītu Manas ilgas; Es bezgalīgi mīlu Savu radību;

Kungs, ja šīs ir Tavas ilgas, tad Tava Valstība patiešām būs kā Debesīs, tā arī virs zemes!

1987. gada 10. jūlijs

pamazām, soli pa solim tu sapratīsi;

Jēzu? (Jutos bezpalīdzīga un kaut ko Viņam izstāstīju.)

Es zinu, bet vai līdz šim Es neesmu tevi vadījis? Es tev došu redzējumus, un tu tos pierakstīsi; esi ar savu Dievu, arī Viņš cieš!

radība, Mana radība! šodien Tu noliedz, ka esmu tavs Dievs, bet rīt tu Mani slavēsi, tu pielūgsi Mani un ilgosies pēc Manis!

Vassula, nāc; nekad neaizmirsti, kas Es esmu; paļaujies uz Mani un sauc uz Mani tieši tā, kā vakar¹, un Es steigšos pie tevis; Es tevi mīlu; pagodini Mani, ilgojoties pēc Manis un mīlot Mani; līdzīgās situācijās daudzi no jums, aizmirstot par Mani, to sauc par veiksmi! Manā vārdu krājumā nav vārda 'palaimējās'! radība, Es esmu Tas, kurš tev palīdz!

1987.gada 11. jūlijs

nožēlo grēkus!

Paldies Tev, Dievs, ka rūpējies par mani ! (Es nožēloju.)

---

¹ Saprotami.

¹ Mūsu jaunajā dzīvoklī durvju sardze pēc 22:00 aizslēdz ārdurvis, bet mēs bijām aizmirsuši atslēgu un sapratām, ka esam palikuši aiz durvīm. Es sāku lūgties: „Ak, Kungs, nesaki man, ka durvis ir aizslēgtas, lūdzu, dari kaut ko, lai tās atvērtos!” Nākamajā mirklī parādījās kaimiņš ar atslēgām!

mīļotā, viss tev ir piedots, jo tāda ir Mana Žēlsirdība; Es tevi iemācīšu, kā spert katru nākamo soli, esi nomodā un liec Mani augstāk par visu; ziediņ, nenovērs savu vaigu no Manas Gaismas, palūkojies uz Mani, raugies Manī, uzplauksti!

Es esmu vāja un jūtu, ka dažkārt man ir ļoti grūti nest Tavu Krustu.

Mans atlikums, vienojies ar Mani un mēs būsīm Viens; kopīgi mēs atjaunosim Manu Baznīcu;

1987. gada 12. jūlijs

Vassula, kad Tu kaut ko apzinies pilnībā, tas Mani ļoti iepriecina;

(Dažkārt es pilnīgi skaidri apzinos, ka esmu ar Dievu, un ka Viņš caur vēstījumiem runā uz Mani. Tādos brīžos mana sirds sāk pukstēt straujāk. Tas nāk viļņveidīgi, visbiežāk, kad es Viņa klātbūtni apzinos, bet ne visā pilnībā.) vai Tu to zini, Kungs?

protams, Es ļoti labi to zinu; Vassula, vai atceries Huanu? mēs viņu atvedīsim pie Manis; *Mans Dievs!*

Es esmu;

Tu bieži domā par Huanu!

viņš ir Mana iemīļotā dvēsele, Es viņu mīlu un vēlos, lai viņš dzīvotu Manā tuvumā; Es vēlos viņu vadīt un izveidot par nopietnu kalpotāju; ak, Vassula, cik daudz viņš varētu darīt Manā labā!

Kungs, tas taču ir neiespējami!! Pirmkārt, viņš tev netic, bet otrkārt, viņam dzīvē ir citas nodarbošanās!

bērniņ, vai tu apzinies, kas tevi vada?

Jā, mans Dievs ...

Es esmu Alfa un Omega, visa Radītājs, vai tu spēj saprast, ka viņš jau gadiem ir Mani meklējis!

Vai tiešām? Es domāju, ka viņš netic!

viņš vienmēr ir ticējis; viņš vienkārši ir ticis maldināts; Es viņu mīlu un vadīšu tā, lai viņš beidzot varētu sastapties ar Mani; Es esmu Mīlestība un Viņš atnāks pie Mīlestības; Es viņu piepildīšu ar Savu Mīlestību, un Manas svētības viņu atjaunos;

tagad, mīļotā, tev vajadzētu atpūsties;

Kungs, vai Tu vēl arvien vēlies, lai rakstīšanas laikā es nomestos ceļos?

jā, Es to vēlos; pagodini Manu Klātbūtni;

Jā, Kungs.

1987. gada 13. jūlijs

Vassula, lai kļūtu par Manu vēstnesi, tev Mani ir jāmīl tā, kā Es to esmu mācījis; dzīva, beidzot tu esi dzīva! Es piecēlu tevi no mirušajiem!

Bet kas notiks ar pārējiem?

radība, pārējie vēl ir jāpamodina; pār viņiem nolīs Manas Mīlestības rasa, tos pārklās Mana Gaisma, un viņi atdzīvosies; radība, Es tevi atdzīvināšu! tevis atmodināšana nebija tavai slavaī, Es atdzīvināju tevi Savai slavaī;

Jā, Kungs!

maziņā, sauc Mani Abba, esi tuvu, tuvu Man, Es tevi nekad neatstāšu;

1987. gada 18. jūlijs

Kopš atbraukšanas uz Šveici nespēju rakstīt. Vispirms es saslimu ar gripu, pēc tam man mutē parādījās kāda infekcija, kuras rezultātā piecas dienas nevarēju neko ieēst. Kad infekcija pārgāja, sāku izjust durošas sāpes sānos, kuru dēļ piecas nakts nevarēju gulēt. Man vēl arvien ir temperatūra un herpes vīruss.

nāc; ļauj Man tev pateikt, viss nāk no Manis, tā ir Manis dotā šķīstīšana; meitiņ, Es tevi mīlu, tāpēc iemācies pazīt Manu darbību; Es stiprināšu tevi, pat ja tev nāksies ciest; Es rūpējos par tevi un neatstāšu uz tavas dvēseles nevienu traipu; izproti Manu rīcību, bet arī izjūti Mani, ļauj Man dzirdēt, kā tu sarunājies ar Mani, atceries par Mani. Es nekad neļaušu nekam nostāties Man priekšā; Es esmu Pirmais, Es nospodrināšu tavu dvēseli līdzīgu zeltam un tagad tev atgādināšu, kāpēc esmu tevi izvēlējis; Es tevi izredzēju tavas neizsakāmās samaitātības un vājuma dēļ; Es esmu Žēlsirdības Dievs; tagad tu vari strādāt, bet vienmēr paturi prātā Mani; Es nekad neizlaižu tevi no Sava redzesloka; kad runāju ar tevi, raugies uz Manām lūpām; nāc, Es tevi mīlu; piecelies, raugies Manī un ļauj tagad Man dzirdēt tevi;

(Tā bija taisnība, ka uz kādu laiku biju aizmirsusi par Dievu. Dzīvesvietas maiņa un pārvākšanās uz citu valsti bija aizņēmušas manu prātu ar citām domām.)

atļauj Man tevi lietot vēl kādu ilgāku laiku;

Jā, Kungs.

saņem Manu svētību;

Kungs, es Tevi svētīju.

1987. gada 21. jūlijs

Šodien mani apmeklēja divas sievietes no Jehovas lieciniekiem (kā viņi paši sevi sauc). Es viņas ielaidu iekšā, bet mums bija samērā grūti sarunāties valodas barjeras dēļ. Viņas bija ļoti mērķtiecīgas un vienā brīdī sāka uzbrukt katoļu ticībai, pēc tam viņas aizgāja, apsolot atgriezties ar grāmatām angļu valodā. Es nolēmu, ka paklausīšos, kādi ir viņu nodomi. Pēc brīža viņas atgriezās. Tas notika brīdī, kad no Dieva saņēmu vēstījumu. Sākam runāt, un vēlāk mums pievienojās arī mans dēls. Mēs viņām parādījām dažus vēstījumus, bet viņas par tiem sāka ķīķināt, un es sapratu vārdu 'dēmons'! Es viņām to ļāvu. Dievs taču bija mani brīdinājis, ka drīz vien es tikšu izsmieta, un Viņš man pat iedeva Savu ērkšķu kroni, lai es izjustu izsmiekla cenu (1987. gada 7. maija pravietojums). Baidos, ka šis ir tikai sākums ...

Vassula, nebaidies, Es esmu pie tevis;

1987. gada 22. jūlijs

Vassula, vai tu redzi visas šīs dvēseles? Visas tās gaida rindā ...

(Es ieraudzīju Jēzu un Viņam aiz muguras dvēseles.) Jēzu?

Es esmu; jā, tās patiešām bija dvēseles!

Tūlīt pēc tam es ieraudzīju kādu citu tēlu, to bieži vien redzēju, būdama 17 – 18 gadus veca. Tajā laikā biju pieradusi sev blakus uz grīdas redzēt sēžam ļoti daudzas dvēseles. Tās parasti centās viena otru kušīnāt, lai tikai varētu būt manā tuvumā. Šķita, ka tās ir atnākušas klausīties kādu runu. Tolaik es ļoti brīnījos un nesapratu, kāpēc sev apkārt redzu visus šos mirušos cilvēkus (tā es viņus toreiz dēvēju), tomēr vairs nepievērsu tiem uzmanību, jo viņi man nekad netraucēja, un drīz vien mani aizrāva citas apkārtējās lietas. Tas bija samērā bieži un ierasti, bet es neveltīju tam visam daudz vērības.

Vassula, viņi visi gaidīja!

Kungs, ko viņi gaidīja?

viņi gaidīja, kad tu izaugsi;

Vai viņi zināja?

jā, viņi zināja; Es gaidīju, kamēr tu būsi gatava Mani mīlēt un labot citu kļūdas; dedzīga mīlestība uz Mani ir vislabākā labošana, un tagad šīs Šķīstītavas dvēseles ir dziedinātas¹, izrautas no šķīstīšanas liesmām un beidzot var nākt pie Manis;

Vassula, vai tu zini, cik ļoti cieš Šķīstītavas dvēseles? visvairāk tās cieš no savas vēlmes ieraudzīt Mani un nespējas piepildīt šīs ilgas; tās ir tik ļoti atkarīgas no tevis! Vassula, vai tu tām palīdzēsi?

Jā, Kungs! Es labprāt beidzot ieraudzītu tās kopā ar Tevi!

saņem Manu Mieru; Es, Kungs, tev parādīšu, kādā veidā tu tām vari palīdzēt; vienmēr meklē Mani, upurējies un nekad nežēlojies; Es tev palīdzēšu piepildīt Savas ilgas; mīļotā, mīli Mani, jo tava mīlestība šīm dvēselēm dāvā dziedināšanu;

Jēzu, vai Tu man pateiksi, kad tās atkal būs kopā ar Tevi?

jā, Vassula;

Jēzu, kā ir ar Jehovas lieciniekiem?

Ļauj viņiem dot tev visu, ko viņi vēlas; pieņem viņus kopā ar Mani; tu sapratīsi, kādēļ Es viņus esmu sūtījis pie tevis; mīļotā, atbalsties pret Mani;

Jēzu, vai es nesatikšu nevienu no Tavas pasaules?

Ļauj Man tūliņ tev pateikt, Es ielikšu tevi starp Savējiem; ja tu būtu nopelnījusi kādu no Manām žēlastībām, Es tev būtu parādījis Mīlestības ceļu, kurā nav jāsastop grūtības un arī ‘durvis’² nemītīgi nestāv vaļā;

Ko tas nozīmē?

Tas nozīmē, ka tu it nemaz neesi pelnījusi šīs žēlastības, ko esmu tev devis, un ka Es Savā Bezgalīgajā Labestībā esmu noliecies pār tavu nabadzību; no šī mirkļa ilgojies pēc Manis vairāk par visu, sniedzot Man mīlestības darbus, tev nāksies nopelnīt ikvienu žēlastību; katrs Mīlestības darbs izlabos to, ko tu esi sabojājusi;

Ko es esmu sabojājusi, Mans Dievs?

visu labo, ko Es esmu devis, un ko tu esi pārvērtusi ļaunumā; godā Mani; Es tevi mīlu;

Kungs, vai Tu man palīdzēsi veikt šos labos darbus?

jā; neaizmirsti, ka viss Manis dotais būs jāatdod tālāk bez maksas; Es vēlos, lai Mans altāris būtu šķīsts;

Vēlāk: Dievs man parādīja, ka es nekad neesmu nopelnījusi nevienu no Viņa žēlastībām, tāpēc tagad tuvojos Kungam samērā kautrīgi, lūdzot:

Kungs?

Es esmu;

Vai atļausi man būt Tavā Gaismā?

esi Manā Gaismā un paliec tajā;

Vai atļausi¹ man atbalstīties pret Tevi?

Es vienmēr tev to atļauju;

---

¹ T.i. – šķīstītas.

² ‘Durvis’ nozīmē to, ka Sātanam un viņa mācekļiem tiek dota iespēja iejaukties vēstījumu pierakstīšanas procesā, iestarpinot savus zaimojošos vai nepatiesos vārdus. Dievs man to parādīja, un, pateicoties šai mācībai, es spēju atpazīt dēmonu klātbūtni. (Sātans nekad neatstāj dvēseli mierā). Šādā veidā viņi paši sevi nodod.

¹ Lūgt šādā veidā „vai atļausi” man iemācīja Viņš, kurš, būdams Dievs un Valdnieks, ar savām radībām sarunājas tieši šādā veidā.

Vai atļausi satvert Tavu roku un būt Tev līdzās?

nāc sava Tēva rokās;

Atļauj man parunāt ar Tevi!

esi pilnībā vienota ar Mani, lūkojies Manī un esi Mans atspulgs, ļauj Man runāt uz tevi;

Vai drīkstu saņemt Tavu mierinājumu?

maziņā, vienīgi Es būšu tavs mierinātājs; sajūti Mani, pieskaņojies Man, pilnībā vienojies ar Mani; izzūdi Manī; atļauj Man pilnībā tevi pārņemt un valdīt pār Tevi; atļauj Man apslēpt tevi dziļi Savā Sirdī, tuvojies Man; esi Manī un Es - tevī; meitiņ, Es tik ļoti tevi mīlu!

Sajutu, ka Dievs ir iepriecināts. Es mīlu Tevi, Kungs. Jutu, kā Viņa Mīlestība visā pilnībā apklāj mani.

esi ar Mani tagad, paliec², neatsaki Man neko; Vassula, Es skaļi iekliedzos, Mans kļiedziens satricina Debesu pamatus, tas būtu jāsadzird Manām dvēselēm, kuras Mani mīl, tām būtu jāsadzird Mani; saki tām, ka viņas pat nav iedomājušās, ka šis kļiedziens varētu nākt no Manis, - Jēzus, Dieva Mīļotā Dēla; Es vēlos, lai Manas mīļotās dvēseles vienotos un kļūtu par vienotības, miera un mīlestības nesējām; vēlos, lai tās būtu kā pestīšanas armija, atjaunojot to, kas ir bijis sagrauts un izpostīts; Mans kļiedziens izlaužas no Manas ievainotās Dvēseles pašiem dziļumiem; meitiņ, svētī Mani;

Mans Dievs, es Tevi svētīju, lai piepildās Tavas vēlēšanās!

paliec Man uzticama, iekļaujies Manā Miesā, turpini raudzīties uz Mani;

1987. gada 24. jūlijs

Es pienāku pie galda un noņemtu ceļos, esmu Jēzus priekšā, Viņš ir apsēdies uz dīvāna. Ar ilgām Es raugos uz Kungu, gaidot no Viņa vārdu.

mīļotā, lai tava mīlestība uz Mani pieaug, dziedinot Manas dvēseles; mīli Mani un atbrīvo tās; pašreiz tu esi atvedusi atpakaļ pie Manis piecas dvēseles; remdē Manas slāpes, dāvinot Man dvēseles, jo Es vēlos atgūt visas tās grēcīgās dvēseles, kuras mājo Sātana vārtu priekšā; Es jūs visus tik ļoti mīlu!

Nedaudz vēlāk:

Agapa Mé,³

Jēzu?

Es esmu; saki Sirkai Lizai, lai tā mīlētu Mani vairāk; kāpēc viņa nenāk pie Manis? Es esmu viņas Padomdevējs, Es esmu nomodā pār ikvienu no jums, Es esmu jūsu Mierinātājs; vai viņa apzinās, cik dziļš ir Manas Sirds Mīlestības bezdibenis? Vassula, Es viņu mīlu un esmu gatavs viņu gaidīt, Es turpināšu saukt: „dvēsele, atsaucies! atsaucies uz Manu kļiedzienu, piesauc Mani savās lūgšanās, sarunājies ar šo Sirdi, kura tevi tik ļoti mīl; Es gaidīšu;”

(Jēzus šo vēstījumu dāvāja manai draudzenei.)

1987. gada 25. jūlijs

Es esmu tavs Debesu Tēvs, Es Tevi mīlu; nesauc par Tēvu nevienu citu, kā vien Mani, savu Radītāju; mācies no Manis; Vassula, vai neesmu tev sacījis, ka vēl arvien esmu jūsu vidū? Es esmu Mīlestība, ved Manu ganāmpulku pie Mīlestības, lai Es varētu tos atpestīt,

² Es biju gatavojusies beigt rakstīt un iet projām.

³ *Agapa Mé* (gr.v.) – mīli Mani.

lai Es varētu mazināt pagānismu un radīt Savos bērnos Mīlestību; palīdzi Maniem bērniem, pabarojot viņus ar to pašu ēdienu, ar kuru Es esmu pabarojis tevi;
Ar Tavu palīdzību es piepildīšu to, ko Tu vēlies. Esi Gaisma manā ceļā un vadi mani.
Vēlāk: Doma par Jehovas lieciniekiem, kuri atkal atnāks, radīja manī diskomfortu. Ko lai viņiem saku?

raksti;

(Jēzus ar rokas mājienu norādīja uz piezīmju burtnīcu.)

mīli viņus;

(?)

dari, ko Es tev lūdzu, mīli viņus, visi ir Mani bērni;

baidos, ka viņi cenšas mani maldināt. Viņiem šķiet, ka viņu ticība ir visā pasaulē vienīgā pareizā, bet visi pārējie, piemēram, katoļi, protestanti, musulmaņi, jūdi utt., ir 100% kļūdījušies! Viņi ir pārlicināti, ka tikai viņu ticība sasniegs Debesis.

(Šķiet, ka Jēzu nebija iespējams pārlicināt.)

mīļotā, mīli viņus;

Labi, bet ko darīt, ja viņi mani sāk maldināt?

Vai tev šķiet, ka, dzirdot viņus tevi maldinām, Es stāvēšu klusu?

Domāju, ka nē.

meitiņ, nebīsties, Es tevi vadīšu;

es esmu laimīga, ka varu būt ar Tevi, mans Dievs ...

kāpēc?¹

Tāpēc, ka Tevi mīlu. Tāpēc, ka Tu esi mana laime, mans prieks un smaids, Tu esi mana laimīgā dzīve, - tie arī ir galvenie iemesli.

Vassula, piepildi Mani ar prieku un mīli Mani; ierocies Manas Sirds visdziļākajās dziļēs un atļauj Manai Mīlestībai tevi pilnībā pārkausēt, darot par Mīlestības Dzīvās Liesmas mīlestību! mīļotā, atpūties Manī, un ļauj Man atpūsties tevī, esi Manas Debesis;

IXΘΥΣ

1987. gada 26. jūlijs

Mans Dievs?

maziņā, Es esmu; kurš gan cits varētu tevi vadīt pa šo īpašo ceļu, ja ne Es, Dievs, kurš tev to ir izvēlējis?

(Sākumā es tiku ļoti izšaubīta, jo baidījies, ka šie vēstījumi ir no ļaunā gara .)

velns, redzēdams, ka tu Mani slavē, būtu jau sen aizbēdzis; slavēšana būtu atklājusi viņa apslēptos viltīgos nodomus; viņš nespētu samierināties ar pazemību, mīlestību un paklausību Dievam, - nekad neaizmirsti šo vienkāršo patiesību; satver Manu roku un rāpies augšā², nepagursti, bieži nožēlo grēkus;

kā tu tagad virzīsies tālāk?

Dievs, vai Tu to jautā man?

jā;

Es nespēju, ja vien Tu man nepalīdzi.

labi; cilvēks, kurš cīnīsies pret Manām vēlmēm, atsitīsies pret dzenuli;

1987. gada 27. jūlijs

¹ Šķita, ka Jēzus patiešām vēlas uzzināt šīs mīlestības iemeslus. Viņu šādas sarunas iepriecina!

² Ar to jāsaprot garīgās izaugsmes ceļš.

Es nāku Dieva priekšā ar vientulības un pamestības izjūtu, jo vairs neizjūtu Viņu tik tuvu kā agrāk.

Neskumsti, Mana Vassula; Es tev dāvāšu skaidrību; Es esmu pie tevis;

1987. gada 28. jūlijs

(Es vēl arvien jūtos pamesta.) Jēzu, es ļoti baidos maldināt cilvēkus, stāstot, ka dažreiz sajūtu Tavu Roku noglāstām man galvu, - varbūt tās ir tikai manas iedomas? Ja es kļūdos, tas būtu briesmīgi!

Nebēdājies, tici Manai Pestījošajai Mīlestībai; Es tevi esmu noglāstījis daudzkārt, gan agrāk, gan arī tagad; Vassula, tu neesi to izdomājusi, tas patiešām esmu Es, Jēzus;

1987. gada 29. jūlijs

(Mani vēl arvien nepamet atstātības izjūta.) Jēzu?

Es esmu; esmu tev teicis, ka saites, ar kurām sasaistos ar cilvēku, ir mūžīgas, no kā gan tev baidīties? tu maldīgi tici, ka tāpēc, ka tevi lietoju mazāk, Es mazāk esmu ar tevi vai arī esmu tevi pametis, vai esmu dusmīgs uz tevi, nē, nē, Vassula, neviens no šiem iemesliem; Mana Mīlestība nav mainījiesies, un Es neesmu tevi atstājis, Es turpināšu tevi iedvesmot;

1987. gada 30. jūlijs

(joprojām esmu noraizējusies, kādēļ gan nespēju sajūst Dievu tāpat kā senāk.) Jēzu?

Es esmu, nāc, paskaties uz Mani, skaties, jā;

(Es raudzījos Dieva acīs un izkusu.)

Neskatoties uz to, kas tu esi, vai Es neesmu tevi pacēlis un ielicis tevi Savā Sirdī? Vassula, Mana Vassula, vai Es kādreiz spētu tevi pamest?³ Apdomā, Es esmu Mīlestība, un līdz pat laikam, kad nākšu tevi atraisīt, es izliešu Savu Mīlestību tevī; ela thipla mou, imé o Christos;⁴

1987. gada 31. jūlijs

Nāc, Vassula; Es izkliežu tavas nepamatotās bailes no atstātības; neuztver to, it kā Es gatavotos tevi pamest, - šī ir mācība par atklāsmi; raksti;

Es tevi apveltu ar žēlastību, kura tev palīdzēs ļoti dziļi pārdomāt un apzināties Manu Klātbūtni, bet vienlaikus, lai tu spētu to sasniegt, Es šķīstu tavu dvēseli; nešaubies, ka esmu ar tevi, Mana mīlotā, esi pārlicināta, ka vienmēr esmu tavā tuvumā; Es vairoju tavu mīlestību uz Mani un stiprinu tevi; visa tā rezultāts būs dziļāka nodošanās un pilnīgāka mīlestība uz Mani;

Vassula, Es vēlos, lai tu sasniegtu augstāko meditācijas³ pakāpi, tev ir jāaug; mīlotā, tev ir jāatbrīvojas no jebkādas šaubu ēnas tavā prātā, kas tev sagādā ciešanas; Es ilgojos pēc tavas izaugsmes, Es ilgojos, lai tava dvēsele sasniegtu pilnības un šķīstības virsotnes, Es gribu, lai tava dvēsele ieiet arvien dziļāk šai augstākajā un smalkajā Gaismā; tā attīrīta, tava dvēsele spēs Man upurēt tikumus, kas ietverti pilnībā un šķīstībā;

³ Viņš to pateica ar tādu maigumu, kā tikai Dievs to var pateikt.

⁴ Ela thipla mou, ime o Christos (grieķu val.) – nāc pie Manis, Es esmu Kristus. (Jēzus mēģināja mani nomierināt, un es sāku justies labāk.)

³ Jāizprot kristīgās meditācijas kontekstā – žēlastība apzināties un pārdomāt Dieva Klātbūtni Svēto Rakstu un Baznīcas Tradīcijas gaismā. (tulk. piez.)

meditācija tevi ievēdīs augstāka līmeņa kontemplācijā; atstātības un sausuma sajūta, kā arī domas, ka viss ir pagājis, rodas no tā, ka Es esmu apslēpis no tevis daļu Savas Gaismas, tomēr nebīsties, bet gan priecājies, ka sajūti atšķirību; atņemot daļu Savas Gaismas, Es tevī stiprinu ilgas Mani meklēt, Es atklāju Savu Klātbūtni delikātākā veidā, ienesot Savu Gaismu tavā prātā; visa Gaisma nekad netiek atņemta, daļa no tās paliek, - tā dod tev spēju redzēt un nepakrist, sekojot tai;

Es tevi apveltī ar spēku meklēt Mani daudz dedzīgāk nekā agrāk; Vassula, centies uzminēt Manas ilgas, Es tevi nekad neatstāšu; Es esmu tavš Debesu Tēvs un Es vēlos, lai tu augtu un uzplauktu; tāds ir Mans Ceļš, nebīsties, tomēr esi nomodā, nekad neaizmiedz; meklējot Mani, tu arvien mācīsies, - Es esmu tavš Skolotājs; Vassula, mīli Mani, sastopoties ar Mani, pasmaidī, saņem Manu roku, kad Es tev to dodu, saņem Manu Mieru un paļaujies uz Mani; nāc, Es tevi mīlu;

Ak, Tēvs, paldies, ka Tu man to visu izskaidro! Paldies par Tavu mācību! Es Tevi mīlu!

1987, gada 4. augusts

(Es gandrīz baidos domāt par notiekošo, - vai tas ir jaunais garīgās izaugsmes solis, par kuru Dievs runāja pagājušajā nedēļā?) Mans Dievs?

mīļotā, tas esmu Es;

Kungs, vai es Tavu mācību izprotu pareizi?

Jā; Mīlestība tevi darīs par spoguļi, kurā savas ciešanas un domas ieraudzīs visi tie, kuri cieš, savukārt tu sajūtīsi viņu agoniju un ciešanas tā, it kā tās būtu tavējās; sastopoties ar kādu, kurš izjūt lielas sāpes vai ciešanas, Es, Kungs, dāvāšu tev žēlastību izjust tās tieši tāpat kā katrs cietējs; pateicoties šai žēlastībai, tu spēsi ieiet viņu brūcēs un skaidri izprast viņu izjūtas;

Vassula mīļotā, atklāsme, ko Es tev dodu, izveidos tevi par vērtīgu palīgu ikvienam no šiem cilvēkiem, ciet, kad cieš viņi; un, ja tu centīsies viņus noliegt, Es tev visu laiku atgādināšu šo žēlastību, un tu dalīsies viņu ciešanās;

Kungs, vai mana būtība spēj to pieņemt? Mans gars nebaidās, bet miesa ir vāja...

atceries, ka Es došu pietiekami daudz spēka gan tavai dvēselei, gan miesai, līdz pēdējam elpas vilcienam; maziņā, tici Man, tā ir žēlastība; mīli Manus bērnus tāpat, kā viņus mīlu Es; esi Mans atspulgs, ej kopsolī gan ar Mani, gan ar viņiem; Es tevi mīlu un šī žēlastība ir Manas Vistīrākās Mīlestības dāvana; nepagursti, nāc, un Es, dāvinot tev Savas naglas, „piesūcināšu” tevi ar Savu Mīlestību; sajūti ikvienas ciešanas; meitiņ, vai tu to darīsi Manis dēļ?

Jā, Kungs, ja tāda ir Tava vēlēšanās.

nāc, Mīlestība tevi vadīs;

Man bija šādas aizdomas un lūk, kāpēc:

Pirms trim dienām televīzijas ziņās bija reportāža par diviem bērniem, kuri bija iekrituši pagrabā un miruši. Man bija žēl gan bērnu, gan vecāku un es lūdzu par viņiem, it īpaši par vecākiem. Nākamajā dienā ziņās rādīja Kanādu, kurā bija plosījies ļoti spēcīgs tornado, - varēja redzēt, ka cilvēkus tas ir pamatīgi pārbiedējis un viņi vēl arvien baidās. Vakārā es aizlūdzu par viņiem. Man bija viņu žēl, bet es nespēju iejusties „viņu ādā”. Pēkšņi Dievs caururba mani ar Savu staru, es jutu kā tas ieurbjas manā krūškurvī un iziet cauri mugurai. Tas mani dedzināja, es piedzīvoju agoniju, man bija jāskrien padzerties, jo likās, ka degu liesmās. Pēc tam es iemigu un sapnī Dievs man ļāva saprast, kā man būtu jājūtas. Sapnī nomira mans dēls, un es uzmodos ar tādu sajūtu, it kā pati mirtu, bet

Dievs nekavējoties man sacīja, lai lūdzu par visiem vecākiem, kuri zaudē savus bērnus. Lūdzos tik dedzīgi, it kā tie būtu manis pašas bērni. Atkal iemigu, un Dievs man deva nākamo sapni. Tajā mani bija satvērusi viesuļvētra un es piedzīvoju patiesas nāves bailes un visu ar tām saistīto izmisumu. Viņš atkal mani pamodināja un aicināja vēlreiz lūgties par tiem, kuri to ir piedzīvojuši. Es lūdzos no visas sirds, jo vēl arvien atrados redzēto šausmu iespaidā.

1987. gada 5. augusts

Jēzu?

egho imei;¹

Paldies par šo žēlastību! Lai arī zinu, ka tā tiek dota daudzu labumam, arī es tajā saņemu garīgo barību.

mēs pavadīsim kopā neskaitāmas stundas; Vassula, vai esmu tev sacījis, ka gudrie un prātīgie nesapratīs to, kas nāk no Gara? Filozofiju nekad nevar salīdzināt ar garīgumu, nekad; tieši tāpēc varenie un tie, kuri sevi dēvē par gudriem, tevi izsmies, nicinās un apspiedīs, tie rūpīgi centīsies izpētīt ikvienu tavu vārdu un rīcību; mīļotā, esi tam gatava un nebaidies no vilkiem, kuri varētu tevi saplosīt, Es būšu tev līdzās;

(Es nopūtos.)

it viss, Vassula, ir tikai gaistoša ēna, tāpēc nezaudē drosmi, Es esmu ar tevi;

Es atcerējos, cik ļoti man nepatīk šī trimdas dzīve, es jutos tai nepiemērota. Tas, kas mani agrāk aizrāva un iepriecināja, tagad ir kļuvis par sāpēm, šķiet, ka tas nesagādā vairs nekādu apmierinājumu, es vairs nespēju to paciest... Esmu neiederīga.

Es to zinu; atbalsties pret Mani;

(Es jutos izmisusi.)

Vassula, Vassula, šīs zemes raizes tevi vairs nespēj piepildīt, jo tāda ir Mana Griba; Es vairs nevēlos, lai tu nestu šīs raizes;

Jēzu?

Es esmu; palūkojies uz Manām rokām; Vassula, skaties, tās asiņo; Vassula, atdzīvini Manu Baznīcu, uzklausi Mani, - vai redzēji šīs asiņu straumes, kas izplūst no Manām rokām? Es ciešu;

Kungs, kādēļ Tu atklāj Man tik daudz sāpju? (Redzējums bija tik dzīvs, ka šķita - Viņa Asinis nopilēs arī uz šīs piezīmju burtnīcas.)

mīļotā, vēlos, lai tu saprastu, cik ļoti ciešu, redzēdams tik daudzas dvēseles esam Sātana varā; ļauj Man tevi lietot līdz pat pēdējam elpas vilcienam;

Es tevi mīlu.

esi ar Mani; „mēs”, Es vienmēr tev to atgādināšu; mēs;² mīli Mani;

1987. gada 7. augusts

Jēzu?

Es esmu;

(Jēzus vīzijā man atkal parādīja Viņa šausmīgas ainas. Viņa sejas labā puse bija uzpampusi. Es jutos tuvu sabrukumam.)

Vassula, Es jūs visus tik ļoti mīlu!

Ātrāk, ātrāk...³

---

¹ *Egho imei* (gr.v.) – Es esmu.

² Sakot „mēs”, Jēzus pacēla savu rādītājpirkstu kā Skolotājs, kas māca.

Mans spēks piecels pat mirušos; Vassula, Es vēlētos izskaidrot Savu pagājušās nedēļas vēstījumu; vai apzinies, ka Es uz brīdi atņemu tikai daļu no Savas Gaismas? vai tu to jūti? *Jā.*

labi; pavisam nedaudz aizklājot Savu Gaismu, Es dāvāju barību tavam prātam, jo tā tevī rodas lielākas ilgas pēc Manis; tas liek tev meklēt Mani dedzīgāk, paceļot kontemplācijas augstumos, atdzīvina tevi, liek uzplaukt un nest augļus;

Kādā veidā Tu mani baroji agrāk?

Es tev dāvāju spēju sastapties ar Mani ārpus tavām prāta spējām; tagad Es vēlētos, lai tu ieietu augstākā meditācijas pakāpē; Vassula, tev ir jāprogresē, Es tavā ēdienkartē esmu ieviesis tikai nelielas izmaiņas; Es vēlos, lai tu to skaidri apzinātos; vai Es neteicu, ka mācīšu tevi nepieķerties, vai neteicu?

Jā, Kungs, Tu man to esi teicis jau agrāk.

Tagad, kad esi nošķīrusies no pasaules, Es atdzīvināšu tavas spējas;

Vai šī ir tā atklāsme, par kuru tu runāji?

jā, tava atklāsme, dodot tev garīgu žēlastību, palīdzēs citiem;

Kā lai to saprot?

tu spēsi saprast Manus bērnus un, saprotot viņus, spēsi tiem palīdzēt; nedomā, ka, nedaudz aizēnojot Savas Gaismas spožumu, būtu tevī pametis! nebūt ne, Vassula, Es vienkārši vedu Tavu dvēseli svētumā;

Kungs, man bija ļoti bail kļūt kā laivai bez airiem, kuru ir viegli aiznest atpakaļ, zaudējot to, ko Tu man bijī iemācījis! es ļāvos panikai!

Vassula, Mani ir jāšķīstī; izproti, ka dvēsele tiek šķīstīta caur šausmīgām bailēm un sajūtu, ka tai vairs nav droša pamata; vienlaikus vēlos tev sacīt, ka ilgošanās pēc Manis noliec tevi, lai tu tiktu pacelta pretim svētībai;

Kas tā ir par svētību?

tā ir kontemplācija; Es vēlos, lai tava mīlestība sasniegtu pilnību, bez atlikuma atdodot sevi Manās rokās;

Jēzu, mana dvēsele ir noilgojusies pēc Tevis.

maziņā, vai arī Es neilgojos pēc tevis? mēs, mums⁵; nāc, iesim;

Tagad sapratu, ka Jēzus man vēlas iemācīt divas lietas: kontemplāciju un dziļu izpratni.

Dievs aizsāka mani gatavot šīm izmaiņām jau 26. jūlijā, jo nākamajā dienā es sāku izjust, ka Viņš ir nedaudz atņēmis man Savu Gaismu. Tajā brīdī mani pārņēma panika. Dvēsele nekavējoties sāka meklēt cēloni. Zinot, ka man ir daudz kļūdu un grēku, centos saprast, kuri no tiem būtu varējuši Viņu sadusmot tik ļoti, ka likuši attālināt no manis Viņa Gaismu. Vai es biju Viņu apvainojusi? Varbūt tas bija Sātana darbs? Es padomāju, ka šādā gadījumā man noteikti ir ciešāk jāpieķeras Manam Pestītājam, vairāk laika nekā parasti jāveltī lūgšanai un pārdomām, pilnībā jāizmanto citas Viņa dotās žēlastības, jāsaņūst Viņa Klātbūtne, vairāk ar Viņu jāsarunājas... Iedomājos, ka nekad nedrīkstu aizmirst par Dieva Klātbūtni un man ļoti smagi un daudz jāstrādā. Ja tas tiešām būtu Sātans, tad, redzot visas manas pūles, viņš bēgtu projām tā, ka gaisā no viņa paliktu tikai dūmi, un viņš liktu mani mierā. Bet, ja šis ir Dieva uzlikts pārbaudījums, es vēlētos būt laba skolniece! Es gribētu redzēt Viņu pasmaidām.

---

³ Es gribēju pasteidzināt Jēzu ātrāk piepildīt Viņa ieceres, tā, lai Viņam vairs nebūtu jācieš. Es nespēju panest Viņa ciešanas.

⁵ "Mēs, mums" - lietojot šos divus vārdus, Viņš atgādina man, lai es sarunājos ar Viņu.

Pēc dažām dienām vēl arvien nekas nemainījās, tikai es pamazām zaudēju spēkus un arvien vairāk ļāvos panikai. Centos Viņam kalpot ar lielāku dedzību un nodošanos, bet vēl arvien nesapratu, kādēļ visas manas pūles šķita tik tukšas un nenesa tos augļus, kurus no tām sagaidīju. Šajā izmisuma situācijā mans Pestītājs un Skolotājs izskaidroja man notiekošo. Kad man šķita, ka Viņš ir mani atstājis, patiesībā Kungs mani šķīstīja un pacēla augstākā meditācijas pakāpē, attīstot manu prātu. Viņš ielēja manī liegu¹ gaismu, pabarojot mani ar dziļāku atklāsmi.

1987. gada 10. augusts

Pagājušo nakti Kungs mani atmodināja, lūgdams no jauna apliecināt paklausību Viņam. Es atbildēju: „Paldies, Tēvs, ka esi uzlūkojis mani – visu pasaules grēku iemiesojumu. Paldies, ka, lai gan esmu Tevi noliegusi, Tu neesi man liedzis Savu Žēlsirdību. Paldies par Tavu Mīlestību, kas, par spīti manām vainām, ir iecēlusi Mani Tavā Sirdī. Dāvā man žēlastību būt Tavā tuvumā, pie Tavām kājām, – un es zinu, ka neesmu nopelnījusi pat to. Arī žēlastība sarunāties ar Tevi ir nenovērtējama, jo zinu, ka neesmu nopelnījusi neko. Tēvs, es pilnībā pakļauju sevi Tev, es zinu, ka neesmu nekas, tomēr šis nekas pieder Tev. Ja vēlies mani nomest stūrī, dari tā, ja vēlies samīdīt mani, es Tev to atļauju. Ja gribi, lai es piedzīvotu vienīgi ciešanas, – lai notiek Tavs prāts, bet, ja vēlies, lai es mājotu Tavā Sirdī, – tas ir daudz vairāk, nekā es jebkad būtu nopelnījusi. Lai notiek Tava Griba, jo vienīgais, ko vēlos es, ir Tevi mīlēt un Tev pateikties.

Izmanto mani līdz pēdējam, lai palīdzētu citiem, dari mani cienīgu, lai Tu pilnībā varētu mani izmantot. Es piederu Tev un tikai Tev, esmu grēcīga, bet mīlu Tevi.”

Vēlāk: Jēzu?

Es esmu; Vassula, Es aizsāku tevi mācīt augustā; priecājies, jo mēs kopīgi varam svinēt ko līdzīgu gadadienai! mīlotā, šie ir mūsu kopīgie svētki, – ļauj Man uzlikt tev Mīlestības vainagu; nāc, svinēsim kopā; tagad Es tev atļaušu iet,² bet nāc pie Manis, lai svinētu Man tik nozīmīgo augustu;

(Kad Kungs man to bija pateicis, es skrēju meklēt savās piezīmēs augusta mēneša ierakstus. Izlasījusi sava sargeņģeļa teikto, es palēcos aiz laimes: „Es, Daniels, tevi svētīju Dieva, mūsu Tēva, Viņa mīlotā Dēla Jēzus Kristus un Svētā Gara vārdā. Svētīgi sirdsšķīstie, jo viņi Dievu redzēs.” Pēc šī vēstījuma sargeņģelis mani nodeva tālāk – Dieva rokās un kopš tā mirkļa Jahve pats sāka mani mācīt. Daniels beidza ar vārdiem: „Gods Dievam! Es izdarīju visu, ko Dievs vēlējās no manis.”)

Pie pirmās izdevības es par notikušo izstāstīju savai māsiņai, man šķita, ka es aiz laimes lidoju! Mums ar Dievu bija kopīgi svētki! Arī māsiņa bija priecīga, tomēr mani brīdināja, ka tie cilvēki, kuri līdz galam neizprot garīgas lietas, varētu domāt, ka esmu iemīlējusies Dievā, ka es mīlu Dievu nepareizi. Viņas teiktais mani ļoti apbēdināja un nobiedēja. (Un ja nu viņai ir taisnība?)

Jēzu?

meitiņ,

Mani tas biedē.

Es zinu; Vassula, pieņem Manu Māti; Es vēlētos tev atklāt, cik nepatiesas ir tavas domas;

¹ Tagad tas šķiet tik pašsaprotami. Pat izskaidrojot savas izjūtas, zinu, ka patiesībā Dievs ir tas, kurš man saka priekšā pareizos vārdus. Vārds „liega” tika pateikts, kad šaubījies, kā labāk aprakstīt šo gaismu. Man nācās ielūkoties vārdnīcā, jo nezināju tā nozīmi...

² Man bija jāsteidzas uz kādu tikšanos.

esmu tevi mācījis mīlēt Mani, tavu Dievu, tāpat, kā Es vēlētos, lai ikviens Mani mīlētu; Es vēlos svinēt gada beigas, tev vaicājot, vai tu, mīļotā, esi gatava kļūt par Manu Miera un Mīlestības meitu? Es esmu redzējis, kā naids samaitā ļoti daudzas dzīves, un Savu Valstību esmu piepildījis ar Mūžīgo Mieru; vai tiešām Es nevēlētos redzēt, kā Mana radība pieliek visas pūles, lai saglabātu un vairotu mieru?

maziņā, esmu tev tuvojies, neskatoties uz tavu grēcīgumu, Manis noliegšanu, kļūdām un kritieniem; Es esmu Mīlestības Dievs un Savus bērnus uzlūkoju ar Mīlestības pilnu skatienu, ļaujot ikvienam mācīties Mani iepazīt, līdz Es nāku tos atraisīt, ļaujot katrai dvēselei bez bailēm Man tuvojies; ļaujot viņiem saprast, ka Es esmu mīlošs Tēvs, kurš atplestām rokām saņems ikvienu no Saviem bērniem, pastāsti, ka Es pat akmeņus spēju pavērst uzticamos Savos mācekļos; pastāsti tiem, kā Es atbrīvoju dvēseles un dāvāju tām patiesu brīvību;

Vassula, Es tevi nekad neatstāšu, tomēr savu baiļu dēļ ļauj, lai Mana Māte palīdz tev apzināties tavus kļūdainos priekšstatus; Es ik mirkli būšu tev līdzās; mēs?

Jā, Kungs!

(Es sapratu, ka Jaunava Marija vēlas mani mācīt un atklāt, cik nepamatotas ir manas bailes. No 10. līdz 14. augustam es izjutu ļoti spēcīgu Marijas klātbūtni. Viņa sarunājās ar mani un es sāku aptvert, ka manas jūtas kļūst tikpat spēcīgas kā Jēzus jūtas. Mēs abi jutām to pašu.)

1987. gada 14. augusts

Mans Dievs?

Es esmu; pieņem Manis šīsdienas teikto; „ikviens, kas Mani meklē, atradīs”; mīļotā, mīli Mani vienmēr un dedzīgi pagodini Mani; pastāsti par Mani Orjenam, sakot: „tici... tici... tici...; nāc, mīļotais brāli, Es patiešām esmu tevi aicinājis! Es tevi tik ļoti mīlu! Es, tavs Pestītājs, dāvāju tev Savu Mīlestību, Es esmu Miers; nāc, nāc pie Manis un iegremdējies dziļi Manās Brūcēs; sajūti Manu Sirdi; sajūti Mani... brālīt, dzīvo Manās Brūcēs;”

mīļotais ziediņ, paliec,¹ lūk, Mana Māte;

ak, Vassula, ļauj Man tev pastāstīt par to, kam vēl jānotiek; tu, meitiņ, pagodināsi Manu Dēlu, ēd no Viņa;

Jaunava Marija, Tu vienmēr esi mani iedrošinājusi. Tu mani esi atbalstījusi jau no paša iesākuma. (Jutu, ka mīlu viņu ar tikpat lielu mīlestību, ar kādu es mīlu Dievu. Viņa ir tik ļoti mātišķa!)

vienmēr nēsā Manu medaljonu, Es to esmu svētījusi tev; saņem Mūsu Mieru;

(Es nokritu uz sava vaiga pie zemes un pagodināju Dievmāti ar lūgšanu.)

1987. gada 16. augusts

Mans Dievs, es Tevi mīlu!

Vassula, Es redzu, kā Tu audz un veidojies; klausies un raksti; šodienas Ābels dzīvos, tikai vajadzīga pilnīga atkarība no Dieva, Ābels dzīvos! šoreiz Ābels izdzīvos; mīļotā, pasaule tās vājumā ir pārpildīta ar Kainiem, vai tiešām Man vēl ilgi vajadzētu mierīgi noskatīties, kā tie nolād un nogalina Manus Ābelus? cik vēl no viņiem nāktos iznīkt Manu acu priekšā? nē, Vassula, Manas Brūces atkal ir atvērušās; tāda ir Kainu suga, – ik

---

¹ Es biju sagatavojusies doties projām.

reizes, parādoties Ābelam, Kains, nemaz neminstinoties, atkārtu savu noziegumu; maziņā, vai tagad tu saproti?

(Šķita, ka Dievs, sakot man šos vārdus, noskuma, un līdz ar Viņu arī es.) Kādēļ tā notiek? tādēļ, ka Ābeli ir Mana sēkla, viņi ir cēlušies no Manis;

Bet kā tad Kaini?

Kaini? tie pieder pasaulei; tie ir cēlušies no cilvēka; šoreiz Es nostāšos starp Kainu un Manu Ābelu, Es iznīcināšu visu, kas nāk no Kaina; Es izrašu ieroci no Kaina rokām un atstāšu viņu kailu, viņam Ābela priekšā nāksies nostāties atbruņotam; Vassula, Es tev izskaidrošu visu, ko tikko esmu sacījis, tikai raugies Manī, uzlūko Manas lūpas un tu sapratīsi; vai Tu vēl kalposi Man?

Jā, mans Dievs, ja vien Tu man to atļauj... Jēzu?

Es esmu Jēzus Kristus, Dieva mīļotais Dēls un jūsu Pestītājs;

IXΘΥΣ

mēs?

Jā, Kungs. (Es esmu laimīga, un arī Viņš smaida!)

tad nāc, un mēs kopīgi strādāsim;

1987. gada 20. augusts

Mans Dievs?

Es esmu;

Man šķiet, ka saprotu Tavu iepriekšējo vēstījumu.

bērniņ, tu to saprati tikai daļēji;

Vai es pareizi sapratu, ka Kaina rīcības veidu izraisa miesīgums, tas, kas cilvēkā ir nācis no zemes?

jā; Kains pārstāv visu, kas pieder pasaulei, raksti; Kains pārstāv visu, kas ir nepatīkams Manās acīs – pašreizējo laikmetu, nekrietību, materiālismu, revolūcijas, naidu, pagānismu, amoralitāti, viņš pārstāv visus tos, kuri apspiež Manis svētītos bērnus; Kains nekad nav spējis izprast Ābelu, kuru Es esmu radījis pēc Savas līdzības; Ābels ir Mana sēkla;

Tu vēlies teikt, ka Ābels ir garīgs un mīl Tevi?

tieši tā; un šīs atšķirības dēļ Kains viņu ienīda; esmu jau sacījis, ka prātīgie neizprot to, kas nāk no Gara;

Kungs, esmu noraizējusies par kādu problēmu. (Nevēlējos to pierakstīt.)

Es zinu; Es tikai vēlos sašūpot viņa priekšstatus un gudrību; kas tev šķiet svarīgāk, - vai atstāt viņu zem dzirnakmeņiem, vai raizēties? Pat, ja tas tev liktu ciest, ko tu izvēlētos?

Es nešauboties izvēlētos ciest par viņu.

Es atmodināju tevi no miega, vai Es lai to pašu nedarītu arī citiem?

Mans Dievs, es saprotu.

Tas labi, atļauj Man brīvi darboties caur tevi, tikai neaizmirsti satvert Manu roku; Mana saderinātā, Manas Dvēseles mīlotā, Mans Gars atdusas pār tevi; Es tev visu esmu devis bez maksas, dari arī tu tāpat; nāc, izzūdi Manī un kļūsti par vienu veselumu ar Mani! Mana Vassula, Es tevi mīlu;

Jēzu, (man ir grūti izvēlēties vārdus, jo šķiet, ka viss, ko saku, ir nepietiekami.) Es darīšu visu, ko Tu vēlies.

tad nāc, Es atjaunošu Savu radību; mēs? mums?

Jā!

1987. gada 23. augusts

Vakar ar mani notika kaut kas ļoti īpašs. Diena bija ļoti piepildīta. Es mazgāju veļu, un darbojās gan veļas mašīna, gan veļas žāvētājs. Laiks bija skaists, tāpēc vīrs bija nolēmis aizvest dēlu uz baseinu. Viņi aizbrauca ap 11:00, un bija paredzēts, ka atgriezīsies trijos pēcpusdienā. Tātad trijos pusdienām bija jābūt gatavām. Mājās biju viena. Aptuveni 1:10 nolēmu, ka vajadzētu sākt gatavot pusdienas un uzliku uz plīts trauku ar sviestu. Šajā brīdī notika īssavienojums, izdzisa visas gaismas, neviens no elektriskajiem aparātiem vairs nestrādāja. Es apstaigāju māju, bet elektrības nebija nekur. Centos atrast jaunu drošinātāju, bet vīrs tos bija kaut kur nolīcis. Arī veikali šai dienā nestrādāja (bija svētdiena), mūsu mašīna bija salūzusi un es sāku izjust ļoti lielu spriedzi... Lai to mazinātu, atgūlos gultā. Aptuveni pēc piecām minūtēm sadzirdēju no virtuves nākošu troksni un nogāju lejā paskatīties. Lai arī visā mājā vēl arvien nebija elektrības un arī veļas mašīnas nestrādāja, es, sev par pārsteigumu, atklāju, ka virtuvē visas gaismas ir aizdegtas un arī sviests katliņā jau ir izkusis. Es sagatavoju pusdienas un pēc tam ieliku tās cepeškrāsnī. Trijos atgriezās vīrs un es viņam pastāstīju par notikušo. Viņš pārbaudīja elektrības sistēmu un izrādījās, ka elektrība bija tikai krāsnī, bet galvenais drošinātājs bija pārdedzis, bet skaitītājs vēl griezās. Brīdī, kad pateicu, ka pusdienas ir gatavas, skaitītājs apstājās, lai gan nesaprotamā veidā plīts vēl arvien darbojās. Vēlāk vīrs apmainīja drošinātāju, un elektrība atkal normāli darbojās. Viņš arī nevarēja izskaidrot notikušo.

augusts ir mūsu kopīgo svētku laiks; mēs taču nevēlamies tos sabojāt;

Vai Tu domā, ka...¹

Es neļaušu tev svētku laikā būt apbēdinātai; Vassula, tu esi Mans ziedīnš; vai zini, kāda nozīme ir ziedam? tas simbolizē trauslumu; tāpēc Es rūpējos par tevi, lai tavš vājums tev nenodara ļaunu;

Kungs, Tu esi man ļoti tuvu un es Tevi mīlu. (Jūtos samulsusi, jo neko neesmu pelnījusi.) Vakar sava dēla istabā sajutu vīraka smaržu. Smarža koncentrējās tikai vienā noteiktā vietā. Es jutos ļoti laimīga!

Mans Dievs?

Es esmu, Es tevi mīlu, nešaubies par Manu Mīlestību! viena tu nespēj pastāvēt; ziedīn, Es, Jēzus, Es, Jēzus esmu ar tevi; Es vienmēr esmu neprātīgi tevi mīlējis; izplati savu smaržu, kā tu tiki mācīta, izrotā Manu dārzu un iepriecini Mani, nāc; redzi, Vassula, tu sāc Mani saprast; tagad, kad esmu attālinājies tevi no ikviena, tev ir bijis daudz grūtāk izprast Manu rīcību; vai nejutī, kā tevi aptvēra Mana roka, pavelkot nost no pārējiem, un iečukstot tavā ausī Manas Sirds ilgas? tagad, kad esi pacēlusi galvu, tu atpokies, ka tavā tuvumā esmu tikai Es; Es tevi tik ļoti mīlu! Es esmu tik laimīgs! iemācies būt divvientulībā ar Mani; jā, tikai mēs divi vien, Es un tu, tu un Es;

ak, Vassula! šajā brīdī paskaties uz Mani, uzlūko Mani, savu Dievu; sākot ar šo brīdi ar tevi būšu Es un vienīgi Es; Es esmu tavš Dievs, Es esmu tavš svētais Draugs, Es esmu tavš Pestītājs, Es esmu tavš Līgavainis; mīlotā, Es parūpēšos par visām tavām vajadzībām; vai tev ir vajadzīga palīdzība? – Es steigšos pie tevis; vai tev ir vajadzīga drosme? – Es dāvāšu tev Savu Spēku; tev vajadzīgs mierinājums? – iekrīti Manās Rokās, patveries Manā Sirdī, slavē Mani, Vassula! slavē Mani, meitiņ! nāc un pagodini Mani! zemojies pie Manām kājām! Pielūdz Mani! Vassula, piederi Man, mīli Mani tā, kā Es mīlu tevi! svētī Mani tāpat, kā Es svētīju tevi, pārklāj Mani ar savu smaržu tāpat, kā Es

¹ Jēzus neatļāva man pabeigt teikumu.

pārklāju tevi ar Savējo; Es stāvu tavā priekšā, Es, tavs Pestītājs! Pielūdz Mani, šai brīdī un šajā stundā sajūti Manu Sirdi; drīz vien iestāsies nakts, - vai tu vēlētos saņemt eļļu no Manas lampas? nekad nenogaidi dienas beigas, ļauj Man piepildīt tavu lampu, kamēr vēl ir gaišs;

nāc un pasmel no Manis, ļauj Man būt divvientulībā ar tevi, dzīvo Man; laiks, ko pavadām divatā, mani ļoti iepriecina! mīlu tevi tik ļoti, ka kļūstu greizsirdīgs! Mana Mīlestība ir tik spēcīga, ka Es attālinu tevi no visiem pārējiem, vai tu varētu censties Mani saprast? Es ļoti ilgojos pabūt ar tevi divatā; Mīlestība ir aizdedzinājusi Savu Liesmu un, kad tā kvēlo, Es atļaujos darīt to, kas Man patīk; tu piederi Man, un Es ilgojos tevi izgreznot ar Mīlestības vītnēm; savaldzini Mani ar saviem bērnišķīgajiem vārdiem; ļauj Man mīlēt tevi tā, kā Es to vēlos; vai tu pati neesi Man devusi brīvību rīkoties ar Tevi tā, kā Es vēlos?

Jā, Kungs, es devu.

Es izmantošu tevis doto brīvību; kad Mans Pirksts tikai pieskarsies tavai sirdij, tu neko neslēpsi no Manis; galu galā augusts pieder mums, Es nemitēšos tev atgādināt par mūsu kopīgajiem svētkiem;

1987. gada 24. augusts

Vassula, nožēlo grēkus!¹

Es tev piedodu tavus grēkus; tagad vēlos, lai tu Mani slavētu!² saki: „Lai ir slavēts Visvarenais Dievs”; vai zini, kas Es esmu?

Tu esi Alfa un Omega, Tu esi visa Radītājs.

bērniņ, tu saki pareizi; tagad vēlos tev teikt šādus vārdus: svētīgi tie, kas lasīs Manu Vēstījumu un ticēs, ka Es esmu tos uzrakstījis, ticēs neredzot, kā Es rakstīju; svētīgi tie, kas dzird Manu Vēsti un seko tai; svētīgi tie, kas apvienojas un veicina mieru un mīlestību; izplati Manu Vēstījumu, izplati Manu Mieru un ļauj tam valdīt ikvienā sirdī, nekad nešaubies par Manu Mīlestību;

Kā Tu vēlies, lai es to izplatītu? Es jūtos pilnīgi bezpalīdzīga.

Vassula, gaidi un tu redzēsi; Es tev palīdzēšu; nāc, mums, mēs?

Jā, mans Dievs, mums, mēs.

1987. gada 25. augusts

neaizmirsti, bērniņ, to mīlestību, ar kādu tevi mīlu; Vassula, Es esmu svētījis sarkano krustiņu, kuru tu nēsā ap kaklu; tici! Vassula, tici Maniem dievišķajiem darbiem;

Mans Dievs! Es pateicos Tev. Jo vairāk Tu man dod, jo necienīgāka es jūtos.

Es tevi mīlu; nāc un turies cieši pie Manis; Es priecājos dzirdēt tevi izrunājam vārdus, kurus Es esmu tev sacījis par Manu Klātbūtni un citām lietām; mācot Ismini, dzīvo Man un pagodini Mani;

Dažkārt, Kungs, es tik ļoti neizjūtu Tavu Klātbūtni un man šķiet, ka Tu vairs neesi man tik tuvu ... Kungs, kāpēc tā notiek?

tu kļūdieš, domājot, ka neesmu tev pietiekami tuvu klāt, jo tieši šajos brīžos esmu tev vistuvāk; tu neesi viena, NEKAD!

Pēkšņi es ļoti skaidri apzinājos Viņa Klātbūtni. Kungs to atklāja ar Viņam raksturīgiem žestiem. Šī Klātbūtne bija tik reāla un bija sajūtama vairākas minūtes. Tas bija brīnišķīgi!

---

¹ Es nožēloju.

² Es mirkli kavējos, nespējot atrast pareizos vārdus.

viss ir garīgs;

No tā es sapratu, ka viss ir pārdabisks un daudzus no šiem notikumiem ir iespējams izprast tikai pārdabiskā veidā. To, kas nav materiāls, nav arī iespējams izskaidrot materiāli. Pārdabiskais neiekļaujas mūsu dabiskajā reālismā.)

daudzi no jums aizmirst, ka Es esmu Gars, un ka arī jūs esat gars;

1987. gada 26. augusts

Vassula, vai tu vēl arvien piekrīti būt par Manu vēstnesi?

Jā, Kungs, protams, ja vien Tu vēl arvien spēj pieņemt manu nespēju un kļūmes.

bērniņ, Es tevi palīdzēšu izpildīt tavu uzdevumu, bet pēc tam atraisīšu tevi; Gudrība pati tevi mācīs; vai esi gatava atteikties no saviem vaļas brīžiem, lai upurētu sevi Man?

Jā, es to vēlos.

satver Manu roku, Es tevi atbalstīšu; Vassula, šis laikmets ir zaudējis visas garīgās vērtības, bet Es būšu kopā ar tevi, lai tev palīdzētu; Es esmu Jēzus Kristus, Dieva iemīļotais Dēls; Es tevi gatavoju, ļauj Man tevi vadīt, tev neredzot ceļu; tici Man aklī, līdz pat galam.¹

1987. gada 28. augusts

Vassula, Maniem Darbiem ir jātiek iztulkotiem franciski; Es tev palīdzēšu; dari, lai cilvēki Manu Maizi saņem bez maksas;

Kungs, es to darīšu un zinu, ka Tu man palīdzēsi.

Vassula, Es esmu izlējis pār tevi gudrības un atklāsmes, Es esmu tevi mācījis, esmu tevi barojis ar Maizi no Manas klēts un augļiem no Mana dārza; esmu tevī ielējis Savus darbus, kuriem jāapgaismo pasaule ar Mana Vaiga atklāsmi; nāc un neaizmirsti, kāpēc Es esmu tevi izvēlējis; meitiņ, esi apmierināta ar to, ko tev dodu; esmu tev devis pārpilnībā ēst no Dzīvības koka, lai tu pabarotu arī citus, paļaujies uz Mani, esi atkarīga no Manis; vai tu atdotu Man visu, kas tev pieder?

Tas viss ir Tavējais, es neko nevēlos paturēt tikai sev.

patiešām, viss, kas tev pieder, ir Mans, bet Es tevi esmu apveltījis ar izvēles brīvību;

Kungs, uz ko attiecas šī izvēle?

tā ir izvēle starp labo un ļauno; šādu izvēles brīvību Es esmu devis ikvienam;

Ja tas ir vienīgais, kas man pieder, tad es izvēlos palikt kopā ar Tevi.

tad atļauj Man vēl ciešāk sasaistīties ar tevi un aizvest tevi tur, kur Es tieku meklēts visvairāk;

Tēvs, es Tevi mīlu, Tavs Prāts lai notiek.

bērniņ, mīli Mani un klausies Manā balsī; kamēr neesmu piepildījis Savu Darbu, Es vilkšu tevi arvien tuvāk Sev; Es atļaušos tevi lietot Savu vēlmju pierakstīšanai; Mīlestība tevi mīl; uzzīmē Manu zīmi;

IXΘΥΣ Jēzus Kristus, Dieva Mīļotais Dēls un Pestītājs;

1987. gada 30. augusts

(Vakarā.) Jēzu?

Es esmu; vai atļausi Man atpūsties tevī?

Jā, Kungs.

ziediņ, meklē Mani un dedzīgi ilgojies pēc Manis; svētī Mani;

---

¹ Tas nozīmē: tici, nesaņemot nekādus pierādījumus. Akla ticība Viņu pagodina.

Kungs, es Tevi svētīju.

Saņem arī Manas svētības; viena pati tu nespēj pastāvēt;

(Sajutu Viņa klātbūtni tik spēcīgi, ka šķita - es varētu Viņam pieskarties.)

1987. gada 31. augusts

Vassula, Es nākšu nakts klusumā; tā stunda ir tuvu, viena pati pastāvēt tu nespēj; šķiet, ka pasaule ir aizmirsusi par Manu Klātbūtni; Es esmu Dievs, bet, vai kāds vēl domā par Mani? tikai retais;

(Es ieraudzīju zvaigznēm pārklātas naksnīgas debesis, un aiz zvaigznēm - Dieva Acis, kas nolūkojās uz mums.)

paliec nomodā, jo Es nonākšu pie tevis nakts klusumā; maziņā, pirms vēl tevi radīju, Manā Sirdī jau bija īpaša iecere tavai dzīvei; Es tevi pacelšu pie Sevis un kaut ko parādīšu; mīlotā, tagad atpūties;

1987. gada 1. septembris

visaugstāk Es vērtēju uzticību; Vassula, Es tev dāvāšu vīziju, kura pacels tavu sirdi tuvāk Man; Es tev parādīšu, kā atklāsies debesis;

Es ieraudzīju naksnīgas debesis ar zvaigznēm, pēc brīža skats sāka mainīties, atgādinot mākslinieka paleti ar tās dažādajām krāsām. Viena no tām bija daudz spilgtāka par pārējām, tā bija bieza sarkanā krāsa, kura kļuva arvien biezāka, līdzīga raugam, kas pilēja no debesīm pār mums.

Vassula, es atvērsu Debesis un ļaušu tev ieraudzīt to, ko acs nav redzējusi; tu esi pareizi izpratusi, paliec nomodā; Es sargāšu tevi, uzklausī Mani un raksti; kopš laiku iesākumiem Es esmu mīlējis Savu radību, tomēr esmu to radījis, lai tā atzītu Mani par savu Dievu un arī Mani mīlētu; kopš laiku iesākumiem esmu svētu darījis visu, ko ir radījušas Manas rokas; Es esmu Mīlestības Dievs un diženās Mīlestības Gars; radība, jau kopš laiku pirmsākumiem esmu cilvēcei rādījis Savu Mīlestību, bet arī Savu Taisnību; ikreiz, Manai radībai sadumpojoties pret Manu Likumu un Mani, Mana Sirds sastinga un skuma par Manu bērnu nekrietnību; Es esmu nācis, lai atgādinātu, ka esmu Mīlestības Gars, un, ka arī viņi ir gars; esmu nācis, lai atgādinātu, ka viņi virs šīs zemes ir tikai gaistoša ēna, putekļu saujiņa, un pirmās Manis sūtītās lietūs lāses aizskalos viņus projām tā, ka pēc viņiem nekas nepaliks; Es viņos esmu iedvesis Savu Elpu, dodams tiem dzīvību;

pasaule Mani nemitīgi ir ievainojusi un aizskārusi, savukārt Es tai nemitīgi esmu atgādinājis par Manu esamību un to, cik liela ir Mana Mīlestība uz viņiem, tomēr Manas Taisnības kauss ir piepildīts līdz malām, radība! Mana Taisnība smagi gulstas pār jums! apvienojieties un atgriezieties pie Manis, pagodini Mani, radība! Kad jūs to izdarīsiet, Es noņemšu no jums Savas Taisnības nastu; Mani saucieni atskan un satricina visas Debesis, eņģeļi notrīc gaidāmo notikumu priekšā; Es esmu Taisnības Dievs un Man ir apnicis nolūkoties liekulība, ateismā un amoralitātē; Mana radība savā pagrimumā ir kļuvusi par Sodomas kopiju; Manas Taisnības pērkonis sagraus jūs līdzīgi tam, kā tas sagrava Sodomas iedzīvotājus; radība, nožēlo savus grēkus vēl pirms Manas Atnākšanas;

Es patiešām esmu jūs daudzkārt brīdinājis, bet jūs neesat ievērojuši Manus norādījumus; esmu sūtījis Savus svētos, lai jūs brīdinātu, bet, meitiņ, pasaule tiem ir noslēgusi savas sirdis; pasaule daudz labprātāk ir vēlējusies dzīvot savā iekārē, neņemot Mani vērā, kaut Es esmu tiem devis zīmes, kurām tos vajadzētu atmodināt;

Mans Dievs, Tavi bērni ir tikai aizmiguši, lūdzu, nāc un pamodini tos! Viņi vienkārši gul.

tie ir aizmiguši stundām ilgi; tie guļ gadu pēc gada;

Kungs, bet kurš gan ir vainīgs, ka tie nav tikuši mācīti. Viņu pašu vainas tur nav, ka viņi par Tevi nekā nezin!

Es esmu devis pasaulei skolotājus un kalpotājus, lai viņus mācītu;

Kungs, visapkārt ir tik negatīva attieksme, viņi ir bezspēcīgi kaut ko mainīt!

bezpēcīgi? viņiem vajadzētu nožēlot grēkus, viņiem vajadzētu nākt pie Manis un atgriezties; Es laiku laikos viņiem esmu devis zīmes, bet tie šīs zīmes nav pieņēmuši, uzskatot, ka tās nav no Manis; esmu viņus brīdinājis ar vāju un grēcīgu dvēseļu starpniecību, bet viņi ir apšaubījuši Manu Vārdu; tie ir apbēdinājuši Mani, noraidot Manas svētības; ak, cilvēki ar akmens sirdīm! ak, mazticīgie! ja viņu sirdis būtu nedaudz atvērtākas, pat, ja tagad tās būtu atvērtākas, Es būtu tiem palīdzējis; Es viņus izrāvu no miega, bet bieži vien viņi atkal aizvēra savas acis un atkal laidās snaudā;

Kādēļ viņi nevēstī pasaulei par Tevis dotajām zīmēm?

daži to dara, tomēr vairākums Manu priesteru ir aizvēruši savas sirdis, daudzi no viņiem ir šaubu un baiļu pilni; Vassula, vai atceries, kādi bija farizeji?

Jā, Kungs.

atklāti sakot, daudzi no maniem priesteriem ir farizeju kopijas; viņi šaubās un baidās, tukšība un liekulība ir padarījušas viņus aklus; vai atceries, cik bieži Es esmu viņiem devis zīmes? simtiem reižu Es esmu tos uzrunājis caur zīmēm, bet ko viņi ir darījuši? laiki nav mainījušies, un daudzu Manu priesteru dvēseles arī nav mainījušās, tās vēl arvien ir tik farizejiskas! Es viņiem dodu zīmes, bet viņi vēlas tādas, kuras varētu pierādīt un izskaidrot; viņi grib pierādījumus;

Vai Tu viņiem dosi kādus agrāko zīmju pierādījumus? Vai Tu dosi jebkādu pierādījumu šai atklāsmei?

bērniņ, vienīgais šīs atklāsmes pierādījums būs tu pati;

Kungs, tas ir tik nepārliecinoši! Es nekas neesmu, lai kādu pārliecinātu. Viņi pilnīgi atklāti pasmiesies par mani!

Es esmu tevi svētījis;

Kungs, Es zinu, ka tas esi Tu, un daži citi arī, tomēr daudzi tam nepiekritīs, jo nav nekādu pamatīgu pierādījumu, ka tas patiešām ir no Tevis. Es nekas neesmu, un Tu to zini.

meitiņ, ļauj, lai Es esmu viss, bet tu turpini būt nekas; jo mazāka tu esi, jo lielāks esmu Es; Es tagad pār cilvēci esmu izklājis Savu Taisnību, pār viņiem guļas tas, ko viņi ir nopļāvuši;

Vai nav kāds risinājums, tā, lai viss varētu notikt pēc Tava Prāta, un Tavas Taisnības plīvurs varētu tikt pacelts?

ja Mani priesteri Mani nenoliegs, bet pieņems, Es attālināšu Savu Taisnību; Es viņus esmu brīdinājis, bet viņi šos brīdinājumus nav ņēmuši vērā;

Lūdzu, pasaki man, kādēļ viņi tā dara?

šķiet, ka viņi ir aizmirsuši par Manu Visvarenību un Manu Bagātību, viņi visu cenšas nonest līdz vienam;¹ tie ticēs vienīgi tad, ja redzēs; viņi Mani apbēdina, jo neņem vērā Manas svētības; radība! radība! atdzīvini Manu Baznīcu; Vassula, godā Mani; mīļotā, tā stunda ir klāt, laiks ir pavisam īss; Mīlestība atkal atgriezīsies, tērpusies Mīlestības veidolā;

Kungs, paldies Tev! Es Tevi svētīju.

(Pēdējās dienās, no 1. – 4. septembrim, savā dvēselē izjutu neizskaidrojamu agoniju.)

---

¹ T.i., meklē pamatīgus pierādījumus.

1987. gada 4. septembris

Personiskajā piezīmju burtnīcā Jēzus man dāvāja vēstījumu, kas mani pārsteidza. Es piecēlos un tālāk vairs nerakstīju, bet, kad atgriezos pie rakstīšanas, Jēzus vēlreiz atkārtoja to pašu. Man palika bail un es apjuku, vaicājot gan Dievam, gan pati sevi: „kāpēc es?”. Tajā mirklī man bija grūti saprast, kāpēc vispār esmu aizsākusi rakstīt un kādēļ jūtos tik ļoti saistīta ar Dievu? Pusotra gada laikā biju tik ļoti izmainījies. Tagad dzīvoju Patiesībā un jūtos atbildīga par visu, kas notiek, manī ir ilgas būt patīkamai Dievam. Tomēr pēc šīm domām manī no jauna parādījās šaubas un vēlme pārbaudīt Jēzu. Tuvojos Viņam šaubu pilna. Viņš to zināja un lūdza mēģināt vēlreiz pierakstīt vēstījumu, tikai šoreiz pašai cenšoties vadīt un kontrolēt savu roku.

Jēzu?

Es esmu; tātad? vari pamēģināt rakstīt vēlreiz; raksti, raksti! Mīlestība;

Mīlestība Mīlestība Mīlestība;

Es vēlējos rakstīt pati, gribēju pati vadīt savu roku. Apvilktā trīspunkte¹ parāda manas neveiksmīgās pūles to izdarīt, - centos kaut ko uzrakstīt, bet tas man neizdevās, līdz Viņš atkal satvēra manu roku un uzrakstīja: „raksti”, bet, pēc tam, lai arī es tam pretojos, piespieda manu roku pie papīra četras reizes, uzrakstot „Mīlestība”.

Es esmu Mīlestība; atgādināšu tev, ka uz taviem pleciem esmu novietojis Savu Mīlestības un Miera Krustu; augšā! augšā! cel! cel! meitiņ, vai tu apzinies, kādēļ esmu tevi izaudzinājis? Es tevi izaudzināju, lai apvienotu Manu Baznīcu; altāri, vai neesmu sacījis, ka patiesība atskanēs nevis no gudro un prātīgo, bet gan no bērnu mutēm? Esmu sacījis, ka gudrie klausīsies, bet nesapratīs, skatīsies, bet neredzēs, jo viņu sirdis ir palikušas raupjas; viņi ir aiztaisījuši savas ausis un aizvēruši savas acis;

Vassula, Es esmu tevi piecēlis no mirušajiem un līcis Gudrībai tevi mācīt, tāpēc nebīsties un dodies uz priekšu;

(Jēzus man dāvāja redzējumu par mani pašu. Es redzēju sevi lūkojamies uz Viņu, bet jutos nedroša. Jēzus turēja mani pie rokas un, pats iedams aizmugurē, stūma mani uz priekšu, lai es neapstātos.)

meitiņ, Es tik ļoti tevi mīlu! ziediņ, viss, ko tu izjūti, ir no Manis, neapstājies;

(Jutos tā, it kā spertu savus pirmos soļus, un mani pārņēma liels saviļņojums.)

Vassula, tava kautrība Mani valdzina; meitiņ, pieraksti šo vārdu:

Garabandāle

Vassula, izraujot tevi no miega, vēlējos ne tikai tevi atmodināt, bet arī darīt spējīgu kalpot Man; mīlotā, šķīstījot tevi, vēlējos, lai tu izjūti Manu Klātbūtni un paliec tajā; lietojot tevi vēstījumu pierakstīšanai, vienlaikus vēlējos, lai tu arī pierakstītu Manas svētības Maniem mazajiem Garabandāles bērniem;

Es nāku, lai Mans Vēstījums tiktu pagodināts, altāri, uzturi Manu Liesmu; Mans Spēks atjaunos Manu Baznīcu; nepaklūpi, patveries Manī un atpūties, Es tev palīdzēšu virzīties uz priekšu; stunda ir tuvu, lūdzies kopā ar Mani:

„Tēvs, satver mani Savās rokās, ļauj atpūsties Tevī. Paņemdams mani Savā gādībā, svētdari mani un piedod manus grēkus, kā es esmu piedevusi citiem. Lai slava Dievam, manam Tēvam, Es tevi svētīju. Āmen.”

---

¹ Vēstījumu oriģinālā. (Tulk. piez.)

1987. gada 5. septembris

Vassula, nebaidies, pieraksti vārdu Garabandāle; Garabandāle ir citu zīmju turpinājums; Garabandālē notikušās parādīšanās ir autentiskas, tie, kas neesat redzējuši, ticiet; meitiņ, tici, ka esmu tevi izmantojis, lai caur tevi atklātu pats Sevi; Mana Māte ir atklājusies Maniem izredzētajiem; viņu mutes runāja Patiesību, bet daudzas no Manu priesteru dvēselēm šos vēstījumus uzskatīja par nepārliecinošiem, vēl citas tos noliedza pavisam; Es atklājos caur tevi, lai noņemtu no Garabandāles šaubu plīvuru; Mana Māte patiešām ir parādījusies Garabandālē, Mani bērni Viņu redzēja un saņēma Viņas vēstījumus; Vassula, tu piedzīvosi lielāku pārbaudījumu, Mans Krusts daudz smagāk uzgulsies uz taviem pleciem, Manas Taisnības Kausis pildīsies, jo Es jau iepriekš esmu brīdinājis pasauli;

Mans Dievs, tikai nedaudzi zina par to, kas ir noticis Garabandālē.

tā ir taisnība, ka daudzi par to nezina, bet tas notiek Manu priesteru šaubu un bailu dēļ; šaubīdamies viņi neatzīst Manus dievišķos Darbus, tie ir piemirsuši, ka Es esmu Visvarens; nocietinādami savas sirdis, viņi ir zaudējuši spēju izprast garīgas lietas, kļuvuši akli, tie meklē bez gaismas un Gudrības;

Es vienmēr esmu atklājis Savus Darbus bērniem, bet nekad – mācītajiem; tiem šķiet, ka Mani darbi nesaskan ar doktrīnu, bet tas ir tāpēc, ka viņi pielīdzina sevi Man; Vassula, kopš laika iesākuma Es nekad neesmu tevi pametis;¹ Vassula, vai atceries farizejus?

Jā, Kungs.

reiz viņi Mani apsūdzēja, ka Es sludinot pret Mozus Likumu; vai, salīdzinot ar mūsdienām, kaut kas ir mainījies? Mani apvainoja jucekļa radīšanā un viņu Likuma pārkāpšanā; mūsdienās šie aizrādījumi un nedrošība īpaši neatšķiras no agrākās; Mani ievaino tie, kuri ignorē atklāsmes, vēstījumus un parādīšanas; viņi ir kā ērkšķi Manā Miesā; pirms kāda laika² Es tev sacīju, ka ar dievišķu spēku ievēdīšu tevi Savas asiņojošās Miesas dzīlēs un norādīšu ar pirkstu uz tiem, kuri Mani ievaino; Es esmu Jēzus Kristus, Dieva Mīļotais Dēls; Vassula, nebīsties, jo Es eju tev pa priekšu;

1987. gada 6. septembris

Jēzu?

Es esmu; vai Es kādreiz varētu tevi atstāt? ziediņ, izgrezno Mani ar mīlestības vītnēm, sapulcini Man apkārt Manus bērnus, ļauj Man tos svētīt, Es tik ļoti esmu viņus gaidījis; esmu gaidījis šo stundu, Es nāku, lai viņus uzņemtu un svētītu; sapulcini Manus iemīļotos, Manu īpašumu, Manus jērus; apkamp viņus Manā vietā un atgādini tiem par Manu Apsolījumu; mīli viņus un apvieno tos; nāc Man tuvāk, ļauj Man sevi mācīt ar Gudrību;

1987. gada 7. septembris

miers lai ir ar tevi;

un arī ar Tevi, Kungs.

ziediņ, uzsūc Mani, ļauj Manai Gaismai atmirdzēt par tevi un izkļiedēt tavas raizes un bažas; Mana Dvesma aizpūtīs tās tālu projām un tās pilnīgi sairs un tiks izkļiedētas, bet tu

---

¹ Kungs lika saprast, ka Viņa dotajām zīmēm ir jāatgādina par Viņa Klātbūtni mūsu vidū un jāiedrošina mūs Viņam sekot.

² 11. jūnijā Dievs man deva tādu pašu vēstījumu. Viņš sacīja, ka netaupīs viņus, tomēr tobrīd es vēl nesapratu, uz kuriem tas attiecas.

tikai smaidīsi; ziediņ, pār tevi norasos Mana Taisnība; saņem Manu šīsdienas vēstījumu; nebīsties, jo Manas ieceres ir radušās, vēl pirms tu piedzimi;

Vai tas nozīmētu, ka, ja kas notiek ar mani, Taviem vēstījumiem vai arī apkārtējiem cilvēkiem, viss ir saskaņā ar Tavu Gribu?

jā, mīlotā; tas, kas turpmāk notiks, būs saskaņā ar Manām iecerēm;

Kungs, es ļoti baidos Tevi pievilt.

kā tu vari ko sabojāt, ja nekas neesi; kā gan nekas var būt kaut kas, bet, jebkurā gadījumā, pat būdams kaut kas, kā tas var izbojāt Manas ieceres? neraizējies, jo tu taču esi nekas; visu ieliec Manās rokās; Vassula, Es esmu tavs Skolotājs; esot Manā Klātbūtnē, nebaidies;

Es vēlētos kaut ko piebilst.

jūties brīva;

Vai zini, ka brīžiem man šķiet, ka esmu traka, pilnīgi nenormāla?

Es zinu;

Tad iedomājies tos, kuriem es kādu dienu parādīšu šos vēstījumus! Viņi teiks, ka tam visam ir kāds racionāls izskaidrojums un vienkārši neticēs.

arī ticēt ir žēlastība; ticība ir žēlastība; saredzēt, sadzirdēt un izprast Manus dievišķos Darbus ir žēlastība; visas šīs žēlastības ir Manis dotas;

Jā, Kungs.

Vassula, Es esmu strādājis kopā ar tevi, meitiņ, pagodini Mani;

Tava žēlastība neļaus man pakrist un sabojāt Tavus darbus.

tad ieklausies vārdos, ko saka Mana Māte;

Vassula, pethi mou,¹ nebīsties; Es esmu ar tevi; Mans Dēls Jēzus ar nodomu ir īpaši aiztaupījis tev zīmes un pierādījumus, ko tu Viņam lūdzi; Viņam bija savi iemesli to darīt; tā vietā Viņš tevi ir apveltījis ar ticības žēlastību un licis Gudrībai tevi mācīt; Vassula, tavai ticībai patiešām ir jābūt aklai;

Vai patiešām man ir akli jātic?

tik tiešām, jo citādi tevī nebūtu šīs degsmes Mums tuvoties un rakstīt, tu nespētu ļaut tevi izmantot rakstīšanai; šī rīcība pierāda, ka tu tici akli un Dievu tas iepriecina; tava ticība ir liela; Jēzus, izmantojot tavu piemēru, vēlas arī citiem iemācīt aklu ticību Viņa dievišķajiem Darbiem; esi tīra un nevainīga, esi kā bērns, kas iepriecina Dievu;

Marija, ko darīt, ja viņi neticēs?²

tu ļoti cietīsi, tu būsi līdzīga spogulim, kurā var redzēt Jēzus tēlu; bērniņ, tevī atspoguļosies Viņa ciešanas;

Neticība un nicinājums?

jā, Jēzus no tā cietīs; tevī atklāsies Viņa ciešanas;

Ja Viņš visu jau ir iepriekš paredzējis, kādēļ tad Kungs nebūtu varējis atrisināt arī visas šīs pretrunas?

bērniņ, tā ir cilvēciska domāšana, bet neaizmirsti Viņa pamācības, Jēzus vēlas, lai Viņa darbi tiktu atpazīti žēlastības iespaidā;

Jēzus solīja, ka nepaliks malā, ja redzēs, ka kāds vēlas mani sāpināt.

Viņš patiešām tā teica, meitiņ; piebildīšu, ka arī Es nestāvēšu malā! Es tevi mīlu un nenoskatīšos, kā viņi tevi sāpina;

¹ pethi mou (gr. val.) mans bērns.

² Marijas balss pēkšņi mainījās un kļuva ļoti nopietna.

(Šai brīdī jutos ļoti saviļņota.) Esmu glēvule un man ir bail, tomēr cieši piekļausos Tev un Jēzum.

meitiņ, vēlos tev pateikt vēl ko vairāk; pār cilvēkiem ir nolaidusies Dieva Taisnība, Viņa Kauss ir pilns līdz malām; ieklausies Manī uzmanīgi, jo šiem vārdiem ir daudz dziļāka nozīme; Vassula, pagodini Dievu, Es esmu tava svētā Māte, meitiņ, paļaujies uz Mani; cīņā nepagursti, atceries, ka Savā Krustaceļā Jēzus bija visu pamests, Viņš šo Krustu nesa viens;

Jā, Māte, es saprotu. Es Viņam nelūgšu neko vairāk par to, ko Viņš man dod.

Vassula, ļauj man atbildēt uz jautājumu, kuru tu neizsaki, bet tomēr nēsā sevī; ja viņi vēl arvien neticēs, Dieva dusmas pieaugs un pildīs Viņa Taisnības Kausu; tas notiks tā, kā Dievs tev parādīja vienā no redzējumiem;³ lūdzies, labo citu kļūdas un gandari, jo Laiku beigas⁴ ir tuvu;

Jā, Māte, lai Dievs tevi svētī.

tas esmu Es, Jēzus; maziņā, paliec maza, un parunāsim viens ar otru, pavadīsim šo dienu kopā, ļauj Man būt tavam Svētajam Ceļabiedram;

Kungs, atļauj man sarunāties ar tevi. Es neaizmirsīšu par tavu Klātbūtni.

nāc; mēs, mums;

1987. gada 7. septembris

meitiņ, miers lai ir ar tevi; atceries vārdus, kurus vēlreiz vēlos tev atkārtot; īpaši tagad centies tos neaizmirst;

„Es, Kungs, stāvu pie durvīm un klauvēju, ja kāds dzird Manu balsi un durvis atver, Es ienākšu pie viņa un turēšu maltīti kopā ar viņu; kas uzvarēs, tiem Es došu vietu pie Sava Troņa, tieši tāpat, kā Es esmu uzvarējis Sevi un ieņēmis vietu Sava Tēva tronī; ja kam ir ausis, tas lai klausās, ko Gars saka Baznīcām;”

meitiņ, atgādināni viņiem Manus Vārdus, kurus tie ir aizmirsuši;

Jēzu, palīdzi man.

Vassula, Es vienmēr tev palīdzēšu;

(Es nopūtos.) Paldies Tev, Kungs.

1987. gada 8. septembris

Vassula, iepriecini Mani un pieņem Mani, Es vēlos, lai tu Man sekotu; Es tevi aizvedīšu pie Sava tabernākula, - tur tu Mani sastapsi; pieņem Mani un Es tevi svētīšu;¹ Es tevi mīlu;

Kungs, es Tevi mīlu. Es nākšu.

1987. gada 9. septembris

Vassula, es vēlos, lai tu visiem darītu zināmus šos vārdus: „Es, Kungs, svētīju Savus Garabandāles bērnus;” Vassula, svētī un apvieno viņus;

Kungs, lai to izdarītu, ir vajadzīga Tava palīdzība... Citādi elle ‘pasprūk vaļā’, un Sātans un viņa mācekļi spļauj laukā savas mežonīgās dusmas. Viņiem pat ir vārdi, un es zinu tos, kuri man uzbrūk!

Vassula, nāc, Es tev pastāstīšu, kā viņi tevi ienīst; nebīsties;

³ 1987. gada 1. septembrī.

⁴ Šī Laikmeta gals. (Orģinālizdevuma izdevēja piez.)

¹ Jēzus atkal mani aicināja pieņemt svēto Komūniju.

Jēzus mani ieveda pazemē. Es sapratu, ka tā ir elle, jo sajutu sev zem kājām lipīgus melnus dubļus. Jēzus man lika klausīties. „Ahā! Tā atkal ir viņa! Vēl viena vecene! Uz priekšu, bet sargieties - ievainojiet viņu un sakropļojiet uz mūžiem, lai mēs uzvarētu. Izturieties pret viņu tā, lai tā sajūt manu naidu gan pret sevi, gan pret visu viņa radību! Sabī, ej arī tu un ievaino viņu... Es ienīstu jūs visus!”

Sātans atkal izturējās kā vājprātīgais, un Jēzus mani izvilka laukā no turienes.

tagad tu dzirdēji, cik ļoti viņš tevi ienīst un tev ir jāapzinās, ka ar kādu mērķtiecību viņš dzenas pēc tevis, lai atrautu tevi no rakstīšanas; Es, Jēzus, tevi mīlu un esmu tevi paslēpis zem Saviem spārniem; Es nekad tevi neatstāju un ne mirkli neizlaižu no Sava redzesloka;
Vēlāk:

Vassula, nelasi šīs grāmatas, jo tajās nav ne Gudrības, ne Patiesības; gudrība ir atrodama Svētajā Bībelē; Es priecājos, ka tu Mani dzirdi;

(Gandrīz visu dienu biju veltījusi pārdomām, tāpēc daudz kas bija palicis nepadarīts. Sapratu, ka ir pagājis krietns laika posms, devos uz virtuvi pagatavot pusdienas. Tikko sāku strādāt, Jēzus, kurš līdz šim bija manī nolūkojies, pārtrauca manu darbošanos, sacīdams: „Vassula, vai tev būtu kāds mirklītis, ko veltīt Man?” Es atbildēju: „Jēzu, man ir miljons mirkļu tev, ne tikai viens.” Atstājuši darāmo, devos rakstīt. Tad arī Jēzus man ieteica nelasīt aizsākto grāmatu, sakot, ka tā nav laba. To bija sarakstījuši cilvēki, kas nav teologi un tajā bija daudz informācijas par leģendām, reliģijām un daudzām man nezināmām parādībām.)

Vēlāk, vakarā:

visas šīs Manas Sejas daļas tika sakropļotas;

(Es skatījos uz Turīnas Liķauta fotogrāfiju.) viss, ko es šeit, Kungs, redzu?

jā; viņi izraustīja Manu bārdu un sakropļoja Manu labo aci;

Jēzu, es nezinu, ko teikt.

pasaki Man: Es tevi mīlu!

ES TEVI MĪLU!

Vassula, nekad nezaudē drosmi, NEKAD; Es esmu ar tevi; Manu Krustu mēs nesīsim kopā;

1987. gada 10. septembris

Es tevi mīlu; Vassula, līdz brīdim, kad nākšu tevi atraisīt, tici Man ar aklu ticību;

Jēzu, es apzinos, ka dažkārt es noteikti neesmu tev patīkama. Brīžos, kad sāku šaubīties, esmu līdzīga apustulim Tomam, tikai manas šaubas ir desmitkārt lielākas.

ziedin, tu esi ļoti trausla, bet Mani apbur tieši tavs trauslums; Es to visu pazīstu, mīļotā;

Es esmu tavs Spēks;

(Jēzus man iečukstēja ausī kādu noslēpumu, kuru neizpaudivu.)

Vassula, Garabandāle ir brīnumu turpinājums; šo brīnumu vidū esmu devis arī citas zīmes;

Vai vari uzrakstīt, par kuriem brīnumiem Tu runā?

raksti; Lurda, pēc tam – Fatima, tad Es vēlos, lai tu uzraksti Garabandāle Sansebastjanā; pagodini Mani! atceries, ka Es esmu šīs pasaules Gaisma;

(Pēkšņi Jēzus man atgādināja par sapni, kuru biju redzējusi pagājušo nakti, bet biju aizmirsusi. Tā bija pēdējā no manis redzētajām vīzijām, tikai sapnī viss izskatījās daudz sliktāk.)

paklausies, Es atļāvu tev redzēt šo vīziju vēlreiz, sapnī, lai tu to izjustu dziļāk un saprastu, ka atkāpšanās ceļa nav!

(Atceros, ka man tuvojās milzīgs vilnis. Mēģināju aizbēgt un kaut kur paslēpties, bet skaidri apzinājos, ka tas nav iespējams.) Bet kādēļ tā notiek, ja Tu mūs mīli? Kādēļ?

Es esmu gan Mīlestības, gan Taisnības Dievs;

Ko mums darīt, lai tas nenotiktu?

no jums visiem Es pieprasu radikālu labošanu; jums ir jāapvienojas un jābūt kā vienam, jums ir jāmīl citam citu, jātic Man un Maniem Dievišķajiem Darbiem, jo Es vienmēr esmu jūsu vidū;

1987. gada 11. septembris

Vassula, ļauj Man pateikt, ka Gudrība nav tevi mācījusi tikai tāpēc, lai tu atrastu Mieru, tā ir pārklājusi tevi ar mirrēm, iesmaržojusi tevi ar tās liego Mīlestību; Gudrība ir tevi vadījusi cauri pretvējam, bailēm un pārbaudījumiem ne tāpēc, lai tagad tevi atstātu; nē, Vassula, esmu tevi vadījis, lai tu būtu, tur, kur Es vēlos tevi redzēt; to, ko esmu aizsācis un svētījis, Es arī pabeigšu; nāc, atdusies uz Mana pleca;

Vēlāk:

maziņā, Es ļoti reti atrodu cilvēkos uzticību; Es tevi gribu brīdināt no cilvēku vājības - neuzticības; Es tevi mīlu un, pazīstot tavu trauslumu, atbalstīšu; ziediņ, atļauj Man tevi noskūpstīt;

(Es noliecos pretim Dievam, un Viņš noskūpstīja manu, Sava bērna, pieri.)

Es tevi mīlu, Es tevi svētīju, Es tevi atbrīvoju; Es un tu, tu un Es, mēs, mums; pagodini Mani ar savu degsmes un aizrautības pilno mīlestību;

(Svētais Tēvs, es Tevi mīlu! Vai drīkstu noskūpstīt Tavas rokas?)

meitiņ, tu vienmēr drīksti to darīt;

(Noskūpstīju Viņa plaukstu locītavas.)

1987. gada 12. septembris

uzticība vienmēr atrod kādu veidu, kā būt kopā ar Mani; bērniņ, mīli Mani un esi uzticīga; gudro acis neredz Manus darbus, no tām Es esmu tos apslēpis; Savu apslēpto Gudrību Es dodu pazemīgajiem un tiem, kuri ir kā bērni;

meitiņ, Es esmu Gars un esmu tev tuvojies, mācīdams tevi kā Dieva Gars māca cilvēka garu; Manas mācības ir tikušas dotas garīgā veidā un nevis tā, kā māca filosofija; Vassula, apzinies nākamās lietas, jo cilvēks, kurš nav garīgs, nepieņems šos darbus kā Dieva Gara dotus, viņš tos ignorēs, jo tie pārsniedz viņa saprašanu; šie darbi var tikt izprasti tikai garīgā veidā; Es, Kungs, pazīstu gudro domas un patiesi varu teikt, ka tās Mani nepārlicina;

(Šai vakarā mana dvēsele nezināmu iemeslu dēļ piedzīvoja ciešanas. Es ilgojos pēc Dieva, es nožēloju grēkus. Es Viņam jautāju, vai Viņš vēlētos manī klausīties, un vai Viņam atrastos kāds mirklis uz klausīt manu grēksūdzi. Es atkal nostājos Dieva priekšā ar savu grēku smaguma nastu...)

1987. gada 13. septembris

(8. septembrī Jēzus mani aicināja iet pie svētās Komūnijas. Šodien es to izdarīju un pieņēmu Viņu.)

Debesu Tēvs, neļauj cilvēkiem mani iznīcināt, neļauj tiem atņemt man to, ar ko mani esi jau apveltījis. Es baidos no viņu nejutības, es baidos no tā, ka viņi aizver savas sirdis Taviem dievišķajiem Darbiem un aizbāž savas ausis, lai tikai nedzirdētu. Esmu ļoti vāja un viegli ievainojama. Tikpat viegli kā cilvēks var nolauzt niedri, mani var salauzt viens vienīgs viņu teikts vārds.

Ak, Vassula, Vassula, satver Manu roku; ja tie vajā tevi, tie vajās arī Mani; ja viņi izsmej tevi, tie izsmies arī Mani, Mīlestība cieš;

Palīdzi man, Tēvs.

Mīlestība tev palīdzēs; izgrezno Mani ar šķīstību, esi Mans altāris; nes Manu Krustu kopā ar Mani; altāri, neskumsti un nebēdājies;

Tēvs, es Tevi svētīju, es ilgojos pēc Tevis.

Vēlāk:

Šodien, otro reizi, kopš biju sākusī saņemt šo atklāsmi, mana dvēsele izjuta ļoti lielas bailes un skumjas, lai gan tam nebija nekāda izskaidrojuma. Izjutu tādu rūgtumu, ka man likās, ka miršu. Sajutu arī fiziskas sāpes – smagumu krūškurvī un sāpes rokās. Jēzus sauca mani:

Vassula, pieskaņojies Man un izjūti Manas sāpes; tie Mani no jauna sit krustā;

Kāpēc, kāpēc viņi to dara Tev?

mīļotā, viņi nezina, ko viņi dara;

Kurš tieši to dara?

daudzas dvēseles; Es tās mīlu, bet viņas Mani nicina; Vassula, dalies ar Mani sāpēs, esi vienota ar Mani;

Kungs, vai mēs, mums?

jā, meitiņ; mēs kopīgi ciešam no cilvēku neuzticības, satver Manu roku; iesim kopā;

Kopā, Kungs!

1987. gada 15. septembris

Jēzu, es nespēju izturēt, ka viņi tevi nemitīgi ievaino. Ātrāk izrauj šos ērkšķus!

meitiņ, Es tev tos parādīšu vienu pēc otra, Es tev atklāšu, kur tie atrodas, un Manā Spēkā tu citu pēc cita tos izrausi no Manis; sāpīgo ērkšķu vietā Es tev atļaušu Man dāvāt ziedus no Mana Iepriecinājumu dārza; šie ziedi, kas auguši Manā Gaismā, izplata virs zemes Manā dārzā esošo saldo smaržu; Manas Sirds pašos dziļumos vēl arvien ir šķēpa asmens, un arī tam, Vassula, ir jātiek izņemtam; Es to izraušu pats Savā Spēkā; šoreiz Es viņus vairs nepacietīšu! apvieno Manas avis un saki tām: „Es, Kungs, jūs svētīju!”

1987. gada 17. septembris

Vassula, Es tevi sūtu pie viņa¹, jo vēlos, lai viņš uzklausītu Manu vēstījumu; vai lūgsi viņam tevi pieņemt? vai lūgsi viņam tevi vadīt?

(Pēkšņi vīzijā es ieraudzīju pa zemi klīstošus dēmonus, kas tika nogāzti. Šķīta, ka izkaltusī zeme, uz kuras tie stāvēja, sakustējās, sašķēlās un pacēlās augšup kā dūre, kas vienā mirklī tos apgāza augšpēdus, padarot pilnīgi bezpalīdzīgus un bezspēcīgus.)

Es nāku, lai svētītu un apvienotu Savus bērnus;

1987. gada 18. septembris

---

¹ Pie kāda grieķu pareizticīgo priesteru Aleksantrosa.

(Šodien sastapos ar minēto grieķu pareizticīgo priesteri un visu viņam izstāstīju. Viņš manī noklausījās un pieņēma visu manis teikto. Tagad viņš vēlas studēt šo atklāsmi.)

1987. gada 20. septembris

meitiņ, tagad tev jau vajadzētu saprast Manus darbus; Vassula, tici, jo Es tevī iedvesīšu vēl daudzas atklāsmes; pilnībā atdod sevi Manās rokās un ļauj Maniem pirkstiem iespiest tevī Manu Vārdu; nāc, maziņā un noglāsti Mani;

Jā, Kungs.

(Meditācijas laikā biju paradusi noglāstīt Viņa portretu Turīnas līķauta attēlā. Bieži vien izstiepu roku, noglāstot Viņa brūces, it kā cenšoties noslaucīt asiņu atstātās pēdas un remdēt Viņa sāpes. Es to darīju neaizdomājoties, jo meditācija pilnībā pārņēma mani visu.)

1987. gada 20. septembris

Vassula, Manis un Manas Mātes parādīšanos Garabandālē ir jāatzīst par autentisku; Vassula, uzklausi, ikreiz, kad Mana Māte ir parādījusies Manām izredzētajām dvēselēm un apgaismojusi tās ar Savu žēlastību, Es esmu stāvējis Viņai līdzās, tikai Mani neviens nav varējis redzēt; dažkārt esmu atklājies kā Bērns un svētījis tos, kuri Mani godina; meitiņ, Es vēlētos, lai šīs atklāsmju vietas tiek godātas vairāk; Es vēlētos, lai Svētais Krēsls pagodinātu Mani, svētījot šīs vietas; Es nerunāju tikai par Lurdu vai Fatimu, bet arī par Garabandāli; Es nāku, lai pagodinātu Garabandāles atklāsmes;

Es vēlos, lai Svētais Krēsls uztvertu šo vietu nopietni un to svētītu; Es vēlos, lai tiktu izlabotas Manu priesteru sagrozītās šīs parādīšanās interpretācijas, viņi ir Mani ievainojuši; Es vēlos, lai tiktu noņemtas visas šaubas un izdzēsti izkropļojumi, kas nāca no tiem, kuri noliedza šīs parādības; vai Mans Svētais Krēsls būtu gatavs to izdarīt?

Kungs, mans Dievs, kā lai viņi to visu uzzina?

šo darbu, Vassula, atstāj Manā ziņā, Es atradīšu pareizo veidu, kā viņiem to darīt zināmu; meitiņ, Es vēlētos, lai ikreiz, kad dodu kādu Savas Klātbūtnes zīmi, - nav svarīgi, cik tā būtu maza, - Vatikāns šo zīmi pieņemtu un pagodinātu, svētīdams to; Es vēlos, lai pasaule iepazīst Manu Klātbūtni, Manas Bagātības, Manu Žēlsirdību un dievišķos Darbus; Es vēlētos, lai Svētais Krēsls atzītu Manas zīmes daudz plašākos mērogos, tā pabarojot pasauli; Es vēlos, lai Mana zeme būtu auglīga, neļaujiet no tās izraut vēl atlikušos ziedus; Es vēlos, lai tuksnesis tiktu apūdeņots; kurš aplaistīs Manu dārzu? kādēļ viņi izturas ar tādu nevērību pret Maniem ziediem?

Kungs, ja es pareizi atceros, Tava Fatimas brīnuma atzīšana ilga septiņus gadus. Mans Dievs, es jau tagad redzu, cik daudz noraidījumu un pārmetumu saņems šie vēstījumi!

ziediņ, neskumsti; atļauj Man tev palīdzēt; Vassula, Es vienmēr sasniedzu Savus mērķus;

1987. gada 21. septembris

Mans Dievs, es tik ļoti vēlētos, lai visi Tevi mīlētu un atzītu!

meitiņ, cik ļoti Es arī to vēlētos!

(Šķita, ka Dievs ļoti ilgojas, lai tā patiešām notiktu!)

Es tik ļoti vēlētos, lai pasaule atzītu, ka Tu vienmēr esi mums klātesošs. Vēlos, lai cilvēki apzinātos, cik ļoti Tu mūs mīli, un, ka šīs zemes dzīve ir ātri pārejoša, un Tu mūs gaidi pie Sevis. Es tik ļoti ilgojos, lai tie cits citu mīlētu, lai mitētos savstarpējais naidis un egoisms. Es tik ļoti vēlētos, lai cilvēki dzīvotu viens otram, lai tie rūpētos viens par otru, slavētu

Tevi, mūsu Debesu Tēvu, un būtu vienoti! Es tik ļoti vēlētos, lai tie ticētu Tavām zīmēm, nevis tās kaut kur paslēptu, domājot, ka izdara Tev pakalpojumu! Kaut viņi apzinātos savas kļūdas un ieraudzītu Tavus Bagātības!

Vassula, Es pats esmu devis tev šīs ilgas, un tās ir ienākušas ļoti dziļi tevī; Es pats uzturēšu šo liesmu tevī vienmēr, Mans altāri; izplati Manus vārdus;

„Es, Kungs, svētīju Savus Garabandāles bērnus!”

Kungs, savu iespēju robežās es izplatu Tavus vēstījumus, tomēr man ir vajadzīgi kādi kanāli, lai tos izplatītu plašāk.

Vassula, Es esmu tev devis lieciniekus;

Tu runā par maniem draugiem?

Es domāju arī citus apkārtējos;

Tātad Tu runā par cilvēkiem no Baznīcas, par priesteriem?

Jā, Vassula, viņi ir tavi liecinieki;

Jā, Kungs.

ļauj Man iegravēt tevī Savus vārdus;

Jēzu, es tikko atcerējos par šo vīrieti, kurš vispār netic, ka atklāsme ir no Tevis. Viņš ir pirmais.

Es zinu;

Bet kāpēc?

iemesls ir ļoti vienkāršs, - šis cilvēks ir gudrs;

Ak, Dievs! Manī ir tik daudz ilgu!

tad vienkārši lūdz no Manis;

Vienkārši palūgt?

Jā, mīļotā, lūdz;

Es varu lūgt jebko?

jebko;

Mans Dievs, es vēlētos, lai viss mainītos uz labo pusi, lai miljardiem siržu iekvēlotos mīlestībā uz Tevi, un visas šīs dvēseles uz ceļiem pielūgtu un slavētu Tevi! Es ilgojos, lai viņi izjustu to pašu, ko izjūtu es, – cik ļoti Tu mūs mīli un cik tuvu Tu mums esi, un, cik tuvās attiecībās ar Tevi mēs varam būt. Tu esi Tēvs, Draugs, Dievs, - viss vienā Personā. Vai Tu nevarētu atmirdzēt pār viņiem Savā Gaismā un atmodināt viņus tāpat, kā Tu esi atmodinājis mani? Es vēlētos ar viņiem dalīties tajā pašā laimē un tuvībā, kas man ir ar Tevi. Lūdzu, Tēvs, arī viņi taču ir Tavi bērni!

Vassula, viss tiks izdarīts un Es daudzus atvedīšu atpakaļ pie Sevis; Es viņiem palīdzēšu, neskatoties uz viņu grēcīgumu, bet tu nepagursti šai cīņā kopā ar Savu Dievu; mēs, mums?;

Jā, Kungs.

1987. gada 22. septembris

spēja apzināties Man patīk; meitiņ, Es esmu iepriecināts!

(Jēzus to teica, jo es koncentrējos uz Viņa pašreizējo Klātbūtni, cenšoties saskatīt, kāds Viņš izskatījās. Viņa mati šodien bija pilnīgi melni.)

tavi mēģinājumi apzināties Manu Klātbūtni Mani pagodina; lūgsimies, meitiņ, sāksim tā:

„Mīļotais Radītāj, Svētais Gars, es Tevi slavēju par darbiem, kurus esi izlējis pār mani. Es tevi slavēju par Gaismu, kurai Tu liec atmirdzēt pār mani. Lai ir slavēts Visvarenais Dievs. Āmen.”

Jēzus zināja, ka man dažkārt ir grūti atrast pareizos vārdus, ar kādiem Viņu slavēt. Šī lūgšana ir kā radīta tieši man.

1987. gada 23. septembris

saderinātā, neklausies tajos, kuri ir iegrimuši dziļā miegā, jo tie neko nezina, neko nesajūt, neko neredz un neko nedzird; ko gan tie varētu zināt, ja viņi guļ, un tādēļ paliek pilnīgā neziņā!

Jēzus man ļāva saprast, ka pastāv divas pasaules. Viena ir materiālā, fiziskā un otra - neredzamā, garīgā.

nāc, tas esmu Es, Jēzus, Dieva Mīļotais Dēls; ja Es vēlētos, tad varētu tev dot vairāk pierādījumu, bet to nedaru, jo Mani iepriecina tava aklā ticība, tā Mani pagodina; pie tam, Es vēlētos, lai tā kļūtu par mācību stundu tiem, kuru gudrība padara viņus akus, bet tev ir jābūt vienkāršai un tīru sirdi; šim īpašajam veidam, kādā tevi vadu, ir jāatklāj Manu ticīgo dvēselēm, ka Es, Kungs, dāvāju pārpilnībā; meitiņ, pastāsti tiem, ka ticēt Maniem pārdabiskajiem Darbiem nav grūti, – vai gan Es neesmu Dievs un Gars? esiet kā bērni un ticiet; ja jūs bērniem parādītu Manus Darbus, kurš no viņiem šaubītos, ka tas, kurš raksta un vada šādā veidā, esmu Es? esiet šķīsti un nevainīgi!

1987. gada 24. septembris

(Sajutu Jaunavas Marijas klātbūtni.)

Vassula, tā patiešām esmu Es, tava Māte; Es parādījos Garabandāles bērniem, Es ļāvu tiem sevi ieraudzīt un sadzirdēt; Es tiem parādījos, un viņi to zina; Es vēlos, lai tu viņus svētītu;

Jaunava Marija, palīdzi man, lūdzu, piepildīt Tavas vēlmes.

Vassula, Es tevi vadīšu;

Paldies. (Jutos patīkami pārsteigta. Nedaudz vēlāk sajutu sev apkārt vīraka smaržu.)

tas esmu Es, Jēzus, Es tevi esmu svētījis un apvēdījis ar Savu vīraku; draudze atdzīvosies! Mēs visi esam viens; kad Es apvienošu Savu Baznīcu, Es ilgāk vairs negaidīšu; vai jūti, cik ļoti Mana Dvēsele ilgojas pēc tevis? mīļotā, Es tevi savaldzināšu, Es mīlu tevi;

(Man bija ļoti patīkami to dzirdēt.) Jūtu, ka vairs nepiederu šejieni, šķiet, ka Zeme patiešām ir kļuvusi par trimdas vietu.

mīļotā, arī Es ciešu, redzēdams tevi mājotam trimdā, bet tas viss nebūs veltīgi; Es mīlu Savu radību, un tava sūtība ir atvest to atpakaļ pie Manis; Es ciešu, nolūkodamies uz tavu dzīvi virs zemes, meitiņ, dzīvo Man, tu nedrīksti aizmirst Manu upuri; vai arī tu esi gatava darīt to pašu Man, savam Tēvam?

Kungs, dari, lai es būtu Tevis un upura cienīga.

mīļotā, Es, Kungs, tevi svētīju; nāc, viss nebūs veltīgi;

1987. gada 25. septembris

(Šorīt atkal sajutu vīraka smaržu. Zināju, ka Jēzus stāv tieši tur, kur šī smarža bija sajūtama visspēcīgāk.)

Mans atlikumiņ, vienīgais, ko no tevis, lūdzu, ir mīlestība; mīli Mani un izplati šos Manus vārdus: „Es, Kungs, svētīju Savus Garabandāles bērnus, Es viņus mīlu.”

mīļotā, sapulcini viņus kopā un apvieno tos; pieņem visu to, kam jānāk – gan priekus, gan ciešanas; Es eju tev pa priekšu;

Labi, Kungs, lai notiek Tavs Prāts un lai īstenojas Tavas ilgas.

nāc un sajūti Mani; dalīsimies it visā;

1987. gada 26. septembris

Vassula, atbrīvosim kādu Man ļoti mīļu dvēseli, kura atrodas pārāk tuvu Sātana liesmām; šī dvēsele neapzinās, ka ir iekļuvusi viņa viltīgo spēļu tīklā;

Kungs, kas ir šī dvēsele?

tā ir viena no Manām līgavām;

Viņa ir mūķene?

jā, viņa ir mūķene, bet ir bijusi nevērīga pret Mani un padevusies tukšībai; mīļotā, ar savu mīlestību atved viņu atpakaļ pie Manis, Es viņu mīlu; mīli Mani, un šī dvēsele tiks atbrīvota; Vassula, tev un daudziem citiem šie Darbi šķiet neizprotami un noslēpumaini, bet tici Man, Es esmu Jēzus un esmu Gudrība, tagad tu Mani svētīsi; sajūti Mani, tas Mani pagodina; viss notiks saskaņā ar Manu plānu;

Jēzu, ir TIK brīnišķīgi iepazīt Tevi šādā veidā!

Vassula,

Tas ir brīnišķīgi, apbrīnojami!!

Vassula, vai Es kādreiz varētu tevi atstāt?¹ mīli Mani, mīli Mani to vietā, kuru sirdis pret Mani ir kļuvušas ledusaukstas; altāri, dzīvo Man, atjauno savu liesmu no Mana altāra! nekad neaizmirsti, cik ļoti Es tevi mīlu; turpini liesmot un aizdedz arī citas sirdis, remdē Manas slāpes;

mīļlais Jēzu, paturi mani Savā tuvumā, jo bez Tevis es būšu pazudusi.

tu paliksi Manā tuvumā; vai esi aizmirsusi tās saites, ka mūs vieno? mēs esam saistīti ar mūžīgām saitēm;

Paldies, Kungs, ka rūpējies par mani! Es taču esmu „pilnīga nulle”, kas kādreiz Tevi noliedza.

pat Pēteris ir Mani noliedzis, tomēr tieši viņu Es esmu darījis par Manas Baznīcas pamatakmeni; vai bijī to piemirsusi? Es, Kungs, tevi mīlu, un Mana mīlestība ir nesatricināma; virs tavas dvēseles Es esmu iegravējis Savus Vārdus; Es esmu tavs Spēks; paturi Mani savā sirdī tagad un mūžam;

Es to darīšu, es palikšu uzticīga Tev.

nāc, Vassula, pavadīsim šo dienu kopā; esi Mana sabiedrotā;

1987. gada 27. septembris

(Šodien atkal piedzīvoju Sātana trakošanu un likās, ka visa elle gatavojas mani aprīt. Viņš mocīja manu dvēseli. Biju novesta tik tālu, ka lūdzu Kungam, lai Viņš turpina Savu ceļu bez manis. Teicu Viņam, ka vienmēr Viņu mīlēšu, bet man vienkārši pietrūkst spēka turpināt. Tajā pašā mirklī nožēloju teikto un lūdzu Kungam mani atstāt, nejudamās Viņa cienīga. Vēlāk, kad biju atgūlusies, lai nedaudz atpūstos, ieraudzīju sevi pakritušu uz nelīdzena ceļa. Sev blakus es redzēju Jēzus kailās pēdas. Viņš noliecās un palīdzēja man piecelties. Paskatījusies uz priekšu, ieraudzīju kāpnes ar kādiem simts pakāpieniem. To augšā stāvēja svētie un aicināja mani uzkāpt pie viņiem. Es pagriezos un netālu no sevis pamanīju kādu pazīstamu stāvu. Šim priesterim laikam bija laba humora izjūta, jo viņš ar mani sarunājās itāļu valodā. Pēkšņi es viņu atpazinu – tas bija tēvs Pio! Viņam blakus stāvēja svētais Asīzes Francisks. Svētais Francisks pienāca pie manis un, iedrošināja mani turpināt iesākto ceļu.

---

¹ Ik reizi, kad Jēzus man teica šos vārdus, šķita, ka miršu. Tikai Dievam var būt šāda balss noskaņa!

Jēzu?

Vassula, Es esmu; nebīsties;

Jēzu, piedod, ka esmu bijusi tik vāja.

tavs vājums izzudīs Manā Spēkā;

*io sono con te, Padre Pio;*¹

Mans Dievs, vai tiešām notiekošais ir patiesība?

jā, Vassula, viņš ir ar Mani, Es pats viņu esmu beatificējis; Es esmu ar tevi, ar tevi ir arī Mana Māte, visi eņģeļi un svētie;

(Pēcpusdienā piedalījies harismātiskās lūgšanu grupas lūgšanā, bet nebiju spējīga tai izsekot, es biju lielā neziņā un ļoti ilgojos pēc klusuma. Vienlaikus jutos vainīga, ļoti vainīga par savu neizpratni.

Vassula, neraizējies, jo ikvienam Es esmu devis kādu īpašu ceļu un veidu, kādā Mani pagodināt un slavēt; tev esmu devis šo ceļu,² Es un tu, tu un Es, tev Mani ir jāpielūdz Klusumā; atceries, ka pirms dažiem mēnešiem mēs runājām par to;³ Es stāvu tev blakus; *(Sajutu Jēzu tik cieši sev blakus, ka varētu Viņam pat pieskarties. Mana dvēsele atkal izjuta laimi un saņēma mieru.)*

maziņā, vai Es neesmu tavs Laulātais Draugs? tad kāpēc lai tevi nemierinātu, kad tev ir vajadzīgs mierinājums? nāc pie Manis, un Es noņemšu nastas no taviem pleciem, nāc pie Manis, un Es tevi mierināšu! meitiņ, ļaujies uz Mani, Es esmu tavs garīgais Vadītājs, Es esmu tavs Laulātais Draugs; neviens tevi nemīl tik ļoti kā Es; Es esmu tavs Radītājs un Dievs; nāc un iekrīti Manās rokās, un sajūti Manu siltumu;

Kad Jēzus aizgāja, manā dvēselē bija iestājusies pilnīga harmonija un ļoti dziļš miers.

1987. gada 28. septembris

Jēzus mani sauca. Ilgojos Viņu satikt ar tādu pat dedzību, kā Viņš mani. Man likās, ka ir pagājusi vesela mūžība, kopš mēs pēdējoreiz tikāmies.

Ak nāc, mīļotā! Ar kādu nepacietību Es gaidīju šo brīdi, lai tieši tādā veidā ar tevi satiktos!

Kopā, Vassula, tu un Es, mēs kopā darīsim svētu Garabandāli; jo tā ir svēta, kopš Mana Māte un Es esam tur parādījušies;

Lai notiek Tava griba, Kungs.

Vassula, kautrīgums⁴ nav grēks; Es tev to pasaku;

Es biju priecīga, to dzirdot. Pēkšņi mana dvēsele sāka slāpt pēc Viņa.

Paskaties uz Mani, maziņā, tas, ka tu esi iztvīkusi pēc Manis, pagodina Mani, tvīksti pēc Manis, Es par tevi esmu samaksājis ar Savām Asinīm; Vassula, kādēļ tu raugies apkārt pēc garīgā Vadītāja?

Es nezinu.

Tu iemācīsies kopā ar Mani, jo es esmu gudrība un Patiesība, nāc pie Manis, un es tev došu norādījumus; Vassula, Es mīlu tevi;

Pastāsti viņam⁶ šo: – Es gatavojos atjaunot Savu Baznīcu, es atdzīvināšu Savu Baznīcu, esmu tevi izraudzījis, lai tu strādātu kopā ar Mani; – Vassula, satiecies ar viņu, runā ar

¹ Es esmu ar tevi, tēvs Pio. (it. val.) (*tulkot. piez.*)

² T.i, pierakstīt vēstījumus.

³ 1987. gada 23. maija vēstījums.

⁴ Es brīnītos, ja kautrīgums būtu grēks

⁶ Jauns harismātisks priesteris, nesen pārcelts uz šejieni

viņu, noglāsti Mani⁷, pastāstot, kā esmu mācījis tev noglāstīt Mani, ar to Mani pagodinot; mīli Mani, Vassula, jo mīlestība atvairā dievišķo taisnību, kad tā ir gatava satriekt grēciniekus;

1987. gada 28. septembris

Vassula, vai esi laimīga, ka esmu tevi atbrīvojis?

Jā, mans Dievs, esmu ļoti laimīga, ka varu būt kopā ar Tevi. Jūtu, ka esmu Tev pieķērusies un laimīga.

Vai tagad tu tici, ka esmu saistījies ar tevi Mīlestības saitēm?

Jā, Kungs, tagad es ticu.

maziņā, svētī Mani;

Jēzu, es Tevi svētīju, es Tevi mīlu un pateicos Tev.

Vassula, vai zini, ka Es esmu devis zīmes un turpināšu tās dot, lai tu iepazītu Manu Vārdu, un lai Mīlestība, ar kādu jūs visus mīlu, būtu jūsos, un Es varētu mājot jūsos; tomēr daudzas no Manu priesteru dvēselēm cilvēku priekšā ir atteikušies atzīt Mani;

Kā, Kungs?

neatzīdami Manas zīmes, tie neatzīst arī Mani, savu Dievu; vai neesmu teicis, ka to, kurš Mani noliegs cilvēku priekšā, Es noliegšu Savu eņģeļu priekšā? vai neesmu teicis, ka turpināšu tev atklāt Manu vārdu? tad kāpēc viņi vēl šaubās, ka Es esmu jūsu vidū un Savā Žēlsirdībā esmu jums devis zīmes un brīnumus, kuri netiek uztverti nopietni un ar bijību; meitiņ, viņi ir piesavinājušies zinību atslēgas, bet nedz viņi paši ir tajās iedziļinājušies, nedz arī ļāvuši tajās ieskatīties tiem, kuri būtu to vēlējušies!

Mans Dievs, šķiet, ka Tu esi ļoti dusmīgs!

Vassula, ir pienācis laiks Mani pagodināt, esi nomodā un paliec Manā tuvumā; maziņā, Es tevi mīlu, esi vienotībā ar Mani;

Jā, Kungs.

mēs, mums?

Jā, mums!

nāc;

1987. gada 29. septembris

Mans Dievs, šķiet, ka daži no Taviem priesteriem dara Tevi nelaimīgu.

Vassula, viņiem ir uzticēta atbildība par tik daudzām dvēselēm; ja viņi pakrīt, tie aizrauj sev līdzīgi daudzus citus;

Kungs, starp viņiem taču ir arī daudz labu priesteru, kuri Tevi mīl un kalpo Tev tā, kā Tu to vēlies. Es pazīstu vairākus šādus priesterus.

ak, Vassula, ir tik daudz priesteru, kuri seko Manai mācībai, upurējas un dzīvo pazemīgu dzīvi; viņi mīl cits citu un baro Manas avis, viņi ir zemes sāls un Manas Dvēseles iemīļotie; tie ir Mani Ābeli un balzāms, kas remdē Manas sāpes; diemžēl viņu vidū ir arī Kaini; tie ir kā asi bultu uzgaļi Manā Miesā – nodevīgi, tukšības padarīti akli un samaitāti, ar nicināmām nosliecēm, viņi ir ērkšķi Manā Galvā; viņu grēki nav saskaitāmi, liekulība ir viņu skolotāja, – tieši pret tādiem iedegas Mana dievišķā Taisnība;

meitiņ, satver Manu roku, paliec Manā tuvumā, un Es tev parādīšu šos ērkšķus; Es Savā dievišķajā Spēkā ievēdīšu tevi Savas Miesas dziļumos, un tajos tu ieraudzīsi, kur atrodas šķēpa uzgalis; Es nepacietīšu Kainus, jo, ko gan tie varētu Man upurēt? viņu rokas ir

---

⁷ Turīnas Svēta Līķauta attēlā

tukšas un tiem nav nekā, ar ko pabarot Manas avis; viņiem patīk izrādīties cilvēku priekšā, patīk, ka citi viņu priekšā zemojas un padevīgi sveicina, viņi ir kā sāls, kas zaudējusi savu garšu; meitiņ, patiesi Es tev saku – tie ir mūsdienu farizeji!

Kungs, tas patiešām ir briesmīgi!

tieši tāpēc, Vassula, saskaņā ar Manu Gribu viss apslēptais nāks gaismā, bet apsegtais tiks atsegts; tagad nāc un neaizmirsti par Manu Klātbūtni;

nē, Kungs, Tu esi mans Svētais Tēvs, Svētais Draugs un Svētais Brālis, bet Marija ir mana Svētā Māte; jūs esat mana Svētā Ģimene, kā gan varētu Tevi aizmirst?

mīļotā, Es esmu arī tavš Laulātais Draugs un Es vēlos, lai tu Mūs mīlētu ar intīmu mīlestību, tomēr nekad neaizmirsti, ka esam Svēti un godā Mūs; Mēs esam tava Svētā Ģimene, Es esmu tavš Dievs; esi nomodā;

Jā, Kungs.

tagad iesim;

Iesim.

1987. gada 1. oktobris

(Visu rītu biju aizņemta ar kādu tirdzniecības aģenti, kura man centās pārdot kosmētiku. Tā bija tukša laika izšķiešana, bet man nebija izvēles, jo šo sievieti bija atsūtījusi viena no manām draudzenēm.)

maziņā, Es tevi neprātīgi mīlu; Es esmu tavš Iemīļotais; Vassula, neattālinies no Manis! tu patlaban pareizi apzinies notiekošo;¹ Mana Mīlestība ir iekvēlojusies ar jaunu spēku un Es atļaujos lūgt, lai Mani mīlētu; Es vēlos, lai tu dzīvotu vienīgi Man, lūkotos uz Mani, mīlētu Mani, svaidītu Mani ar savu smaržu un greznotu ar savu mīlestību; Es vēlos saņemt tavu svētību; Es vēlos, lai tu ilgotos pēc Manis, smaidītu un elpotu vienīgi Man; remdē Manas neremdināmās slāpes, vedot pie Manis dvēseles; Vassula, Man slāpst; Es esmu izslāpis pēc Mīlestības un pēc dvēselēm; nemeklē Man sāncensus, neved Manā tuvumā nevienu! cildini Mani, jo esmu izlējis pār tevi žēlastību pārpilnību; vai tu nebūsi Man pateicīga par visu, ko esi saņēmusi?

kopā ar tevi Es esmu izstaigājis Savu iepriecinājumu dārzu, un kopīgi mēs esam priecājušies par tā skaistumu; esmu dalījies ar tevi gan priekos, gan ciešanās, esmu dalījies ar tevi arī Savā Krustā - tajā apslēptajās izbailēs, sāpēs un mokās, Krusta Mīlestībā; vai neesmu tevi pacēlis pie Savām krūtīm, pabarojis un dziedinājis? Es esmu ņēmis tevi par Savu līgavu, daloties ar tevi Savā Krustā kā laulības gultā; vai tu skatīsies uz Mani?

(Es paskatījos Jēzum sejā.)

ziediņ, vai Es kādreiz varētu tevi atstāt? Es tevi mīlu; paliec Manā tuvumā; klausies, šeit² Es mūs sasaistīšu vēl vairāk, vēlos, lai tu būtu vēl tuvāk Man, vēlos, lai mēs kļūtu viens; kurš bija tas, kas pirmais tevi iemīlēja?

Kungs, ko Tu vēlies pateikt?

Es biju pirmais, kas tevi ieraudzīju un iesvētīju; Vassula, esmu tevi radījis Sev; ļauj, lai tev atgādinu, kas tu biji – tikai pelnu un putekļu sauja, kuru Es Savā lielajā Žēlsirdībā piecēlu no mirušajiem; nekad to neaizmirsti;

Mani apciemoja kāds mācītājs, kuram es parādīju vēstījumu. Viņš tam neticēja. Viņš nepieņēma, ka Marija varētu būt mūsu Māte, un nebija neko dzirdējis par viņas

¹ Es sajutu, ka Jēzus Sirsds ir atkal no jauna aizdegusies, un mīlestība tajā līst pāri malām.

² Šķita, ka Jēzum ir ienākusi prātā nejauša doma. Viņš norādīja uz mūsu potītēm – tās bija sasaistītas.

parādīšanos. Viņš neticēja nevienam no dievišķajiem Darbiem un neatzina Svētās gleznas (ikonas). Iespējams, ka es viņam likos nenormāla.

Vassula, Es esmu bagāts, taču tikai retais zina par Manām Bagātībām! vai Es, dzīvodams miesā, netiku nicināts, atgrūsts un dēvēts par zaimotāju? vai netiku atmests kā akmens, ko nama cēlāji uzskatīja par nederīgu, bet kas tomēr kļuva par stūrakmeni?

pagodini Mani, pieņemdama nicinājumus, atsakies no sevis un pazemojies; vai atceries – tev ir jāklūst līdzīgai Man? vai nebrīdināju, ka tu Man kalposi grēcinieku vidū un negūsi atpūtu? pieņem, ko Es tev piedāvāju, nebaudies nomirt sev;

Es tev dāvāšu divas Asinis lāses no Manas ievainotās Sirds¹ – tās pilnībā pārklās tavu sirdi; saņēmusi Manu svētību, tu dzīvosi Manā Gaismā; iemācies pieņemt atstumšanu;

(Sajutu Jaunavas Marijas klātbūtni.) Marija?

Vassula, aizdedz Mana attēla priekšā svecīti un izlabo viņa kļūdu; lūdz, lai Jēzus viņam piedod; vai tu to izdarīsi?

Marija, es to izdarīšu.

mīļotā, labo citu kļūdas, nešaubies par Jēzus Darbiem; pagodini un cieni Mūs;

Marija, es tā darīšu.

1987. gada 2. oktobris

tas esmu Es, Jēzus; Es vēlos, lai ikviens Mans vai Manas Mātes attēls tiktu uzlūkots ar bijību, jo tie attēlo Mūs; tas pats attiecas arī uz Manu Krustu, kas ir Mans attēls; vēlos pavēstīt, ka nospiedums uz Turīnas Liķauta ir autentisks, šis audums patiešām klāja Manu Miesu, Es esmu to svētījis; Vassula, ienāc Manā Sirdī un atļauj Man tevi tajā paslēpt; atpūties un nāc pie sava Tēva;

(Šķita, ka Dievs mani ir apklājis pats ar Sevi. Es biju ietīta Viņā un jutos laimīga.)

1987. gada 5. oktobris

(Pēc Jaunavas Marijas lūguma esmu apņēmusies gandarīt par šī mācītāja kļūdām. Kādu laiku atpakaļ man piezvanīja mana māsiņa Ismini un pavaicāja, vai nevēlos doties braucienā uz Turīnu, Itālijā. Piekritu, jo vienmēr biju vēlējusies nokļūt katedrālē, kurā atrodas Svētais Liķauts. Jēzus atkal bija visu noorganizējis! Šodien mēs izbraucām.

Radnieki mūs aizveda uz viesnīcu, kurā viņi parasti apmetas. Turīna ir ļoti liela pilsēta, tomēr, kā izrādījās, viesnīca atradās tikai 500 m no katedrāles – Jēzus rūpes bija redzamas ik uz soļa. Mēs ieobraucām sestdienā ap pusdienas laiku, un pēc pusdienām es devos uz Katedrāli. Tā bija iespaidīga! Katedrāles domā bija novietotas Liķauta relikvijas, un man šķita, ka atrodos vissvētākajā vietā – visapkārt valdīja tik dziļš miers un Svētums, kuru izjutu arī sevī, tas bija tik brīnišķīgi.

Pēc lūgšanas atgriezās viesnīcā. Bija jau vakars, un mana māsiņa atgriezās no iepirkšanās. Steigšus devos pie viņas, lai pastāstītu par piedzīvoto, bet šķita, ka viņa lido man pretī, nevēlēdamās manī klausīties. Viņa gribēja, lai es klausos viņā, jo bija atklājusi ko brīnišķīgu.

„Vassula, vai zini, mēs gājām pa ielu, pa kuru esmu gājusi desmitiem reižu, tomēr nekad nebiju pamanījusi, ka tur ir milzīga, aptuveni 3 metrus augsta Jaunavas Marijas statuja! Tā ir tik skaista! Tai ir kleita ar daudzām krokām un zils apmetnis, viņa izskatījās tik skaista, – šķita, ka Marijas atvērtās rokas vēlas aptvert visu pasauli! Vassula, tev noteikti

---

¹ Jēzus balss bija skumju pilna. Sapratu, ka manas sāpes, salīdzinot ar Viņa sāpēm, nav nekas. Es vēlējos Viņu mierināt, aizmirstot par sevi.

šī statuja ir jāredz! Tu taču gāji garām, vai tiešām tu to nepamanīji? Abpus statujai ir koši sarkani, skaisti un mirdzoši aizkari.”

Sapratu, ka esmu gājusi garām šai vietai, bet neatcerējos, ka būtu redzējusi kādu statuju, atceros tikai aizkarus, bet tie bija tādi pabalējuši, dzeltenīgi sarkani un ļoti parasti. Svētdien Ismini vēlējās mani aizvest pie statujas, bet vispirms devāmies uz katedrāli, kādu pusstundu palikām svētajā Misē, bet tad, aizdedzinājušas svečīti, devāmies projām, lai aplūkotu Marijas lielo statuju. Kad ieradāmies norādītajā vietā, māsīca gandrīz vai zaudēja samaņu. Statujas tur nebija – ne lielas, ne mazas! Nebija pat koši sarkano aizkaru, bet gan tikai tie izbalējušie, kurus vakar biju redzējusi.

Ismini bija apjukusi, bet man viss kļuva skaidrs. Aiz aizkariem izrādījās durvis, kuras veda uz baznīcu. Mēs tajā iegājām. Tā bija Sv.Marijas Baznīca, saukta ‘Madonna di Rosario’¹, un es sapratu, ka šis ir īstais mūsu Turīnas apmeklējuma iemesls, jo tieši šajā baznīcā mēs bijām aicinātas, lai aizlūgtu par mācītāju. Es sacīju Ismini, ka skaistā statuja bija parādījusies, lai atvestu mūs uz šejieni, un tas nozīmē, ka Mūsu Māte mūs aicināja. Viņa tev parādījās lielas un iespaidīgas statujas veidā, lai mēs vēlāk ienāktu šajā baznīcā.” Lai labotu mācītāja teikto, Marija vēlējās, lai svecīte tiktu aizdedzināta Viņas baznīcā. Baznīca bija ļoti skaista, notika dievkalpojums. Palikām līdz svētās Mises beigām, bet pēc tam devāmies pie apzeltītas Marijas ar Bērnu Jēzu rokās statujas, aizdedzinājām svečīti, lūdzot Jēzum piedošanu par saviem un par mācītāja grēkiem.)

Jēzu, vai es pareizi esmu izpratusi?

jā, Vassula, ir tieši tā, kā tu to esi atstāstījusi; līdzko tu būsi piepildījusi savu misiju, Es tevi pacelšu Savā tuvumā; Mana Dvēsele ilgojas pēc tevis; Vassula, uzklausi Manu Māti;

Vassula, pasaki Ismini, cik ļoti Es viņu mīlu; Es viņai devu ieraudzīt Savu tēlu, lai piesaistītu viņas uzmanību, un aizvestu jūs uz Man veltīto baznīcu; mīļotās, Es jūs tik ļoti mīlu, izrādiet Mums bijību; godājiet Mūs un labojiet savu brāļu kļūdas; neaizmirstiet, cik tuvu Mēs esam ikvienam no jums; Vassula, nekad nezaudē drosmi, jo Es esmu tev līdzās; vienmēr paļaujies uz Jēzu;

meitiņ, pārdomā Jēzus Ciešanas, dzīvo Viņam, pagodini Viņu;

To visu es spēju īstenot tikai ar Jēzus un Tavu palīdzību. Es vēlos godināt Tevi.

Es jūs visus mīlu un Es svētīju Ismini; Es Savā baznīcā esmu svētījusi viņu un viņas vīru; *Jaunava Marija, es Tevi svētīju.*

arī Es tevi svētīju, Vassula;

1987. gada 5. oktobris

Kungs, piedod, lūdzu, manu necienību un kritienus, piedod to, ka manī nav nekā laba, un ka ar to es Tevi apvainoju.

Es tev pilnībā visu piedodu;

Mīļais Kungs, es Tevi mīlu.

ik reizes, kad saki, ka Mani mīli, Es paceļos pāri tavam grēcīgumam un to vairs neievēroju, ļaujot tam izzust, un Es apturu Savu dievišķo Taisnību, lai tā tevi neskar, lai arī tu patiešām esi ļoti grēcīga; tavi mīlestības pilnie vārdi remdē Manas dusmas;

(Jēzus izskatījās bargs, un man pat palika bail.) Kungs, man ir bail no Tevis.

Es esmu Mīlestība, - nebaidies no Manis;

Ak, Jēzu, es nevēlētos būt tik grēcīga, nepateicīga un viegli aizkaitināma.

---

¹ Rožukroņa Dievmāte. (Tulkot. piez.)

Man ir tevis žēl un Savas Līdzjūtības dēļ Es reti dusmojos uz tevi;
Zinu, ka neesmu nopelnījusi pat vienu žēlastības lāsi. Tu pret mani esi izturējies pārāk labi, esi bijis pacietīgs un neesi dusmojies. Tu mani esi vienīgi mīlējis ar visām manām kļūdām, un esi mani izlutinājis.

Vassula, jo tāda ir Mana Žēlsirdība!

Jēzu.

Es esmu;

Mans Dievs

Es esmu;

Kungs, iemāci man Tevi mīlēt vairāk un tā, kā Tu to vēlies, lai Tu varētu Mani pasaudzēt, un lai es tādā veidā varētu Tevi pagodināt.

maziņā, Es esmu tavs dievišķais Skolotājs; nekad nešaubies, nekad neapšaubi Manu Piedošanu;

Kungs, es nešaubīšos. Savā žēlastībā dari mani Tevis cienīgu, ļauj man Tevi pagodināt. Mīļotais, aizliedz man grēkot un nemitīgi apvainot Tevi ar saviem grēkiem.

svētī Mani;

Jēzu, es Tevi svētīju. Tēvs, es Tevi mīlu.

Es vēlos tevi redzēt pie Savām stacijām;

Kungs, kā lai to izdaru? Es ļoti vēlētos, bet kurš man to iemācīs? (Bezcerībā manas acis piepildīja asaras.)

savas asaras pataupi tam brīdim, kad dzirdēsi apvainojumus, kas izteikti Manai Mātei;

Jēzu, palīdzi man.

meitiņ, ļaujies uz Mani, atļauj Man tevi mācīt; iepriecini Mani ar savu padevīgumu, kā tu to jau dari, esi Manā tuvumā; Es tevi mīlu;

Jēzu, es Tevi mīlu. Apžēlojies par manu neziņu un nesapratni!

Es esmu apžēlojies par tevi; iepriecini Mani, sakot: „Kungs, ļauj man būt Tavam upurim, Tavas kvēlojošās Mīlestības upurim; Es vēlos slavēt vienīgi Tevi un, neskatoties vairs ne pa labi, ne pa kreisi, būt piesieta pie Tava Krusta kopā ar Tevi; Es vēlos remdēt Tavas slāpes, iegūstot Tev jaunas dvēseles; Es būšu Tavas Mīlestības upuris; es Tevi mīlu” – pasaki šos vārdus!

(Es izteicu šo lūgšanu.)

Vassula, kopš šī brīža tu nekad nepametīsi Manu Sirdi; izvēlies, Vassula, starp upurim gatavu dzīvi un savu dzīvi, izvēlies;

Jēzu, es nevēlos, lai Tu mani pamestu. Es vēlos būt ar Tevi, Tev blakus.

tu esi izvēlējusies pareizi, tu būsi līdzīga Man, esi Mīlestības upuris; ziediņ, Manā Gaismā tu uzplauksi visā krāšņumā;

Es Tev pateicos un Tevi svētīju par visu, ko esi man devis, it īpaši par Tavu līdzjūtību.

meitiņ, saņem Manu Mieru un nekad neaizmirsti par Manu Klātbūtni; atļauj Man atpūsties tevī, jo tu esi Manas mājas;

Jēzu, Tu dari mani laimīgu, un es mācos no Tevis.

ziediņ, Es esmu tavs Skolotājs un tavs Dievs; nāc, mēs, mums?

Jā, Kungs.

1987. gada 6. oktobris

(Es jutos nelaimīga un nožēlojama, un tāda es arī esmu. Nespēju būt patīkama Dievam, jo esmu nezinoša un neapķērīga. Es sev nepatīku. Kungam bija taisnība, kad viņš mani

nodēvēja par vienu no visgrēcīgākajām radībām. Visvairāk mani kaitina tas, ka ir jāstāsta, kā esmu sākusi saņemt vēstījumus, jo tad es sāku runāt par sevi, un tas ir tik pretīgi. Esmu jutusies spiesta to darīt, jo draugi un citi cilvēki ir vēlējušies dzirdēt par pirmsākumiem, tomēr ik reizes esmu jutusi, ka pēc šādiem stāstiem nicinu sevi arvien vairāk. Lai nerunātu par sevi, nolēmu, ka vairs nestāstīšu, kā tas ir sācies. Ja kādam tas interesē, viņš to var uzzināt arī ar citu cilvēku starpniecību. Savukārt, ja viņi vēlas lasīt vēstījumus, tāpēc, ka tiem tic, tad Dievs pats viņus apgaismos. Es vairs nevēlos liecināt pati par sevi, tādēļ visu ielieku Viņa rokās. Kungs neiespējamo dara par iespējamu, tādēļ, sākot ar šo brīdi, es būšu tikai Viņa zīmulis un papīrs, būšu Dieva sekretāre, kurai Viņš ir iemācījis Sevi mīlēt un pierakstīt Viņa Vārdus. Es būšu Kunga piezīmju blociņš.)

esi Mans piezīmju blociņš, kurš ļauj sevī iegravēt Manu Vārdu; esi pakļāvīga un maiga, lai Mans Vārds var dziļi iespiesties tevī;

Biju aizmirsusi, ka sēžu uz grīdas. Viņš paskatījās uz mani, lai atgādinātu par Savu Klātbūtni. Es noņemtu ceļos.

Vassula, Es tevi mīlu, un mēs kopīgi dalāmies Manā Krustā;

Vassula, uzklausi Mani, vai vēl nesaproti, ka esi Manas Dvēseles iemīļotā? sajūti, sajūti cik ļoti Es, Dievs, tevi mīlu; tu esi Mans bērns, Mana mīļotā līgava;

Jutu, kā Jēzus mani ieskauj Savā Klātbūtnē;

Vassula, klausies, – debesu debesis atbalso Manus saucienus, Mana vēlēšanās ir nesatricināma, un tai ir jāaizsniedz jūsu ausis; Es gribu, lai jūs būtu piekāpīgāki; kā gan jūs varat vienoties, ja esat tik nepiekāpīgi! Es vēlos apvienot Savu Baznīcu, vai jūs sajūtsiet Mani un ieklausīties Manā Balsī?

Mans Dievs, kāpēc Tu neiepazīstini ar Savu vēstījumu Baznīcas vadītājus?

Es to darīšu; meitiņ, izgrezno Manu Baznīcu, mīli Mani; draudze atdzīvosies!

(Es ieraudzīju Jēzu. Šoreiz Viņš bija ietērpies Godībā, majestātisks un skaists. Jēzus atklājās kā Karalis. Ar paceltu roku un pirkstiem Viņš rādīja man zīmi, kas nozīmēja UZVARU.)

1987. gada 8. oktobris

Jēzu?

Es esmu;

Jēzu, Es vētos vērst par labu ikvienu apvainojumu, kas ir izteikts par mūsu Svēto Māti. Es nespēju paciest, kā Tavas radības Viņu apvaino, it īpaši, ja to dara Tavi kalpotāji. Es labprāt piekristu redzēt ripojam savu galvu, lai tikai aizstāvētu Viņu.

Vassula, Es tev ļaušu saprast, cik ļoti Mīlestība cieš no šiem apvainojumiem; Vassula, Es vēlētos, lai visi zina, ka Es, Kungs, godāju Savu Māti; lai tiek darīts zināms, ka Viņa ir Debesu Karaliene, un Viņas galvā Es, Kungs, esmu uzlicis divpadsmit zvaigžņu vainagu; Viņa valda, un tas ir ierakstīts Manā Vārdā; Es Viņu godāju, un jums Viņa ir jāgodā tāpat, kā to daru Es;

Es tevi mīlu; Mēs abi, gan Es, gan Mana Māte, tevi svētījam;

Kungs, tas mācītājs neatzina, ka Viņa ir mūsu Māte un mums Viņa būtu jāgodā. Centos viņam iebilst, ka Tu pats to esi teicis, būdams piesists Krustā, bet mācītājs atteica, ka šie vārdi ir attiecināmi tikai uz apustuli Jāni. Viņš sacīja, ka Bībelē nekur nav rakstīts par Mariju kā mūsu visu kopīgo Māti un par mums kā Viņas bērniem.

meitiņ, Es saku vēlreiz, ka Mana Māte ir arī jūsējā, jūs esat Viņas bērni, un tas ir rakstīts Manā Vārdā, to Es saku vēlreiz tiem, kuri to nezina, - Raksti to apliecina;

Kungs, kur tas ir rakstīts?

Atklāsmes grāmatā, kad Sātans trakās dusmās vajā Manu Māti un dodas karot pret Viņas bērniem, tas ir, tiem, kuri paklausa Dieva Likumiem un ir Mani liecinieki;

Jēzu, paldies par Tavu palīdzību.

Vassula, esmu tev sacījis, ka vienmēr eju tev pa priekšu; esi maziņa, lai Es varētu pabeigt Savus Darbus; Es tevi mīlu;

Kungs, es Tevi mīlu un svētīju Tevi.

mēs, mums?

Jā, Kungs.

1987. gada 10. oktobris

Jēzu?

Es esmu;

Ak, Jēzu, es nezināju, ka kristieši netic, es domāju, negodina Jaunavu Mariju, nezināju, kāda ir viņu attieksme pret Tavu Māti. Nebiju dzirdējusi, ka starp kristiešiem ir tik milzīga uzskatu atšķirība. Man nebija ne jausmas, ka ir tik slikti!

Ak, Vassula, ir vēl sliktāk, nekā tu domā!

Jēzu, kāpēc ir tik slikti?

tāpēc, ka Mana Miesa ir saplosīta gabalos; Es vēlos vienotību Manā Miesā!

Ja mēs būtu vienoti, vai viņi godātu mūsu Svēto Māti?

bērniņ, viņi to darīs;

Vai tas nozīmē, ka tā patiešām notiks?

Es viņiem likšu noliekties, Es salieksu viņu ceļus, un viņi godās un godinās Manu Māti;

Jā, Jēzu.

maziņā, Es atdzīvināšu Savu Baznīcu; tagad nāc, mums, mēs?

Jā, Kungs.

1987. gada 12. oktobris

(Pie kāda paziņas mājās atradu zinātnisko žurnālu, kurā tiek veicināta zinātniskā domāšanas veida izplatīšana, bet ir ļoti skeptiska attieksme pret garīgo. Mūsdienās visam pārdabiskajam tiek atrasts kāds racionāls izskaidrojums, - personības dubultošanās, ekstrastensorā uztvere, zemapziņa, telepātija, hipnoze, masu hipnoze, pašiedvesma utt. Piemēram, stigmatas var tikt izskaidrotas ar pašiedvesmu, šizofrēniju vai seksuāliem kompleksiem. Šķiet, ka cilvēki it visam vēlas atrast loģisku izskaidrojumu. Mūsdienās nevarētu rasties tādi izcili pravieši kā Isaja, jo viņu gadījums noteikti tiktu nodots zinātniekiem izskatīšanai. Tāpat nevarētu būt stigmatizēti svētie, jo viņi tiktu pieskaitīti šizofrēniķiem, cilvēkiem ar spēcīgu pašiedvesmu vai arī histēriķiem. Man šķiet, ka mūsdienu cilvēki sacenšas ar Dievu, cenšamies Viņam pierādīt, ka Viņš nav Visvarens.)

Dievs, kāpēc tā notiek?

Vassula, tādu, kuri Man netic, ir ļoti daudz;

Es vēlos Tev lūgt tikai vienu lietu un es to domāju ļoti nopietni. Es lūdzu Tev iznīcināt visas šīs teorijas un mācības, kuras cenšas Tevi noslaucīt no zemes virsas. Tie taču ir Tavi ienaidnieki! Kāpēc Tu esi ļāvis tik ļoti pieaugt viņu skaitam? Iznīcini viņus, citādi viņi iznīcinās mūsu ticību. Es Tevi ļoti lūdzu.¹

---

¹ Saprātu, ka cenšos diktēt Dievam savus noteikumus, bet šī vēlme bija spēcīgāka par mani.

neskumsti, Es to darīšu, nekad nešaubies, tici un nekad nepagursti pierakstīt; mīļotā, tādēļ Es nāku pie tevis, Es nespētu noskatīties tavā pazušanā, vai tagad saproti, Vassula, maziņā, Es nekad neredzēšu tevi krītam;

Bet kas notiks ar pārējiem? Es nevēlos noskatīties, kā citi krīt, es gribētu, lai Tu viņus atbalsti tieši tāpat kā mani!

Vassula, Es palīdzēšu ikvienam no jums;

(Šķita, ka Dievs ir iepriecināts.)

Piedod, Dievs, ka runāju ar Tevi tik pieprasošā tonī, es esmu impulsīva, bet nespēju paciest netaisnību. Piedod, ka biju tik tieša.

bērniņ, Es tev piedodu; saki, ko vēlējies teikt;

(Es domāju par ko citu.) Man šķiet, ka lielākā daļa no viņiem līdz pēdējam elpas vilcienam nemainīs savu viedokli. Labākajā gadījumā viņu galvās tas tiks iegravēts ar virsrakstu: „Neizskaidrojama”, bet viņi nekad neteiks, ka tā vai cita parādība varētu nākt no Dieva.

Es pats viņus pārliecināšu; Mana vara sniedz pāri viņu saprašanai; Es jums visiem atklāšu Savu Visvarenību, tā būs redzama it visur, kur vien jūs būsi, un neviena acs nespēs to noliegt, neviens cilvēks nenoliegs, ka Es esmu devis šo zīmi;¹ mīļotā, kā tad izskatīsies viņu teorijas? kā jutīsies zinātnes vīri? kas notiks ar viņu gudrību? Es tiem darīšu zināmu, kā viņu gudrība izskatās Manas Gudrības priekšā! Es no šīs pasaules izdzēsīšu to, ko viņi uzskata par gudrību; Es lietoju tevi un tevī iegravēju Savu vārdus tieši tāpēc, lai Mans nodoms izrādītos pravietisks un spētu īstenoties; Es, Kungs, Esmu, Es vienmēr esmu bijis un būšu, tāpēc neskaties uz Mani tā it kā Manis nebūtu; Es esmu; *Ak, mīļais Dievs, es Tevi pielūdzu! Es tik ļoti vēlos, lai Tavs plāns piepildītos tagad, šodien vai nākamnedēļ!*

Vassula, Es piepildīšu Savu Nodomu; Es vienmēr esmu piepildījis to, ko esmu aizsācis; maziņā, lūgsimies: „Mīļotais Tēvs, es Tevi mīlu, Es tevi svētīju, Es tev pateicos par Tavu Žēlsirdību, dari, lai es kļūtu Tevis cienīga, un Tu spētu mani lietot pilnībā, saskaņā ar Tavu Ieceri. Es Tevi mīlu. Āmen.”

mīļotā, Es tevi svētīju, palūkojies uz Mani;

(Es paskatījos uz Kungu.) Tu smaidi!²

pie raksti;

Kad Tu smaidi, es redzu Tavu vaigu bedrītes!

Es tevi mīlu;

Arī es Tevi mīlu, Kungs.

1987. gada 13. oktobris

(Es ieraudzīju Jēzu pie guļamistabas durvīm. Šķita, ka Viņš ko gaida, es zināju, ka Viņš aicina mani rakstīt.)

Es stāvēju pie durvīm; nāc, mēs strādāsim kopā;

(Dažkārt Jēzus vēlas man apliecināt, ka esmu sapratusi pareizi.)

Es tev pravietošu to, kam jānotiek, - tie, kuri tagad sevi sauc par gudriem un prātīgiem, ticēs Maniem darbiem un Man sekos;

meitiņ, Es dziedināšu ļoti daudzus, Mīlestība pie jums atgriezīsies kā Mīlestība un piepildīs Manu Vārdu; Vassula, ļoti drīz Es jums pierādīšu, ka tas patiešām ir no Manis;

¹ Vai tā būs apsolītā debesīs redzamā zīme?

² Es vilcinājos pierakstīt sarunas turpinājumu.

Es esmu Kungs, mīļotā, un tu nāksi pie Manis; uzklausi Mani, jo vēlos tev atgādināt, ko tev lūdzu jau pirms dažām dienām: Es vēlos, lai šī vēsts taptu zināma it visur, izplati Manus vārdus: „Es, Kungs, svētīju Savus Garabandāles bērnus;”

Es vēlos, lai tie sadzird Mani, Vassula, Es tik ļoti ilgojos pēc dienas, kad tas notiks;
Kungs Jēzu, es centīšos darīt visu, kas ir manos spēkos, izmantojot tās iespējas, kuras esi man devis. Es esmu nespēcīga, bet Tu – Visvarens, Jēzu, vai Tu varētu man palīdzēt?

Es tev palīdzēšu, neaizmirsti, kā Es darbojos; Vassula, drīz Es sūtīšu no augšienes zīmi, un tu sapratīsi, ka tā ir nākusi no manis; Es atmirdzēšu pār jums, jo Es jūs visus mīlu;

Es jūs visus tik ļoti mīlu, Es jūs mīlu vairāk, nekā jūs spējat to saprast; Es esmu jūsu Radītājs; vai neesmu teicis, ka jūsu attēlu Es esmu iegrebis Savas Rokas plaukstā? kā gan Es spētu jūs atstāt?

Es pārdomāju redzējumu, ko Tu man devi. Domājot par sodu, man palika bail.

Es tev ļaušu to redzēt vēlreiz, lai tas patiešām paliktu tevī,¹

Kungs, es atkal lūdzu Tevi, palīdzi mums no tā izvairīties! Es zinu, ka Tu nepriecājies par iespējamo sodu, pastāsi man, ko darīt?

Vassula, tev taisnība; Es patiešām nepriecājos par iespēju jūs sodīt; Es tikai vēlos, lai Mana radība atgrieztos pie Mīlestības, milzīgām izmaiņām ir jānotiek tajos, kuri spēj labot arī citu kļūdas; meitiņ, Manai radībai ir jāmainās, tai ir jāmacās un jātic Maniem dievišķajiem Darbiem; Manai radībai būs jāpieņem, ka Es esmu Visvarens, bet priesteriem jāsaprot, ka, noliedzot Manus šodienas Darbus, tie izdara lielu kļūdu;

(Ir arī daudz tādu, kuri to pieņem.)

Es patlaban runāju uz tiem, kuri nepieņem Manus Darbus un uz tiem, kuri ir saplosījuši Manu Miesu; tici Man, meitiņ, Manas Taisnības kauss ir pilns līdz malām un gatavs izlīt pār tiem, kuri ir saplosījuši Manu Miesu, Es vairs nevēlos viņus taupīt;

Vassula, atļauj Man vēl īsu brīdi tevi uzart kā zemi, jo drīz vien Es novākšu gatavās vārpas, nāc, mīļotā;

Kungs, lai pilnībā notiek Tavs Prāts.

1987. gada 15. oktobris

pats būdams vests nāvē Es, Vassula, tevi mācīšu nomirt sev, Es darīšu tevi pazemīgu; Vassula, Es tevi mīlu un šīs mīlestības dēļ esmu nomodā pār tevi; esot tavs Vadītājs, Es zinu, kas ir vislabākais tavai dvēselei; Es tev došu grēku nožēlu, kas aizskalos no tevis tavas noslieces uz tukšību; Es, Kungs, raudzišos, lai tavai dvēselei nekā netrūkst, Es vienmēr būšu nomodā pār tevi;

Paldies Tev, Mans Dievs, ka palīdzi man.

Tagad Es vēl tevi lietoju, bet drīz vien tu tiks atbrīvota un varēsi atdusēties Manās rokās; meitiņ, atceries, kad Es dzīvoju jūsu vidū miesā, visa Mana dzīve bija vienas vienīgas ciešanas, upuri, izbailes un sāpes, Man nebija atpūtas;

Vassula, Es esmu tevi izaudzinājis, lai tu šo Vēstījumu nestu citiem; Manu ziediņ, tev kopā ar Mani līdz galam ir jānes Mans Krusts; Es tevi bezgalīgi mīlu;

Kungs, es Tevi mīlu. Ja Tu gribi, lai nomirstu pati sev, – lai notiek Tavs Prāts!

esi pakļāvīga, lai Es varētu veidot tevi pēc Saviem ieskatiem; maziņā, stāsti par Mani;

(Jēzus vēlējās, lai es pastāstītu par Viņu rodiešiem, maniem grieķu tautiešiem, viņi ir ļoti dedzīgi un atvērti klausītāji.)

---

¹ 1987. gada 27. aprīļa, 1. septembra, 7. septembra, 10. septembra un 2. oktobra vēstījumi.
(Orģinālizdevuma izdevēja piezīme.)

1987. gada 16. oktobris

Vassula, Es vienmēr sasniedzu Savus mērķus; nāc, Es tevi pastāstīšu; kādu dienu Mana Valstība būs kā Debesīs, tā arī virs zemes, Mana Baznīca būs vienota un svētīta, jo visi Mani dievbijīgie būs savstarpējas sapratnes pilni; Mana roka tos paaugstinās, Mana Asinis – šķīstīs, un Mana Baznīca būs Viena;

Lai Tavas ilgas, Kungs, piepildās. Ļoti daudzi mūsu vidū ilgojas pēc Baznīcas vienotības. Kungs, apgaismo tos, kuri vēl nesaprot!

1987. gada 18. oktobris

meitiņ, vai satversi Manu roku un turpināsi Manus Darbus?

Kungs, es nekad negribētu atlaist Tavu roku.

Vassula, Es vēlētos, lai Tu saprastu, ko esmu teicis iepriekš; sacīju, ka pravietošu par nākamiem notikumiem, kuriem piepildoties, cilvēki vairs nešaubīsies, ka tas patiešām esmu Es;

Jēzu, vai Tu neteici, ka vienīgā zīme, ko dosi, būšu es?

Jā, Es patiešām teicu, ka tu būsi Manu Darbu zīme, Es izveidoju Savu plānu vēl ilgi pirms tavas dzimšanas;

ziediņ, neaizver savas ziedlapiņas, lai Mana taisnības rasa var nolīt pār tevi; padzeries no Manu Tikumu avota; Es vēlos, lai tu būtu pilnīga, Es vēlos, lai Mans ziediņš būtu izdaiļots, piesātināts ar Manu Pilnību; Es ilgojos, lai šis zieds izplatītu Manu dievišķo Mirru smaržu; Vassula, palūkojies uz Mani;

(Es paskatījos uz Jēzu.)

visas Manas ilgas piepildīsies; Vassula, vai esi gatava veltīt Man vairāk laika?

Mans laiks pieder Tev, es dzīvoju Tev, Kungs.

tad piepildi Savu lampu no jauna, paņem eļļu no Manis;

Jēzu, ko lai saku? Tu man dod tik daudz, kaut es neesmu nopelnījusi neko. Tu man dod, bet es pat nespēju Tev piedāvāt kaut ko, kas pavisam nedaudz līdzinātos Tavām dāvanām. Tu man dāvā Gaismu, Tu esi mani atmodinājis no mirušajiem, dziedinājis un piepildījis ar Saviem Darbiem.

pagodini Mani; Vassula, kurš tevi ir atbrīvojis?

Tu, Kungs. Vai drīkstu ko teikt?

mīļotā, izstāsti Man, ko vēlējies;¹

Kungs, Savā Žēlsirdībā, Mīlestībā un Spēkā paveic manos brāļos to pašu, ko Tu esi izdarījis manī... Atbrīvo viņus... pacel tos pie Sevis un vieno tos ar Sevi. Ļauj viņiem sajūst Tavu Mīlestību tāpat, kā to jūtu es. Es vēlētos gūt iepriecinājumu, redzot dvēseles tuvojamies Tev. Kungs, apvieno visus kristiešus, arī tos, kuri neatzīst mūsu Svēto Māti.

Vassula, vai piekrīti kaut ko upurēt?

Jā, Kungs, ja vien varu būt noderīga šādā veidā.

Es tev darīšu zināmu, ko no tevis, mīļotā, sagaidu; vienmēr smelies no Manis, jo Es, ziediņ,² tevi mīlu; atceries, – savas asaras pataupi tai dienai, kad dzirdēsi, kā Manējie izturas pret Manu Māti!

Vairs neļauj viņiem tā rīkoties!

Vassula, drīz nāks diena, un tā ir ļoti tuvu, kad Mana Baznīca runās vienā valodā, tomēr, pirms šīs godības pilnās dienas, būs šausmīgas atkrišanas; daļēji tas notiks cilvēku

¹ Dieva balss līdzinājās iecietīga Tēva balsij.

² Man acīs parādījās asaras.

tukšības, grēka un mīlestības trūkuma dēļ, bet daļēji arī Manas Miesas sašķeltības dēļ; Es vēlreiz vēlos atkārtot, ka pagodināšu un apvienošu Savu Miesu; ziediņ, Mīlestība apvienos jūs visus; bet tu paliec maziņa, lai visa vara un spēks nāktu no Manis;¹ ziniet, ka Manas vēlmes ir nemainīgas un patlaban tās ir noteiktākas nekā jebkad;

Kuras no Tavām vēlmēm, Jēzu?

Es vēlos, lai maniem bērniem tiktu darīti zināmi šie vārdi:

„Es, Kungs, jūs svētīju, nāciet pie Manis;”

Kungs, vadi mani pie viņiem, un palīdzi man izplatīt Tavus vārdus.

Vassula, ļaujies uz Mani, dzīvo Manā Gaismā un atpūties;

1987. gada 19. oktobris

(Kamēr biju Grieķijā, lasīju svētās Terēzes no Lizjē biogrāfiju. Viņas dzīve bija pārņēmusi visas manas domas. Kādu dienu, braucot vietējā autobusā, biju iegrimusi pārdomās par viņas dzīvi, atrados dziļas kontemplācijas stāvoklī, domāju par viņu ar mīlestību. Kad autobuss apstājās, uz pieturas jumta, aptuveni četrus metrus attālumā es ieraudzīju uzrakstu grieķu valodā „Es tevi mīlu” un divas sirdis. Tā kā visa mana būtība atradās citā dimensijā, zināju, ka tie ir vārdi, kurus Terēze vēlas man pateikt.)

meitiņ, vai tu apzinies, ka Es Savas ieceres radīju vēl pirms tavas dzimšanas? pagaidi un tu redzēsi; tagad atpūties un, izjutot tukšumu, smelies no Manis; Es tevi mīlu;

Jēzu, Mīļotais, es arī Tevi mīlu.

meitiņ, saņem Manu Mieru, Es raudzīšos, lai tev nekā netrūktu; atpūtu nemeklē citur kā vienīgi Manā Sirdī;

Kungs, vai kāds spēj palīdzēt X kundzes dēlam?

uzklausi Mani, viņu var atbrīvot mīlestības darbi;

Kungs, kam būtu jāveic šie mīlestības darbi?

Vassula, jums visiem;

Kungs Jēzu, svētī, lūdzu, Bangladešas kopienu, svētī ikvienu no viņiem un atbalsti viņus.

Vassula, saki viņiem, lai tie uzticas Manai Mīlestībai, jo šī Mīlestība ir viņu vidū, kā arī Es esmu Savu iemīļoto vidū; meitiņ, Es viņus svētīju ar Savu roku;

(Es aizlūdzu par X kundzes dēlu.)

tici tam, ko tu lūdz; maziņā, tici Man;

Jēzu, vai Tu redzi šī cilvēka problēmu?

jā;

Vai Tu, Kungs, nevēlētos, lai viņš būtu Tavā tuvumā?

Es ļoti dedzīgi ilgojos pēc tā; mīļotā, Sātans viņu pietur;

(Es sadzirdēju Sātana dusmu pilno saucienus: „Es viņu neatlaidīšu!” Viņš bija pārskaities.) Kungs Jēzu, lai viņš nokļūtu Tavā tuvumā, varbūt ir vajadzīgas manas ciešanas? Ja vēlies, es darīšu, ko varēšu viņa labā. Varbūt es varētu kādas divas dienas atturēties no ūdens dzeršanas? (Šveicē ir ļoti sauss klimats, tāpēc bieži slāpst.)

Vassula, ciet par viņu; neko nedzer, kamēr nes Manu Krustu;

Tas būs mans upuris.

mīļotā, ar laiku tu labāk izpratīsi sava upura jēgu, bet pagaidām raizējies par savu brāli, upurē par viņu, jo Es viņu mīlu;

Jēzu, es tā darīšu.

---

¹ Man šķiet, ka šos vārdus Jēzus vēlējas teikt ikvienam cilvēkam.

1987. gada 21. oktobris

(Šodien saņēmu ziņas, kas man atkal laupīja drosmi. Biju iedevusi lasīt vēstījumus kādam Lionas katoļu teologam un cerēju uz viņa atbalstu, bet viņš, uzzinājis, ka nepiederu katoliskajai Baznīcai, atsala. Viņš atzina, ka piedzīvoju Dievu, bet nebija izpratis, ka šie vēstījumi ir daudz nopietnāki, jo ir domāti visiem – gan Baznīcas autoritātēm, gan Svētajam Krēslam. Protams, kāpēc lai viņš man ticētu, ja es, tā sakot, nāku no nekurienes. Ja es būtu „viņu cilvēks”, tad es tiktu atzīta, un tie noteikti būtu vismaz ieskatījušies šajos vēstījumos. Tieši to Dievs mums cenšas iemācīt, ka Viņa priekšā mēs visi esam vienādi, un Viņš ir mūsu vienīgā patiesā autoritāte. Kādēļ viss ir tik ļoti jāsadala un jāklasificē? Kādēļ tik ļoti jāizceļ cilvēka personība? Es nevalkāju mūķenes tērpu, bet tas nav svarīgi. Vai es drīkstu pavaicāt Dievam, kādēļ? Viņš mani ir izvēlējis tādu, kāda esmu un vēlas, lai es tāda paliktu.)

Vassula, tu piedzīvo to pašu, ko Es, dzīvodams virs šīs zemes; Vai atceries, farizeji Man jautāja, kurš Man ir devis varu sludināt?

Jā, Kungs.

mīļotā, vēstījumi ir Manis iedvesmoti, tāpēc arī autoritāte nāks no Manis; tu piederi Man; vai Es kādreiz būtu rakstījis, ka tu autoritāti saņemsi no cilvēkiem? maziņā, pieliec savu ausi, lai ieklausītos Gudrībā;

(Es noskumu un apjuku, acīs sariesās asaras un uz kādu mirkli rakstīšana bija jāatliek.)

Mans upuri, Es tevi izvēlējos, lai tu būtu Manas Sirds upuris, tavas dvēseles saldās moka tev dara par Manas Miesas un Manas Dvēseles upuri, caur izbailem, sāpēm un nicinājumu tu izbaudīsi Manu zemes dzīvi; Es ļaušu tev piedzīvot to visu, tikai nelielās devās – tik, cik tava dvēsele spēj panest; jau tagad tu piedzīvo apkārtējo cilvēku neticību, tevi apvaino un izsmej, tu tiek atstumta; Vassula, tu visu to piedzīvosi vēl vairāk, tomēr tev apkārt būs arī tie, kuri tic Manai Miera un Mīlestības vēstij, viņi ir tavi liecinieki;

ļauj, lai tev atgādinu, ka arī tu piedzīvosi nodevību;¹ Vassula, Es tevi mīlu; Es, Kungs, esmu tavs atbalsts; nāc pie Manis un saņem mierinājumu; ļauj tevi ieskaud Manam Mieram; nāc, visa vara nāk no Manis un ne no cilvēkiem, un tu piederi Manai Autoritātei; tā ir tikai Viena;

Kungs, paldies par to atbalstu, ko Tu man sniedz. Paldies arī par lieciniekiem – tiem, kuri Tev tic. Es vairs nepacelšu savu balsi, bet cieši pieķeršos kādai no savām lūgšanām: „Dari ar mani, ko vēlies. Būšu Tev pateicīga gan par ciešanām, gan priekiem. Ja vēlies mani pasviest malā, lai notiek, bet, ja vēlies mani apskaut, es to neesmu pelnījusi. Dari tā, kā Tava Sirds to vēlas. Es piederu Tev.”

esi maiga un pakļāvīga, lai Es tavas sirds dzīlēs varētu ierakstīt Savus Vārdus; piemiņai Manu Klātbūtni un Manu Mīlestību;

1987. gada 22. oktobris

(Pamodos ap 2:30 no rīta, jo biju ļoti izslāpusi, lūpas un mute bija izkaltušas kā pergaments. Jēzus man sacīja: „Celies un ej padzerties, divas dienas ir pagājušas.” Es iemalkoju ūdeni, bet īpaši daudz iedzert nespēju.

Šorīt mana dvēsele neaprakstāmās skumjās ilgojās pēc Viņa. Kāpēc Kungs mani ir atmodinājis, bet nav ļāvis būt starp izredzētajiem, kas mājā Viņa Namā? Ja viņi apzinātos savas priekšrocības! Kāpēc man, tā vietā, lai dzīvotu Viņa Mierā, ir jāmājo trimdā, tik daudzu kārdinājumu vidū...)

---

¹ Vai kāda cilvēka nodevību?

meitiņ, Manas Sirds svētītā, Manas Dvēseles svētītā, arī no Manas dvēseles dziļumiem izlaužas sāpes, tomēr Es esmu radījis tevi, Vassula, lai tu mājotu starp cilvēkiem un būtu viņu vidū; Mana Mīlestība uz tevi ir neizsakāma, un tās maigums robežojas ar neprātu; Vassula, tavu grēcīgumu ir grūti izteikt vārdos, tomēr upurē sevi, mīļotā, mājojot samaitāto un bezdievju vidū, tev ir jāklūst par Manu tīklu; iepriecini Manu Tēvu ar lomu, šoreiz piepildi Manu Sirdi ar prieku, pievelc dvēseles pie Manis; neraudi, jo citādi tev nepaliks asaru, kad tu dzirdēsi, kā tiek apkaunota Mana Māte!

Jēzu, neļauj viņu mēlēm izrunāt nekrietnības.

Vassula, Es, Kungs, dāvāšu viņiem Savu piedošanu, jo tie nezina, ko runā;

Kungs, vai viņi kādreiz iemācīsies atzīt patiesību?

ikviena radība sapratīs, un visi zinās patiesību, ja vien klausīsies; ļauj Man atbildēt uz jautājumu, kas aizņem tavas domas;

Kungs, vai tas nozīmētu, ka būs arī tādi, kas neklausīsies?

tas Mani ļoti sāpina, bet būs arī tie, kas aizvērs savas ausis! šoreiz tos, kuri nevēlēsies dzirdēt, Es vairs netaupīšu; tagad nāc, celies un seko Man;¹

1987. gada 23. oktobris

(Šorīt pārdomāju par Jēzu, kuram farizeji nekad nebija ticējuši, un cik grūti Viņam ir bijis tos pārliecināt, ka Viņš patiešām ir Dieva Dēls. Viņi nesaprata Jēzu un nespēja pieņemt šādu brīnumu, jo tas vienkārši pārsniedza viņu sapratnes spējas.)

Vassula, vai šodien ir daudz tādu, kuri tic Manai Vēstij?

Nē, tādu noteikti nav daudz, vairāk ir to, kuri tai netic.

kā tev šķiet, vai starp tiem, kuri tic, ieklausās un pilnībā izprot Manu Vēsti, vairāk ir avju vai jēru?² kuri no viņiem vairāk ilgojas dzirdēt Manu balsi?

Pēc pieredzes man tagad šķiet, ka labprātāk Tevī klausās jēri.

meitiņ, laiki nav mainījušies, šodiena īpaši neatšķiras no vakardienas; kad dzīvoju virs zemes, daudziem šķita, ka esmu jaunais pravietis, bet tikai nedaudzi spēja pieņemt Mani kā Mesiju; kad Mani dzirdēja farizeji, tie steidzās Mani nomētāt ar akmeņiem par zaimošanu; Vassula, kādēļ tu esi pārsteigta par to, kam tic mūsdienu cilvēks? tu esi dzimusi no Manis, un Es tevi sūtu ar Savu Miera un Mīlestības Vēsti, Es vēlos apvienot Savu Baznīcu, tomēr šodiena īpaši neatšķiras no vakardienas;

Es tev saku: Baznīcas autoritātes apmulsīs un daudzi atteiksies ticēt, ka šie Vēstījumi ir cēlušies tieši no Manis; daži no viņiem tevi izsmies, citi pētījoši vēros un rūpīgi pārbaudīs tevi, bet vēl citi neveltīs ne mirkli, lai ieklausītos tevī; būs arī tādi, kuri pārpratīs Manu Vēsti, jo tā nesaskan ar viņu gudrību;

Es nāku, dāvādams jums Savu Sirdi uz Plaukstas; Es esmu Žēlsirdīgs un Savām iecerēm lietoju to, kas ir vājš un samaitāts; caur šādiem bērniem Es vēlos vēlreiz nokāpt virs šīs zemes un jums atklāties, lai jūs apvienotu; ja viņi tikai nedaudz ieskatītos Mana mīļotā Jāņa atklāsmēs, kuras viņš saņēma Manā iedvesmā, tie būtu sapratuši, ka laiks ir tuvu; ielūkojieties Jāņa teiktajā, jo ikviens pravietojums patiešām ir Manis dots; maziņā, palīdzi Viņiem ieraudzīt Manu darbību;

Mans Dievs un Mīļotais Tēvs, es patiešām ticu, ka tas esi Tu, un tāpēc dažkārt man ir ļoti grūti paciest atstumšanu, nesapratni, kurlumu un izsmieklus. Ja cilvēki patiešām ticētu, ka

¹ Jēzus stāvēja man blakus un steidzināja mani piecelties.

² Par avīm Jēzus nosauc priesterus, bet par jēriem – parastos ticīgos.

Tu Savā neierobežotajā Mīlestībā un Žēlsirdībā esi nācis, lai palīdzētu mums atkal atrast vienotību, atpestītu mūs un atdzīvinātu Savu Baznīcu, viņi piedzīvotu patiesu laimi!

nebīsties, Mans atlikums; ja viņi tevi izsmej, izsmies arī Mani, ja neatzīst –neatzīs arī Mani; viss, ko viņi dara tev, tie darīs arī Man;³ laimīga ir tava dvēsele, jo tā atpazīst Manu Klātbūtni; Es tevi saku, – daudzas, Manās acīs ļoti cienījamas dvēseles, ir vēlējušās ieraudzīt to, ko redzi tu, bet nekad nav spējušas; tās ir vēlējušās sadzirdēt to, ko dzirdi tu, sajūst, ko jūti tu, bet nekad nav sajutušas; Vassula, pār tevi gulstas Mana žēlastība;

Paldies, Tēvs, ka esi uzlūkojis vissamaitātāko no radībām un izlējis tajā Savas žēlastības. Slava Visvarenajam Dievam, kurš mani apgaismo.

Turienes cieši pie Manis, jo tev vēl nāksies sastapties ar daudziem pārbaudījumiem; mēs, mums?

Jā, Kungs – mēs, mums.

1987. gada 26. oktobris

(24. oktobra naktī Kungs man ļāva labāk izprast, kāpēc Jaunava Marija lielas statujas veidā bija atklājusies manai māsiņai. Dievs vēlējās apstiprināt, ka Viņš vēlas un atļauj, ka Viņa Baznīcā ir statujas, kuras attēlo Viņu un Viņa Māti. Šī atklāsmē turpinājās arī nākamajā naktī, kad Kungs man atklāja, ka Viņš piekrīt un atļauj, ka Viņa baznīcas tiek izrotātas ar Viņa tēliem, kā arī ar gleznām, fotogrāfijām u.tml.)

Es atļāju Savai Baznīcai nest Manu Attēlu; neatkailini Manu Miesu, izgrezno, izrotā, izdaiļo Mani un atstāj tādu, kāda tā ir;¹ Vassula, Es esmu Baznīca, uzticies Man, mīlotā, Es esmu Jahve; raksti, meitiņ;

ak, radība, vai Es caur praviešiem un svētajiem neesmu jūs brīdinājis par laiku beigām? vai neesmu pravietojis, ka no Sava Troņa zāles sūtīšu eņģeli, kurš pasludinās Manu slepeno nodomu, lai tas tiktu piepildīts? Manu Vārdu pastāvība tiks apliecināta no jauna; vai neesmu pravietojis, ka Mani vēstneši nesīs jums Manu Atklāsmi? par Mani liecina pravietiskais gars; līksmojiet un priecājieties jūs visi, kas esat Man uzticīgi! bēdas atkritējiem, jo Mans Vārds nāks pār tiem līdzīgi zobenam, sagraujot viņu šķietamo gudrību, - gudrību, kura Manu radību ir ievedusi Sātana tīklos, bet Manus jērus pārvērtusi bezdievīgā, netikumīgā un pagrimušā tautā;

Vassula, esmu tev devis brīdinājuma vīziju, norādot, kas notika ar Sodomu un Gomoru; palīdzi viņiem ņemt vērā Manu brīdinājumu, jo Es, Kungs, esmu pravietojis Savai radībai: ja tā neatgriezīsies no grēkiem un nepieņems Mani, Savu Radītāju, pār tiem kritīs Mans zobens; Es nāku, lai jūs brīdinātu, jo esmu bezgalīgi Žēlsirdīgs; šeit runāju Es, Patiesības Gars; uzklausiet, ko vēlos teikt Savām Baznīcām; radība, neklusē, bet izplati Manu brīdinājumu; lūk, Es stāvu pie durvīm un klauvēju, ja kāds dzird Manu balsi un durvis atver, Es, Kungs, ienākšu pie viņa un ieturēšu kopā ar viņu maltīti; nebīsties, Es piepildu Savu Vārdu, Es stāvu tavā priekšā;

Kungs, vai Tu dod mājienu man personīgi, lai izplatu Tavus brīdinājumus? Kā lai tos vēl izplatu, ne tikai fotokopiju veidā?

no tevis Es sagaidu tikai mīlestību; atļauj Man iespiest tevī Savu Attēlu; Es jau esmu izvēlējis tos, kuriem ir jāplata Mani vēstījumi;

nāc, Es esmu ar tevi, sajūti Mani, sajūti Manu Klātbūtni, jā;² mīli Mani;

³ Dievs, mani mierinādams, vēlējās atgādināt, ka dalās ar mani visās manās sāpēs un bailēs.

¹ Tas attiecas uz katoļiem un grieķu katoļiem raksturīgo veidu izgreznot savas baznīcas.

² Es ieraudzīju Jēzu.

Jēzu, es mīlu Tevi, iemāci mani mīlēt Tevi vairāk, tā kā Tu vēlies, lai mēs tevi mīlētu.
Es esmu;

1987. gada 27. oktobris

(Pēdējais katoļu teologs, uzzinājis, ka es nepiederu nevienai baznīcai, arī ne viņa baznīcai, zaudēja jebkādu interesi par vēstījumiem.)

protams, Vassula, ka tu viņiem nepiederi, tu piederi Man, Es esmu tavs Radītājs un

Svētais Tēvs,¹ tu pakļaujies Manai Autoritātei;

Protams, Kungs, ka mēs esam zem Tavas Autoritātes, bet man tika paskaidrots, ka organizētajā Baznīcas sistēmā kristietis pieder pie kādas no konkrētajām kristiešu kopienām.

Manās acīs visas tās ir vienādas, jo Es nekad neesmu vēlējis, lai Mana Miesa būtu sadalīta; jūs, cilvēki, esat izkropļojuši Miesu, atdalīdami no tās locekļus! jūs esat sprieduši tiesu pār Manu Miesu, jūs esat izkropļojuši Mani,²

Ak, Dievs...

meitiņ, vai neesmu tev sacījis pataupīt savas asaras Manai Mātei?³

Jā, Kungs, bet man šķita, ka Tev ļoti sāp, un es esmu tikai cilvēks.

Vassula, tu to jūti, jo mēs dalāmies Manā Kausā, bet Mans Kauss ir rūgts; pasaki Svētajam Krēslam, ka tas esmu Es, kurš tevi sūta pie viņiem; ja viņi tev vaicā, kurai Baznīcas kopienai tu piederi, pasaki tiem, ka piederi Man un pakļaujies Manai Autoritātei;

Kungs, negribētu strīdēties ar Tevi, bet vai es nevaru teikt, ka esmu pareizticīgā? Es esmu pareizticīgā.

pareizticīgie! katoļi! protestanti! jūs visi piederat Man! Manās acīs jūs visi esat Viens! Es jūs nešķiroju, tāpēc jums nevajadzētu baidīties; pajautājiet Manam mīļotajam pāvestam Jānim Pāvīlam, - viņš arī nešķiros; Vassula, pavēsti viņam šos vārdus:

mīļotais, Es, Kungs, stāvu pie tavām durvīm un klauvēju; vai dzirdēsi Manu balsi, vai atvērsi durvis? ja atvērsi, Es ienākšu pie tevis un ieturēšu ar tevi maltīti; uzvari, un Es ļaušu tev būt Man blakus uz Mana Troņa; uzklausi, ko Gars saka Baznīcām;

23. psalms:

„Es esmu tavs Gans, un kopā ar Mani tev nekā netrūks,

Es tevi, mīļotā dvēsele, vadīšu zaļās pļavās, un atdzīvināšu tevi pie atdusas ūdeņiem,

Es tevi vadīšu tikumu ceļā Savas Miesas godības dēļ.

Kaut arī tu iesi cauri tumšai ielejai, nebīsties ļaunuma, jo Es esmu ar tevi, lai iedrošinātu,

Es pabarošu tevi, taviem ienaidniekiem redzot,

Es svaidu tavu galvu ar eļļu un tevi piepildu līdz malām, jo esmu Mīlestības bezdibenis un nebeidzamā Žēlsirdība.

Nāc un dzīvo Manā Sirdī.”

¹ Lasītājam nevajadzētu apmulsť, kad Jēzus Vassulai saka par sevi, ka Viņš ir viņas Tēvs. Svētās Trīsvienības personas šajā gadījumā netiek sajauktas un nezaudē katra savu specifisko identitāti. Jēzus, Dieva Dēls, vienlaikus ir arī mūsu Tēvs, tieši tāpat kā Dievs Tēvs un Svētais Gars. Mūs ir radījusi Svētā Trīsvienība. Jēzus niansē attiecības ar Saviem mācekļiem, nosaucot tos par Saviem bērniem. (Jņ 13, 33; 21, 5) (*Orģinālizdevuma izdevēja piezīme.*)

² Kādu brīdi Jēzus neteica neko, un iestājās klusums. Bet Viņa balsi bija saklausāmas skumjas un rūgtums. Es jutos vainīga, ka biju Viņam to atgādinājusi.

³ Lai gan Kungs to sacīja ļoti stingrā tonī, es ievēroju, ka Viņš ir tikpat noskumis kā es.

Kungs, Tu esi mana Gaisma un mana Pestīšana, man nav jābaidās, jo es zinu - Tu esi mans Patvērums. Es tev pateicos no visas savas sirds, Kungs, mans Dievs, es slavēju Tavu Vārdu tagad un vienmēr! Liela ir Tava Mīlestība pār mani, apžēlojies par mani un manu nezināšanu.

ziediņ, esi maza, bet audz garīgi, pasmelies no Manu Tikumu krātuves; nāc, ļauj Man vienmēr tevī iegravēt Savus vārdus;

Kungs, esmu ļoti laimīga, ka varu būt kopā ar Tevi.

Mīlestība tevi nekad neatstās; nāc, mēs, mums?

Jā, Kungs.

1987. gada 30. oktobris

Es Savai radībai esmu devis neskaitāmas zīmes, lai to brīdinātu, esmu pacēlis Savus svētos, kas ir vēstījuši par Manām ilgām, bet vai Mana radība ir klausījies? vai kaut kas ir mainījies?

Kungs, pieņemsim, ka šoreiz viņi mainās, pieņemsim, ka viņi izlasa Tavus vēstījumus un tiem notic, sāk apvienoties un vairāk tiecas pēc Tava goda, nevis cenšas apmierināt savas cilvēciskās intereses.

Vassula, ak, Vassula, ļoti daudzi nobītos; pat tie, kuri ticētu Maniem vēstījumiem un atzītu, ka tie ir no Manis, baidītos no izsmiekla un savu autoritāšu viedokļa; daudzi dotu priekšroku cilvēciskajai reputācijai nevis tam godam, kas nāk no Manis; pagodini Mani un izplati Manus vēstījumus;

Kungs, pieņemsim, ka viņi tomēr pakļaujas...

tad Es noņemtu no tiem Savas Taisnības smago nastu, kas guļas pār viņiem; tomēr tie vēl arvien ievaino cits citu ar savām saindētajām bultām, nodarot sāpes arī Manai Miesai; viņu starpā valdīs nesaskaņas, jo viņiem trūkst mīlestības;

Vassula, vai tie ir sekojuši Manai pavēlei mīlēt vienam otru tieši tā, kā Es tos esmu mīlējis, un pazemināt pašiem sevi? ja viņi būtu Man klausījuši, Manā Miesā šodien valdītu saskaņa; vai viņi kādreiz ir zemojušies viens otra priekšā un mazgājuši cits citam kājas¹, vai Es jums neesmu rādījis piemēru, lai jūs varētu darīt tāpat, kā Es esmu darījis?

noliecieties, noliecieties, lai būtu spējīgi apvienoties!

dvēsele, ir pienācis laiks, kad Manam mīļotajam kalpam Jānim Pāvilam ir jāsadzird Mana balss; Es esmu uzklājis viņa saucienus, tie ir sasnieguši Debesis; viņa saucieni ir atskanējuši visā izplatījumā un ir nonākuši Manās ausīs!

Es tev saku: ļoti drīz būs viens ganāmpulks un viens gans; Es vadīšu visas Savas avis – arī tās, kuras nav no šī aploka, jūs apvienos Mīlestība, bet līdz tam vēl ir jānāk lielām nelaimēm un Debesu Debesīm ir jātiek satricinātām! meitiņ, esi modra un padodies Maniem norādījumiem, tie visi ir Manos Svētajos Rakstos; izplatot Manus vēstījumus, tu vairāk sapratīsi;

Jēzu, Jaunava Marija, ko viņi teiks? Saproti jel mani, Marija, es neesmu paradusi saskarties ar šīm augsti stāvošajām personām!

Vassula, nebīsties, jo tava nespēja apbur Jēzu; esi maza;

Marija, pieņemsim, ka neviens manī neklausīsies.

maziņā, šī dievišķā atklāsme būs Viņa pēdējais brīdinājums; ja tie nevēlēsies klausīties un saprast, es atļaušu Viņa rokai nokrist pār tiem un satriekt viņus; Vassula, viss, kas tev

---

¹ Man šķita, ka Jēzus vēlas, lai Baznīcas izmantotu šo žestu savstarpējās saskaņas veidošanā.

jādara, - tikai Viņš jāmīl; esi modra, jo Sātans ir pārskaities un centīsies tev izlikt visa veida slazdus, bet nebaidies, jo es tevi sargāju;

Marija, paldies Tev par iedrošinājumu un aizsardzību. Es Tevi svētīju.

Vassula, bērniņ, Es tevi svētīju;

1987. gada 3. novembris

Nāc, un Mīlestība tevi mācīs; vēlos pateikt, ka Man ļoti patīk dzirdēt tādas vārdus kā: „atļauj man, Tēvs,” un „ja tāda ir Tava Griba”; ja savā lūgšanā tu izsaki šādus vārdus, tie Mani valdzina; lūdziet, un jums taps dots, tomēr nekad neaizmirstiet šos vārdus; nāc, Vassula, un saņem Manu Mieru;

Jēzu, es Tevi mīlu, atļauj man Tevi svētīt. (Es svētīju Jēzu.)

mīļotā, Es tevi svētīju;

1987. gada 5. novembris

uzticies Man, ļauj Man tevi aizvest, kurp Es vēlos, turi savu roku Manā Plaukstā, nebīsties; Es tevi ievēdīšu Savas savainotās Miesas pašos dziļumos; Vassula, piepildi Manu Vārdu;

meitiņ, nebīsties, Es vēlos, lai tu izgreznotu Manu dārzu;

Taisnīgais Tēvs, es nevaru noliegt, ka baidos, palīdzi man. Atļauj man saņemt Tavu Spēku, atļauj man augt Tavā Gaismā un Tevī. Kungs, neatmet mani. Ja tāda ir Tava Griba, pārveido mani tā, lai Tu varētu mani lietot Savu vēlmju piepildīšanā. Lūdzu, Savā Žēlsirdībā, piedod manas vājības un kompetences trūkumu! Dari, kā Tava Sirds vēlas. Lai Tava griba notiek, ne manējā! Amen.

Mīlestība tev palīdzēs; atceries, – tiklīdz Mans Vārds būs iesakņojies un nostiprinājies, tu nāksi pie Manis! Es vairs nespēšu noskatīties, kā tu mājō trimdā; Mana Dvēsele ilgojas pēc tevis!

Tēvs! Cik lielu prieku Tu man dāvā, cik dziļu laimes un mierinājuma izjūtu! Es esmu tik laimīga!

mīļotā, jā, mīli Mani, ilgojies pēc Manis, iepriecini šo Sirdi, kas tevi meklē; drīz, ļoti drīz Es nākšu pie tevis; tomēr, kamēr tu vēl dzīvo pasaulē, paliec Manā tuvumā, ēdot un dzerot Mani, slavējot Mani, godājot Mani; iepriecini Mani ar pilnīgu prieku;

ja pasaule tevi neatzīst, nezaudē drosmi, jo tu šai pasaulei vairs nepiederī, tāpat kā Es Savas miesas dienās nepiederēju tai; tu nāc no Manis, Es esmu tavš Tēvs un Es dzīvoju tevī, tāpat kā tu – Manī; slavē Manu Vārdu, pagodini Manu Miesu; paliec Manā Mīlestībā, seko Maniem norādījumiem un mājō Manā Mīlestībā; Es tevi nekad nepievīlšu un tevi neatstāšu, tāpēc nebīsties, mīļotā; sēj Manu sēklu, kura atnesīs svētuma augli; esi svēta, jo Es esmu Svēts;

Es klausīšos, ko saka Kungs Dievs, jo Viņš sludina Mieru un Mīlestību Saviem bērniem, visai zemei un Savai Miesai, ja vien tie atsakās no sava neprāta. Viņa pestīšana ir tuvu tiem, kas Viņu bīstas, un Viņa Godība mājōs virs zemes. Mīlestība un Žēlsirdība nonāk pār zemi, Taisnība un Miers apskaus mūs. Taisnība iet Viņam pa priekšu, bet Miers seko Viņa pēdās.”¹

mīļotā, Es sacīju, ka apūdeņošu Savu augļu dārzu, Es aplaistīšu Savas puķu dobes; vai dzirdi, – Mans strautiņš pārtaps upē, bet upe – okeānā; Es likšu atspīdēt kārtībai, Es sūtīšu

---

¹ Dievs mani iedvesmoja uzrakstīt šo fragmentu no 84. psalma, pārmainot tajā dažus vārdus.

Savu Gaismu, kas tuvu un tālu pagodinās Manu Miesu; nāc, satver Manu roku un ļauj Man tevi vadīt; meitiņ, šodien vairs nestrādā; atdusies Manā Sirdī;

1987. gada 8. novembris

Jēzu?

Es esmu; ja Es tevi nebūtu atpestījis, tu vēl arvien mājotu dziļā miegā;
Izjūtu ļoti dziļu kaunu, jo patiešām esmu pēdējā, ar kuru runāt. Neviena no maniem vārdiem vai darbiem nespētu pietiekami paust to pateicību, kāda Tev, Kungs, pienākas. Arī tad, kad vēlos aizlūgt par citiem, es jūtos vainīga un šaubos, jo kā gan visgrēcīgākais no cilvēkiem uzdrošinātos aizlūgt par tiem, kuri ir daudz labāki par mani? Es parasti atceros Tavus vārdus par baļķi savā acī un skabargu cita acī. Manā acī aug vesels mežs, un kā gan lai uzdrošinātos izvest kaut vienu vārdu? Mana vienīgā cerība esi Tu, Kungs, jo Tu spēji mani atbrīvot. Ja vēlies, lai es būtu cienīga aizlūgt par saviem brāļiem, tad vispirms atļauj man izlūgt no Tevis šķīstīšanu, apžēlojies par manu dvēseli.

Vassula, Es ļoti priecājos par šiem vārdiem, jo, kamēr tu neesi apzinājusies savu necienīgumu, tu nespēji nostāties uz pilnības ceļa;

Ja tā ir Tava griba, Tēvs, atļauj man lūgt Tavu palīdzību!

meitiņ, savu lampu uzpildi no Manējās, negaidi; maziņā, audz Manā Gaismā; ikviens, kas ticēs šiem vēstījumiem, ticēs Man, nevis tev; Es esmu Gaisma, kas nonāk pasaulē caur tevi, un ikviens, kas tic Maniem vēstījumiem, vairs nepaliks tumsībā; tavi liecinieki pazīst patiesību, viņi zina, ka šie vārdi nav tavējie; nē, Vassula, viss uzrakstītais ir Manis iedvesmots; patiesi Es tev saku: kas pieņem tevi, pieņem arī Mani;

Nē, mans Dievs! Es neesmu cienīga!

kāpēc nē? vai neesmu Tevi šķīstījis un tevi svaidījis ar Savu eļļu, vai neesmu tevi darījis par Savu īpašumu? Es patiešām atklāšos caur tevi, tādēļ, meitiņ, pagodini Mani; nāc, un Es tev mācīšu Savus ceļus, mēs pa tiem staigāsim kopā; meitiņ, ļauj Man tevī iedvest Savu elpu, ļauj Man atpūsties tevī no tiem, kuri ievaino manu Dvēseli; Vassula, ja vien tu zinātu, ka šodien Es atkal noasiņoju!

Kungs, un šodien ir svētdiena! Kāpēc tā notiek?

maziņā, viņi atkal un atkal caurdur Manu Sirdi!

Mans Kungs, labāk atļauj viņiem caurdurt mani!

uzklausī Mani, Vassula; viņi caurdurs arī tevi; tagad nāc un atļauj Man atpūsties tevī, dalies Manā kausā, meitiņ;

(Kāpēc viņi to dara, kāpēc viņi tā rīkojas ar mūsu Dievu? Viņš taču ir Mīlestība, Miers, Tēvs un Draugs! Kā viņi tā var! Šodien Jēzus vēl arvien noasiņo un cieš mūsu grēcīguma dēļ. Varētu teikt, ka pasaule ir iekritusi Sātana slazdos un Jēzus cenšas to izglābt vēlreiz.)

Kungs, Tavas sāpes sāpina arī mani! Tu vienīgais esi bezgalīgā Labestība un Mīlestības bezdibenis, kāpēc viņi Tevi tik ļoti moka? Es vairs nespēju samierināties ar Tavām ciešanām. Ne jau tāpēc, ka daudz uztrauktos par savām sāpēm, bet gan tāpēc, ka patiešām uztraucos par Tavām sāpēm, Tavām ciešanām! Kungs, Es raizējos par Tevi un Tevi mīlu.

Vassula, Mana Vassula, Manas Sirds un Manas Dvēseles upuri! nes arī Tu Manas ciešanas, ļauj Man tajās dalīties ar tevi; dzer no Mana biķera, sajūti pletnes cirtienus, kas pātago Manu Miesu; mīļotā, ko gan Es nedarītu aiz Mīlestības pret Tevi, Es atļāušu tev būt līdzdalīgai Manās ciešanās, esmu tevi izvēlējis par Savas asiņojošās Sirds upuri; visas

bailes, nicinājums un izsmiekls, ko tava dvēsele spēj panest, ļaus tev nest Krustu kopā ar Mani;

Es esmu tava vienīgā Mīlestība, Es esmu sasniedzis Savu mērķi; atļauj Man kļūt par tava prāta un dvēseles saldajām mokām; kopš esmu iznīcinājis Savus sāncenšus, un viņu vairs nav, tu esi Man ļoti patīkama; nav palicis it neviens! ar tevi esmu tikai Es, tavs Jēzus! Es tik ļoti priecājos! atļauj Man beidzot mīlēt tevi ar neapvaldītu mīlestību, ļauj Man valdīt tevī, jo tevī Es esmu atradis vietu Savam lielumam un dāsnumam; Es tevi mīlu nevis par to, kas tu esi, bet gan par to, kas tu neesi;

nāc, tava niecība Mani valdzina, tava nevarība Man atņem spēju runāt;

Kungs, es jūtos apmulsusi!

Vassula, nekad necenties būt kaut kas; paliec nekas, jo katrs dievišķais darbs, ko Es paveikšu, būs vienīgi Mans, nevis tavs darbs;

Mana Baznīca būs viena, tā pakļausies vienai Autoritātei, vai Es pats neesmu lūdzis Pēterim pabarot Manus jērus? Vai Es neesmu viņu izvēlējis, lai viņš paēdinātu Manas avis? vai Es pats viņam neesmu teicis: „tu esi Pēteris, un uz šīs klints Es uzcelšu Savu Baznīcu”?; kādēļ tautu vidū valda tik liela augstprātība un tukšas intrigas? Es izvēlējos Pēteri, vīru pēc Savas Sirds, klinti, uz kuras vēlējos uzcelt Savu Baznīcu; kādēļ ir jāsaģroza Mana pavēle?

Kungs, uz ko attiecas šie vārdi?

Es vērsos pie tiem, kuri vij intrigas un kaļ sazvērestības pret to, ko Es esmu iedibinājis; vai tiešām jūs nesaprotat, ka jūsu slepenie plāni var izrādīties pilnīgi bezjēdzīgi?

Kungs, es patiešām nesaprotu, kam Tu to saki!

Vassula, Es apzinos, ka tev to ir grūti izprast, bet vainīgajiem šie vārdi būs skaidrāki par dienu! Manas acis noraugās viņos, Mans zobens ir pacelts un gatavs cirtienam, viņi paši sevi pazīst un tic Man, ka viņu dienas ir skaitītas; jūs, viltnieki, palūkojieties sev apkārt! kādēļ esat tik pārsteigti, – jūs taču iznīksiet! Es šajās dienās daru ko tādu, kam jums būs grūti noticēt!

mīļotā, ļauj Man atbildēt uz jautājumu, kurš ir tavā prātā, – vēstījumi nonāks arī šo krāpnieku rokās; mīļotā, sajūti Mani, Man sāp tikpat ļoti kā tev, Mans Krusts ir uz taviem pleciem, nes to ar mīlestību; Mans Krusts ir durvis uz patieso dzīvību, tāpēc apskauj to labprātīgi un ar prieku; atteikšanās no sevis un ciešanas ved dievišķajā svētuma un tikumu ceļā;¹

ak nāc, mīļotā, Es esmu ar tevi,²

Kungs, es jūtos ļoti noskumusi, lai arī zinu, ka asaras vajadzētu pietaupt vēlākam laikam, tāpēc asaru vietā es būtu gatava liet savas asinis.

Vassula, neaizmirsti, ka neesi no šīs pasaules, bet piederi Man; vai redzi Manu Svēto Sirdi?³ ienāc Manā Svētajā Sirdī, tās dzīlēs tu radīsi atpūtu, Es paņemšu tevi un paslēpšu tajā; Manas sāpes ir neciešamas;⁴ vai atceries, ka bijī pilnīgs bērns, vai atceries visu, ko Es tavā labā esmu darījis?

(Jēzus vīzijā man atgādināja notikumu, kad pirmo reizi bija mani aicinājis. Toreiz es biju apmēram desmit gadus veca.)

¹ Es jutos bezcerīgi noskumusi.

² Jēzus glāstīja manu galvu.

³ Jēzus norādīja uz Savām mirdzošajām krūtīm un Sirdi.

⁴ Sāpes par to, ka man ir jādzīvo trimdā, tālu no Viņa.

tu nespēji kustēties; Es esmu dievišķais Spēks, un tu, mīlotā, piederi šim spēkam;⁵ nāc, Man ir vajadzīgs mierinājums, atpūtīsimies viens otrā;

(Jēzus bija ļoti sāpināts un noskumis.) Kā gan es varētu mierināt tādas ciešanas?

Mierinājumu Man spēj sniegt tava dedzīgā mīlestība, Vassula, mīli Mani ar visu savas dvēseles spēku;

Kungs, es patiešām Tevi mīlu, un Tu to zini.

mīli Mani bez mēra!

Iemāci man mīlēt bez mēra!

Es esmu; tagad nāc, jo vēlos tev pateikt kādu noslēpumu; nebīsties, Es to iečukstēšu tavā ausī,⁶

Kungs, vai Tu patiešām to darīsi?

jā, mīlotā, jā, nekad nešaubies, jo viss, Vassula, notiks saskaņā ar Manu Prātu;

Jēzu, Mans Dievs, es Tev pateicos! Atļauj man Tevi svētīt.

mīlotā, arī Es tevi svētīju; nāc, jau ir vēls; atpūtīsimies viens otrā;

Jā, Kungs.

tad nāc!

1987. gada 10. novembris

Mans Dievs, es Tev atļauju sevi lietot, lai iegravētu manī visas Tavas Sirds ilgas. Tavs Prāts lai notiek, un lai tiek pagodināts Tavs Vārds!

„ir pienācis laiks izkaisīt cilvēces vidū Manas sēklas; izplati Manus vēstījumus; Es tev palīdzēšu it visā, ko uzsāksi, dari zināmu Manu Vārdu, lai Mana radība iepazīst Manu bezgalīgo Mīlestību un neizmērojamo Žēlsirdību; Mana Valstība būs Mīlestības, Miera un Vienotības vara; Es esmu izvēlējis Vassulu – vāju, grēcīgu radību, nekam nederīgu un bez valodas, – pieraksti arī šos vārdus,¹ – kurai nav nekādu pamatzināšanu par Manu Baznīcu, esmu izvēlējis neapstrādātu audeklu, uz kura Es, Kungs, varu uzgleznot tikai Savu Darbu, lai kļūst pilnīgi skaidrs, ka viss uzrakstītais nāk Manas mutes, viss paveiktais nāk no Manis, un tas patiešām esmu Es, kas darbojas un runā caur viņu; Es viņu esmu veidojis, izliedams viņā Savus Darbus un darīdams viņu spējīgu kļūt par šīs Vēsts nesēju;

vai izplatīsi Manus vēstījumus? vai tu izdarīsi to Manis labā?

atceries, ka tas esmu Es, Dieva Mīļotais Dēls, visas cilvēces Pestītājs, Vārds, kurš jūs svētī, Es svētīju ikvienu darbu, ko tu aizsāc; sastopoties ar priekiem vai skumjām, paļaujies, jo Es vienmēr tevi atbalstīšu, Es vienmēr eju tev pa priekšu un tevi vadu; Manas Baznīcas apvienošanās pagodinās Mani! Es tevi ievedīšu pašos Savas asiņojošās Miesas dziļumos, Es tev parādīšu, kur atrodas ērkšķi, un tu tos atpazīsi; rūpējies vienīgi par Manu labumu un godu, nekad nešaubies par Maniem Darbiem; mīlotā, pār tevi atmirdz Mana Mīlestība, veltī savus pūliņus Man, lai Man izpatiktu; nāc, Es esmu tavā tuvumā;”

saņem Manu Mieru;² kopīgi lūgsim Tēvu:

„Mīļotais un Taisnīgais Tēvs, svētīts lai top Tavs Vārds! Sapulcini Tev uzticīgos bērnus, lai Debesis beidzot varētu sludināt par Tavu Taisnīgumu un, lai ikviena mute nemitīgi

⁵ Jēzus norādīja uz Savu Sirdi.

⁶ Jēzus pateica kādu noslēpumu, kas mani ļoti iepriecināja.

¹ Nākamais teikums, kuru dzirdēju, ienesa manī šaubas un apjukumu.

² Jēzus pievērsās man.

slavētu Tavu Svēto Vārdu; iznīcīni ikvienu ļaunprātību un krāpnieku viltību, pacel tos, kas ir satriekti garā, atdzīvīni viņus saskaņā ar Savu Vārdu, bet es turēšu un piepildīšu Tev doto solījumu. Es lūdzu par Tavām Baznīcām, lai Visi būtu Viens, lai visi kļūst vienoti Tevī. Āmen.”

(Šie bija Jēzus vārdi, Viņš man palīdzēja lūgties.)

1987. gada 12. novembris

mīļotā, tas esmu Es, Jēzus, satver Manu Krustu tieši tā, kā tev iemācīju darīt tavas atdusas laikā;³ neatstāj Mani nekad, pat ne uz mirkli, jo Es esmu Viss; turot rokā Manu Krustu, tu Mani vienlaikus gan cieni, gan pagodini; Mans bērns, Es, tavs Dievs, tevi šķīstu un tevi mierinu, tādēļ pagodini Savu Tēvu; kad tu biji aizmaldījusies tālu projām no Manis, kad tu biji atstājusi Manus dievišķos ceļus, Es tevi neatlaidīgi meklēju; redzi, bērniņ, tu vienmēr esi Man piederējusi, un tagad, kad esmu tevi atradis, vēlos tevi apslēpt Savā apmetnī; paskaties!

(Es ieraudzīju Jēzu Kristu, kurš bija tērpies koši sarkanā apmetnī. Viņš to pavēra vaļā un es ieraudzīju, kā no Viņa Krūtīm atmirdz spoža blāzma. Pēkšņi šī gaisma pārvērtās spožā ugunīgā starā, kas vienā brīdī caurdūra arī mani. Tas nebija sāpīgi, bet gan vēl vairāk aizdedzināja manu mīlestību uz Viņu, liekot man ilgoties pēc Viņa tik ļoti, kā nekad agrāk nebiju ilgojusies.)

Mana Liesma iekvēlinās tavu sirdi, šai liesmai vienmēr ir jādeg uz tava altāra; Es savu Liesmu tevī esmu aizdedzinājis no jauna, lai tu spētu nest Manu dievišķo vēsti; tā kā tu pati nespēj pasmelt Manī, tad Es pats būšu nomodā, lai šī liesma tevī neapdzistu; nāc, jo Es mīlu tavu nespēju un vājumu, jo pats esmu tevi apveltījis ar spēju piepildīt tev uzticēto sūtību; kad tu it visā izjūti vajadzību pēc Manis, Es jutos pagodināts; tavs vājums pievelk Manu Spēku, tava nožēlojamība – Manu līdzjūtību; Vassula, mīli Mani, dalies Manos ērkšķos un naglās, dalies Manā Krustā, vainago Mani ar savu mīlestību, pagodini ar savu ticību, ļauj tevi vadīt akli pa ceļu, uz kura esmu tevi nolīcis, jo Es tevi uz tā nekad nepameitīšu! tici ikvienam Svētajos Rakstos rakstītajam vārdam.

1987. gada 13. novembris

Vassula, Es ilgojos tikai pēc tavas mīlestības; ikviens tikuma zieds uzplaukst no Mīlestības pumpura, Mīlestība ir ikviena tikuma sakne, Mīlestība ir līdzīga augļu kokam, – vispirms tas uzzied, bet vēlāk nes augļus, ikviens no šiem augļiem ir tikums; nāc, vispirms veltīsim laiku lūgšanai klusumā, kopīgi lūgšim Tēvu pilnīgā klusumā; Es tev teikšu priekšā lūgšanu:

„Taisnīgais Tēvs, Tu esi mans patvērums, sūti pār mani Savu Gaismu un Patiesību, lai tās mani aizved uz Tavu svēto Mājokli. Es tevi mīlu ar visu savu būtību un turēšu savu solījumu piepildīt Tavu Vārdu. Svētais Tēvs, es apzinos Savas vainas un kļūdas, es apzinos savus grēkus, apžēlojies par mani savā Žēlsirdībā un Savas Labvēlības un Maiguma pilnībā izdzēs manu netaisnību. Kungs, šķīstī mani, esi mans Pestītājs. Atjauno mani un uzturi mani garu uzticīgu Tev, stiprini manī vēlmi upurēt Tev savu gribu un būt Tev padevīgai. Es vēlos būt Tavs piezīmju blociņš, Es slavēju Tavu svēto Vārdu un pateicos Tev par visām svētībām un mieru, ko esi man devis. Āmen.”

tagad atkārti šo lūgšanu kopā ar Mani;

---

³ Jēzus man iemācīja, kā nakts miega laikā turēt rokās krucifiksu. Tāpēc pamostoties pirmā lieta, ko sajūtu savā rokā, ir šis krucifikss, un tas man palīdz nemitīgi domāt par Viņu.

(Mēs to atkārtojām kopā.)

Jēzu, es pateicos, ka soli pa solim Tu vadi mani uz priekšu, Tu esi mans svētais Skolotājs, Kurš mani māca ar lielu pacietību un Mīlestību! Tu mani vadi, ļaujot gan man pašai, gan citiem iepazīt Tevi arvien labāk, apzinoties, ka Savā Bezgalīgajā Mīlestībā Tu nevienu no mums nespētu atstāt, bet vienmēr esi gatavs mūs sameklēt un aizvest atpakaļ pie Sevis. Es nekad neesmu sajutusi, ka Tu būtu neiecietīgs vai nepacietīgs, es vienmēr esmu jutusies mīlēta. Tu manai dvēselei esi dāvējis Mīlestību un Mieru, jo Tu pats esi Mīlestība un Miers. Kungs, es Tevi nekad neatstāšu.

meitiņ, vienmēr ilgojies pēc Manis, mīli Mani un pagodini Mani, esi Man uzticīga; paliksim kopā; neaizmirsti par Manu Klātbūtni;

1987. gada 14. novembris

Jēzu, vai Tu esi laimīgs, kad nāku pie Tevis šajā īpašajā veidā, kādu esi man atklājis?

protams, kā gan Es nebūtu laimīgs? tu nāc pie Manis, un, kaut arī tu neesi Man pastāstījusi, kas ir tavā sirdī, Vassula, Es jūtu, ka tavu sirdi nomāc skumjas un sāpes; vai zini, kāpēc? Es tev to atklāšu! tu ciet, jo Mīlestība cieš; kad ciešu Es, ciet arī tu, jo esmu tevi apveltījis ar žēlastību ikvienā laikā un situācijā pieskaņoties Man; Es atļauju tev sajūst to, ko jūtu Es; dvēseles no jauna caurdur Mani;

(Jutu, kā mana agonija sasniedz savus kalngalus. Lai kā centos apspiest asaras, tas man neizdevās.)

meitiņ, vai tiešām tu domā, ka Manas acis ir sausas?¹ tajās riešas tikpat daudz asaru, cik tavējās; Es ciešu... arī Manas acis ir valgas;

ak, Vassula, mazo ziediņ, tu šajā brīdī tik labi izproti, ko Es jūtu, – kopīgi mēs lejam asaras, kopīgi mēs ciešam, kopīgi mēs nesam Manu Krustu,² tik daudzas dvēseles savaino Manu Sirdi, tā pildās ar rūgtumu; ak, Vassula, tavas asaras ir arī Manējās; nes Manu Krustu, paņem arī šīs naglas, vai atļausi Man nedaudz atpūsties?

Jā, Jēzu! (Mana sirds vēl nekad nebija izjutusi tik dziļas sāpes un agoniju kā pašreiz.)

Vassula, cik ļoti Es baidos tev pateikt kādu lietu, tomēr tev ir jāzina patiesība; uzliec sev galvā Manu ērkšķu kroni, un tu Mani sapratīsi;

Kungs, man liekas, ka es sapratu! Vai Tu vēlējies teikt, ka tikšu nicināta un apsmieta?

dvēseles neklausīsies Manī, tās grēkos; viņas nevēlēsies ticēt Manai Žēlsirdīgajai vēstij; nepatikā un bailēs tās nevēlēsies atzīt savas vainas;³ paņem un uzvelc Manu Kroni;

(Jēzus uzlika man galvā ērkšķu kroni.)

Paklausies, tu pagodināsi Mani; pienāks laiks, patiesībā tas jau ir pienācis, kad Es tevi mācīšu sēt Manu sēklu un sēt to pārpilnībā; Mīlestība tev iemācīs piepildīt Manus nodomus, Vassula, esi uzvarētāja;

meitiņ, iepriecini Mani un palūkojies uz Mani tā, kā tagad; esmu Tev atļāvis sajūst Savu asiņojošo Sirdi, Manu Asiņu lāses ir ielijušas tavā sirdī, Es tev dodu dzert no Sava Biķera; tavu galvu Es esmu greznojis ar Savu ērkšķu Kroni, tavos plecos esmu licis Savu Krustu un esmu tev devis arī Savas naglas; ko gan vairāk Laulātais Draugs var dāvināt?

¹ Jēzus balss agonijā notrīsēja, un tāpēc es pacēlu savas acis un ieraudzīju, ka Viņa acis ir asaru pilnas.

² Jēzus runāja ļoti ātri.

³ Jēzus mani apgaismoja, lai es spētu izprast šo vēsti, Viņš atklāja, kam ir veltīts šis vēstījums. Tas sniedzas ļoti dziļi Baznīcā.

tās ir Manas visvērtīgākās dārglietas; mīļotā, tagad tu Mani izproti, vai vēlies ieiet Manas asiņojošās Miesas dziļumā?⁴

Jā, Kungs, aizved mani uz turieni!

meitiņ, tad mēs dosimies turp, pieturies pie Manis, svētī Mani;

(Es svētīju Jēzu.)

nāc, arī Es tevi svētīšu, nolaid acis uz leju;

(Jēzus mani svētīja.)

sauc Mani „Abba”, tagad tu zini, ko tas nozīmē;

Abba?

jā! Es tik ļoti tevi mīlu; esmu tevi radījis arī tādēļ, lai būtu kāds, ar kuru dalīties ciešanās; Vassula, tu iepazīsi Mani, tu iemācīsies, kāds ir Tēvs; ziediņ, visdārgākā meitiņ, lai visi zina, cik ļoti Es mīlu Savu radību;⁵ Vassula, vai zini, kāpēc Es esmu tev devis šo vareno žēlastību aicināt Mani jebkurā brīdī, kad tu vien vēlies?

Tu, Kungs, jau agrāk esi man teicis, kāpēc.

ir vēl kāds iemesls;

Lūdzu, neraksti to, es Tevi dzirdēju.

jā, tu dzirdēji Mani;

Jā, Kungs, bet ‘tas’ nāk no Tevis, nevis no manis.

ziediņ, vai atceries, ka esmu tev atstājis spēju brīvi izvēlēties;

Jā, Mīļotais, bet Tu mums esi devis arī prāta žēlastību, lai mēs saprastu un izvēlētos. Tu pats man to iemācīji!

jā,¹ Es tevi mīlu, nāc; mēs, mums?

Jā, Kungs.

1987. gada 15. novembris

(Pēkšņi izjutu vajadzību pēc Dieva, Jaunavas Marijas un visiem svētajiem. Jaunava Marija atklājās ar milzīgu spēku.)

mīļotā meitiņ, laiks paiet ļoti ātri, Jēzus tevi vada, saņem Manu Mieru; Jēzus ir ar tevi, Jēzus ir tavs Vadonis, mīli Viņu, kā tu jau to dari, Mana Vassula; tu strauji labojies, esi Jēzus balzāms, iepriecini Viņu; Es, tava svētā Māte, tev palīdzēšu, tu esi uz pareizā Ceļa, tāpēc nebīsties un dodies uz priekšu; Es tevi mīlu;

Jaunava Marija, es arī Tevi mīlu. Ja man ir jāsteidzas, es pati nespēju neko darīt, ja nu vienīgi pats Dievs neatver manā priekšā Ceļu. Tad es virzīšos uz priekšu, stingri turoties pie Viņa rokas. Es uzticos Viņam. Es paļaujos uz Viņu. Mīļotā Māmiņ, atbalsti un iedrošini mani arī Tu! Palīdzi man.

Es tevi atbalstīšu un tev palīdzēšu;

Paldies Tev! Es Tevi svētīju.

---

⁴ Rakstīšana man sagādāja ļoti lielas pūles, jutos ļoti noskumusi, jo arvien vairāk sapratu, kādēļ Kungs noasiņo un arvien vairāk tuvojos tiem, kuri Viņu caurdur. Šī apziņa ar katru dienu kļuva arvien skaidrāka. Viņš man atļāva ieskatīties dziļāk Viņa Miesā, un es varēju ieraudzīt ērkšķus. Tur bija arī šķēpa uzgalis.

⁵ Dievs man ļāva saprast, ka nemīl mani vairāk nekā pārējos, bet vienkārši izmanto mani par piemēru. *Orģinālizdevuma izdevēja piezīme:* Apustulis Pāvils raksta: „Visi, kurus vada Dieva Gars, ir Dieva bērni. Jūs neesat saņēmuši verdzības garu, lai atkal baidītos, bet gan dievbērības garu, kas jūsos sauc: „Abba, Tēvs!” Vārds „Abba” tulkojumā no aramiešu valodas nozīmē „tētis”. Jēzus, vēršoties pie Dieva, izmanto tieši šo vārdu. (Mk 14, 36).

¹ Sekoja īss klusuma brīdis.

1987. gada 16. novembris

mīļotā, šajās dienās Es darīšu kaut ko neticamu, tomēr tas notiks, lai apliecinātu Manu vēstījumu patiesumu; nebīsties;

Mans Dievs, daudzi netic, ka vēstījumi patiešām ir no Tevis, ka tas var notikt tik vienkārši, – jebkurā laikā un vietā.

tici Maniem brīnumiem; tici Man;

1987. gada 18. novembris

Kungs, kopš dienas, kad atklāji man Savu apslēpto nodomu, man ir bail iet uz priekšu. Es baidos, jo jūtu, ka priekšā mani sagaida nepatīkšanas, tās man atgādina Tavu ieiešanu Jeruzalemē. Tu zini, kas notiks...

Mans Vēstījums piepilda Manu Vārdu; tev ir jāspēr pirmais solis neatkarīgi no tā, vai tiks pieņemta vai atstumta; tu paveiksi savu sūtību, Es eju tavā priekšā; maziņā, aizvien esi ļoti niecīga, lai netraucētu pilnībā atklāties Man; jo mazāk būs tevis, jo vairāk būšu Es; ļauj Man virzīties uz priekšu, ļauj Man būt tam, kas darbojas un runā;

jā, maziņā, lai apvienotos, viņiem visiem² ir jānoliecas; Es nākšu viņu vidū pazemīgs un kailām kājām; Es nenāku, bruņojies ar ieročiem; Es Savas avis atvedīšu atpakaļ pie Pētera; Es tās apvienošu, un Pēteris pabaros Manus jērus; Es, Kungs, esmu runājis; mīļotie, uzticieties Man, Es jūs visus mīlu no visas Savas Sirds;

1987. gada 21. novembris

Vassula, Es Savas izklīdušās avis aizvedīšu atpakaļ pie Pētera; Es, Kungs, to jums visiem apliecinu!

(Pēkšņi Kungs vīzijā man parādīja kādu aitu ganāmpulku, kas bija savrup, tomēr vēlāk arī tās bija apvienotas.)

ziedin, tas viss notiks pēc Manas Lielās Zīmes!

Tēvs, piedod, ka esmu tik nepacietīga! Man jāmācās no Tevis būt pacietīgākai.

maziņā, Mana roka ir tevi paaugstinājusi, tāpēc pasmel no Maniem krājumiem un piepildi savu sirdi; piesātini to, lai spētu piepildīt arī citas sirdis; Es, Kungs, tevi svētīju; Es tev došu redzējumus; Es piešķiru tev spēju pazīt cilvēku sirdis un spēju tajās lasīt; Mana iemīļotā, Es tevi apveltu ar šādu žēlastību, bet neaizmirsti, ka tā ir jālieto tikai Manam labumam un slavai; tu neko nedrīksti paturēt sev;

Jēzu, mans iemīļotais, mans Dievs, Tu nenogurstoši izlej Savas dāvanas pār mani – niecību. Atļauj man būt Tavā tuvumā. Jēzu, ja es esmu nulle, un Tu visas šīs žēlastības izlej pār mani, tad cik lielām ir jābūt Tavām dāvanām pār tiem, kuri patiešām ir Tev patīkami un pagodina Tevi!

jā, redzi, Vassula, liekas, ka tu sāc Mani izprast labāk, ja Es apdāvinu tevi – visnožēlojamāko no radībām, tad ko gan Es nedarīšu to labā, kuri patiešām ir pelnījuši Manas žēlastības, kuri Mani godina un upurējas Man!

mīļotie, lūdziet, un Es jums došu; ticiet tam, ko lūdzat, ļaujieties un uzticieties Man; neesiet kā Pēteris, kurš, iedams pa ūdens virsu, pazaudēja paļāvību; ticiet Man! esiet paļāvīgi! ticiet!

---

² Dažādām baznīcām.

1987. gada 22. novembris

Vassula, vējš pieņemas spēkā ar katru dienu; tas žvīgo pār Manu radību, kas pārvērtusies tuksnesī, un sanes arvien vairāk smilšu apkārt mazajam auglīgas zemes gabaliņam; daļēji to jau ir pārmākušas no tuksneša atpūstās smiltis, tās pārklāj to līdzīgi plīvuram; maziņā, ja mēs nepasteigsimies, tad viss pārvērtīsies vienā vienīgā tuksnesī;

Kungs, esi pacietīgs, jo es ļoti lēni aptveru Tevis stāstīto.

ziediņ, vai atceries, cik ilgstoši man nācās gaidīt ārā aiz durvīm? vai Es visus šos gadus neesmu bijis ļoti pacietīgs?

Jēzu, kāpēc visus šos gadus es nedzirdēju Tavu balsi?

pasaule bija tevi pievīlusi un aizmiglojusi tavas acis; patiesībā tu jau no pašiem pirmsākumiem esi piederējusi Man, bet pasaule tev meloja, cenzdamās pārliecināt, ka tu piederi viņai, redzi, cik nodevīgs un viltīgs ir Sātans, patlaban viņš cenšas pārliecināt Manu radību, ka viņa vispār nav, lai pēc tam varētu pilnīgi neierobežoti izvērst savu darbību; Mana radība ir kā slazdos iekrituši un vilka aprīti jēri; tāds ir viņa pašreizējais plāns;

1987. gada 23. novembris

(Biju Lionā un tur sastapu kādu katoļu teologu. Ne viņš, ne viņa sieva nespēja izprast manu nepieķeršanos pasaulei. Viņš mani centās pārliecināt, ka man ir pienākumi, un es viņam piekritu, tomēr sacīju, ka Dievs man ir pirmajā vietā. Viņš nesaprata arī to, ka Dievs ir nošķīris manu dvēseli Sev, šādai nostādnei viņš piekrist nespēja. (Bet vai Ābrahams nebija gatavs upurēt savu paša dēlu?)

maziņā, Es tevi neprātīgi mīlu; Mīlestībai nav robežu, un Es vēlētos, lai arī tu Mani mīlētu neprātīgi; Es vēlos paplašināt tavu spēju mīlēt; esmu iecerējis tev iemācīt mīlēt Mani bez ierobežojumiem un atturības; Man patīk pārbaudīt¹ tavu uzticamību, Mani iepriecina tavas cieņas izpausmes; pašreiz tu nes upuri, bet šis upuris nebūs bezjēdzīgs; atdod Man sevi visu, esi Man patīkama, esot pakļāvīga un atļaujot Man, bērniņ, rīkoties ar tevi pēc Savas patikas; dvēsele, nekad nebaidies no Manis, Es esmu Mīlestība,²

Kungs, daudzi neizprot manu vēlēšanos būt kopā ar Tevi, kā arī to, ka nāve ir tikai atbrīvošana.

mīļotā, esi svēta, paliec svēta, un dievišķā Mīlestība aiznesīs tevi vēl lielākos augstumos; Mana iemīļotā, nebīsties, paļaujies uz Mani un esi Man uzticama, mīlot Mani, savu Dievu, ar visu sirdi un dvēseli, ar savu prātu un spēku, un neaizmirsti, kā Es noliecos pie tevis, lai aizsniegtu tavu dvēseli;

1987. gada 24. novembris

Vassula, izlasi šos vārdus, ko sacīju Margaritai Marijai;¹ Es teicu, ka „Es valdīšu par spīti Saviem ienaidniekiem un visiem tiem, kuri cenšas Man pretoties”, tāpēc esiet paļāvīgi, mīļotie;

Vassula, Es vēlētos, lai tu vēlreiz uzzīmētu shēmu, kas attēlo Vissvētāko Trīsvienību;

Jā, Kungs. (Zīmējums reiz atklājās vīzijā, un Kungs man to deva, jo es nespēju izprast šī noslēpuma būtību.)

¹ Līdzīgi, kā Viņš bija pārbaudījis Ābrahamu.

² Dievs vēlējās pateikt, ka nekad nelūgs no mums neko tādu, kas varētu ievainot mūsu dvēseles.

¹ Svētā Margarita Marija Alakok (1647 – 1690), franču vizitāndiēšu klostera mūķene, kurai bija Vissvētākās Jēzus Sirds redzējumi. (Orģinālizdevuma izdevēja piezīme)

(Apļi nāca laukā viens no otra.)

(Es redzēju gaismu. Gaismas apļi nāca laukā viens no otra, līdz beidzot izveidojās trīs apļi. Kad Dēls ir Tēvā, viņi veido vienotu veselumu. Vissvētākā Trīsvienība ir VIENA un nedalāma. Viņi var būt trīs, vienlaicīgi esot viens, un līdz ar to ir viens Dievs. Dievs ir trijās personās, un reizē viens to būtības vienotībā.)

1987. gada 25. novembris

(Es ieraudzīju sev blakus sēžam Jēzu.) Jēzu, vai Tu esi šeit?

Es esmu, un tu esi Mani atpazinusi; redzi, Vassula, pat ar tik mazu ticību, kā tu Man dāvā, ticību, kas ir mazāka nekā sinepju graudiņš, Es varu tev dot žēlastību Mani redzēt, sajūst, saklausīt, rakstīt kopā ar Mani; nāc, Es būšu tavs svētais Ceļabiedrs; mīļotā, tev nav jābaidās, jo Manas ieceres ir radušās vēl ilgi pirms tavas dzimšanas; jau kopš mūžības Es zināju, ka tu, mīļotā, Man kalposi; neraizējies par to, ko teiksi vai darīsi, jo Es, Kungs, ielikšu tavā mutē Savus Vārdus;

Es tevi vadu un tu esi Manī, Manā Mīlestībā; Es tevi esmu svētījis un konsekkrējis, Es tevi ievedu Savas asiņojošās Miesas dziļumos, piepildi Manas ilgas, darot Manu Gribu; Es tev dāvāšu īpašu atpazīšanas žēlastību; paliec Manī; mīļotā dvēsele, atdod Man visas savas vājības, atdod tās visas un atļauj Manam Spēkam tās iznīcināt;

tu pabeigsi visus tev paredzētos darbus, pagodinot Mani; paļaujies uz Mani, un Es tevi aizstāvēšu; Mana roka ir tevi svētījusi, tāpēc paliec Manā Sirdī tāpat, kā Es palieku tavējā; piepildi savu sirdi no Manējās, lai tu spēj arī citus piesātināt; Es, Kungs, tevi pabarošu, paļaujies uz Mani, jūties droša; nāc, Mana iemīļotā dvēsele un atpūties Manī, jo Es, Kungs svētīju tevi un visu tevis uzsāktu; Vassula, satver Manu roku, satver Manu roku un seko Man... vai redzi?

(Jēzus mani veda, bet es burtiski vilkos Viņam pakal, un mēs kopā nonācām līdz Svētā Pētera bazilikai. Kungs izstiepa Savu roku un ar rādītājpirkstu norādīja uz vientulīgu stāvu – tas bija pāvests Jānis Pāvils II. Viņš sēdēja viens pats un bija iegrimis dziļi savās domās.)

Vassula, vai redzi? viņš gaida; viņš gaida;

Kungs, lai notiek Tavs Prāts. Āmen.

Maniem Vēstījumiem ir jānonāk viņa rokās, piepildoties it visam, kas ir rakstīts; mīļotā, nāc, jo laiks ir tuvu; nebīsties un atceries, ka Es eju tev pa priekšu; ko esmu aizsācis un svētījis, to arī pabeigšu; nāc, Mīlestība tevi mīl un vada; turi savu roku Manējā; mēs, mums?

Jā, Kungs, mēs esam kopā. Jēzu, es tik ļoti Tevi mīlu!

(Jēzus nāk, nesdams Savā plaukstā Savu Sirdi un upurēdams to mums. Dieva maiguma pilnā Sirds mums atkal no jauna palīdz atraisīties no Sātana izliktajiem tīkliem.) Kungs, es Tevi mīlu!

mīļotā, kā gan Es būtu varējis tajā visā noskatīties, pametot tevi; Es tevi mīlu no visas Savas Sirds un tieši tāpat Es mīlu jūs visus un ikvienu no jums;

(Es sajutu Jēzus Sirdi, un Viņa Mīlestība uz mums ir neaprakstāma!)

1987. gada 28. novembris

maziņā, izgrezno Manu dārzu, jo pašreiz Es tajā redzu tikai izkaltušu zemi, pār to valda sausums un tuksneša vēji, tie iznīcina vēl nedaudzās atlikušās dzīvības; maniem ziediem

ir vajadzīga veldze, jo tiem draud izkalšana, pumpuri neizplauks, jo tie visi iznīks viens pēc otra; ak, ja tikai viņi Manī klausītos!

Kungs, kāpēc ir tik grūti pieņemt lēmumu un vienoties? Kāpēc tas aizņem mēnešus un gadus? Vai ir tik grūti iemīlēt citam citu un apvienoties kā ģimenei? Vai tie, kuri nespēj sasniegt vienotību, nav tie paši, kas mūs māca mīlēt, upurēties un dalīties? Vai tiešām, lai apvienotos, ir vajadzīgi gadi? Vai tiešām visas šīs tikšanās un padomes kaut kam der un ir vajadzīgas? Kādēļ visi nevarētu sanākt kopā, lai pieņemtu lēmumu, sadoties rokās, atdot galveno autoritāti Pēterim, ko Tu jau kādreiz viņam piešķīri, – tas taču Tevi iepriecinātu un dotu Tev iespēju pasmaidīt!

bērniņ, Man tik ļoti patīk tava vienkāršība, tu domā tik bērnišķīgi; bērni ir Mana vājība! vai esi ievērojusi, ka bērnu strīdi nav ilgāki par dažām minūtēm, jo tajos nav ļaunuma un viltības; tomēr šie, meitiņ, nav bērni; tie ir pazaudējuši visu savu agrāko nevainību, tie ir zaudējuši vienkāršību un svētumu; nevainības vietā paceļas ļaunums, vienkāršību ir nomainījusi uzpūtība, svētumu – nesvētums, bet pazemību ir aizstājusi svētulība;

redzi, bērniņ, kāpēc Es atkal no jauna esmu nonācis jūsu vidū, – Es vēlos atgādināt, kāds Es, Jēzus, esmu, Es atnāksu kailām kājām un pazemīgs, Es ieiešu Pats Savā Namā un nometīšos ceļos Savu kalpu priekšā, mazgājot tiem kājas;¹ Vassula, neraudi, jo tas ir nepieciešams vienotībai, ļauj Man tevi lietot, jo šoreiz viņi nevar noliegt, ka tas esmu Es, Jēzus; Es šo notikumu biju pravietojis jau sen; esmu tev atļāvis lasīt to, ko biju iedvesmojis pierakstīt Savu kalpu Jāni, bet tikai to, kas no tā ir palicis;

To, kas palicis, Kungs?

vēlāk Es viņam ausī iečukstēju visus pārbaudījumus, kurus Manai Baznīcai būs jāpārcieš; Es, Jēzus, mīlu ikvienu no jums; palieciet Manī, palieciet Manā Mīlestībā;

1987. gada 29. novembris

Vassula, vai tagad tu esi gatava Man upurēt ko vairāk?

Kungs, lieto mani, kā Tev labpatīk, es Tev paklausu. Es Tev paklausu ik dienas.

paliec Manī; paliec Manā Mīlestībā, jo tev, meitiņ, nāksies piedzīvot daudzus pārbaudījumus;² vai tu vēl arvien esi gatava upurēt ko vairāk savam Dievam?³

Kungs, paņem manu dzīvi Savās rokās un dari, kā labpatīk Tavai Sirdij.

Mana mīļotā līgava, tad palūkojies uz Manu Krustu;

(Es paskatījos. Jēzum līdzās bija gigantisks tumša koka krusts. Tas bija milzīgs!)

Es tiku pienaglots pie šī Krustā, pagodinādams Savu Tēvu; vai redzi, kas tevi sagaida? Es, Kungs, dalīšos šajā Krustā ar tevi, un tu nesīsi visas ciešanas, kuras tava dvēsele spēj panest; maziņā, Es vairošu tavu izturību;

Tēvs, dari ar mani visu, kas labpatīk Tavai Mīlestības pilnajai Sirdij, dari ar mani visu, kas vairotu Tavu Godu. Viss, kas nāk no Tevis, mani pilnībā apmierina.

esi Man paklausīga un Man patīkama; paklausība dara Sātānu bezpalīdzīgu un liek tam bēgt projām;

1987. gada 30. novembris

Jēzu?

---

¹ Jēzus runāja līdzībā.

² Dievs mani brīdināja.

³ Brīdinājis mani, Dievs, respektēdams manu brīvību, vaicā vēlreiz.

Es esmu; Es, Jēzus, apliecinu jums visiem, ka Mana Baznīca būs vienota; mīļotā, esi Man uzticīga, uzticies Man un esi paļāvīga;

1987. gada 1. decembris

Esmu tevi izvēlējis, paņemdams no vietas, kurā vēl arvien atrodas lielākā daļa Manu bērnu, lai parādītu pasaulei Savu Žēlsirdību; ja Es nebūtu gājis pēc tevis un tevi atvedis, tu vēl šodien būtu turpat, kur pārējie; Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā Es nāku jūs brīdināt, lai jūs tāpat pievilktu Sev klāt un atgādinātu jums par jūsu izcelsmi;

(Es sāku saprast, ka šī Dieva vēsts par Mieru un Mīlestību Viņa radības starpā, un Baznīcas apvienošanās būs viens no Dieva pēdējiem mēģinājumiem mūs glābt, pirms Viņš aizdedzinās pār mums Savu Taisnību.)

meitiņ, tu tagad Mani tik labi saproti! vai tu no Manis baidies?

(Dievs noteikti sajuta tās izbailes, kuras es jutu, domājot par to, kas notiks ar mums, ja mēs nemainīsimies.) Jā, Kungs, pēc vīzijas, kuru Tu man parādīji, man ir bail...

Es tev parādīju tikai daļu no tās,¹ jo Manai radībai, Vassula, ir jāsaņem brīdinājums, neļaujiet atkārtoties tām pašām kļūdām;

kurām, Kungs?

parādot Fatimas lielo Brīnumu, Es brīdināju Manu radību, bet tā īpaši tam nepievērsa uzmanību; tā vietā, lai to uztvertu nopietni, viņi sāka šaubīties, strīdēties un nekad necentās izplatīt Manas Mātes teikto tā, kā tas bija paredzēts; tāpēc tikai retais uzzināja par šī vēstījuma svarīgumu; tie aptraipīja savas rokas ar nozieguma asinīm un aizvilka sev līdzī arī tik daudz dvēseļu;

Es tiem atgādināšu viņu pagātnes grēkus,² Es atgādināšu, cik svarīgs ir bijis Garabandāles vēstījums;

kādēļ šaubīties par Maniem Darbiem? pastāsti Manai radībai par šo brīdinājumu, jo tai ir radikāli jālabojas, tai ir jāsadzird šis brīdinājums un jānotic Man; atgādinu tiem par Manu Mīlestību,³ izplati Manu Vārdu, dari Mani zināmu... nerīkojies tā, lai Es kļūtu vēl neievērojamāks! pašlaik tu pazemini Manu nozīmību, tu Mani neaizstāvi! atklāti sludini Manus pagātnes un tagadnes Darbus; Es esmu Visvarenaiss;

prieteri, kuri ir piesavinājušies zinību atslēgas, ir kā ērkšķi Manā galvā; nedz viņi paši iet iekšā, nedz arī ļauj to darīt tiem, kuri to vēlētos! viņi ir Mani ērkšķi! Tagad šiem ērkšķiem ir jāatrod Mani un jānožēlo savi grēki; viņu rokas vēl arvien klāj svaigas pagātnes asinis, tie ir atbildīgi par visiem pagātnē izdarītiem noziegumiem un zvērībām, tādēļ Es vēlos, lai viņi nožēlotu; šie cilvēki ir aprakuši Manas Mātes Garabandāles Vēsti, tā nav tikusi izplatīta tā, kā tai pienāktos; tie nav uztvēruši nopietni vēstījuma svarīgumu; ak,¹ Vassula, ko gan Es esmu saņēmis! akmeņus, viņu sirdis ir pārakmeņojušās; pieņemiet Patiesību un atveriet savas sirdis; Garabandāle ir Fatimas atvase! neatkārtojiet savas kļūdas; Pēteri!²

(Viņa balss skanēja lūdzoši.)

Pēteri, esi Mana Atbalss! Pēteri, pabaro Manus jērus; Pēteri, mīļotais, nenoliedz Mani vēlreiz;

¹ Tas nozīmēja, ka Dievs bija aizsedzis šī redzējuma smagāko daļu.

² Šķiet, ka Dievs atgādina tikai neizsūdzētos un nenožēlotos grēkus. Ja grēki ir nožēloti, tad ir piedots, un Dievs nekad vairs par tiem neatgādina.

³ Tas attiecas arī uz Mīlestības un Miera vēstījumiem.

¹ Skumjas Dieva vaidā bija neaprakstāmas.

² Dievs iekliedzās loti skali, - tā, it kā sauktu kādu, kurš ir ļoti tālu un citādi nevarētu sadzirdēt.

Kad dzirdēju Kungu sakām: „Pēteri, esi Mana Atbalss! Pēteri, pabaro Manus jērus; Pēteri, mīļotais, nenoliedz Mani vēlreiz”, mani pārņēma sajūta, ka varētu turpat uz vietas nomirt, - dēļ tā, kā Viņš to pasacīja;

nāc un ļauj Man tev palīdzēt; atpūties Manī;³

(Pēc brīža es nedaudz atguvos. Kā jau iepriekš sacīju, Dievs runāja lūdzēja balsī.)

jā, Vassula, jā, – tas ir aiz mīlestības;

Mans Dievs, es Tevi mīlu! Vai tiešām Tu domā, ka varētu noklausīties Tavās skumjās un nevēlēties miljoniem reižu nomirt! Ja man tiktu dotas tūkstoš dzīves, es tās atdotu vienu pēc otras Tavam Godam! Es tās velītu, lai dziedinātu Tavas Brūces.

Mana Brūces sadzīs tikai tad, kad Mana radība atgriezīsies pie Mīlestības, atzīs, ka Es esmu Visvarens un apvienosies; nāc, kopīgi dalīsimies Manās bēdās;

Jēzu, es vēlētos izdarīt daudz vairāk, lai labotu citu vainas un pagodinātu Tevi.

Paliec Manā tuvumā, un Es dalīšos ar tevi visā, kas Man ir; nāc;

1987. gada 2. decembris

Garabandāles vēstījums ir patiens, un tas ir jāizplata un jāciena; svētdariet Garabandāli, vai neredzat, ka atkārtojat Fatimā pieļautās kļūdas; ak, radība, kad tu Man beidzot ticēsi? ‘ie emphanises itan’;⁴

Mans Dievs, dzirdēt un sajūst Tevi tik noskumušu ir briesmīgi.

Vassula, mierini Mani.

Jā, Kungs, es patiešām vēlos Tevi mierināt. Es gribētu, lai katra dvēsele zinātu, ka var Tevi mierināt, jo tad daudzi to darītu.

Ja tie Mani mīl, tie arī Mani mierina; nāc, vēlos Tev atgādināt, ka Es, Jēzus, šoreiz stāvēšu vidū starp Kainu un Manu Ābelu, un Kainam sava brāļa vietā nāksies sastapties ar Mani; ja viņš pacels roku sitienam, tad viņam nāksies sist Man; viņš tiks izģērbts un tam kailam būs jānostājas Manis, sava Dieva, priekšā;

Ābel, Mans mīļotais Ābel,⁵ šoreiz tu dzīvosi; tavas asinis ir Manējās un tās vairs netiks izlietas; Mana smarža piepildīs to dārzu, kurā tika izlietas Mana Ābela asinis; nāc, ziediņ, Es tev atgādināšu par Savu Klātbūtni; paliec nomodā;

1987. gada 4. decembris

Jēzu?

meitiņ, Es esmu; Es vēlos, lai Mani Vārdi netiktu pārprasti, – Es nevainoju tos, kuri ir apšaubījuši atklāsmes, Es tikai vēlos, lai viņi apzinās un atzīst savas kļūdas, un, lai nāk pie Manis ar nožēlu; Es viņiem piedošu viņu grēkus; meitiņ, ļoti daudzi no jauna vajās Manu Vēstījumu un noliegs, ka tas esmu Es, Jēzus, jo viņi baidās atzīt savas kļūdas, tāpēc, ka tas, bērniņ, stāv pāri viņu saprašanaī;

Iespējams, ka viņi pat neapzinās, ka noliedz Tevi, bet tā ir tikai viņu zemapziņas darbība. Varbūt viņi nemaz to nedara ar nodomu! Esmu pārliecināta, ja vien viņi saprastu, viņi slavētu Tevi! Šie cilvēki vienkārši nesaprot...

kā Man patīk tavas pārdomas; kāpēc tu centies viņus attaisnot?

Tādēļ, ka, manuprāt, viņi nezina un nesaprot, ko dara...

Es tevī uzmanīgi klausos;

³ Biju tik satraukta, ka jutu, - tā vairs neesmu es. Jēzus centās mani atbalstīt.

⁴ ie emphanises itan (*grieķu val.*) tur bija parādīšanas.

⁵ Tikai Dievs spēja runāt ar tik dziļu maigumu, neviens cits.

Ja es drīkstu Tevi lūgt, tad lūdzu viņiem Tavu Žēlsirdību un piedošanu.

bērniņ, viņi būs tie, kas tevi vajās, sagādās tavai dvēselei ciešanas un tevi šaustīs;

Pat tad, ja tā būs, – viņi nesaprot, ko dara, jo ir vāji. Tu Savā dievišķajā Mīlestībā vari palīdzēt tiem saprast, ka tas esi Tu. Kungs, neļauj Savai dievišķajai rokai satriekt viņus, jo šāds sitiens varētu pārmācīt arī daudzas nevainīgas dvēseles.

Vassula, Mana radība ir deģenerējusies un tai ir radikāli jāmainās; Es vēlētos, lai Mana radība izprastu, kurp tā dodas, Es vēlos, lai Manu priesteru dvēseles smeļas no Manis un pabaro Manus jērus ar mīlestību un zināšanām, tieši tagad; viņi¹ dzīvo pilnīgā tumsībā; *Jā, Jēzu, bet apgaismo Baznīcas autoritātes, pat, ja šis „nepareizais” ticēšanas veids viņiem nav saprotams! Atver viņu acis un ausis!*

ar Savu Gudrību Es apveltīšu tikai bērnus, nevis mācītos;

Kungs, bet tas taču nozīmē, ka viņiem nav gandrīz nekādu izredžu, un viņi ir pazuduši!

viņi pazudīs, ja vien neatgriezīsies pie Manis kā bērni... Vassula, Es palielināšu tavas spējas ciest, jo tu tiksī šaustīta;² dāvā Man brīvību un necenties iejaukties Manos Darbos; *Kungs, vai Tu viņiem piedosi un neņemsi vērā viņu vājības? (Es vēl arvien uzdrošinājos iejaukties Viņa Darbā.)*

bērniņ, Es necietīšu, ka viņi tevi sāpina;

Kungs, es vairs nezinu, ko lai Tev saku, taču, vai varu Tevi lūgt neņemt vērā viņu vājības?

ziediņ, Es negribu noskatīties, kā viņi tevi samīda; Es nepieļaušu, lai viņi tevi sabradā;

Kungs, lūdzu, nesodi viņus, bet gan pamāci...

tad viņiem nāksies atvērt savas ausis; Vassula, tu zini, kas tevi sagaida, tu esi redzējusi Manu Krustu, tāpēc atceries, ka tev nāksies piedzīvot smagus pārbaudījumus, tomēr Es nekad tevi neatstāšu; Man līdzās stāv arī tava Svētā Māte, ieklausies Viņas vārdos:

„mīļotā meitiņ, svētdari Garabandāli, jo Es tajā parādījos un devu vēstījumu; Mans vēstījums netika pienācīgi darīts zināms citiem, daudzi priesteri noliedza Manu parādīšanos, un šādā veidā aizslēdza Mums savas sirdis; Es neesmu aizmirsusi arī Savus mīļotos bērnus, kuri paši dažkārt šaubījās un, padevušies šaubām, noliedza Manu parādīšanos; šie notikumi ir tikuši doti kā līdzība, kas parāda Maniem bērniem³ mūsdienu Baznīcā valdošo sajukumu un neskaidrību; Es apsolīju, ka apstiprināšu Garabandāles atklāsmes;⁴ laiks paskrien ļoti ātri, bet Mani vēstījumi vēl arvien nav pienācīgi izplatīti, un Mans Svētums nav pagodināts;”

Mans Dievs, izklausās tik steidzami, ka vēstījumam būtu jātiek izplatītam nekavējoties, šajā pašā stundā. Mēs ļoti vēlētos to darīt, tomēr Tev pašam ir jāatver mums šis ceļš.

Dāvā mums spēku, drosmi un iespējas piepildīt Tavu vēlēšanos. Āmen.

Vassula, vai tagad Es tevi pametīšu?

Nē, Kungs. Lai turpinātu iesākto, man ir vajadzīgs Tavs Spēks!

Tu saņemsi pietiekami daudz spēka, lai piepildītu savu sūtību;

1987. gada 6. decembris

Vassula, raksti;

---

¹ Dieva radība.

² Šaustīšana šajā gadījumā nozīmē dvēseles ciešanas.

³ Pasaulei.

⁴ Jaunavas Marijas parādīšanās Garabandālē, Spānijā no 1961. – 1965. gadam.

Es, Kungs, vēlos, lai jūs pagodinātu Mani ar Krustaceļa lūgšanu; iesāciet to, aizdedzinot sveci Manas Mātes godam, tad Es vēlos, lai jūs kristu ceļos ikvienā no Manām stacijām, un pagodinātu Mani, uzturot Manās Stacijās gaismu;

Kungs, Tu jau mums esi atklājis Savus plānus. Lūdzu, lai Tu atvērtu mums ceļu Tevis godināšanai.

Es jums palīdzēšu; atbalsties pret Mani, un Es tevi nesīšu; Vassula, kad tas tiks piepildīts, Es tev atgādināšu par nākamo notikumu; Es tev atgādināšu, lai tu vairs nemeklētu savas ērtības;

Kungs, vai Tu runā ar mums visiem?

nē, Es runāju ar tevi, Vassula, ieskaties Manā Vaigā; Es tev atgādināšu, ka šis gadījums būs kā atskaites punkts, kad tu izjutīsi Manas varenās Rokas spēku; tevī ieplūdīs Manas dievišķās pamācības, tev tikai jābūt pakļāvīgai un ir jāvēlas Man kalpot, jābūt uzticamai tā pagodinot Mani, Es tevi lietošu tik pilnīgi, ka tu pat būsi Mans mērķis; maziņā, tu esi Mans piezīmju blociņš; Es esmu nodomājis Savas avis atvest atpakaļ pie Pētera;

Kungs, Mans Dievs, es jau aptuveni gadu esmu bijusi Tavs piezīmju blociņš, un Tu ik dienas esi mani lietojis; es tevi mīlu, jo šādā veidā jūtos tev tuvāk. Es Tev atļauju sevi lietot, es būšu Tev uzticīga un esmu gatava kļūt par Tavu verdzeni.

Vassula, Es tik ļoti tevi mīlu; vai pēc Krustaceļa lūgšanas tu noskūpstīsi Manas kājas?

Jā, Kungs, es noskūpstīšu.

nāc, neaizmirsti Manu Klātbūtni; liekas, ka šajās pēdējās dienās tu Mani neievēro;

Mans Dievs, dāvā man spēku tikt galā ar visiem pienākumiem! Tu zini, ka vēlos būt Tev patīkama, bet Manas spējas ir ļoti ierobežotas! Vai Tu man piedosi?

Vassula, Es tevi tik ļoti mīlu; Es tev piedodu; pieraksti visu, ko redzēji;

(Ar Viņa neievērošanu Jēzus vēlējās pateikt, ka pēdējās dienās es izskatījos drūma un noskumusi. Kad palūdzu piedošanu, Viņa dievišķajā Vaigā atmirdzēja spožs smaids. Es ieraudzīju Viņa vaigu bedrītes un plaši atvērtās Rokas. Es iekritu Viņa Rokās, saņemot tajās atpūtu un piedošanu.)

piedošana vienmēr tiek dota nekavējoties; Es atļāvu tevi ieraudzīt Mani visā pilnībā, lai tu spētu pastāstīt Maniem bērniem, kā Es piedodu; nāc, mēs, mums;

(Jēzus, to sacīdams, pakustināja Savu rādītājpirkstu kā Skolotājs, kurš vēlas mani brīdināt)

1987. gada 7. decembris

Es vadu tevi ļoti neparastā veidā, kurš nesaskan ar ierastajiem priekšstatiem par garīgo dzīvi, tomēr Es esmu Dievs un varu izvēlēties jebkuru ceļu; laiks paiet ļoti ātri, laiks ir tuvu, un Es, Vassula, vadīšu tevi tā, kā Es vēlos;

1987. gada 8. decembris

(Pārdomājot, kas mani sagaida, mani sāka pārņemt panika.¹ Es izjutu ļoti lielu satraukumu.) Mans Dievs, vai es nevarētu Tevi mīlēt tāpat, kā pārējie normālie cilvēki? Mīļotais Dievs, vai Tu nevarētu mani vadīt par ierastāku ceļu, nevis pa šo? Kungs, es izjūtu tik lielu atbildību! Man ir nepanesami domāt, ka, neskatoties uz neskaitāmajām žēlastībām, kuras Tu esi izlējis manī, es vēl arvien palieku tik nožēlojama, grēcīga un ļauna. Kungs, kā Tu vēl spēj mani paciest? Es vairs nespēju Tevi uzlūkot, neesmu Tevis cienīga, tāpēc ļauj man nolīst manā stūrī un neesi man tik tuvu!

---

¹ Uz brīdi sajutos bezgalīgi vāja.

kāpēc? kāpēc?

Mans Dievs, es Tev sekošu un mīlēšu Tevi kā visi pārējie.

mīļotā, Es tevi mīlu!¹

*Ak, Jēzu! Es Tevi vienīgi sāpinu! Ļauj man iet un palikt savā nabadzībā, bet es nepārstāšu Tevi mīlēt un cienīt.*²

pagaidi!

Kungs, tas viss³ pārsniedz manu saprašanu! Es to nesaprotu!

nebūt ne; tas vairs nav pāri tavai saprašanai; mīļotā,⁴ Manas piecas brūces ir plaši atvērtas un Es ļoti spēcīgi asiņoju, Es ciešu, tavs Dievs, Vassula, cieš, vai tu nepagodināsi Manu Miesu? Manas piecas Brūces ir atvērušās, lai tu ieraudzītu, kādas sāpes Man sagādā Mana radība;

Es jūs mīlu, neskatoties uz jūsu samaitātību, trūkumiem un šaubām; Es jūs mīlu par spīti jūsu nekrietnībai un nodevībām, skepticismam un liekulībai⁵ attiecībā pret Manu Miesu; vai jūs to vēl neesat sapratuši? kādēļ jūsu sirdis Manā priekšā ir aizvērušās uz mūžiem? kādēļ vairākums no jums ir Mani atstājis? kādēļ Mani sekotāji vairs nestaigā Manus ceļus, kādēļ tie ir pametuši novārtā Manu dārzu un nav devuši veldzi Maniem ziediem, kāpēc?

Pēteri, kur ir Mani jēri? vai palīdzēsi Man tos atrast un apvienot? nāc; Es tev palīdzēšu tos atrast, Es tiem atradīšu barību un remdināšu viņu izsalkumu; nē, Pēteri, šajā izkaltušajā zemē tu neko neatradīsi; nekas nav palicis pāri, pat agrāko oāzi ir pārņēmis sausums; cik tālu spēj saredzēt acs, – visapkārt ir viens vienīgs tuksnesis! tomēr Es, Kungs, paņemšu no Saviem krājumiem Maizi un piepildīšu jūsu klētis ar Savu labību, Es pabarošu Savus jērus, Es apūdeņošu tuksnešaino zemi; mīļotā, paļaujies uz Mani, uzticies Man, un Es jūs visus atkal apvienošu; Vassula, Mans mazais ziedīņ, Es viņiem neļaušu tevi samīdīt, Es vēlos tevi lietot Savas Miesas godībai; Es, Dievs, tevi mīlu;

1987. gada 11. decembris

Jēzu?

Es esmu;

Kungs Jēzu, kāpēc prese notic daudz vieglāk nekā priesteri un teologi? Vai atceries, ka vienreiz uzdevi man šo jautājumu?

Es atceros;

Kad tie izlasa pirmo piezīmju burtnīcu, tie vēlas lasīt arī nākamās, un pat tie, kuri nekad iepriekš nav lūgušies, sāk lūgties. Tas ir brīnišķīgi!

Vassula, Mani bērni ir izsalkuši; redzot Manu Maizi, tie to sagrābj, lai remdētu bada sajūtu; ja viņi vēlas vēl, tie nāk pie Manis⁶ un Es tiem dodu visu, kas Man ir;

Kungs, vienreiz vai divas reizes notika tā, ka tie, kuri bija izlasījuši vēstījumus, vēlējās savā priekā padalīties ar priesteri un domāja, ka viņš arī priecāsies. Viņi bija ļoti vīlušies, kad priesteris ne tikai neizrādīja interesi, bet vēl apšaubīja rakstīto.

¹ Jutos šausmīgi, jo redzēju, ka mani vārdi Jēzu ir ļoti sāpinājuši.

² Gribēju iet gulēt, lai aizmirstu šo šausmīgo sajūtu.

³ Pārdabiskā pieeja gan tagadnes, gan nākotnes notikumiem.

⁴ Jēzus ļoti atklāti man parādīja Savas ciešanas.

⁵ Vārds 'liekulība' attiecas uz Baznīcu vienotību. Parasti, satiekoties, dažādu Baznīcu autoritātes cer, ka pretēja puse būs gatava piekāpties vienā vai otrā jautājumā. Šī iemesla dēļ pārrunas visbiežāk ir neauglīgas. Kungs man atklāja šo patiesību vakarnakt, 1987. gada 8. decembrī.

⁶ Lūgšanā.

Vassula, viņi ir tie, kas Mani ievaino, atkal un atkal caurdurdami Manas brūces; Es neizsakāmi ciešu, redzot, kā savējie Mani atgrūž, viņiem nav, ar ko pabarot Manas avis; *Neskatoties uz priesteru negatīvo attieksmi un entuziasma trūkumu, šie cilvēki nenobīstas, bet patiesi izjūt mieru, jo vēstījumi tiem palīdz atkal no jauna sastapties ar Tevi. Bet viņi ir sarūgtināti par notiekošo. Īpaši tad, ja viņi uzzina kaut ko par atklāsmēm, tie nesaprot, kāpēc Baznīca par to runā tik maz. Kāds no šiem cilvēkiem izteica domu, ka par šīm lietām tiek runāts tikai pusbalsī, un tas paliek tikai „viņu” aprindās.*

Jā, Vassula, Mani priesteri neļauj izpausties Maniem pašreizējiem Darbiem; meitiņ, Es to esmu teicis un saku arī tagad, – tie ir piesavinājušies zinību atslēgu un nedz paši to izmanto, nedz arī ļauj to izmantot citiem! viņu skepse, šaubas un svētulība aizšķērso Man Ceļu; viņi vairs nav Mani bērni, jo viņu gudrība tos ir padarījusi aklus, un viņi ir pazaudējuši ceļu pie Manis;

mīļotā, tagad upurē Man visu,¹ kas tevi ir, un lūdzies kopā ar Mani;

Jā, Jēzu.

„Tēvs, palīdzi viņiem meklēt mieru un piedod viņu liekulību. Tēvs, nepaliec malā, ja viņi mani vajās, steidzies mani aizstāvēt,² esi man blakus un apgaismo un māci viņus, ļauj viņiem saskatīt savas kļūdas. Tu esi Taisnīgais, atmirdzi pār tiem, lai viņi varētu Tevi slavēt, sakot: ‘Varens ir mūsu Visaugstais Dievs, kurš vēlas, lai visi Viņa bērni dzīvo Mierā un slavē Kungu, kurš ir nonācis, lai mūs apvienotu un pasludinātu Savus šodienas Darbus’. Āmen.”

nāc, mīļotā, mēs sastapsimies vēlāk; neaizmirsti par Manu Klātbūtni; meitiņ, Es tevi mīlu; *Jā, Kungs, es neaizmirsīšu.*

1987. gada 11. decembris

ziedīņ, nekad nešaubies, ka tas esmu Es, Jēzus, tavs Pestītājs; paraugies atpakaļ un paskaties uz vietu, kurā Es tevi atradu;³ Es atradu tevi grēkos, kuros vēl arvien dzīvo lielākā daļa Manu bērnu! nāc, Vassula, vai redzi šo krucifiksu?

(Jēzus norādīja uz Jeruzalemes olīvkoka krucifiksu, kuru es neizlaižu no rokas nakts laikā. Es to biju nolikusi uz piezīmju burtnīcas.)

Vassula, paņem to tagad rokās un pacel pie Manām lūpām, jā, pacel to;

(Kad biju pacēlusi krucifiksu pie Viņa dievišķajām lūpām, Jēzus ar lielu maigumu to noskūpstīja.)

vai arī tu to noskūpstīsi?

(Es to izdarīju.)

pacel to; Es esmu svētījis šo krucifiksu; vai atļausi to noskūpstīt arī Dāvidam? mīļotie, Es jūs visus mīlu;

1987. gada 12. decembris

Mans Dievs! Tas, kā esmu tikusi apvainota, noteikti ir jau aizsniedzis Tavas ausis. Kungs, Tu jau zini, ka Jehovas liecinieki mani jau trešo reizi apvaino. Pirmās divas reizes viņi sacīja, ka vēstījumi ir Sātana darbs (lai gan nebija tos lasījuši), bet šoreiz viņi apgalvo,

¹ Man bija jāupurē iekrājušies mājas darbi, pusdienas, kuras vēlējos pagatavot savam dēlam un slimais vīrs, kuram, iespējams, bija hepatīts. Mirkli, kad Dievs man sacīja šos vārdus, es biju gatavojusies pildīt savus pienākumus.

² Aizstāvēt nevis mani, bet gan Savu Vārdu.

³ Prātā atplaiksnīja pagātnes atmiņas.

ka es esot agrāko laiku kritušo eņģeļu pēctece! Kungs, kāpēc? Kāpēc kristieši tik ļoti atšķiras cits no cita? Kas ir nogājis greizi?

Manā Baznīcā vēl nekad nav valdījis tāds juceklis kā pašreiz; vai atceries, ko sacīja tava Svētā Māte par Garabandāli; ap to valdošais apjukums tika dots kā līdzība, kas atklāj apjukumu visā Baznīcā; tā tiek pārvaldīta sajukumā;

Mans Dievs, es esmu tik noskumusi, ļoti noskumusi, Kungs.

tu sēro, jo sajūti Mani, tu iepazīsti Mani arvien labāk; Es ļoti priecājos, ka tu spēj atpazīt Manas ciešanas un to cēloņus; Vassula, Es mīlu arī viņus¹, tomēr Sātans tos ir maldinājis, viņš tos ir padarījis aklus un novedis neceļos, savos maldos tie ne tikai neatzīst Manu Māti par Debesu Karalieni, bet arī nicina Pēteri un to autoritāti, ko Es viņam esmu piešķīris pār visām Savām avīm; viņi vajā Manus ziedus un nosoda visus Manus dievišķos Darbus, Sātans viņus izmanto, lai sagrozītu un izkropļotu Manus Vārdus un Darbus; viņi nesaprot un nespēj uztvert Patiesību, viņu doktrīna ir 'iefiltrējusies' arī jūsu vidū, mīļotie, viņi ir vieni no tiem,² no kuriem Es jūs esmu brīdinājis; Manas žēlastības viņi dēvē par Sātana roku darbu un nepieņem jūsu Svēto Māti;

Vassula, tev nekad nav viņi jāapsūdz; tā vietā iemācies pateikt: 'Lai Kungs pats ir viņu Tiesnesis un viņus pārveido!'

Mīļotā, Laiku Beigas ir tuvu; Es jau sacīju, ka došu jums zīmes un brīdinājumus; Es ciešu, redzot viņus³ ņirgājamies par Manas ticības pamatiem,⁴ un sekojam vienīgi savai doktrīnai; viņi ir Kaini, kas apdraud Manus Ābelus, tie aizšķērso ceļu tiem, kuri vēlas augt Manā Namā; viņi ir malduguns, kas ievēd neceļos Manus bērņus, nocietinājusies klints, kas saceļas pret Manis likto pamatu; kā gan Es varētu viņiem piešķirt šīs zemes valstību, ja tie ir sevī uzņēmuši Kaina doktrīnas?

Es tevi augšāmcelšu un tava dvēsele nāks pie Manis, Manās rokās; virs šīs zemes tu esi tikai pārejoša ēna, neliela putekļu saujiņa, kuru aizskalos pirmās lietus lāses; vai Es neesmu teicis, ka Mana Tēva mājās ir daudz mājokļu, un vienu no tiem Es gatavoju tev, lai tur, kur esmu Es, varētu būt arī tu; dvēsele nāks pie Manis, tās nāks Manā Namā!⁵ Vassula, viņi vērpi intrigas pret Manis liktajiem pamatiem un cenšas izskaust Manu īpašumu; neraudi, Es tevi mīlu, ziediņ,⁶ Es tevi kronēšu ar Savu ērkšķu vainagu... viņiem ir arī šķēps un viņi perina plānus pret Manu Namu, viņi notur sanāksmi pēc sanāksmes, lai iznīcinātu Pēteri!

Ak Dievs, nē, tikai ne to, Kungs!

mīļotie, pulcējieties kopā, apvienojieties, mīļotie, stipriniet Manu Baznīcu, nāciet atkal kopā, esiet kā viens; ziediņ, paliec nomodā; Mani mīļotie, jūs atpestīs Mīlestība; atverieties, Mani ziedi un ļaujiet Man ieliet jūsos Manu sulu, kura jūs pacels un stiprinās, lai jūs varat samīt Manus ienaidniekus; atcerieties, ka Es, Jēzus Kristus, eju jums pa priekšu;

(Šis vēstījums mani ļoti satrauca.) Es ilgojos, lai viņi to uzklausītu, tas ir ļoti svarīgi!

---

¹ Jehovas lieciniekus.

² Maldu reliģijas.

³ Jehovas lieciniekus.

⁴ Romas Baznīcu.

⁵ Jehovas lieciniekiem ir maldīgi priekšstati par to, ka cilvēks var dzīvot mūžīgi paradīzē virs zemes. Viņi uzskata, ka mūsu dvēseles nomirst līdz ar mums.

⁶ Jūtot Jēzus skumjas, arī es paliku bēdīga.

1987. gada 19. decembris

Es esmu Mīlestība; pasaki viņiem, ka patiesums uzvarēs ļaunumu, bet pazemība novājinās Sātanu un mīlestība atklās viņa patieso seju;

(Vēlāk:)

Fatimas svētnīca skaļā balsī sauc pēc gandares! radība, atgriezies pie Manis! radība, nāc un atzīsti Mani, nāc un lūdz Mani, vairs negrēko, tici Man un nešaubies, nāc un nožēlo grēkus, nāc un pieņem Mani; Vassula, esi svēta, ak, Vassula, atved Manu radību atpakaļ pie Manis! Altāri! Es tevī ieliešu Savu Liesmu, kura aizdegs tevī Mīlestību; tev ir jātiecas pēc Mana labuma, pagodinot Mani; neesi līdzīga tiem, kuri meklē tikai paši savu godu;

Kungs, es vēlos atkārtot vēlreiz, ka meklēšu Tavu labumu un to, kas vairāk pagodina Tevi. Nem manu gribu, es Tev pakļaujos.

Vassula, remdē Manas slāpes; izturies pret Mani kā pret Karali, pagodini Mani, savu Dievu; nekad nedumpojies pret Mani; svētdari savu miesu, lai tu sevī, mīļotā, varētu pagodināt Manu Klātbūtni, nāc, jo drīz viss apslēptais parādīsies gaismā; Mana dievišķā Roka noņems plīvuru, un Es tev atklāšu visu, kas bijis apslēpts; Garabandāle ir Fatimas atvase un Mana valstība valdīs mūžīgi, jo Es Esmu; Es esmu Alfa un Omega;

radība, Es tik ļoti tevi mīlu! Mani bērni, Mans īpašums, mīļotie, nāciet Manās plaši atvērtajās rokās, atgriezieties pie sava Tēva!¹ Es tevi mīlu;

Vassula, kad būsi Manu Ābelu vidū, arī Es būšu starp jums un iečukstēšu tev ausī Savas pamācības; Man ir Maize, ko jums dot, un Mana Maize ir svēta; Es paņēmu no Saviem krājumiem tikai nedaudz rauga, un ar to pietika, lai uzraudzētu visu mīklu – Manas jaunās Maizes mīklu; atbrīvojieties no vecā ierauga, mīļotie, tas ir zaudējis savu spēku; nāciet un lietojiet Manu jauno raugu; atjaunojieties un savienojieties visi jaunā maizes kukulītī, lai jūsu vienotība piedod šai Maizei labu garšu, kas spētu pabarot Manas avis; pagodiniet Manis svētīto Maizi – Mīlestības, Godīguma un Patiesības Maizi; mīļotie, ļaujiet Man priecāties, ļaujiet Manām avīm ēst no šīs jaunās Maizes; izdaliet to viņu vidū un dodiet ēst izsalkušo puļiem; ļaujiet tiem izjust sātu; Mani nepārliecinās gudro spriedelēšana, tā Mani neiespaidos, tādēļ tu arī, meitiņ, neļaujies viņu iespaidam; Mans nodoms ir Savas izkļiedētās avis atvest atpakaļ pie Mīlestības;

Kungs, Tavs Prāts lai notiek. Amen.

uzraksti Manu vārdu:

IXΘΥΣ

1987. gada 21. decembris

Mans Taisnīgais Dievs, savā niecīgumā un lielajā vājumā es zinu, ka Tu pats esi iedestījis manī Savas ilgas. Es ilgojos, lai tiktu pagodināts Tavs Vārds un tiktu sapulcinātas Tavas avis, kuras godinātu un atzītu Tevi un mūsu Debesu Māti, lai viņas vara būtu mūžīga un uzvarētu Ļauno. Es tiecos tikai pēc Tava labuma...

jā, Vassula, dzenies tikai pēc Mana labuma; esi patiesa, lai tavš svētums nebūtu tikai ārējs; Es, Kungs, pazīstu tos, kuri tikai izliekas par dievbijīgiem, un, pat ja tie ļoti cenšas izlikties par Ābeliem, viņiem neizdosies Mani pievilt; maskas nenoslēps viņu patieso būtību; patiesi Es tevi saku – šoreiz Es tev norādīšu uz šiem viltniekiem, Es pie tiem nākšu, kad viņi Mani negaidīs, jo kāpēc Man Savā Namā būtu jāpacieš Kaini, kuri meklē tikai savu labumu? dievišķajā spēkā Es atmaskošu viņus, Es atsegšu to, kas ir bijis apslēpts; mīļotā, nebaidies, jo Es pats šķīstīšu Savu Baznīcu, Es aizslaucīšu projām visus,

¹ Dieva balss bija mīlestības pilna, gandrīz lūdzoša.

kas aizšķērso ceļu Manai dievišķajai Mīlestībai un neielaiž citus Manā Svētajā Sirdī; Vassula, tu redzēsi, ka Mans kauss ir rūgts, pasaule Mani apvaino, šie Kaini Man nosprosto ceļu, likdami tajā milzīgus šķēršļus; tie neļauj Maniem jēriem nākt pie Manis, viņu rokas ir tukšas, un tiem nav, ar ko pabarot Manas avis; Vassula, Manas dvēseles svētītā, seko Man, Es tevi vadīšu, nekad nezaudē drosmi; vai Es jēlkad tevi atstāšu?

Nē, Kungs! Es piekļaujos Tev, mans mīļotais Tēvs.

satver Manu roku, nekad to neatlaid, pieņem visu, kas nāk no Manis;

1987. gada 22. decembris

Vassula, ir pienācis laiks apvienot Manu Baznīcu; mīļotie, sanāciet atkal visi kopā, atjaunojiet šīs senās drupas, atjaunojiet pamatus, ko ir ielikušas Manas Rokas; godājiet Manu Māti tāpat kā Es, – Vārds, kurš Viņu godina pāri visam; vai gan Es lai nevēlētos, ka jūs, kas esat tikai putekļi un pelni, atzītu Viņu par Debesu Karalieni un pagodinātu? šodien Mani visvairāk skumdina tas, cik maz gan Mana radība zina par Viņas nozīmīgo lomu; tiem, kuri nēsā Lutera vārdu, kā arī tiem, kuri ir norobežojušies pilnībā, vajadzētu atgriezties pie Pētera;

Kungs, šie vārdi viņus šokēs!

Vassula, Es noliekšu viņu ceļus Savas Mātes priekšā; Es, Kungs, esmu runājis; kad viņi to izdarīs, Es likšu pār viņiem atmirdzēt Manai Gaismai, kura viņus piecels; Es stiprināšu jūsu stumbrus un jūs būsiet kā apūdeņots dārzs, kā ūdens avots, kas nekad neizkalst; Es, Kungs, atjaunošu Manis ieliktos pamatus;

nāc, mīlotā, esi pakļāvīga un maīga kā tagad, lai Es tevī varu iegravēt Savus Vārdus; nāc un nekad neaizmirsti Manu Svēto Klātbūtni;

Jā, Kungs.

1987. gada 23. decembris

Kungs, protestanti būs šokā! (Nebiju spējīga pārvarēt sevi.)

Vassula, gadiem ilgi Es esmu gaidījis, kad viņi mainīsies, tāpēc tagad ļauj Man brīvi pierakstīt Savas ilgas;

Bet viņi patiešām būs šokā!

paklausies; vai cilvēkam būtu Mani jāuzklausā tikai tad, kad tas viņam ir ērti, bet pēc tam jāaizver savas ausis tam, ko viņš nevēlas dzirdēt?

Viņi pilnīgi noraidīs visu! Ja viņi nevarēs izvēlēties to, kas viņiem pieņemams, tad apgalvos, ka tas neesi Tu!

ja viņi tā rīkojas, tie neatzīst, ka Es esmu viņu Dievs;

Kungs, vai es drīkstētu teikt, ka viņiem to izdarīt ir ļoti grūti? Viņi nedomās, ka Tevi noliedz. Viņi galu galā Tevi mīl un patiešām pielūdz Tevi!

Vassula, Es esmu nācis, lai jūs visus apvienotu; vai kāds no Maniem mācekļiem varētu nesadzirdēt Manu aicinājumu?

Nē, Kungs, ja vien viņi ir patiesi.

šajā apgalvojumā slēpjas viss; „ja vien viņi ir patiesi”, tad arī klausīsies Manos Vārdos; Es nākšu, lai apspīdētu un apgaismotu jūs visus, un darītu spējīgus apvienoties, bet, Vassula, Man ļoti sāp, ka būs arī tādi, kas dos priekšroku tumsībai, nevis Gaismai, jo viņu darbi ir ļauni; tie atteiksies nākt Manā Gaismā, jo baidās, ka viņu darbi tiks atklāti; Mani mīļotie, kuri patiesi atzīst Manus darbus un Man seko, bez bailēm nāks Manā Gaismā, lai taptu redzami viņu darbi, jo tie ir darīti Manī, viņu Dievā;

Es esmu jums sacījis, ka, ja jūs darāt Manu Vārdu par savu mājokli, jūs patiešām būsit Mani mācekļi; jūs atzīsiet Patiesību un Patiesība darīs jūs brīvus; lūk, ko Es jums saku: ja jūs šodien uztverat Manu Vārdu nopietni, jūs būsit Mani mācekļi un jūs mācīsities godīgumu Patiesībā; tā darīs jūs brīvus un palīdzēs apvienoties Mīlestībā un pagodināt Mani;

Es nāku pie jums visiem ar Savu Sirdi plaukstā, dāvādams To katram, tomēr daudzi Mani atmetīs un savas sirds cietības dēļ neatzīs, ka Es esmu viņu Dievs; ja viņi Mani mīlētu, tie klausītos Manā aicinājumā, bet, ja viņi atsakās klausīties, tas nozīmē, ka esmu zaudējis viņus kā bērnus, viņu pašu gudrība ir padarījusi viņus aklus, bet patiesi Es jums saku, Manas avis pazīs Manu balsi; tie, kuri nepazīs Manu balsi, nav Manas avis, jo netic Manai Visvarenībai;

vai zini, kāpēc Mani jēri ir izklīdināti un Mana Miesa izkropļota? vai zini, kāpēc Manā Baznīcā valda tāda nesaskaņa? jo viņi ir klīduši apkārt pa naktīm, un nav bijis gaismas, kas norādītu pareizo ceļu; meklējiet Mani, jo Es esmu Gaisma un Es jūs vadīšu; atmetiet savu svētulību un stūrgalvību, esiet pakļāvīgi un pazemīgi, atveriet savas sirdis un ļaujiet Manai Sulai jūs piepildīt; Es esmu jūsu Labais Gans, kas mīl jūs; Vassula, sarunājies ar Mani, izturies pret Mani kā pret savu svēto Ceļabiedru;

Jā, Kungs, es Tevi mīlu. Es vēlos pagodināt Tavu Vārdu.

mīļotā, Es esmu pagodinājis Savu Vārdu un pagodināšu to atkal; Mana Valdīšana pastāvēs mūžīgi; nāc, esi drosmīga, meitiņ, Es esmu ar tevi;

1987. gada 26. decembris

Naktī no 25. uz 26. decembri Jēzus ļoti spēcīgi uzsvēra Garabandāles un Fatimas vēstījumu nozīmīgumu un savstarpējo saistību. Visu nakti nebija spējīga aizmigt, jo vēstījums atkal un atkal no jauna atbalsojās manī. Jēzus ļoti uzsvēra Savu klātbūtni.

Fatimas svētnīca kliež pēc Garabandāles kā svētvietas atzīšanas; Es esmu jums mācījis izprast laiku zīmes, vai jūs tās meklējat un cenšaties saskatīt? kāpēc jūs šīs zīmes nepamanāt, vai tiešām jūsu uztvere ir tik notrulināta un prāts aptumšots? kāpēc jūs atsakāties redzēt un dzirdēt? vai esat aizmirsuši Manus Vārdus? kādēļ jūs atkārtojiet savas kļūdas? mīļotie, kādēļ tik indīgi uzbrūkat vēstījumiem, kurus jūsu Māte ir devusi Garabandālē; Viņa ir Mana Vārda Derības šķirsts; priesteru pretestība Garabandāles atklāsmei ir Sātana roku darbs, tāpat kā Fatimā viņš atkal cenšas apturēt Manu Vēstījumu izplatīšanos visā pasaulē;

vai neapzināties, ka Sātans, zinādams, cik liela vērtība ir Pestīšanas Plānam, kuru Mana Māte ir atklājusi bērniem Garabandālē, vēlreiz cenšas šo Plānu iznīcināt un padarīt par nebijušu? viņš vēlas, lai jūs visi, palikuši tumsībā un neziņā, kristu; patlaban ļaunais gars ar divkāršu piepūli grib uzvarēt jūsu svēto Māti; ar viltu viņš cenšas panākt, lai Baznīca noliegtu parādības, kuras ir Fatimas vēstījumu atvases; Sātans ir pārskaities un pūlas izdarīt visu, lai jūs nenāktu saņemt savu barību pie Manis;

Mans Pestīšanas plāns ir skaidrs, Es nāku, lai atpestītu Savus bērnus; atpazīstiet Manu balsi, lai jūs nepārsteidz Manis lietotie instrumenti; Es izvēlos niecības, kuras neko nezina; Es izvēlos tīru, neapgleznotu audeklu, lai būtu pilnīgi skaidrs, ka šo materiālu pārklāj tikai Mans Vārds un lai jūs ticētu, ka tas esmu Es, Jēzus, Dieva Mīļotais Dēls, kas pašreiz ar jums runā; Mana Valstība ir jūsu vidū;

Es zinu, ka jūs, Mani Ābeli, atkal pazīsi Mani; mīļotie, Es jūs tik ļoti mīlu! pavisam drīz Es jums atklāšu Savu Plānu;

Kungs, ja priesteri neatpazīs Tavu Balsi, Kungs, kas tad notiks?

Vassula, tev nav jāraizējas par šādiem jautājumiem; tu esi putekļi un pelni⁸, tādēļ atļauj Man tevi vadīt pēc Savas labpatikas; atstāj šīs problēmas Manā pārziņā;

Jā, Kungs.

nāc un nepārproti Mani; Es esmu Mīlestība, iemācies to pieņemt; nāc, – mēs, mums? Es no jauna piepildīšu tavu lampa;

Kungs, es Tev pateicos, ka rūpējies par mani ar tik dziļu Mīlestību.

iesim;

1987. gada 28. decembris

(Dažkārt es aizmirstos un uzdrošinos kādu pakritizēt vai nosodīt, vai nodomāju, ka saprotu vairāk par citiem, Dievs nekavējoties man atgādina, ka esmu tikai pelni un putekļi. Šie trīs vārdi mani novieto atpakaļ manā īstajā vietā un es apzinos, ka neesmu nekas, visniecīgākā no Viņa radībām. Daudziem to ir grūti saprast, jo viņi domā, ka Dievs mani ir izvēlējis šo vēstījumu izplatīšanai tāpēc, ka esmu tā cienīga. Patiesībā, izvēloties mani, Viņš ir vēlējis parādīt Savu bezgalīgo žēlsirdību, kādu izjūt pret mums. Viņš ir vēlējis parādīt, ka apveltī ar Savām žēlastībām arī vismazākos no mums. Cik gan DAUDZ vairāk Viņš ir gatavs dot tiem, kuri Viņa acīs ir vērtīgi un cienīgi, ja tikai viņi to ticībā lūdz. Vai neesat ievērojuši, ar kādu pacietību Viņš izturas pret mani? Soda vietā Viņa Mīlestība izlejas pār mani arvien lielākā pārpilnībā. Kā gan Viņa radība spēj Viņu noraidīt? Man gan nevajadzētu neko teikt, jo arī es agrāk esmu piederējusi viņiem! Tagad es saku: mīliet par Dievu tikpat ļoti, cik jūs rūpējieties par savu elpu, jo, zaudējuši spēju elpot, jūs mirsiet. Dievs, iedvešot mūsos Savu Elpu, ir dāvājis mums dzīvību. Viņa Dvesma ir mūsu dzīvība; Dievs ir mūsu Elpa, Viņš ir mūsu Dzīvība.)

ak, Vassula! mans Ābels šoreiz dzīvos; patiesīgums iznīcinās ļaunumu;¹ svētīgi tie, kas izplata Manu Vārdu, svētīgas Manas avis, kas pazīst Manu Balsi, svētīgi ir tie, kas no jauna pabaros Manus jērus; svētīgi tie, kas ir vienkārši savā sirdī, svētīgi tie, kas Garabandāles atzīšanas dienā lūgsies Rožukroni² un, nometušies uz ceļiem, sveicinās Manu Māti; svētīgi tie, kas nesīs Manu Miera un Mīlestības vienojošo Krustu; svētīgas ir tās avis, kas atgriežas pie Pētera; svētīgas ir tie, kuri zemojas un seko Manam piemēram; svētīgi ir tie, kas pilda Manu Mīlestības bausli un mīl cits citu, tāpat kā Es jūs esmu mīlējis; svētīgi tie, kas nes Manu liecību un nekļūst par iemeslu piedauzībai;

Vassula, manas Dvēseles iemīļotā, tici un ļaujies uz Mani, Es esmu Tavš dievišķais Skolotājs; nekad neapšaubi Manu Vārdu; nāc, tu esi vāja; nāc, atbalsties pret Mani, jo Es esmu tavš Spēks;

Jā, Kungs, Tu man esi vajadzīgs, bez Tevis es neko nespēju.

mīli Mani; ilgojies pēc Manis; esi Manas Debesis; Vassula, patlaban tu upurējies Man, bet drīz, pavisam drīz tu būsi Manā tuvumā;

Es ilgojos pēc šīs dienas.

paliec pie Manis, Es vēlos tev ko lūgt;

Jā, Kungs.

Manis dēļ, Vassula, patiešām, Manis dēļ, vai tu iemācītos Rožukroni? Vassula, sveicini Manu Māti ik brīdī, vai tu to darīsi Manis dēļ, Vassula?

⁸ Ar šiem vārdiem Dievs atgādināja man, ka esmu visniecīgākā no visām Viņa radībām.

¹ Šos vārdus varētu saprast arī kā: „Ābels uzvarēs Kainu.”

² Dievs pravieto šo notikumu.

Kungs, man to neviens nekad nav mācījis!

Vassula, vai tiešām tu domā, ka Es to nezinu? Tāpēc arī Es nāku, lai šo lūgšanu iemācītu gan tev, gan visiem pārējiem, kuri to nekad nav dzirdējuši;

Jā, Kungs, es patiešām vēlos to iemācīties, Kungs, palīdzi man!

šādus vārdus Es vēlētos dzirdēt no ikviena, kurš nezina šo lūgšanu: „Jā, Kungs, es vēlos iemācīties, palīdzi man.” Es to iemācīšu ikvienam, kurš vēlēsies; nāc, meitiņ, atpūties Manī; Es tevi nekad nepametīšu;

(Jēzus noteikti sajuta, cik ļoti es ilgojos pēc Viņa un cik ļoti ciešu šajā trimdas zemē. Manī atkal kā vilnis uzbangoja ilgas pēc Dieva, vēlme upurēt sevi Viņam un atteikties no visa. Iekšēji es šaubījos, jo, paliekot šeit, es varētu „pabarot” dažus Viņa jērus – tos, kuri nekad neatsakās no Jaunās Maizes; es varētu būt Viņam patīkama, dažām dvēselēm palīdzot atgriezties. Tomēr iespēja būt pilnībā ar Viņu man šķita patiešām brīnišķīga. Kurš no šiem ceļiem ir labāks?)

1987. gada 31. decembris

Mans Dievs, es lūdzu, lai Baznīcas noticētu Tavai Vēstij!

Vassula, ticība ir Manis dota dāvana;¹ uzklausi Mani, Vassula, jo tu runāsi no Manas Mutes, un Es stāstīšu par pārbaudījumiem, kurus būs jāpārdzīvo Manai Baznīcai, šī atklāsmē ir Mana balss, atpazīstiet Laiku Zīmes, pieņemiet Manu Vēsti, piedzīvojiet to, ēdiet Manu Vēsti; vaimanājiet par neuzticīgajiem;

(Vēlāk:)

maziņā, vai tu Mani mīli?

Kungs, es Tevi dievinu bezgalīgi.

jā, Vassula, mīli Mani; pieņem šķīstīšanu savas pagātnes dēļ, pieņem šķīstīšanu par visiem tiem, kuri Mani nemīl; ziediņ, ikvienam ziedam ir vajadzīga Gaisma, meitiņ, zinot, cik ļoti tā ir nepieciešama ziedlapiņām, vai tu nožēlosi grēkus?

(Es nožēloju savus agrākos un tagadējos grēkus, jo Kungs mani gatavoja saņemt svēto Komūniju.)

ziediņ, Es tev piedodu; ienīsti grēkus ar visu savas dvēseles spēku; ienīsti nešķīstību², jo tas bija Sodomas netikums;

---

¹ Tas nozīmē, ka cilvēkam šī žēlastība ir jālūdz no Dieva.

² Dvēseles nešķīstību.